

การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

ปริญญาโท
ของ
สฤทธิพร ยอดศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ
มิถุนายน 2555

การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

บทคัดย่อ
ของ
สฤษดิพร ยอดศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ
มิถุนายน 2555

สฤษดิพร ยอดศรี. (2555). การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่. ปรินญาณิพนธ์ ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาถ เลิศไพโรวัน.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 จำนวน 25 ชิ้น ซึ่งมี 3 องค์ประกอบที่สำคัญจากการวิเคราะห์ผู้สร้างสรรค์ผลงานแต่ละคนจะมีเอกลักษณ์ในการสร้างสรรค์เฉพาะตัว โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบหลักออกเป็นประเด็นต่างๆดังนี้

ลักษณะของวัสดุที่เป็นแนวทางในการออกแบบคือ การใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งยังมีการใช้วัสดุมีค่าหรือวัสดุประเพณีนิยม

รูปแบบที่จะนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบคือ รูปแบบลวดลาย (Pattern) ภาพลักษณ์ที่จะนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบคือ

ภาพลักษณ์ที่ได้จากธรรมชาติ และเอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรม หรือสถาปัตยกรรมของไทย

รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับร่วมสมัยเกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาหาจุดร่วม เป็นผลสรุปออกมาเป็นบทวิเคราะห์เชิงพรรณนา รวมเข้ากับแนวความคิดหลักคือ การสร้างสรรค์เครื่องประดับที่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ชิ้นงานเครื่องประดับกับผู้สวมใส่ โดยผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เองได้ตามความต้องการของตัวผู้สวมใส่เองได้ โดยไม่มีรูปแบบที่ตายตัว ซึ่งแนวความคิดหลักนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการกำหนดแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยในงานวิจัยนี้

จากแนวทางการสร้างสรรค์ที่ได้จากผลสรุปข้อมูล ผู้วิจัยพัฒนาแบบร่าง โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผู้ประเมินและให้คำปรึกษา ซึ่งในขั้นตอนของการพัฒนาแบบผู้วิจัยได้ทำการออกแบบ 3 มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำหุ่นจำลองด้วยวัสดุที่มีคุณสมบัติเทียบเท่า และทำการทดลองหาวัสดุที่มีลักษณะเฉพาะของวัสดุเหมาะสมกับแบบที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เมื่อได้ผลการทดลองทั้งหุ่นจำลองและวัสดุที่เหมาะสมแล้วจึงได้ทำการผลิตผลงานต้นแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ด้วยระบบอุตสาหกรรม ซึ่งมีการผลิตด้วยกระบวนการผลิตในระบบอุตสาหกรรมเครื่องประดับ และกระบวนการผลิตจากผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นมาใช้ร่วมด้วย จึงได้ผลงานต้นแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องการศึกษา และพัฒนารูปแบบเครื่องประดับร่วมสมัย ประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่นี้ให้ความสำคัญในเรื่องของการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้สวมใส่ผลงานเครื่องประดับได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง โดยที่ผลงานนี้จะเปรียบเสมือนการออกแบบปลายเปิด ผู้สวมใส่สามารถที่จะคิด ค้นหา ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการของตนเองมาประกอบปรับเปลี่ยนรูปแบบผลงานเครื่องประดับด้วยตนเอง ซึ่งผลจากการสอบถามความคิดเห็นผลงานชิ้นต้นแบบสามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจถึงแนวความคิดได้ในระดับที่น่าพอใจ และผลงานชิ้นต้นแบบนี้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในผลงานที่อยู่ในกลุ่ม New หรือนักออกแบบหน้าใหม่ที่นำจับตามอง จากโครงการ Talent Thai 2011 ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ จะเห็นว่าผลงานชิ้นงานต้นแบบ นอกจากกลุ่มเป้าหมายแล้วยังได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งจากหน่วยงานของภาครัฐอีกด้วย

THE STUDY AND DEVELOPMENT OF ADJUSTABLE CONTEMPORARY
JEWELLERY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Fine Arts Degree in Design Innovation
at Srinakharinwirot University
June 2012

Sariddiporn Yordsri. (2012). *The Study and Development of Adjustable Contemporary Jewellery*. Master Thesis, M.F.A (Design Innovation). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: AcademicTitle
Firstname Lastname, AcademicTitle Firstname Lastname.

The objectives of this research are to study and develop contemporary jewellery which can be adjustable for wearing to be in qualitative research. Researcher studies and analyses the component of main samples which come from purposive sampling which are 25 pieces of contemporary jewellery in Thailand in the period of 2000 – 2010. After analysing the design by each designer, every designer is unique with individual concept and the researcher found out that there are 3 principle components which are separated in each point as following;

Character of material determines the concept of design. The individual type of material can be used for creating the work and moreover, valuable material or traditional material is used as well.

Format which is used for the concept of design is Pattern.

The styles of the design which is used are natural image and the unique of Thai craft or Thai architecture.

Including the interview with the specialists about contemporary jewellery and the way to create contemporary jewellery in Thailand, the researcher used open-end-questions in the interview. After that, the researcher collects all the information to find the join point and analyse the data to get the conclusion in descriptive research and put together with the main idea. The conclusion indicates the creativity of the jewellery which is the relation between the work and person who wears it. The person can adjust how they want the jewellery to be by themselves as the piece is not fixed. This concept is the principle objective in the research.

From the conclusion, the researcher develops the sketch with supervising by contemporary jewellery expert. The researcher uses 3D programme on computer to create model and prototype with the closest quality and character of the real material. After finishing on the computer, the researcher uses the result to select the proper material to create the work by industrial system, which is used in the jewellery industry and also in other material production, to get the prototype of the adjustable contemporary jewellery.

The objectives of the research “The Studies and Development of Adjustable Contemporary Jewellery” are to stimulate and encourage the person who wears the jewellery to be more creative by using their own idea. This piece of work can be compared with the open-end-design because the person who wears the work can use their imagination to create new form of the jewellery.

According to survey about this type of jewellery from the target group, they understand the concept and satisfied. Furthermore, the prototype of the jewellery was selected to be one of the interesting pieces from new designers in the Talent Thai 2011 project which is one of the projects that Department of International Trade Promotion, Ministry of Commerce. From the result, this can be explained that the concept is not only accepted by the target group but also with the government sector.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

ของ

สฤษดิพร ยอดศรี

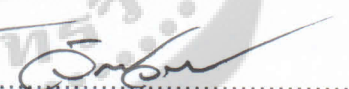
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ 8 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555

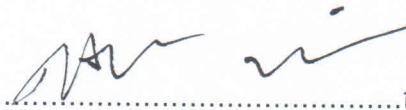
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์จันทร์จรัส ศรีศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ วิจิตสถิตรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทสำเร็จด้วยดีเป็นเพราะได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์พฤษี ศุภเศรษฐศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาถ เลิศไพโรจน์ กรรมการควบคุมปริญญาโท รวมทั้ง อาจารย์ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาวีย์ ศิรินคราภรณ์ นักวิจัย อาจารย์ ศิลปินและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องประดับร่วมสมัย นอกจากนี้ยังมีคุณอดิษฐ์ ตันติวิท ศิลปินผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องประดับร่วมสมัย และเจ้าของอิตาลีแกลเลอรีเครื่องประดับร่วมสมัย และสุดท้ายคุณฤดี ตันเจริญ ศิลปิน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องประดับร่วมสมัย ได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการนำองค์ความรู้ไปพัฒนาการผลงานการออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น และท่านผู้มีความกรุณาทั้ง 6 ท่านนี้ ได้แบ่งปันองค์ความรู้ ในหลากหลายแง่มุมและหลากหลายมุมมอง ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยได้พัฒนาตนเองได้มากยิ่งขึ้น

อีกทั้งผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนจาก คุณนุตร์ อารยะวานิช คุณฝนทิพย์ ตั้งวิริยะเมธ และคุณวไลพรรณ ชูพันธ์ ศิลปินเครื่องประดับร่วมสมัยที่กรุณาในการให้ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆของผลงานเครื่องประดับที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ อย่างเต็มที่และเต็มใจที่จะให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรนวัตกรรมการออกแบบ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รู้ว่าการศึกษานั้นไม่ได้สิ้นสุดแค่การทำปริญญาโท ความรู้ที่ได้รับนั้นสามารถนำไปปรับใช้ในหน้าที่การงานในอนาคต และยังคงต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาต่อไปได้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อแม่ พี่ น้อง และเพื่อนๆ รวมถึงเพื่อนร่วมงาน ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัยนี้

สฤษดิพร ยอดศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานเครื่องประดับ	8
เครื่องประดับไทย	8
ความเป็นมาของเครื่องประดับไทย	8
วิวัฒนาการของเครื่องประดับในสมัยรัตนโกสินทร์	9
เครื่องประดับร่วมสมัย	10
ความเป็นมาของเครื่องประดับร่วมสมัย	10
เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบัน	12
แนวโน้มของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย	17
องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัย	19
การออกแบบเครื่องประดับ	35
ความสำคัญของการออกแบบ	36
หลักการออกแบบเครื่องประดับ	36
ส่วนประกอบของการออกแบบ	37
การออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบัน	44
กระบวนการผลิต	44
เอกสารเกี่ยวกับส่วนประกอบของเครื่องประดับ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยน รูปแบบ	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างสรรค์ ที่เกี่ยวข้องหรือสามารถประยุกต์ นำมาใช้กับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ.....	63
ความสำคัญของหลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยน รูปแบบ	63
หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่น่าสนใจ	65
การใช้งานอเนกประสงค์	65
การออกแบบผลิตภัณฑ์ลูกผสม.....	65
ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ).....	65
หลักการลดขนาด (Collapsible).....	68
เทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER).....	74
การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design).....	74
3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	76
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยใน ประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553	85
การสัมภาษณ์แนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยใน ประเทศไทย.....	88
การรวบรวมข้อมูล.....	88
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบ	89
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	91
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	92
ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับร่วมสมัยที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์.....	92
ส่วนประกอบของเครื่องประดับ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ.....	95

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ.....	96
ข้อมูลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2543-2553	96
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	99
สรุปผลการวิเคราะห์	117
แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยใน ประเทศไทย	118
สรุปผลการวิเคราะห์	119
การดำเนินงานกำหนดการร่างแบบ.....	121
การร่างแบบ	122
การประเมินและคัดเลือกแบบร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ	129
การพัฒนาแบบ และสร้างสรรค์ชิ้นงานต้นแบบ ของเครื่องประดับร่วมสมัย ประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่.....	131
การพัฒนาแบบตัวเชื่อม.....	132
การพัฒนาแบบแผ่นยาง	133
การทดลองคุณสมบัติของวัสดุประเภทยางสังเคราะห์.....	136
สรุปการทดลองวัสดุ.....	138
ขั้นตอนการผลิตต้นแบบ.....	139
ผลงานชิ้นต้นแบบ.....	140
ความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมาย.....	149
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	154
สังเขปวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล.....	154
สรุปผลการวิจัย.....	155
อภิปรายผล.....	158
ข้อเสนอแนะ	162
บรรณานุกรม	164

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	168
ภาคผนวก ก	169
ภาคผนวก ข	174
ภาคผนวก ค	186
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	213

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบองค์ประกอบหลัก และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ เครื่องประดับของแบบร่าง	130
2 การแสดงแนวทางการออกแบบและสร้างสรรค์	131
3 การเปรียบเทียบคุณสมบัติในการทดลองของวัสดุประเภทยางสังเคราะห์.....	138

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Alexander Blank	16
2 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ David Bielander	16
3 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Doris Betz	16
4 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Helen Britton	16
5 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Jiro Kamata	17
6 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Jun Konishi	17
7 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นด้านการ เล่นแร่แปรธาตุ	20
8 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นด้าน ลักษณะเฉพาะ	21
9 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นด้านสีสนัน	22
10 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นทางด้าน คุณค่าทางวัฒนธรรม	23
11 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบที่มีความโดดเด่น ทางด้านความสมดุล	24
12 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีความโดดเด่นด้านความกลมกลืน	25
13 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้าน ลายเส้น	25
14 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้าน รูปแบบลวดลาย	26
15 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้าน ขนาด	27
16 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้าน โครงสร้าง	28
17 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้าน ปริมาตร	28
18 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่น ทางด้านจินตนาการ	30
19 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่น ทางด้านเอกลักษณ์	31

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
20 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นความ ตรงกันข้าม	31
21 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นด้าน เรื่องราวหรือตำนาน	32
22 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นด้าน ธรรมชาติ.....	32
23 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นด้าน การเมือง.....	33
24 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นด้าน สัญลักษณ์.....	34
25 ภาพตัวอย่างการฝังแบบหนามเตย	47
26 ภาพตัวอย่างการฝังแบบเหยียบหน้าล้อ	47
27 ภาพตัวอย่างการฝังหุ้มกระเปาะ	47
28 ภาพตัวอย่างการฝังแบบเกาะเกี่ยว	48
29 ภาพตัวอย่างการฝังแบบไขปลา	48
30 ภาพตัวอย่างการฝังรีดหรือฝังหนีบ	49
31 ภาพตัวอย่างการฝังยึด	49
32 ภาพตัวอย่างการฝังแบบหนามเตยร่วม	49
33 ภาพตัวอย่างการฝังแบบไร้หนาม.....	50
34 ภาพตัวอย่างการขัดเงา	50
35 ภาพตัวอย่างการกัดเพื่อให้เกิดรอยหยัก.....	51
36 ภาพตัวอย่างการทำให้เกิดสนิมเขียว.....	51
37 ภาพตัวอย่างการรมดำ	52
38 ภาพตัวอย่างการกัดกรด.....	52
39 ภาพตัวอย่างการแกะลาย	53
40 ภาพตัวอย่างการชุบ	53
41 ข้อต่อขดลวดตัวยู.....	54
42 ข้อต่อบานพับ	54
43 ข้อต่อหมุด	55
44 ข้อต่อเส้นตรง.....	55

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
45 ข้อต่อลูกเหล็กและท่อนโลหะ	55
46 ข้อต่อวงแหวนและท่อนโลหะ	56
47 ข้อต่อแบบหมุดโลหะ	57
48 ข้อต่อแบบการขันสกรู	58
49 ข้อต่อแบบขอกเกี่ยว	58
50 ข้อต่อแบบบานพับ	58
51 ต่างหู	59
52 เข็มกลัด	60
53 ตะขอเกี่ยว	60
54 ห่วงติดจี้	61
55 ขอกเกี่ยวรูปตัว S	62
56 แผงรูปตัว T	63
57 Victorinox เป็นอุปกรณ์สารพัดประโยชน์ที่รวมอุปกรณ์ทุกอย่างมาไว้ในอันเดียวที่ชัดเจนที่สุด	66
58 USB Hub ที่มีหลายชั้นมาล็อกต่อกัน และพับเก็บได้ง่าย	66
59 การรวม Function การใช้งานของเก้าอี้ และทำผนักฟิงเป็นที่แขวนเสื้อ	67
60 การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์หนึ่งไปสู่การใช้งานอีกแบบหนึ่ง	67
61 รถยนต์ที่สามารถแปลงร่างเป็นหุ่นยนต์ได้ในหนังเรื่อง Transformer	68
62 โคมไฟที่ออกแบบตัวโคมให้สามารถซ้อนกันเป็นชั้นๆ	68
63 การตริ้ง การมัด	69
64 การพับ การทบ	69
65 การพับตามรอยบังคับ	69
66 การพับตามแนวแกนหมุน	70
67 การม้วน	70
68 การยืดหดแบบหีบลม	71
69 การยืดหดแบบมีข้อพับ	71
70 การแผ่แบบพัด	71
71 การเลื่อน	72
72 การซ้อน	72
73 การสูบอากาศเข้า-ออก	73

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
74 การถอดประกอบ	73
75 ภาพตัวอย่างงาน Modular design	74
76 ภาพตัวอย่างงาน Modular design	75
77 Blossoming Rings	76
78 Flourish Brooches	77
79 Postable Jewellery	77
80 Petal Necklaces	77
81 Treasure Lock	78
82 Secret Garden Rings	78
83 Rose Petal	78
84 Snap Earrings	79
85 Optical lens Earring	79
86 Optical lens Ring	79
87 Rock	80
88 Fold	80
89 ปะการัง	80
90 Melt Ring	81
91 แหวนไบบัว	81
92 แหวนไบบัว	81
93 ต่างหูดอกพิกุล	82
94 แหวนดอกพิกุล	82
95 Be Flow with Thai Silk	82
96 Be Flow Earring	83
97 Geo Flow Metric Rings	83
98 Geo Craft	83
99 Geo Nature	84
100 Geo Textile (for Valentine)	84
101 Geo Flow Metric	84
102 รูปตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย	94
103 การแยกประเภทของเครื่องประดับ	94

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
104 การวางตำแหน่งของการออกแบบและการใช้วัสดุ.....	95
105 Blossoming Rings	99
106 Flourish Brooches	100
107 Postable Jewellery	101
108 Petal Necklaces	102
109 Treasure Lock	103
110 Secret Garden Rings	104
111 Rose Petal.....	104
112 Snap Earrings	105
113 Optical lens Earring	106
114 Optical lens Ring.....	107
115 Rock	108
116 Fold	109
117 ประการัง	109
118 Melt Ring.....	110
119 แหวนใบบัว	111
120 แหวนใบไม้.....	111
121 ต่างหูดอกพิกุล.....	112
122 แหวนดอกพิกุล	112
123 Be Flow with Thai Silk.....	113
124 Be Flow Earring	114
125 Geo Flow Metric Rings	114
126 Geo Craft.....	115
127 Geo Nature.....	116
128 Geo Textile (for Valentine)	116
129 Geo Flow Metric.....	117
130 ภาพแบบร่างที่ 1.....	123
131 ภาพแบบร่างที่ 2.....	124
132 ภาพแบบร่างที่ 3.....	125
133 ภาพแบบร่างที่ 4 ภาพร่างแบบรวม	126

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
134 ภาพแบบร่างที่ 4 ภาพรูปแบบตัวเชื่อมและแผ่นยาง 3มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์.....	126
135 ภาพแบบร่างที่ 4 ภาพตัวอย่างรูปแบบการตัดหรือฉีกแผ่นยางที่หลากหลาย	127
136 ตัวอย่างรูปแบบลวดลายพื้นฐานของลายประจำยาม	127
137 ตัวอย่างหน้าที่จบลายและเชื่อมลายไทยของลายประจำยาม.....	127
138 ภาพแบบร่างที่ 5.....	128
139 การพัฒนาแบบตัวเชื่อมเปลี่ยนเป็นแบบแกนเดี่ยว.....	132
140 การพัฒนารูปแบบตัวเชื่อมแบบแกนเดี่ยว และเพิ่มขนาดมากขึ้น	132
141 ชิ้นงานต้นแบบตัวเชื่อมแบบแกนเดี่ยว และเพิ่มขนาดแล้วแบบแรก	132
142 รูปภาพตัวเชื่อมที่ได้พัฒนาขึ้นจากการทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3มิติ	133
143 รูปภาพตัวเชื่อมที่ได้พัฒนาแล้ว จากการแกะเทียนด้วยเครื่องCNC	133
144 การพัฒนาแบบแผ่นยาง 3มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์.....	133
145 การพัฒนาแบบแผ่นยาง โดยเพิ่มความลึกของร่องฉีก.....	134
146 รูปแบบแผ่นยางที่พัฒนาขนาดที่เหมาะสมแล้ว	134
147 รูปแบบรายละเอียดแผ่นยางที่พัฒนาขนาดที่เหมาะสมแล้ว	135
148 การทดลองหล่อเย็นวัสดุซิลิโคน(Silicone).....	136
149 การทดลองหล่อเย็นวัสดุโพลียูรีเทน(Polyurethane)	136
150 การทดลองหล่อวัสดุพีวีซี(PVC).....	136
151 การทดลองใช้งานวัสดุซิลิโคน(Silicone) กับตัวเชื่อมชิ้นต้นแบบแรก	137
152 การทดลองใช้วัสดุพีวีซี(PVC)กับตัวเชื่อมชิ้นต้นแบบแรก.....	137
153 ตัวเชื่อมชิ้นต้นแบบ	140
154 รูปแบบหมุดของตัวเชื่อมมีรูปแบบของหมุดที่แตกต่างกันตามการใช้งาน.....	140
155 ตัวอย่างแผ่นยางต้นแบบ	141
156 ตัวอย่างภาพประกอบอย่างง่ายอธิบายขั้นตอนในการประกอบชิ้นงาน.....	142
157 ตัวอย่างการสร้างสรรค์แหวนแบบง่าย ๆ โดยผู้สวมใส่สามารถเลือกขนาดของตัวเชื่อม และคุณลักษณะทั้งเรื่องของรูปแบบลวดลาย สีสันของแผ่นยางได้ด้วยตนเอง.....	143
158 ตัวอย่างการสร้างสรรค์แหวนรูปแบบอื่นๆ โดยผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ด้วยตนเอง	143
159 ตัวอย่างการสร้างสรรค์แหวนรูปแบบอื่นๆและการสวมใส่.....	144

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
160 ตัวอย่างการสร้างสรรคแหวนรูปแบบอื่นๆและการสวมใส่.....	144
161 ตัวอย่างการสร้างสรรคต่างหุรูปแบบต่างๆ	145
162 ตัวอย่างการสร้างสรรคต่างหุ และการสวมใส่.....	145
163 การสวมใส่กำไลข้อมือ ซึ่งสามารถสร้างสรรครูปแบบให้เข้ากันกับต่างหุเป็น เครื่องประดับที่เป็นชุดเดียวกันได้.....	146
164 กำไลข้อมือที่มีรูปแบบของแผ่นยางแบบเดียวกัน แต่มีความต่างกันที่ขนาดของ รูปแบบลวดลายทำให้รูปแบบของเครื่องประดับให้มีความแตกต่างกันได้.....	146
165 กำไลข้อมือที่มีรูปแบบของแผ่นยางแบบเดียวกัน แต่ปรับเปลี่ยนการกลัด ตัวเชื่อมที่แตกต่างกันทำให้รูปแบบของเครื่องประดับให้มีความแตกต่างกัน ได้อีกด้วย	147
166 ตัวอย่างการสร้างสรรคกำไลข้อมือรูปแบบอื่นๆ	147
167 ตัวอย่างการสร้างสรรคจี้ห้อยคอและสร้อยคอรูปแบบต่างๆ	148
168 ตัวอย่างการสร้างสรรคจี้ห้อยคอและการสวมใส่	148
169 ตัวอย่างการสร้างสรรคเครื่องประดับในรูปแบบต่างๆ โดยที่ไม่ใช้ตัวเชื่อม ผู้สวมใส่ต้องคิดและหารูปแบบในการตัดแผ่นยางเพื่อจะเป็นเครื่องประดับ ด้วยตัวเอง	149
170 ภาพหมุกกลุ่มน้กออกแบบหน้าใหม่ที่ได้คัดเลือกในวันอบรม	152
171 ผู้วิจัยได้ผ่านการคัดเลือกและได้เข้าอบรมในการพัฒนาแบรนต์ต่อไป.....	152

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจถือว่ามีสำคัญเป็นอย่างมากในการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกันกับอารยประเทศ ซึ่งระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับระบบเศรษฐกิจของโลกเป็นอย่างมาก เนื่องจากการค้าขายที่เปิดกว้างมากขึ้น มีการเปิดตลาดการค้าเสรีทำให้ระบบเศรษฐกิจพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากระบบเศรษฐกิจที่เชื่อมต่อกันทั่วโลกนี้ ทำให้เมื่อประเทศอื่นๆเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจแล้วก็จะมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ตัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นัสซิม นิโคลาส ตาเลิบ (สำนักข่าวอินโฟเควสท์. 2552: ออนไลน์) กล่าวแสดงความเห็นว่าเศรษฐกิจโลกกำลังเผชิญภาวะเงินฝืดครั้งใหญ่ แม้ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อยังมีอยู่สูงเนื่องจากรัฐบาลในหลายประเทศจัดพิมพ์ธนบัตรมากขึ้นก็ตาม ซึ่งวิกฤตการณ์เช่นนี้จะทำให้ราคาทองคำและโลหะทองแดงพุ่งขึ้นอย่างฉูดไม่อยู่ เราประเมินว่าวิกฤตเศรษฐกิจโลกรอบนี้จะมีความรุนแรงมากกว่าเมื่อครั้งที่เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1930 เนื่องจากระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกต้องพึ่งพากันและกันมากขึ้น

กอร์ดอน จาค็อบสัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (กระทรวงการคลัง. 2552: ออนไลน์) แสดงความเห็นไว้ว่า จากวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลก ได้ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบรุนแรงทำให้การผลิต การส่งออก และการใช้จ่ายของภาคเอกชนหดตัวมาก ซึ่งเป็นสถานการณ์เช่นเดียวกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ศุภวุฒิ สายเชื้อ (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC. 2552: 7-9) แสดงความเห็นไว้ว่าที่สำคัญคือความตกต่ำทางเศรษฐกิจในรอบนี้จะแตกต่างจากวัฏจักรเศรษฐกิจปกติที่เศรษฐกิจจะถดถอยประมาณ 1 ปีและปรับตัวขึ้น 4-5 ปี ทั้งนี้ในช่วงของวัฏจักรขาขึ้น เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 3-5 ต่อปี แต่ความตกต่ำของเศรษฐกิจรอบนี้ (2551-2552) นับเป็นความตกต่ำที่รุนแรงและยืดเยื้อ ขณะที่การฟื้นตัวก็มีความเสี่ยงว่าจะเป็นการฟื้นตัวอย่างลุ่มๆดอนๆ ดังที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) คาดการณ์ว่า ในปี 2553 เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้ว ได้แก่สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยุโรป และญี่ปุ่น จะขยายตัวเพียงร้อยละ 0.2, 0.1 และ -0.2 ตามลำดับ เพราะปัญหาของเศรษฐกิจโลกในรอบนี้มีต้นตอมาจากวิกฤตของสถาบันการเงินที่สร้างหนี้สินและสภาพคล่องล้มระบบมาเป็นเวลายาวนานหลายปี ทำให้เกิดฟองสบู่ของราคาสินทรัพย์ทั่วโลก เมื่อฟองสบู่ดังกล่าวแตกสลายลง ส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงจนต้องใช้เวลาเยียวยาวนานหลายปี พอสรุปได้ว่า ความมั่งคั่งร่ำรวยของชาวโลก (วัดจากสินทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ หุ่น และอื่นๆ) น่าจะลดลงประมาณร้อยละ 20 (50-60 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ) เมื่อประชากรโลกจนวนลง

ก็จำเป็นต้องออมเงินมากขึ้น เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กลับสู่สถานะเดิม เช่นในกรณีของสหรัฐอเมริกาที่ประเมินว่า ความมั่งคั่งร่ำรวยของคนอเมริกันในปี 2552 นั้น ถดถอยกลับไปในปี 2545 เมื่อเป็นเช่นนั้นก็สรุปได้ว่า การบริโภคการใช้จ่ายใช้สอยของโลกจะฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งใน 4-5 ปีข้างหน้า

สรุปได้ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบปัจจุบันที่เน้นการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมนั้นมีแนวโน้มว่าจะเผชิญกับปัญหาหลัก 3 ประการในช่วง 4-5 ปีข้างหน้า ได้แก่

1. กำลังการผลิตที่ล้นเหลือทั่วโลก
2. การขาดแคลนสินเชื่อของเศรษฐกิจโลก สืบเนื่องจากความพินาศของสถาบันทางการเงินในยุโรปและสหรัฐอเมริกา
3. ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้การลงทุนในอุตสาหกรรมหนักขาดการยอมรับจากประชาชนมากขึ้นในอนาคต

ปัจจัยดังกล่าวทำให้คนไทยต้องพิจารณาอย่างจริงจังว่าจะต้องทบทวนกลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในการลดการพึ่งพาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกหรือไม่ และประเทศไทยมีทางเลือกอื่นใดที่จะมีศักยภาพเพียงพอต่อการชดเชยภาคอุตสาหกรรมการส่งออกได้ นับว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายประเทศไทยอย่างมาก

ปรเมธี วิมลศิริ (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC. 2552: 28-31) แสดงความเห็นที่สอดคล้องไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของไทย พบว่ามีสัญญาณเป็นระยะๆ ถึงการสูญเสียความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจดั้งเดิม เช่น ขบวนการย้ายฐานการผลิตของธุรกิจต่างชาติไปสู่ประเทศอื่นที่มีค่าแรงถูกกว่า จนนำไปสู่การปิดโรงงาน และการตกงานของแรงงานไทย ซึ่งตอกย้ำถึงความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องเร่งปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจไปสู่โอกาสใหม่

หากประเทศไทยสามารถปรับเปลี่ยนการเจริญเติบโตจากยุคที่เป็นการขับเคลื่อนด้วยปัจจัยการผลิตและทรัพยากรธรรมชาติไปสู่การขับเคลื่อนด้วยความรู้และความคิดสร้างสรรค์ได้ การพัฒนาเศรษฐกิจจึงจะมีโอกาสขยายตัวอย่างยั่งยืนต่อไป เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) จึงเป็นทางรอดของประเทศ ขณะที่แนวคิดการสร้างคุณค่าและมูลค่า (Value Creation) ปรากฏอยู่ในนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาโดยตลอด

การผลักดันให้ประเทศก้าวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหลายประการ หากคำนึงถึงเป้าหมายด้านการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมที่ประกอบด้วย การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และการกระจายความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจนั้น ประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปสู่ระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์แล้วมักจะเป็นประเทศที่มีรายได้สูง เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น อังกฤษ อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมัน กลุ่มประเทศแถบแอสกันดิเนเวีย เป็นต้น นอกจากนี้การขยายตัวที่มาจากพื้นฐานการสร้างสรรค์นั้นจะช่วยลดข้อจำกัดเชิงปริมาณได้ดี เนื่องจากความสามารถในการคิดสร้างสรรค์นั้นไม่มีจุดจบ

จากที่กล่าวมานั้นหมายความว่า การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคตจะไม่สามารถพึ่งพาการขยายตัวในเชิงปริมาณได้เช่นแต่ก่อน แต่คงต้องพึ่งพาการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเชิงคุณภาพซึ่งเป็นการตอกย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์

สมพล เต็มพิทยาเวช ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(ส.อ.ท.) และกรรมการผู้จัดการ บริษัท จิวเวลรี่ซัพพลาย จำกัด เปิดเผยว่า แม้ตัวเลขมูลค่าการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของไทยในปีนี้จะยังขยายตัวสูง (8 เดือนแรกขยายตัวรูปดอลลาร์ 96%) แต่โดยข้อเท็จจริงมูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวมากดังกล่าว เป็นผลจากราคาทอง โลหะเงิน และวัตถุดิบอื่นๆ ปรับตัวสูงขึ้น แต่จากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวมีผลต่อจำนวนชิ้นงานส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับลดลงอย่างมาก เนื่องจากตลาดต่างประเทศทรุดตัว ส่งผลให้ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมาจนถึง ณ เวลานั้นผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับ ต้องปรับลดคนงานลงเป็นจำนวนมาก และกระทบถึงโรงงานที่เป็นซัพคอนแทรกต์ไม่มีงานทำตามไปด้วย

จากวิกฤติทางการเงินซึ่งถือเป็นปัจจัยใหม่ที่กระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก คาดในปีหน้าสถานการณ์ส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ จะยิ่งกระทบหนักมากขึ้น เพราะตลาดจะหดตัวลง ในส่วนบริษัทเดิมมีคนงานอยู่กว่า 400 คน ขณะนี้ได้ปรับลดลงแล้วประมาณ 20% ส่วนที่ลาออกเองก็ จะไม่รับเพิ่ม เพื่อลดค่าใช้จ่าย และเท่าที่คุยกับเพื่อนๆ ในวงการขณะนี้ส่วนใหญ่ต่างพยายามประคองตัวให้รอด ใครสายป่านไม่ยาวก็คงต้องปิดตัวไป (ฐานเศรษฐกิจ. 2552: ออนไลน์)

ทั้งนี้อุตสาหกรรมเครื่องประดับก็ยังมีปัญหาใหญ่ที่จำเป็นต้องวางรากฐานการพัฒนา คือ การออกแบบเครื่องประดับที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วรณรัตน์ ตั้งเจริญ ที่ได้กล่าวในหนังสือการออกแบบไว้ว่า การออกแบบเครื่องประดับไม่ใช่การเขียนรูปสวยงาม การรู้หลักการออกแบบเครื่องประดับผิวเผินเป็นอันตรายต่อการสร้างสรรค์งานเพราะนอกจากจะเสียเวลาเปล่าประโยชน์แล้ว งานที่ออกแบบไปจะเป็นเพียงภาพประกอบเท่านั้น ที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ด้านการออกแบบเครื่องประดับที่สอดคล้องกับความต้องการทางการตลาดในปัจจุบันที่ส่วนใหญ่นิยมสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (วรณรัตน์ ตั้งเจริญ. 2536: 67)

จากที่กล่าวมาประเทศไทยเป็นประเทศที่มีกำลังด้านการผลิตและส่งออกเครื่องประดับอันดับต้นๆของโลก หากแต่การออกแบบเครื่องประดับของประเทศไทยในปัจจุบัน นั้นอาจยังไม่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจต่อผู้บริโภคในการเพิ่มความต้องการที่จะซื้อเครื่องประดับซึ่งเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยได้จึงต้องเพิ่มคุณค่าและความน่าสนใจให้มีมากขึ้น

¹ การเพิ่มรูปแบบการสวมใส่มากขึ้นเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับงานเครื่องประดับได้ กล่าวคือ เป็นการเพิ่มคุณค่าทั้งด้านการใช้งาน (Practical Function) เนื่องจากงานเครื่องประดับหนึ่งชิ้นสามารถสวมใส่ได้หลากหลายรูปแบบ หลากหลายจุดสวมใส่ และสามารถเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรม

¹ ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์. (2553, 10 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สฤณีพร ยอดศรี ที่ร้านกาแฟสตาร์บัคส์ สาขาRCA.

และจิตใจ (Cultural Function) เนื่องจากเมื่อผู้สวมใส่งานเครื่องประดับมีการปฏิสัมพันธ์กับเครื่องประดับ ด้วยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ด้วยตัวเอง จึงทำให้ผู้สวมใส่เห็นถึงคุณค่าจากชิ้นงานเครื่องประดับได้ เมื่องานเครื่องประดับมีคุณค่าเกิดขึ้น ความคุ้มค่าจึงเกิดตามมาด้วย

ประโยชน์การใช้สอยร่วมกัน หรือ อเนกประสงค์ หลักการคิดพัฒนารูปทรงได้กล่าวถึงเรื่องของการ รวมกัน (Combine) คือ การผสมผสานสิ่งที่ละม้ายคล้ายคลึงกัน เข้าไว้ในหน่วยเดียวกัน รวมไปถึงเรื่องของประโยชน์ใช้สอยร่วมกันด้วย หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ให้ที่ให้ประโยชน์ใช้สอยมากกว่าหนึ่งอย่างในหน่วยเดียวกันนี้ ผู้ซื้อก็จะได้ผลประโยชน์ในด้านของความประหยัด เพราะซื้ออย่างเดียวแต่ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ในส่วนของผู้ผลิตก็จะได้ประโยชน์ในด้านการกระตุ้นให้มีการซื้อผลิตภัณฑ์มากขึ้น (ธีระชัย สุขสด. 2544: 171)

อภิสิทธิ์ ไส้ตัญไกล ผู้อำนวยการศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) (ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC. 2552 : 107-108) แสดงความเห็นไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมได้กลายเป็นส่วนสำคัญยิ่งของอุตสาหกรรมการออกแบบและอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยด้านการออกแบบเป็นตัวสร้างผลผลิต ด้วยส่วนผสมของความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมนี้เอง ส่งผลให้การออกแบบได้ก้าวข้ามจากสิ่งที่จับต้องได้มาเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ และสร้างมูลค่าให้แก่ธุรกิจอย่างมหาศาล

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้าพเจ้าจึงได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการ เพิ่มรูปแบบการสวมใส่ให้กับชิ้นงานเครื่องประดับในชิ้นเดียวเพื่อเป็นการตอบโจทย์ทั้งปัญหาเศรษฐกิจ และที่สำคัญยังช่วยกระตุ้นให้ผู้สวมใส่ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์มาสร้างผลงานด้วยตนเองให้เกิดคุณค่าทางจิตใจและเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับชิ้นงาน เมื่อเครื่องประดับหนึ่งชิ้นสามารถสวมใส่หลากหลายรูปแบบ หลากหลายจุดสวมใส่ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตัวผู้สวมใส่เอง จึงไม่ต้องผลิตเครื่องประดับหลายประเภท การลดปริมาณการผลิตต่อหน่วย จึงเป็นการลดการใช้ทรัพยากรในการผลิตไปในตัว และยังเป็นเครื่องประดับที่ให้ผู้สวมใส่ได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ด้วยตัวของผู้สวมใส่เองผ่านทางชิ้นงานซึ่งเป็นเอกลักษณ์ให้กับชิ้นงานเครื่องประดับชุดนี้ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบหลักและแนวทางการสร้างสรรค์ของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553
2. พัฒนาและผลิตชิ้นงานต้นแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบเครื่องประดับ โดยเพิ่มการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ในชิ้นงานเครื่องประดับ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนานักออกแบบเครื่องประดับต่อไปในอนาคต

2. เพื่อเป็นการเพิ่มความคุณค่าให้แก่ชิ้นงานเครื่องประดับ โดยเครื่องประดับสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้โดยผู้สวมใส่เอง ซึ่งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้สวมใส่
3. เพื่อสร้างความคุ้มค่าในตัวเครื่องประดับ โดยลดการผลิตเครื่องประดับที่มีหลากหลายประเภทและหลายแบบให้เป็นเครื่องประดับที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ด้วยการผลิตที่น้อยลง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาองค์ประกอบหลักและแนวทางการสร้างสรรค์ของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553
2. ศึกษาหลักการ แนวคิด และส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ
3. พัฒนาและผลิตชิ้นงานต้นแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี 2543-2553
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี 2543-2553 โดยเลือกแบบเจาะจงจำนวน 25 ชิ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เครื่องประดับร่วมสมัย หมายถึง เครื่องประดับที่ เป็นผลงานที่มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง แสดงความเป็นตัวตน และแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า มีความโดดเด่นทางนวัตกรรมทั้งด้านแนวความคิด การผลิต และทางสุนทรีย์ะ มากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว
2. การปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ หมายถึง การสวมใส่งานเครื่องประดับได้หลากหลายมากกว่าหนึ่งรูปแบบ ซึ่งผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้เองตามความพอใจและความคิดสร้างสรรค์ของผู้สวมใส่เอง
3. คุณค่าทั้งด้านการใช้งาน (Practical Function) หมายถึง ประโยชน์ที่พึงประสงค์ เป็นรูปธรรมอันเกิดจากผู้สวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ได้ตามความพอใจของผู้สวมใส่เอง
4. คุณค่าทางวัฒนธรรมและจิตใจ (Cultural Function) หมายถึง ประโยชน์ที่พึงประสงค์ เป็นนามธรรมอันเกิดจากผู้สวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับมีการปฏิสัมพันธ์กับเครื่องประดับด้วยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ด้วยตัวเอง จึงทำให้ผู้สวมใส่เห็นถึงคุณค่าจากชิ้นงานเครื่องประดับได้

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

พัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้ เป็นเครื่องประดับที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ และยังสามารถปรับเปลี่ยนลักษณะสวมใส่ได้มากกว่าหนึ่งตำแหน่งการใช้งานบนร่างกายตามความคิดสร้างสรรค์และความพอใจของผู้สวมใส่ โดยผู้วิจัยจะทดลองรูปแบบและผลิตชิ้นงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้จำนวนหนึ่งชุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าของโครงการศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานเครื่องประดับ
 - 1.1. เครื่องประดับไทย
 - 1.2. เครื่องประดับร่วมสมัย
 - 1.2.1. ความเป็นมาของเครื่องประดับร่วมสมัย
 - 1.2.2. เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบัน
 - 1.2.3. แนวโน้มของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย
 - 1.2.4. องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัย
 - 1.3. การออกแบบเครื่องประดับ
 - 1.4. กระบวนการผลิต
2. เอกสารเกี่ยวกับส่วนประกอบของเครื่องประดับ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ
3. เอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างสรรค์ ที่เกี่ยวข้องหรือสามารถประยุกต์นำมากับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ
 - 3.1. ความสำคัญของหลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ
 - 3.2. หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่น่าสนใจ
 - 3.2.1. การใช้งานอเนกประสงค์
 - 3.2.2. การออกแบบผลิตภัณฑ์ลูกผสม
 - 3.2.3. ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ)
 - 3.2.4. หลักการลดขนาด (Collapsible)
 - 3.2.5. เทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER)
 - 3.2.6. การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design)

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานเครื่องประดับ

ในสมัยโบราณการตกแต่งร่างกายใช้วิธีการสักร่างกาย หรือการใช้สีเขียน รอยสักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อทางอภินิหารและศาสนา และเรื่องราวของสถานที่ที่เดินทางไป

ส่วนการตกแต่งร่างกายด้วยวัตถุ พบหลักฐานการใช้ทองคำมาทำเป็นเครื่องประดับในสมัยอียิปต์และกรีกโบราณ เครื่องประดับเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถบอกประวัติความเป็นมาในสมัยนั้นๆ ทั้งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม นอกจากนี้ยังสามารถบอก ตำแหน่ง ฐานะ ยศศักดิ์ได้อีกด้วย (วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. 2536: 12)

ประวัติของเครื่องประดับมีมายาวนาน ท่ามกลางวัฒนธรรมที่แตกต่าง ก็มีการใช้งานที่แตกต่างกันไปด้วย มันมีมายาวนานกว่าพันปีและแบ่งตามความเข้าใจลึกซึ้งที่หลากหลายในด้านวัฒนธรรมการนำมาใช้งานในสมัยโบราณ

1.1. เครื่องประดับไทย

ความเป็นมาของเครื่องประดับไทย

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของการประดับตกแต่งร่างกายในยุคแรกเริ่ม เป็นเพียงการประยุกต์ใช้สิ่งที่ธรรมชาติให้มาเช่น ดอกไม้ หิน เปลือกหอย เมล็ดพืช ต่อมาเมื่อมนุษย์รู้จักการหลอมโลหะ ประกอบกับมีการค้นพบความสวยงามของอัญมณีต่างๆ จึงได้เริ่มนำสิ่งเหล่านี้มาทำเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย ดังปรากฏหลักฐาน เช่น

มีการขุดค้นพบกำไล หัวลูกศร เบ็ดตกปลาที่บ้านนาดี จังหวัดอุดรธานี และขุดพบลูกปัดเปลือกหอย ตุ่มหู และกำไลข้อมือที่ทำด้วยเปลือกหอยในหลุมศพสตรีและเด็ก ที่โคกพนมดี อำเภอพนมสนิม จังหวัดชลบุรี และที่บริเวณลุ่มน้ำแควน้อย เขตตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จนถึงเขตอำเภอไทยโยค จังหวัดกาญจนบุรี มีการขุดค้นพบโครงกระดูก และเครื่องประดับที่ทำด้วยสำริด

ต่อมาเมื่ออิทธิพลอินเดียเริ่มแพร่เข้ามาพร้อมกับศาสนาพุทธ และฮินดู รูปแบบงานศิลปกรรมส่วนใหญ่จึงได้รับอิทธิพลศิลปะอินเดีย เช่น มีการขุดค้นพบ ลูกปัดหินสีต่างๆ กำไลหินรวมไปถึงตุ่มหูหยกรูปสัตว์สองหัว และสร้อยคอทองคำ ที่เมืองอู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

นอกจากนี้ ยังพบตุ่มหูหินแบบ ลิง-ลิงโอ (ตุ่มหูที่มียอดแหลมประดับสามยอด) ตุ่มหูแบบราชวงศ์โจว ลูกปัดคาร์เนเลียน (หินสีส้ม) ที่เขตบ้านอู่ตะเภา เขาสามแก้ม อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร และจี้รูปลิง-ลิงโอ จี้รูปสิงห์แผ่น ทำจากคาร์เนเลียน กำไลสำริดที่บ้านคอนตาเพชร อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

ส่วนบ้านโคกพลับ ตำบลโพธิ์หัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ได้ขุดพบตุ่มหูหินทรงกลม มีปุ่มทั้งสี่ด้าน และกำไลรูปดาวหกแฉกอยู่ที่ข้อมือของโครงกระดูก

ความรู้เรื่องรัตนชาติและเครื่องประดับไทยในอดีตค่อนข้างจำกัดมาก เพราะไม่มีการบันทึกไว้ และไม่มีประเพณีฝังศพ เช่น อียิปต์และจีน (วัณณะ จุฑะวิภาต. 2545: 1-3)

การใช้เครื่องประดับทองคำ และอัญมณีต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา ก่อนข้างไม่เคร่งครัดเฉพาะในหมู่เจ้านายและขุนนาง เพราะชาวบ้านสามัญชนก็สามารถมีไว้ในครอบครองได้ ซึ่งถ้าฐานะดีหน่อย รูปแบบลวดลายก็มากหน่อย ถ้ามีฐานะเพียงปานกลางลักษณะของเครื่องประดับก็จะดูเรียบๆ เก๋ๆ เช่น กำไลทองคำเก๋ๆ หรือสร้อย ตุ้มหู ที่มีลวดลายไม่ซับซ้อน (วัฒนะ จุฑะวิภาต. 2545: 9)

วิวัฒนาการของเครื่องประดับในสมัยรัตนโกสินทร์

ความนิยมเครื่องประดับในสมัยรัตนโกสินทร์ได้ส่งผลต่อรูปแบบลวดลายให้งานช่างแขนงนี้แตกต่างจากงานสุโขทัยที่เน้นความเรียบง่าย มาเป็นแบบที่เน้นความหรูหราวิจิตรบรรจงของลวดลายตามแบบอยุธยา ประกอบกับในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้ผ่านพ้นช่วงสงครามมาแล้ว งานศิลปกรรมต่างๆ จึงได้รับการฟื้นฟู มีการรวบรวมช่างให้เป็นหมวดหมู่ รวมไปถึงงานช่างเครื่องประดับก็ได้รับการพัฒนาฟื้นฟูจากทั้งราชสำนัก และการพัฒนากันเองตามท้องถิ่น จากการศึกษาในสมัยรัชกาลที่ 1-4 มีช่างชาวต่างประเทศที่มีฝีมือดี เช่น แวก จีน เข้ามารับจ้างทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะในสมัยรัชกาลที่ 2 ถือว่าเป็นช่วงที่งานศิลปกรรมรัตนโกสินทร์เจริญรุ่งเรืองนั้น งานช่างเครื่องประดับก็ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สำหรับเครื่องประดับสามัญชนผู้ชาย นอกจากพวกประจำ ตะกรุด แหวนพรอด (แหวนที่ถักด้วยฝ้ายนัตหรือด้ายดิบ) ก็มีแหวนตราทำด้วยโลหะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ลายรูปสัตว์ 12 ราศี แหวนทองคำเก๋ๆ และกำไลต้นแขน ทำด้วยโลหะ ประดับหินสี หรือโมรา

ส่วนของสตรี ถ้าเป็นพวกราชสำนักฝ่ายในก็จะมีเครื่องประดับทองคำแบบต่างๆ ฝังพลอยขนาดใหญ่ตรงกลาง เช่น ทับทรวง พาทูร์ต สังวาลหรือสร้อยตัว กำไลข้อเท้า กำไลข้อมือ เข็มขัด เป็นต้น ส่วนสตรีสามัญชนที่มีฐานะ มักจะใส่ตุ้มหู กำไลข้อมือ แหวนเพชร แหวนพลอย เป็นต้น

สมัยรัชกาลที่ 5-7 (พ.ศ. 2441-2478) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ไทยกำลังเปิดประเทศ ติดต่อกับต่างชาติอย่างกว้างขวาง รูปแบบของเครื่องประดับจึงได้รับอิทธิพลจากต่างชาติมากพอสมควร นิยมนาฬิกาห้อยคอ นาฬิกาพก เข็มกลัด กระดุม (ซึ่งบางทีก็นำเอาพดด้วงทองและเงินมาทำกระดุม)

สมัยรัชกาลที่ 8 จนถึงปัจจุบัน เครื่องประดับรูปแบบเก่าๆ ได้รับความนิยมน้อยลงไปทุกขณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่างเงินช่างทองรุ่นเก่าๆ ได้เสียชีวิตไป ลูกหลานไม่ได้สืบทอดงานฝีมือไว้ หรืออาจหันไปประกอบอาชีพอื่น ประกอบกับเครื่องประดับสมัยใหม่มีราคาถูก ทนทาน และมีรูปแบบ สีสันหลากหลายกว่ามาก อย่างไรก็ตาม เป็นพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงเห็นความสำคัญของงานช่างแขนงนี้ว่าจะสูญหายไปหากไม่มีการสืบทอด จึงทรงฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมไทยด้านเครื่องประดับขึ้นมาอีกครั้ง ทรงนำช่างทอง ช่างเงิน ที่มีฝีมือมาฝึกสอนเยาวชนรุ่นใหม่ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิศิลปาชีพ ซึ่งพระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2519 โปรดให้ทำเครื่องประดับรูปแบบโบราณ และเครื่องประดับรูปแบบสมัยใหม่ควบคู่กันไป พร้อมทั้งสนับสนุนโดยทรงใช้งานเหล่านี้เป็นแบบอย่าง และนำไปเผยแพร่แก่สายตา

ชาวโลกในยุโรป และอเมริกาด้วย (ปัจจุบัน นอกจากโครงการศิลปะแล้ว ยังมีสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์งานเครื่องประดับไทย ก็คือ วิทยาลัยการศึกษานานาชาติแห่งราชภัฏวชิรเวศน์ ในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งศึกษางานศิลปะแขนงนี้ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง (วิวัฒน์ จุฑะวิภาต. 2545: 13-15)

1.2. เครื่องประดับร่วมสมัย

1.2.1. ความเป็นมาของเครื่องประดับร่วมสมัย

ศิลปะของเครื่องประดับบางทีอาจจะเป็นศิลปะส่วนใหญ่ของคนในสมัยก่อน และถูกฝึกฝนกันไปทั่วโลกนานมาแล้ว ก่อนที่มนุษย์จะสรรค์สร้างและตกแต่งเครื่องปั้นดินเผา หรือคิดค้นและตกแต่งเสื้อผ้า พวกเขาใช้วัสดุที่ทำมาจากธรรมชาติเช่น เปลือกหอย ก้อนหิน หรือดอกไม้เพื่อเอามาประดับตัวเอง เป็นที่ยอมรับว่าเครื่องประดับเช่นนั้นสามารถแปรสภาพผู้สวมใส่และก่อให้เกิดอำนาจแก่เขาหรือเธอ และบ่อยครั้งที่มันจะปกป้องถึงสถานะทางด้านเวทมนตร์ได้อย่างไร

มีปัจจัยสำคัญทางด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ที่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการผลิตเครื่องประดับร่วมสมัย เช่น การขาดความต้องการงานเฉพาะบุคคลที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษ การขาดการฝึกอบรมที่เหมาะสม และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขาดการรับรู้ถึงสถานที่ส่วนบุคคล เครื่องประดับที่สวยงาม ยกตัวอย่างเช่น งานที่ถูกผลิตขึ้นในอินเดีย มันโดดเด่นในเรื่องงานที่มีคุณภาพสูงที่สุด มันเป็นงานที่ใช้ความชำนาญและงดงามมาก อย่างไรก็ตาม ชื่อของผู้ผลิตแต่ละคนยังไม่ค่อยเป็นที่จดจำ และนักสร้างสรรค์เครื่องประดับ มีการตอบรับที่ค่อนข้างต่ำในสถานะของศิลปินที่ไร้ชื่อเสียง

เครื่องประดับร่วมสมัยปรากฏขึ้นในทีละเล็กละน้อยมีประเพณีนิยมในการให้คุณค่าต่องานของศิลปินแต่ละคนที่มีชื่อเสียง ในยุโรปตะวันตก สถานะทางสังคมชั้นสูงของจิตรกรและประติมากรสามารถสืบค้นร่องรอยได้ว่ามาจากยุคเรอเนสซองส์ (ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา) ในช่วงยุคกลางและยุคต้นๆ จิตรกรและประติมากร รวมไปถึง ช่างแกะสลักไม้ ช่างปั้นดินเผา และนักออกแบบเครื่องประดับที่เป็นช่างฝีมือที่ไร้ชื่อเสียงอีกจำนวนมาก จิตรกรและประติมากรในระหว่างช่วงยุคเรอเนสซองส์เลื่อนสถานะขึ้นมาเข้าร่วมกับการจัดอันดับทางสังคมของบทกวี ผู้ชำนาญทางวาทยศิลป์ และนักปรัชญา ด้วยข้อยกเว้นตามแต่ละโอกาสที่บันทึกได้นั้น มันไม่ได้ทำมาจนกระทั่งยุคของศิลปะและงานฝีมือ

ความเคลื่อนไหวในช่วงศตวรรษที่สิบเก้าและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเคลื่อนไหวของงานหัตถกรรมร่วมสมัยในช่วงศตวรรษที่ยี่สิบที่ไร้ชื่อเสียงของช่างปั้นดินเผา ช่างทำกระจก และนักออกแบบเครื่องประดับเริ่มที่จะประสบความสำเร็จในการเปรียบเทียบกับสถานะทางสังคม ในวัฒนธรรมตะวันออก ศิลปินที่มีความชำนาญเฉพาะตัวนั้นมักจะเป็นที่นิยมและมีชื่อเสียง

อย่างไรก็ตาม ขอบเขตทางด้านภูมิศาสตร์กำลังเริ่มที่จะไม่ชัดเจนในด้านของเครื่องประดับร่วมสมัย บ่งชี้ว่าเครื่องประดับร่วมสมัยแสดงให้เห็นภาพของการได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมที่หลากหลายในงานของพวกเขา บางครั้ง เหตุผลนี้มาจากการตรวจสอบจากรากฐานชาติพรรณส่วนตัวของศิลปิน แต่มีการทดลองเกี่ยวกับรากฐานต่างๆ ในการออกแบบเครื่องประดับ

เช่นเดียวกับศิลปะแขนงอื่นทั้งหมด อ้างอิงจากมูลนิธิต่างกัน มีหนังสือสองเล่มเกี่ยวกับเครื่องประดับและการตกแต่งของอินเดียและอาฟริกาถูกรวมในรายการที่ต้องอ่านที่เพิ่มเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะเป็นแสงนำทางในเรื่องของอิทธิพลต่างๆเหล่านี้ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 5-6)

จากเครื่องประดับมาเป็นเครื่องประดับร่วมสมัย (Contemporary Jewellery) จากการเติบโตของเครื่องประดับสตรีกว่า 3 ทศวรรษ ที่เครื่องประดับญี่ปุ่นได้พัฒนามาเป็น Jewellery Artists มี Concept ที่น่าสนใจหลังสงครามโลกครั้งที่สอง จึงเปลี่ยนแปลงได้อย่างสิ้นเชิง นักประติมากรรมญี่ปุ่น คิโยเบ คิโยมิสุ (Kyubei Kiyomizu) ในงานปี 1986 ในงานแสดง International Jewel Art Exhibition ได้อธิบายว่า "ถ้ามองอย่างคนภายนอกที่มีความรู้แค่เบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องประดับจะเห็นได้ว่า มีการลอกเลียนแบบกันในอดีตเครื่องประดับมีอิทธิพลต่อการแต่งตัว แต่ตอนนี้ไม่ใช่แล้ว เครื่องประดับเปรียบเหมือนเป็นประติมากรรมขนาดเล็กและเป็นศิลปะร่วมสมัย" (Blauer. 2534: 19-23)

เดวิด วอซकिनซ์ (David Watkins. 2536: 10-15) กล่าวถึงเครื่องประดับร่วมสมัยไว้ว่า

โดยมากหรือน้อยในการแบ่งประเภทของเครื่องประดับร่วมสมัย นั้นเริ่มต้นจากการแยกออกมาของความเป็นปัจเจกบุคคล และการแยกตัวของความเป็นเชื้อชาติ และความเป็นจุดศูนย์กลาง ในช่วงยุค 50 และ 60 ต่อมาในช่วงต้นยุค 70 ได้ปรากฏเป็นการเคลื่อนไหวในระดับสากล การพัฒนาในช่วงแรกจะขึ้นกับกิจกรรมของศิลปินเพียงไม่กี่คนกับผู้สนับสนุนผลงานของพวกเขาที่มีอยู่ทั่วโลก เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผลงานที่มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง มีความโดดเด่นทางนวัตกรรม และทางสุนทรีย์ะ มากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์

ในขณะที่เครื่องประดับร่วมสมัยดำรงอยู่ได้ด้วยการก่อตั้งของเครือข่ายในระดับสากลที่มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันและกันแต่ก็มีการโต้แย้งกันเสมอในเชิงปรัชญา ซึ่งฐานที่เพิ่มขึ้นไม่ได้มาแต่เพียงจากการที่จำนวนของศิลปินเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่นั้นหมายถึงการที่จำนวนของ แกลลอรี่ พิพิธภัณฑ์ และนิทรรศการทางวิชาการ และการแพร่หลายกิจกรรมสำคัญในระดับศูนย์กลางที่มีความเป็นสากล

เมื่อกล่าวถึงงานร่วมสมัยนั้น เริ่มจะมีความชัดเจนในช่วงสมัยเรเนซองส์ ทัศนคติทางประเพณีได้ถูกตั้งคำถาม และงานร่วมสมัยบางชิ้นได้มีการต่อต้าน กับความหมายเดิมที่มีมา ในช่วง 10 ปี แรกครั้งของกลุ่มคนที่มีพรสวรรค์ได้รับการตั้งคำถามในเรื่องของข้อจำกัดของเครื่องประดับและกลายมาเป็นผู้อต่อต้านประเพณีเดิม การประเมินค่าใหม่นี้สร้างเครื่องประดับที่พิจารณาโดยคำนึงจากคุณภาพและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งดำเนินอยู่ในช่วงศตวรรษนี้ แต่ไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการเคลื่อนไหวของกลุ่ม Art Nouveau นักออกแบบเครื่องประดับทุกวันนี้ความคิดของเขาจะมองไปที่ปัจจุบัน แม้ว่างานบางชิ้นอาจเกิดจากการมองดูชิ้นงานที่เคยมีมาในอดีต งานบางชิ้นที่ผลิตออกมาไม่ได้มองที่แค่การสวมใส่อีกต่อไป เครื่องประดับในอดีตเป็นเรื่องการค้า และแน่นอนปัจจุบันก็ยังคงเป็นเช่นนั้น แต่นักออกแบบเครื่องประดับหลายคนก็สร้างสรรค์ผลงานโดยไม่ได้มาจากแรงจูงใจในทางการค้า เช่นเดียวกับการที่ทำงานศิลปะรูปแบบอื่น ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระไม่มีขีดจำกัด มันก็ถูกที่จะมุ่ง

ไปที่รูปแบบอื่นๆที่มีของงานศิลปะในเชิงพาณิชย์ที่มีรากฐานมั่นคงใน ที่แสดงผลงาน และศูนย์แสดงสินค้าเพื่อการขาย แต่ในบางเวลาก็มียหลายตัวอย่างที่เกิดนอกสตูดิโอของศิลปินเพียงเล็กน้อยแต่ก็เป็นการผลิตพวกภาพเขียนหรือประติมากรรม อย่างไรก็ตามเครื่องประดับมีข้อจำกัดมาก ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่ได้รับตั้งแต่แรกของการทำงาน โดยการผลิตจะต้องอิงกับความเฉพาะของตลาด ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวต้องนำมาใช้ในการคิดและถือเป็นสิ่งที่จำเป็น

1.2.2. เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้ศิลปะของนักสร้างสรรค์เครื่องประดับยังคงเป็นที่ฝึกฝนไปทั่วโลก ความสำคัญของเครื่องประดับที่มีต่อมนุษยชาติมาเนิ่นนานนั้น ได้ถูกแสดงให้เห็นปรากฏผ่านทางารตกแต่งสุสาน รวมถึงการกำหนดชื่อให้แก่น้ำมันในพินัยกรรม อีกทั้งแนวโน้มของอัญมณีที่ได้รับการรักษาไว้โดยชนรุ่นต่อมา แม้ว่า คุณค่าและความหมายดั้งเดิมของมันจะสูญหายไป (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 5)

การออกแบบร่วมสมัย คือ การออกแบบร่วมสมัย คือ การผสมผสานระหว่างความเก่ากับความใหม่ คือใช้ 2 ยุคสมัยนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานในสภาพปัจจุบัน ถือว่าเป็นงานสมัยใหม่หรืองานปัจจุบันลักษณะของความเก่าที่นำมาอาจจะเป็น วัสดุ กรรมวิธีการผลิต และรูปแบบ ฯลฯ และอื่นๆอีกมีดังนี้

- วัสดุ เช่น การนำผ้าทอโบราณมาออกแบบตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าสมัยปัจจุบัน
- กรรมวิธีการผลิต เช่น เครื่องปั้นดินเผา หรือ งานหวาย นำมาออกแบบรูปทรงที่ทันสมัยเข้ากับปัจจุบัน
- รูปแบบ เช่น ยี่ดรูปทรงแบบเก่ามาประยุกต์ใช้กับวัสดุสังเคราะห์สมัยใหม่ (ธีระชัย สุขสด. 2544: 78)

แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของเครื่องประดับร่วมสมัย เป็นที่สังเกตโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี 1960 เป็นต้นมา และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาศิลปะ - นักออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัยเหมือนว่าจะได้รับการสอนจากวิทยาลัยทางด้านศิลปะมากกว่าการฝึกงานจากการค้าแบบดั้งเดิม - และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมเป็นวงกว้างในด้านแฟชั่นและวิถีชีวิต ซึ่งได้สร้างสรรค์ความต้องการในงานที่แตกต่างกันไป (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 5)

เครื่องประดับมักจะถูกนำมากล่าวในเรื่องของความรู้สึก แต่เร็ว ๆ นี้ดูเหมือนว่าเครื่องประดับจะกลายมาเป็นเรื่องของสติปัญญา ดังการยกระดับของสาขาด้านนี้ที่สูงขึ้น ในการท้าทายที่สำคัญโดยเฉพาะปัญหาการเผชิญหน้าของนักออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัยซึ่งมักจะเป็นเรื่องการกระจายขอบเขตของแนวคิด และประเด็น ในบางครั้งแนวคิดใหม่ๆสามารถคิดได้จากการปฏิบัติของ 2 แนวคิดทางประเพณี และประเด็นทั่วไปข้อกำหนดและข้อจำกัดที่มีต่อเครื่องประดับในอดีตได้ถูกโยนทิ้งไป แม้ว่าด้านการค้ายังคงมีครอบงำอยู่ มันไม่นานพอที่จะหยุดยั้งพรสวรรค์ที่มีในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ (Blauer. 2534: 19-23)

โดริส มานิงเกอร์ (Doris Maninger. 2552: Online) กล่าวถึงเส้นทางอันหลากหลายในการพัฒนางานเครื่องประดับในทวีปยุโรปตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 60 เป็นต้นมา และความพยายามที่จะเสาะหาคำจำกัดความหรือทิศทางใหม่ของงานเครื่องประดับสำหรับอนาคตไว้ว่า

งานเครื่องประดับในยุโรปเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในระหว่างปี 1940-1955 ในช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ความคิดและค่านิยมสมัยใหม่ (Modernist) เข้ามามีบทบาทในการสร้างงานฝีมือ งานศิลปะและงานออกแบบในหลายๆ สาขา ตั้งแต่นั้นมา แนวความคิดใหม่ๆ ในหลากหลายมิติได้ถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ ทำให้เกิดมุมมองใหม่อยู่อย่างต่อเนื่องในการสร้างงานศิลปะแขนงนี้จนถึงปัจจุบัน

สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคือ ความหลากหลายของแนวคิดในวงการเครื่องประดับที่เกิดขึ้นจากปัจจัยแวดล้อมในยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) นี้ มีการแข่งขันกันในด้านความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ผลที่ได้นั้นก็คือปรากฏการณ์ที่ไม่มีกระแสแนวคิดใดกระแสหนึ่งมีอิทธิพลเหนือแนวคิดอื่นๆ อย่างโดดเด่นขึ้นมา

โดยทั่วไปนั้นเครื่องประดับจะถูกมองว่าเป็นของที่มีค่า ทำให้เกิดการตั้งคำถามว่า คุณค่านั้นคืออะไร อะไรทำให้เกิดคุณค่าในงานเครื่องประดับ หรือว่าคุณค่าของเครื่องประดับคือบทบาทเครื่องประดับต่อสังคม โดยเฉพาะคุณค่าที่ภายในเป็นแก่นแท้ของสิ่งนั้นๆ สำหรับศิลปินผู้สร้างงานเครื่องประดับในปัจจุบันนี้นั้น คุณค่าของเครื่องประดับไม่ได้ถูกผูกไว้กับมูลค่าของวัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างงานเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป

เบนจามิน ไลเนล (Benjamin Lignel. 2549: Online) แสดงความคิดเห็นถึงความเป็นมาและทิศทางของงานเครื่องประดับร่วมสมัยไว้ว่า

เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นการฝึกฝนประเภทหนึ่ง ซึ่งเข้าใจได้ว่าเป็นผลิตผลร่วมสมัยของกิจกรรมการออกแบบงานฝีมือเบื้องต้นที่เจพบต้นแบบได้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการในยุคกลาง คำจำกัดความที่เน้นหนักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาและได้ค้นพบว่าเกิดขึ้นก่อนในการเคลื่อนไหวทางด้านงานศิลปะและงานฝีมือของชาวอังกฤษและอเมริกัน ซึ่งเริ่มกลับมาเป็นที่สนใจอีกครั้งในช่วงศตวรรษที่ 19 ในเรื่องทักษะฝีมือ (เหมือนกับเป็นการลุกขึ้นมาต่อต้านระบบอุตสาหกรรม) และวิวัฒนาการทางรากฐานการเคลื่อนไหวของเครื่องประดับในยุคปี 60 มันเน้นข้อสังเกตของลักษณะเฉพาะ, หัตถศิลป์ และความสัมพันธ์ที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับหลักสำคัญในการผลิต หรือชนิดของวัตถุ นั่นคือ ความสมดุลระหว่างเครื่องประดับระดับสูงและศิลปะ (งานที่ถูกยกย่องมาก่อน และความสัมพันธ์ที่ชัดเจนในรุ่นต่อมา) เราอยู่ในสิ่งที่มีมันไม่ใช่ ("เพียงแค" ถูกผลิตด้วยเครื่องจักรเพื่อการสวมใส่) และสิ่งที่มีมันอยากจะเป็น (การแสดงออกของพรสวรรค์เฉพาะตัวที่สะท้อนให้เห็นในงาน และก็มีอิทธิพลในบางครั้ง และเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัย)

อย่างไรก็ดี ลักษณะเฉพาะที่เด่นๆสองสามอย่างดูเหมือนจะยังอภิปรายกันถึงข้อจำกัดที่ว่า ร่างกายมนุษย์เป็นดั่งพื้นที่การทำงานทั่วไป การเปิดมุมมองต่อกลวิธีและวัสดุที่สะท้อนให้เห็น ข้อกำหนดของตัวมันเองทางด้านศิลปะ สิ่งนี้จะซับซ้อนยุ่งยากต่อความคิดที่จะนำมาสวมใส่ได้ ความ เป็นลักษณะเฉพาะที่เรานำมาเชื่อมโยงกับการแสดงออกเฉพาะตัว และแยกตัวมาจากวิชาชีพของสินค้า สำหรับผู้บริโภค ไปเป็น "แค่" การออกแบบสนองต่อความพึงพอใจของผู้บริโภค

มันสามารถจะกำหนดได้ว่าเป็น ตลาดแห่งหนึ่ง (ฉันทำตามข้อโต้แย้งที่ว่า วัฒนธรรมการ ประดิษฐ์ถูกระบุถึงวิธีการผลิตเป็นส่วนน้อยกว่าการจำหน่าย การใช้งานที่ง่าย และอย่างท้ายที่สุด ผลกระทบทางศักยภาพต่อพื้นฐานการบริโภคขนาดใหญ่) ในประเทศส่วนใหญ่ มีศูนย์ศิลปะจำนวน จำกัดที่ดูแลทั้งการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ ในขณะที่ผู้ทำการออกแบบจะถูกคาดหวัง (ถ้าเขา/ เธอ ต้องการที่จะใช้เป็นอาชีพ) ให้นำเสนอผลงานอย่างน้อย 5 แกลเลอรี และเสริมด้วยการฝากขาย ผลงานโดยตรง นอกเหนือจากการติดต่อทางธุรกิจเกี่ยวกับทั้งดีเทลลิ่ง จากมุมมองของฉัน ตลาด เครื่องประดับร่วมสมัยได้ผลในวิถีทางที่คล้ายกันกับตลาดงานศิลปะ แต่มีขนาดที่เล็กมากจนกระทั่งขาด การมองเห็นปัญหาที่มีอยู่ของมัน

ดังนั้น นักออกแบบเครื่องประดับน่าจะเห็นด้วยว่า เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นอาชีพที่พัฒนา อย่างรวดเร็ว บนทางแยกระหว่างงานฝีมือ การออกแบบ และศิลปะ ซึ่งเป็นแนวทางปัจจุบันตาม ความสัมพันธ์เฉพาะตัว อย่างไรก็ตามฉันคิดว่าปัญหาที่มากกว่าลักษณะเฉพาะคือด้านภาพลักษณ์ แม้ว่า การขาดแคลนข้อบ่งชี้ในการก่อตั้ง ถูกนำมาเกี่ยวข้องกับระดับขั้นของความร่ำรวยอย่างสูงสุดใน ด้านลักษณะภายนอกต่อโจทย์ต่อคำถามที่สะสมมา ดูเหมือนว่า ปัญหาที่หลากหลายจะอยู่ในทางส่วน หนึ่งมากกว่า ส่วนหนึ่งน่าจะมุ่งไปที่การอธิบายต่อบุคคลที่มีชีวิตหลังจากยุคของ Cartier , Pomellato และ Tiffany และไม่เป็นที่ยอมรับ ยังมีคนส่วนมากที่ฝึกฝนไปควบคู่กันกับพื้นฐานงานฝีมือจากอดีต และ ตัดสินการผลิตของมันบนเกณฑ์ของเครื่องประดับชั้นสูง และพิจารณาความทะเยอทะยานทางด้าน ศิลปะคล้ายกับจินตนาการที่ทักทักเอาเอง (ถ้า "ความงามทางศิลปะ" กับ "ความชำนาญ" ไม่เท่ากับ "ความหมาย" หรือ "อยู่ในอำนาจของการแสดงความรู้สึกตนเอง")

สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างน้อยจากสองสาเหตุ

อย่างแรก, เราไม่มีจำนวนประชากรที่มากพอที่จะร่วมกันสนับสนุนมาตรฐานของ เครื่องประดับร่วมสมัย สิ่งนี้เผยให้เห็นข้อจำกัดจากภายนอก (มีแผนการออกแบบเครื่องประดับเป็น ส่วนน้อยที่ร่วมสมัย , ผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนน้อยที่เคร่งครัดต่อการค้าขาย และมีผลงานที่ถูกผลิตต่อ ปีต่อนักออกแบบเครื่องประดับหนึ่งคนจำนวนน้อย) ความขาดแคลนผู้ผลิตเครื่องประดับที่กระตือรือร้น เป็นที่สับสนมากขึ้นโดยการต่อต้านทางวัฒนธรรมด้วยการผลิตซ้ำเป็นชุดๆ และด้วยเหตุนี้จึงมีการ แจกจ่ายเป็นส่วนใหญ่ (1) คำสปรปะมาจากผู้สังเกตการณ์อาจจะเพิ่มเติมว่า นี่เป็นวิชาชีพส่วนน้อย ซึ่งหมายความว่าดึงดูดสื่อจำนวนน้อย งบประมาณน้อย ไม่มีหลักสูตรที่เจาะจงในประวัติศาสตร์ของ เครื่องประดับร่วมสมัย (ในความคิดของฉัน) และดังนั้นจึง ไม่มีประวัติศาสตร์ ตามที่ เครื่องประดับร่วม สมัยถูกเข้าใจว่าเป็นกิจกรรมรองลงมา บนขอบเขตของการสร้างสรรค์เครื่องประดับหลักๆ

อย่างที่สอง ผู้ผลิตและออกแบบจะทำการค้าขายโดยปรกติ , เจียบขีริม หรือ ไม่มีแนวโน้ม
อย่างแน่นอนในการกระตือรือล้นที่จะเผยแพร่

ใครเคยได้ยินเกี่ยวกับเครื่องประดับร่วมสมัยภายนอกเครื่องขายของแกลเลอรีและลูกค้าพิเศษ
บ้าง?

สถานการณ์ และนี่เป็นประเด็นของฉัน ความต้องการจะมีมากกว่าแค่การสื่อสาร แทนที่จะ
ยืนยันที่จะหลบหลีกการประชาสัมพันธ์สถิติข้อมูลข่าวสาร (กลัวการปนเปื้อน?) พวกเขาต้องต่อต้าน
ความเฉื่อยชาจากภายในและโดยปราศจากขอบเขตเครื่องประดับร่วมสมัยนั้นต่อคำนิยามที่แย่งของมัน
(แต่เป็นที่จำกัด) ในตำแหน่งที่มีขอบเขต และแสดงให้เห็นความหมายใหม่ของการเผยแพร่

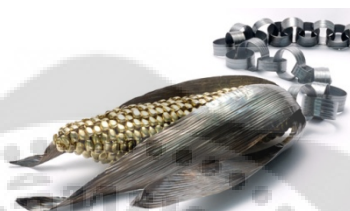
ดังนั้น พวกเราควรจะสื่อสารกันให้มากขึ้น และอธิบายถึงความตั้งใจของเรา แต่ในท้ายที่สุด
อย่าปล่อยให้เรารู้สึกไปบนการกำหนดการฝึกฝนของเราเหมือนกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น ถ้ามีบางสิ่ง
บางอย่าง ฉันน่าจะเพียงแค่ว่า "ร่วมสมัย" หรือ "สตูดิโอ" ใช้เพื่อให้เหมาะสมกับเครื่องประดับ
อย่างไรก็ตาม การระบุความหมายมันอาจจะใช้แทนที่ในตอนนี้อยู่ด้วยหลักฐานที่ไม่ชัดเจนคือ "ความ
แปลก"

เครื่องประดับร่วมสมัยการนำข้อมูลจากผู้ผลิตและนักการตลาด การวิพากษ์วิจารณ์เพื่อ
พัฒนาแบบ จนได้ข้อเสนอแนะในการสรุปรูปแบบ แล้วนำมาทำการบูรณาการระหว่างงานออกแบบ
และการผลิต จนได้ผลลัพธ์ขั้นต้นเป็น ธีมบอร์ด (Theme Board) ที่ประกอบไปด้วยข้อความสำคัญ
(Key Words) และภาพประกอบสำคัญ (Key Visuals) มากล้นกรอง เพื่อสื่อถึงแนวความคิดและ
ข้อมูลเบื้องต้นทั้งหมด ให้ได้มาเป็น Concept ที่จะได้ทั้งลักษณะรูปแบบ รูปทรง และพื้นผิว รวมถึง
ชิ้นงานวัสดุที่มีสีสันและการใช้วัสดุที่แปลกแหวกแนว ขั้นตอนดังกล่าวจะสามารถทำให้งาน
ออกแบบมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ทั้งหมดนี้ได้พัฒนาเป็นภาพแบบร่าง และภาพเขียน
แบบเครื่องประดับสองมิติ ซึ่งเปรียบได้ดั่งภาพสะท้อนของแนวคิดใหม่ในงานออกแบบเครื่องประดับ
ไทยร่วมสมัย (โพสท์ ทูเดย์. 2552: Online)

เครื่องประดับร่วมสมัยมีลักษณะเฉพาะโดยให้ความสำคัญต่อความเป็นปัจเจก ผู้ผลิตแต่ละ
คน จะผลิตผลงานที่สวมใส่ได้เฉพาะบุคคล ตัวงานอาจจะทำจากวัสดุที่แพร่หลายเป็นวงกว้าง ใน
รูปแบบที่หลากหลาย และอาจจะสื่อสารออกมาทางเครื่องแต่งกายที่มีความคิดแตกต่างกันอย่างมาก
แต่การให้คุณค่าต่อความมีลักษณะเฉพาะตัวนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ซ่อนอยู่ในเครื่องประดับร่วมสมัย
และด้วยเหตุนี้ ถือเป็นงานทั้งหมดในแนวโน้มของเครื่องประดับ (Amanda Game; & Elizabeth
Goring. 2544: 5)

ภาพประกอบ 1 ภาพ ตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Alexander Blank จากเว็บไซต์
<http://www.klimt02.net>

ภาพประกอบ 2 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ David Bielander จากเว็บไซต์
<http://www.klimt02.net>

ภาพประกอบ 3 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Doris Betz จากเว็บไซต์
<http://www.klimt02.net>

ภาพประกอบ 4 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Helen Britton จากเว็บไซต์
<http://www.klimt02.net>

ภาพประกอบ 5 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Jiro Kamata จากเว็บไซต์
<http://www.klimt02.net>

ภาพประกอบ 6 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัย ผลงานของ Jun Konishi จากเว็บไซต์
<http://www.klimt02.net>

1.2.3. แนวโน้มของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย

แม้ว่าประเทศไทยจะส่งออกเครื่องประดับเป็นอันดับต้นๆ แต่ในภาพรวมเป็นฐานการผลิตเป็นการบริหารด้านรูปแบบ ซึ่งผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจนี้ส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะของการรับจ้างผลิตหรืออยู่ในธุรกิจที่เรียกได้ว่าเป็นธุรกิจเครื่องประดับแบบ Traditional Jewellery และ Commercial Jewellery เป็นหลัก

แต่โอกาสใหม่ในธุรกิจเครื่องประดับ ซึ่งเน้นการเพิ่มคุณค่าของสินค้าด้วยไอเดีย และความคิดสร้างสรรค์ โดยมีจุดแข็งจากการออกแบบ ยังเปิดกว้างทั้งในแง่ความต้องการของตลาดและการแข่งขันสำหรับผู้ประกอบการ และนักออกแบบที่ต้องการเติบโตในแนวทางใหม่

ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์ (2551: Online) อาจารย์ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และศิลปินเครื่องประดับที่มีประสบการณ์จากอเมริกาว่า 10 ปี กล่าวว่า

Art Jewellery และ Contemporary Jewellery หรือการสร้างศิลปะร่วมสมัย ซึ่งไม่ได้ขายแค่วัสดุที่มีค่าเท่านั้น แต่ขายไอเดีย และการออกแบบ เป็นตลาดที่มีอนาคต แม้ว่าตลาดในเมืองไทยยังเล็กมาก แต่ตลาดต่างประเทศมีขนาดใหญ่มาก

สำหรับแนวโน้มในอนาคตของ Art & Contemporary Jewellery มีทิศทางที่ดี เนื่องจากปัจจัยสำคัญคือบุคลากรของไทยมีจำนวนมากขึ้น จากการที่มหาวิทยาลัยต่างๆ ให้ความสำคัญกับการผลิตนักศึกษาด้านการออกแบบ รวมถึงการสอนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องประดับ

เพียงแต่ต้องคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะมีเวทีให้นักออกแบบได้แสดงความ สามารถ และสามารถนำผลงานของดีไซเนอร์ไทยมาขายได้ ที่สำคัญต้องทำให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายรับรู้ เพราะในปัจจุบัน ไม่ได้มีการใช้ศักยภาพของนักออกแบบไทย และตลาดในไทยไม่ได้ให้คุณค่า มักจะให้การยอมรับ และลอกเลียนแบบจากต่างชาติ

สำหรับประเทศไทย อย่างแรกต้องให้ความรู้กับลูกค้า นักออกแบบ และผู้ประกอบการต้องเข้าใจว่าโลกาภิวัตน์ ซึ่งเคยคิดกันว่าโลกเราจะกลายเป็น "global village" แต่ในความเป็นจริงมีคนมากมายที่ไม่ชอบเหมือนใคร และกลายเป็นการต่อต้าน เกิดเป็นกระแสท้องถิ่นต้องการรักษาความเป็นตัวตน เพราะไม่มีใครอยากจะทำเสียเอกลักษณ์ของตนเอง

เป็นการนำเสนอความเป็นท้องถิ่นด้วยการใช้แนวคิดของเรามาสร้างความเป็นสากล เพราะฝรั่งก็เมื่อสิ่งที่เขาค้นเคย พยายามที่จะหาอะไรใหม่ๆ แต่ไม่ใช่การนำศิลปะไทยทั้งหมดไปเสนอ เพราะเหมือนกับเอาของเก่ามาขายแบบไม่พัฒนา ทางที่ถูกต้องไปดูของเก่า เพื่ออ้างอิงหรือเป็นจุดเริ่มต้น และต้องดูเงื่อนไขของสังคมฝรั่งด้วย สังเกตว่าการที่ฝรั่งชอบการบริการของคนไทยเพราะคนไทยมีคาแรกเตอร์ที่ชาติอื่นไม่มี

ขณะที่วัตถุดิบเป็นหนึ่งในส่วนที่ใช้แสดงความเป็นตัวตน ซึ่งวัสดุที่เป็นของไทยก็สามารถนำมาใช้แบบร่วมสมัยได้ เช่น เพอร์นิเจอร์ของโยธกา ซึ่งใช้ฝักตบชวาเป็นวัสดุในการทำโดยใช้การออกแบบทำให้เห็นว่ามีควมร่วมสมัย อยู่ด้วย

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ ขึ้นอยู่กับว่าลูกค้าต้องเข้าใจว่าสินค้าที่ทำออกมาผ่านการคิดมาแล้ว ไม่เป็นของไหล และมีความหมาย เพราะลูกค้ากลุ่มนี้ต้องการความไม่เหมือนใคร และท้าทาย ซึ่งปัจจุบันมีมาก และไม่ใช้แค่กลุ่มเด็กวัยรุ่น แต่สินค้าต้องมีแบรนด์ดีมีเมจ และขึ้นอยู่กับตัวของดีไซเนอร์

สิ่งที่ต้องเน้นให้เห็นคือสินค้าไทยมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Identity) เพราะนักออกแบบไทยมีมุมมองความเป็นไทยในแบบเฉพาะตัวที่ร่วมสมัยสามารถนำเสนอ ให้เห็นได้ ไม่ใช่เก่งในเรื่องการลอกเลียนแบบ อย่างไรก็ตาม มีนักออกแบบไทยกำลังสร้างแบรนด์ของตนเองขึ้นมาซึ่งมองว่าในประเทศไทยมีบุคลากร พร้อมที่จะทำ แต่เวทีที่จะทำให้คนทั่วไปรู้ว่าสิ่งเหล่านี้มีคุณค่า ซึ่งไม่ได้อยู่ที่ตัววัสดุแต่เป็นคุณค่าทางความคิด

เมื่อคนทั่วไป และลูกค้าเป้าหมายเข้าใจในจุดนี้ ตลาดนี้จะสามารถพัฒนาไปได้อีกไกล ที่เห็นชัดคือจะเพิ่มทางเลือกในการใช้เครื่องประดับแสดงตัวตนของผู้ใส่ รวมทั้งแสดงความรู้สึกหรือรสนิยมได้ด้วย เพราะฉะนั้น การรวมกลุ่มกัน และเสนอผ่านสื่อต่างๆ มีการจัดแสดงผลงาน จะช่วยเพิ่มโอกาสของนัก ออกแบบ และผู้ประกอบการเอสเอ็มอีในการสร้างสินค้า และธุรกิจนี้ได้มากขึ้น

เท่าที่เห็น มีนักออกแบบรุ่นใหม่ ๆ พยายามรวมกลุ่มกัน และผลักดัน แต่เนื่องจากมีปัจจัยพื้นฐานที่เป็นอุปสรรคแล้ว ยังมีปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบ เช่น สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดี ความวุ่นวายทางการเมือง เป็นต้น ทำให้ต้องช่วยกันสนับสนุน เพื่อไม่ให้นักออกแบบ และผู้ประกอบการกลุ่มนี้อ่อนแรง และล้มเลิกไป

อย่างไรก็ตาม มีความพยายามจะปรับตัวด้วยกลยุทธ์การไปสร้างชื่อเสียงในต่างประเทศ เพราะคนไทยยกย่องต่างชาติ ซึ่งการสร้างสินค้า และแบรนด์ให้ต่างชาติยอมรับจะเป็นทางที่ช่วยให้คนไทยหันมายอมรับสินค้าไทย มากขึ้น

เราไม่ได้ต้องการขายเมืองนอก แต่ต้องการขายเมืองไทย เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ของไทย เช่น จะติดต่อศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ(ทีซีดีซี) และศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพฯ เพราะการจะไปติดต่อเช่าที่ เพื่อเปิดร้านต้องมีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งเป็นอุปสรรค แต่ถ้าเราชัดเจนไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนเขาจะมา ซึ่งเป็นจุดแข็งของการสร้างกลุ่ม และธุรกิจในด้านนี้

การมีความเชื่อหรือปรัชญาในการดำเนินชีวิตของเราเอง แม้ว่าบางครั้งอาจจะทวนกระแสบ้าง แต่ถ้าไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร จริงๆ แล้วการทวนกระแสอย่างสร้างสรรค์จะเป็นช่องทางสร้างรายได้ สร้างธุรกิจ และทำในสิ่งที่เรารัก และเป็นตัวตนของเราเอง

นักออกแบบควรจะเคารพความคิดของคนอื่น ไม่ใช่เห็นว่าขายดีแล้วทำตาม ใช้วิธีหาซัพพลายเออร์ผลิตให้แล้วขายแข่งด้วยการตัดราคา โดยไม่มีความคิด และแนวทางของตนเอง เพราะเป็นหนทางที่ไม่ยั่งยืน แต่ถ้าบอกว่าญี่ปุ่นลอกจนได้ดี หมายความว่านอกจากการลอกเลียน ญี่ปุ่นยังมีการดัดแปลง พัฒนา และนำความเป็นตัวตนในด้านต่างๆ มาใส่ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม และความเป็นญี่ปุ่น คนที่มีความคิดสร้างสรรค์ตลอดเวลาจะไปได้ไกล

จากข้อมูลข้างต้นจะกล่าวได้ว่าเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยยังถือว่าเป็นสิ่งใหม่ มากๆ เนื่องจากประเทศไทยยังไม่คุ้นเคยกับงานด้านการออกแบบเครื่องประดับอย่างจริงจัง ทั้งนี้เราควรจะมีการส่งเสริมผลงานเครื่องประดับที่มีการออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์อย่างจริงจัง ไม่สนับสนุนผลงานที่ลอกเลียนแบบเนื่องจากหากยังนิยมงานที่มีการลอกเลียนแบบแล้ว วงการเครื่องประดับของไทยก็จะต้องตามหลังเพื่อรอแบบใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ และจะทำให้ให้นักออกแบบที่มีความสามารถได้ถูกปิดกั้นทางความคิดและความก้าวหน้า จะส่งผลต่อวงการเครื่องประดับซึ่งจะไม่สามารถก้าวหน้าไปได้มากกว่าผู้รับจ้างผลิตไปได้เลย

1.2.4. องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัย

ความสนใจในการระบุสิ่งที่มาก่อนซึ่งอยู่เบื้องหลังความสร้างสรรค์และการสวมใส่เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบัน เครื่องประดับชิ้นเดียวใดๆ ไม่ได้ออกแบบภายใต้รูปแบบแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งเท่านั้น การแทนที่งานส่วนใหญ่ภายในรูปแบบแนวคิดที่ระบุแสดงให้เห็นแค่หนทางเดียวที่จะเข้าถึงมัน ในแต่ละกรณี มีการประเมินผลของสิ่งที่ดูเหมือนว่าจะเป็นรูปแบบแนวคิดที่โดดเด่นในชิ้นงานที่นำมา และเพื่อจัดตามประเภท

เครื่องประดับ ไม่เหมือนกับงานศิลปะรูปแบบอื่นๆ มันถูกนำมาวางไว้บนร่างกายมนุษย์โดยตรง แม้ว่าขนาดและเนื้อหาของวัตถุจะแสดงให้เห็นแนวโน้มของเครื่องประดับที่หลากหลายอย่างมาก งานทั้งหมดถูกรวมกันเป็นหนึ่งเดียวจากความจริงที่ว่ามันถูกออกแบบเพื่อใช้สวมใส่ จากสถิติ และการใส่มันให้พันตาในหีบห่อ พลัซของเครื่องประดับจะลดลงอย่างมาก มันหมายความว่าควรห้อยมันไว้กับหู ประดับไว้กับผิว นำมาใส่ล้อมรอบข้อมือ เคลื่อนย้ายและหมุนมัน ใส่ไว้ตรงนิ้วมือ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 6-7)

วัสดุ

Naum Gabo กล่าวว่า "วัสดุกำหนดพื้นฐานอารมณ์สำหรับงานประติมากรรม มันทำให้งานนั้นมีลักษณะพื้นฐานทั่วไปและกำหนดขอบเขตของการแสดงผลทางด้านความงามของมัน"

เครื่องประดับไม่เหมือนกับเซรามิกหรือแก้ว มันไม่สามารถกำหนดวัสดุที่ตายตัวได้ ยังมีคำถามแรกที่เป็นไปได้ว่าพวกเราส่วนใหญ่จะถามเกี่ยวกับงานเครื่องประดับหนึ่งชิ้นว่ามันทำมาจากอะไร? เครื่องประดับที่มีสัดส่วนขนาดใหญ่จะถูกตัดหินและให้ราคาว่ามาจากวัสดุที่มีค่า การเข้าถึงวัสดุทั้งหลายถูกให้ตัวอย่างไว้ใน แนวโน้มของเครื่องประดับ ที่จะช่วยให้เราพิจารณาถึงความคิดนี้ ถ้าพวกเราจะวางค่ามากขึ้นในทุก ๆ อารมณ์ของคำนั้น บนวัสดุที่แน่นอน แล้วพวกเราจะทำไปเพื่ออะไร? ท้ายที่สุดแล้ว ไม่มีวัสดุไหนที่มีคุณค่าอย่างแท้จริง เมื่อเราพูดถึงวัสดุที่แน่นอนที่กำลังถูกใช้มาเป็นธรรมเนียมนิยมในศิลปะของผู้สร้างสรรค์เครื่องประดับ แล้ววัสดุชิ้นไหนที่พวกเรากำลังกล่าวถึง? เราทั้งหมดสามารถคิดถึงเครื่องประดับชั้นเลิศที่ทำจากกระดูกและเซรามิกได้เช่นเดียวกับหินและทอง

อย่างไรก็ตาม วัสดุทั้งหมดไม่ว่าจะแพง (ทอง, หินบางอย่าง) หรือราคาถูก (สมุดโทรศัพท์ที่ถูกทิ้ง, เศษไม้) มีค่าพอจากฝีมือของนักสร้างสรรค์เครื่องประดับที่แตกต่างกันที่จะเสียเวลาไปหลายชั่วโมงในการคิดค้นและใช้ความชำนาญไปกับมันเพื่อสร้างสรรค์ผลงานวัสดุที่มีค่าจะงดงามมากเท่าไร ขึ้นอยู่กับสายตาของผู้ครอบครองมัน (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 9)

1. การเล่นแร่แปรธาตุ

Matthew Green กล่าวไว้ว่า " พวกเขาทำให้ทุกอย่างที่เขาพบเป็นความพึงพอใจ โดยการมีความสุขไปกับการแปรเปลี่ยนธาตุในใจตน"

นักเล่นแร่แปรธาตุในช่วงต้น ถูกขับเคื้อนโดยการคิดที่จะปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของวัตถุ - ทั้งหมดบันทึกได้จากการค้นคว้าเรื่องหินของนักปรัชญา คำว่า "การเล่นแร่แปรธาตุ" เสนอแนะถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์และดูเหมือนว่าจะเป็นคำที่เหมาะสมที่จะใช้อธิบายถึงเครื่องประดับร่วมสมัยบางงาน ในส่วนนี้ เรายกย่องศิลปินที่สร้างสรรค์เครื่องประดับผู้ซึ่งใช้วัสดุที่ไร้ค่าได้อย่างสำคัญ ในทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงมันให้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่มีคุณค่าผ่านทางความงามทางศิลปะ (Amanda Game; and Elizabeth Goring. 2544: 10)

ภาพประกอบ 7 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นด้าน

การเล่นแร่แปรธาตุ จากหนังสือ Jewellery Moves

แหวนที่มีการใช้เปลือกไขนกระทามาเป็นวัสดุสร้างสรรค์ผลงาน แสดงออกถึงความงามของลวดลายบนเปลือกไขที่แทบจะไม่มีค่าในทางวัตถุ แต่มีคุณค่าทางความงามได้อย่างดี เป็นผลงานของ Gilles Jonemann

2. ลักษณะเฉพาะ

William Butler Yeats กล่าวว่า "ความลุ่มหลงนำมาซึ่งคุณลักษณะเฉพาะที่เพียงพอ"

สำหรับนักสร้างสรรค์เครื่องประดับบางคนแล้ว จะใช้วัสดุที่แน่นอนตลอดระยะเวลาการศึกษาหัวข้อนั้นๆ โดยคุณสมบัติของวัสดุ เช่น สี, การที่มันเปลี่ยนแปลงได้, ความแข็งของโครงสร้าง, ความยืดหยุ่น จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจจากศิลปินต่อวัสดุหนึ่งชนิด งานที่ทำโดยใช้จิตวิญญาณนี้สามารถนำมาเกี่ยวข้องกับทั้งการพัฒนาทางด้านเทคนิคและการพัฒนาของความพึงพอใจใหม่ๆ ในความงามทางด้านศิลปะของลักษณะของวัสดุ

โลหะเป็นวัสดุที่ทนทานสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ โลหะที่มีค่า เช่น เงินและทองถูกใช้งานอย่างกว้างขวางโดยนักสร้างสรรค์เครื่องประดับ จากอดีตกาลจวบจนทุกวันนี้ การใช้งานที่แพร่หลายในวงกว้างอย่างน้อยในส่วนของคุณสมบัติทางด้านวัตถุที่สำคัญ นักสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยที่ศึกษาคุณสมบัติที่สำคัญเหล่านี้ ผ่านทางสายตาของศิลปินและมือของผู้สร้างสรรค์งาน เสริมด้วยความชื่นชอบเงินและทองประหนึ่งว่าเป็นวัสดุที่มีราคาสำหรับงานออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 14)

ภาพประกอบ 8 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นด้านลักษณะเฉพาะ จากหนังสือ Jewellery Moves

กำไลข้อมือ ที่มีการสร้างสรรค์วัสดุประเภทโลหะ ในมุมมองใหม่ มีความยับ ย่นและบางเบา แทนความเรียบและแข็งแรงของวัสดุ สร้าง โดยใช้แผ่นโลหะเงินและทองบางๆ ผสมผสานกัน เป็นผลงานของ Yasuki Hiramatsu ผสมผสานกัน เป็นผลงานของ Yasuki Hiramatsu

3. สีสน

John Ruskin กล่าวว่า "จิตใจที่บริสุทธิ์และช่างคิดจะอยู่ในใจของผู้ที่รักในสีสน"

มีวัสดุที่แตกต่างกันมากมายถูกใช้โดยนักสร้างสรรค์เครื่องประดับเพื่อนำสีขึ้นไปสู่งานของพวกเขา ในสิ่งที่สืบทอดกันมาของเครื่องประดับนั้น หินจะถูกตีค่าตามความเข้มของสีโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น สีแดงเข้มของทับทิม , สีเขียวตันหญ้าของมรกต , สีฟ้าเข้มของไพฑูรย์ การลงสีและเป่าให้แห้ง สามารถทำได้โดยตรงบนพื้นผิวรวมถึงโลหะ ผ้า และกระดาษ สำหรับช่างโลหะนั้น มีเทคนิคที่สืบทอดกันมาของการเคลือบ ซึ่งจะบดผงแก้วเติมลงไปคล้ายกับพื้นผิวของโลหะ ตัวโลหะเองนั้นสามารถเลือกได้จากสี เช่น โลหะทองเหลืองทองแดง สีเทาของเหล็ก ทองคำขาว และเงิน โลหะสามารถลงสีเคมีได้ (ทำให้มันเงา) หรือ แก้วโดยการขัดสี เพื่อให้ได้โทนและความแตกต่าง สีที่ฉูดฉาดและหลากหลายถูกนำมาใช้ผ่านทางการใช้กระบวนการสังเคราะห์ เช่น อะคริลิก ในลอน (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 21)

ภาพประกอบ 9 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นด้านสี
จากหนังสือ Jewellery Moves

เป็นการใช้วัสดุประเภทกระดาษ โดยใช้เทคนิคปะติด (Paper Mache) มาสร้างสรรค์ถึงจุดเด่นทางด้านสีของงานที่มีความฉูดฉาด ของสีเนื้อกระดาษ ที่สามารถลงสีได้หลากหลาย เครื่องประดับแขน เป็นผลงานของ Marjorie Schick

4. คุณค่าทางวัฒนธรรม

Marianne Werefkin กล่าวว่า "ศิลปะไม่ใช่สิ่งที่ทำเพียงแคในทางเดียว ศิลปะคือมุมมอง"

ในเครื่องประดับร่วมสมัย มีคำถามเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของโลหะที่แตกต่างกัน แนวโน้มใหม่ๆของเครื่องประดับในปี 1970 เกี่ยวข้องกับแนวทางของความท้าทายความคิดที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ เกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรม ในช่วงปลายศตวรรษที่ยี่สิบ การรับรู้เกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของศิลปะโดยทั่วไปเป็นกระแสที่แน่นอน ซึ่งส่งผลต่อศิลปินทั้งหมดรวมถึงนักสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยด้วย

ในส่วนนี้ พวกเราพิจารณาว่าทำอย่างไรที่นักสร้างสรรค์เครื่องประดับบางคน อาจจะตีค่าวัสดุ ใดวัสดุหนึ่งตามแบบแผนของวัฒนธรรมของพวกเขา ขณะที่ในคนอื่น ๆ จะใช้วัสดุที่มีอยู่ทั่วโลกอย่าง อิสระเพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่สุดอย่างที่พวกเขาตั้งใจโดยเฉพาะ มันเป็นคุณค่าทางจิตใจว่าอะไรก็ตามที่ มองเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัสดุ การมองคุณค่าของวัสดุของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน ออกไปตัวอย่างเช่น สำหรับหลายคน ทองคำมีเสียงสะท้อนทางด้านวัฒนธรรมที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ส่วนพลาสติกอาจจะสามารถใช้แล้วทิ้งได้ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 25)

ภาพประกอบ 10 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องวัสดุที่มีความโดดเด่นทางด้าน
คุณค่าทางวัฒนธรรม จากหนังสือ Jewellery Moves

โดยศิลปินเลือกใช้ไม้เมเปิ้ลย้อมสีมาใช้เป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งไม้เมเปิ้ลนั้น เป็นวัสดุที่มีบทบาทสำคัญกับการก่อสร้างและการตกแต่งที่เป็นงานฝีมือของประเทศนอร์เวย์ซึ่งเป็น ประเทศบ้านเกิดของเขา เครื่องประดับคอ เป็นผลงานของ Liv Blavarp

รูปแบบ

Gustave Flaubert กล่าวว่า "ศิลปะมีรูปแบบ"

รูปแบบคือทั้งรูปร่างของวัตถุและพื้นที่ว่างของมัน ใช้ภาษาทางการก็คือ ศิลปินทางด้าน ทัศนศิลป์ซึ่งคำทั้งหลายเป็นภาษาของผู้เขียน มันคือแนวทางที่ความหมายและความน่าตื่นตื้นถูก สร้างสรรค์ขึ้น - มากเท่าที่มันเป็นตัวเลือกของวัสดุ หรือการใช้สี รูปแบบถูกตรวจสอบโดยหลายสิ่ง หลายอย่าง เช่น วัสดุและเทคโนโลยี เช่นเดียวกับความตั้งใจของศิลปิน

ศตวรรษที่ยี่สิบ ศิลปะเป็นประวัติศาสตร์ของการเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องในการกำหนด ภาษาทางการที่เหมาะสมสำหรับช่วงเวลา ลัทธิศิลปะสมัยใหม่(Modernism) ลัทธิโครงสร้างนิยม (Constructivism) บาศกนิยม (Cubism) - การเคลื่อนไหวซึ่งรวบรวมศิลปะ , สถาปัตยกรรม , การออกแบบ และ ศิลปะการตกแต่ง - ทั้งหมดบ่งบอกตัวเองด้วยคำศัพท์ของรูปแบบของมัน นัก สร้างสรรค์เครื่องประดับ มากพอๆกับจิตรกร ช่างปั้นดินเผา หรือ ประติมากร ได้ซึมซับการโต้แย้ง เหล่านี้และปล่อยให้มันกระตุ้นแนวคิดใหม่ๆออกมาสำหรับงานของเขา ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง รูปแบบ ของเครื่องประดับจะถูกควบคุมโดยรูปร่างของมัน

งานที่ประณีตที่สุดคือเครื่องประดับของชาวแอฟริกัน หรือ เครื่องประดับที่แสดงความมั่งคั่งของชาวยุโรป ทั้งสองต่างก็ถูกกำหนดรูปแบบโดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการประดับไว้รอบๆ ร่างกายของมนุษย์ สิ่งนั้นหมายความว่า ระดับของมาตราส่วน รูปร่าง วัสดุ และแนวคิดที่ถูกกำหนดโดยรูปแบบต่างๆ นั้นกว้างมาก บางครั้งเครื่องประดับถูกออกแบบเพื่อที่จะเปลี่ยนรูปร่างกาย บางครั้งเครื่องประดับจะถูกทำให้ติดถาวรไปเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เหมือนกับการสัก แต่ร่างกายก็ยังคงหลงเหลือพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องประดับ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 29)

1. ความสมดุล

Henri Matisse กล่าวว่า "สิ่งที่ฉันฝันเป็นศิลปะแห่งความสมดุล"

ความสมดุลของชิ้นงานเมื่อถูกสวมใส่เครื่องประดับขณะที่ร่างกายมีการเคลื่อนไหวนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่บ่งบอกถึงคุณภาพของชิ้นงาน นอกจากนี้เครื่องประดับจะคล้ายกับศิลปะประเภทอื่นที่ต้องมีรูปลักษณะที่มีความสมดุลในการจัดองค์ประกอบที่มีความแตกต่างกันได้อย่างลงตัว (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 30)

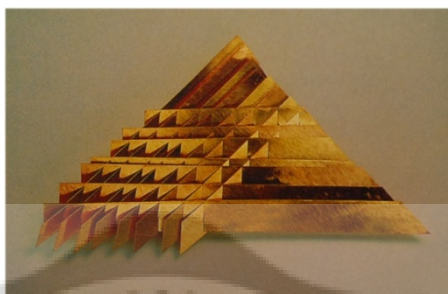
ภาพประกอบ 11 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบที่มีความโดดเด่นทางด้านความสมดุล จากหนังสือ Jewellery Moves

เข็มกลัดที่สร้างสรรค์โดยมีการใช้หลักความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่าซึ่งมีการจัดองค์ประกอบศิลป์ได้ลงตัว ทั้งแสงเงา มุม ส่วนโค้งเว้า ปริมาตรและที่ว่าง เป็นผลงานของ Jung Gyu Yi

2. ความกลมกลืน

William Shakespeare กล่าวว่า "ความกลมกลืนเช่นนั้นจะอยู่ในจิตวิญญาณโดยไม่มีวันจางหายไป"

งานศิลปะบางงาน โดยเฉพาะงานที่เป็นนามธรรม จะไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวในการสร้างความกลมกลืน ไม่ค่อยจะมีความเห็นร่วมทางภาษาเขียนกับสิ่งที่ได้เอียงกันอยู่ แต่ความกลมกลืนสามารถแสดงให้เห็นทั้งความสวยงามและความรู้สึกของทางแก้ปัญหา ในการจัดองค์ประกอบศิลป์ได้ และการเปิดเผยอำนาจของภาษาทางด้านทัศนศิลป์อย่างสำคัญของศิลปะแบบนามธรรม (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 32)

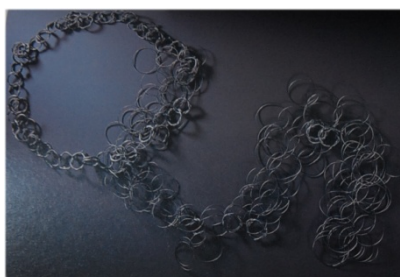
ภาพประกอบ 12 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีความโดดเด่นด้านความกลมกลืน จากหนังสือ Jewellery Moves

เข็มกลัดที่มีการใช้แผ่นทองมาจัดเรียงขัดซ้อนกันคล้ายการสาน อีกทั้งพื้นผิวของแผ่นทองที่เป็นเส้นๆไปในทิศทางเดียวกับลักษณะการขัดซ้อนกันของแผ่นโลหะ มีความกลมกลืนไปทั้งผลงานโดยรวม เป็นผลงานของ Francesco Pavan

3.ลายเส้น

Paul Klee กล่าวว่า "เส้นทางที่ใช้ได้จริงในการเดินจะเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ"

ลายเส้นก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่สามารถนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานได้ ยกตัวอย่างเช่นนักสร้างสรรค์เครื่องประดับชาวอังกฤษ Cynthia Cousens ดอกและหลอมความยาวของลวดเงินให้มีความหนาที่แตกต่างกันไปเพื่อที่จะสร้างสรรค์สร้อยคอที่มีเรื่องราวจากช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษาและวาดภาพทิวทัศน์ของฤดูหนาว (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 36)

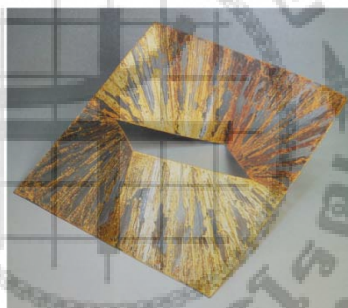
ภาพประกอบ 13 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้านลายเส้น จากหนังสือ Jewellery Moves

สร้อยคอที่มีเรื่องราวจากช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษาและวาดภาพทิวทัศน์ของฤดูหนาว ด้วยดินสอถ่านและตะกั่วลงบนกระดาษ คุณภาพที่แตกต่างกันของหลายเส้นที่สร้างสรรค์ จังหวะและความสนใจในการวาดภาพ ได้ถูกแปลความหมาย ณ ที่นี้ในลวดเงินออกซีไดซ์ ถูกปรับเปลี่ยนให้เป็นชุดของวงกลมที่เชื่อมต่อกันคละเคล้ากันไป ตัวรูปร่างที่ทำท่าเหมือนกับเคลื่อนไหวผ้าใบข้ามตรงที่ลายเส้นเหล่านี้ไปอย่างลื่นไหลและทำให้เป็นห่วง เช่นการเคลื่อนไหวของกิ่งไม้ที่กระทบกับกระจกหน้าต่าง เป็นผลงานของ Cynthia Cousens

4.รูปแบบลวดลาย

Edna St Vincent Millay กล่าวว่า "ช่างเป็นรูปแบบลวดลายอะไรเช่นนี้ เท่ากับทำให้ฉันแหวกออกไป"

การสร้างสรรครูปแบบลวดลาย(pattern) อาจะยากที่จะทำให้องค์ประกอบมันสมดุลและทำแบบในวัตถุที่มีขนาดเล็ก จำเป็นต้องใช้มือเดียวในการกลั่นกรองความคิดไปบนพื้นผิวที่แคบ ในขณะที่การสร้างสรรครูปแบบลวดลายที่สามารถส่งผลถึงมิติและทิศทางที่งานต้องการจะนำเสนอ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 38)

ภาพประกอบ 14 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้านรูปแบบลวดลาย จากหนังสือ Jewellery Moves

เครื่องประดับคอที่ใช้ลวดแสดงตนเลสเป็นโครงสร้างแล้วใช้แผ่นทองเปลวมาประดับตกแต่งให้เกิดรูปแบบลวดลายที่เมื่อแสงส่องแล้วจะสามารถมองเห็นมิติและทิศทางที่ศิลปินต้องการจะสื่อให้เห็น เป็นผลงานของ Suo Emiko

5.ขนาด

Ernst Schumacher กล่าวว่า "เพื่อที่จะไปสู่ความยิ่งใหญ่ คือการที่จะไปเพื่อทำลายตัวเอง" ตามที่ Oppi Untracht กล่าวว่า "มันเป็นการแบ่งปันความชำนาญของนักสร้างสรรค์เครื่องประดับ ซึ่งสำนวนที่หลากหลายนั้น สามารถเข้าถึงได้ในวัตถุที่มีขนาดเล็กใกล้เคียงกัน" แต่วัตถุขนาดเล็กนั้นมีความสวยงามหรือไม่? มันสามารถทำให้จริงจังเช่นเดียวกับการตกแต่งได้

หรือไม่? มีแนวโน้มในศิลปะในช่วงก่อนสงครามที่นิยมให้คุณค่ากับสิ่งที่มีขนาดใหญ่: ความคิดการใหญ่; การติดตั้งที่ยิ่งใหญ่; การแสดงท่าทางที่ยิ่งใหญ่: พิพิธภัณฑสถานสมัยใหม่ถูกต่อเติมด้วยการลงสีและงานปั้นที่ปฏิเสธอย่างเด็ดขาดถึงขนาดภายใน เช่นเดียวกับเนื้อหา

กล่าวคือ ไม่มีข้อจำกัดเรื่องขนาดที่แน่นอนในการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยทัศนคติเช่นนี้อาจจะปลดปล่อยศิลปะออกจากข้อจำกัดของทฤษฎีกรอบทองคำนั้น แต่ขนาดนั้นจำเป็นต้องสัมพันธ์กับแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 40)

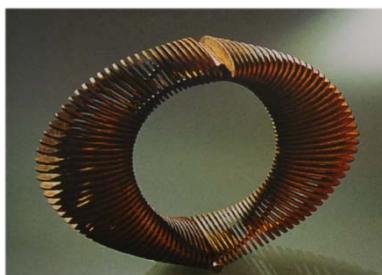

ภาพประกอบ 15 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้านขนาด จากหนังสือ Jewellery Moves

เครื่องตกแต่งร่างกายขนาดใหญ่ (800x300 มม.) ที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก รูปปั้นแกะสลักหินโบราณของญี่ปุ่น โดยมีการใช้ขนาดที่มีความใหญ่เพื่อแสดงออกถึงพลังของผลงานและต้องการหลุดออกจากกรอบของขนาดในแง่ของเครื่องประดับ เป็นผลงานของ Imke Jorns

6. โครงสร้าง

Herbert Read กล่าวว่า "วิศวกรรมที่สร้างสรรค์ เปรียบดังการจัดการจังหวะของพื้นที่ว่าง" โครงสร้างอ้างอิงจากการจัดการส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันโดยสมบูรณ์ส่วนประกอบ 3 มิติที่แตกต่างกัน สามารถนำมาเชื่อมโยงกับจินตนาการและแนวทางดั้งเดิมเพื่อที่จะสร้างสรรค์โครงสร้างขั้นสุดท้ายที่มีประสิทธิภาพ ในทางโครงสร้างของเครื่องประดับนั้น จะพอใจไปกับส่วนที่เพิ่มเติมที่เป็นไปได้สำหรับการสร้างสรรค์โครงสร้างให้สวมใส่ได้ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 42)

ภาพประกอบ 16 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้านโครงสร้าง จากหนังสือ Jewellery Moves

กำไลข้อมือที่แสดงออกถึงรูปทรงของกำไลโดยรวมโดยการใช้การสร้างสรรค์จังหวะในโครงสร้างที่สามารถทำให้เกิดมิติระหว่างชิ้นโลหะและช่องว่างภายในชิ้นงาน ทำให้เกิดแสงและเงาที่ส่งเสริมให้ชิ้นงานมีความน่าสนใจเกิดขึ้น เป็นผลงานของ Karen Ihle และ Jens Eliassen

7. ปริมาตร

Henri Matisse กล่าวว่า "ช่างแกะสลักต้องรู้สึกถึงความต้องการโดยเฉพาะสำหรับปริมาตรและปริมาณ งานแกะสลักที่มีขนาดเล็ก ยิ่งต้องใช้ความสำคัญมากในเรื่องรูปแบบที่ต้องทำให้ปรากฏออกมา"

เครื่องประดับได้มาซึ่งปริมาตรในความสัมพันธ์กับร่างกาย อย่างไรก็ตาม เครื่องประดับบางชิ้น ใช้คุณภาพของปริมาณและรูปแบบที่หนาแน่นโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดผลและสื่อให้เห็นแนวคิดที่แตกต่างออกไป (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 47)

ภาพประกอบ 17 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องรูปแบบมีความโดดเด่นทางด้านปริมาตร จากหนังสือ Jewellery Moves

จี้ห้อยคอสแตนเลสที่มีรูปทรงเรียบง่าย ทึบตัน และมีการทำสีด้วยสารเคมีให้มีลักษณะเป็นโลหะที่ดูเก่าและแข็งแรง เป็นการใช้ปริมาตรแสดงแนวคิดได้ชัดเจน เป็นผลงานของ Risa Spiros

ภาพลักษณ์

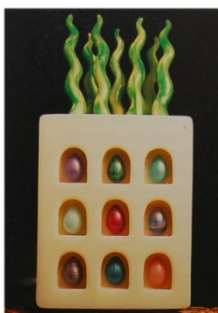
Leonardo Da Vinci กล่าวว่า "มองไปที่เก้าอี้ของไฟ หรือก้อนเมฆ หรือโคลน...คุณอาจจะพบแนวคิดที่ยอดเยียมอย่างแท้จริง"

ภาพลักษณ์เป็นความเชื่อมโยงที่หนีไม่พ้นจากวัสดุและรูปแบบ แต่เครื่องประดับบางชิ้นบ่อยครั้งที่การออกแบบเพื่อที่จะถ่ายทอดความคิดหรือความหมายโดยเฉพาะนั้นมักจะถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์หรือจินตภาพโดยปริยาย การออกแบบนี้สามารถเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญที่สุด มันเสียเวลาที่จะจดจำว่าอะไรก็ตามที่มาจากความตั้งใจของศิลปินในการสร้างสรรค์เครื่องประดับชิ้นมาสักชิ้น มันจะได้มาซึ่งคุณค่าและความหมายที่แตกต่างกัน เมื่อผ่านการมอง และเมื่อผ่านการเป็นเจ้าของ และได้สวมใส่มัน เครื่องประดับสำหรับเจ้าของ และผู้สวมใส่อาจจะมีความรู้สึก โดยเฉพาะ เช่น แหวนแต่งงาน หรือเครื่องประดับของศาสนาคริสต์ ซึ่งอาจจะแยกเป็นอิสระหรือเพิ่มเติมเข้ามาจากความตั้งใจดั้งเดิมของผู้สร้างสรรค์เครื่องประดับ ภาพลักษณ์ที่ถูกใช้และความคิดที่ถูกเผยออกมาในเครื่องประดับร่วมสมัย บ่อยครั้งมักจะได้รับอิทธิพลมาจากเครื่องประดับอย่างใดอย่างหนึ่งของชีวิตคู่: เช่น วัตถุที่มีคุณค่าส่วนบุคคลที่ถูกเก็บไว้ในบ้านส่วนตัวและ เช่น บางอย่างที่ถูกปักไว้บนร่างกายและน้ำมันย้ายไปรอบๆ โลกภายนอก เครื่องประดับสำหรับชีวิตสาธารณะและส่วนตัวนี้ (ไม่เหมือนกับจิตรกรรมในบ้านส่วนตัว ซึ่งกล่าวว่า มันจะถูกเห็นได้จากเพียงแค่คนรอบข้างที่ถูกเลือก) หมายความว่า เครื่องประดับนั้นอย่างน้อยที่สุดก็เป็นศิลปะสาธารณะในบางครั้ง มันสร้างการติดต่อกับกลุ่มคนคละเคล้ากันไป ผู้ซึ่งอาจจะถูกคิดร้ายหรือหมั่นไส้โดยการใส่มัน (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 49)

1. จินตนาการ

Bernard Le Bovier De Fontenelle กล่าวว่า "ถ้ามนุษย์ถูกขโมยจินตนาการ จะเหลืออะไรให้เขาภาคภูมิใจอีกเล่า"

จินตนาการก่อให้เกิดภาพแห่งความภาคภูมิใจ ความตื่นเต้น การจินตนาการและอารมณ์ขันด้วยส่วนประกอบของความเกินจริงและการคาดเดาไม่ได้ จินตนาการยังเกี่ยวข้องกับความจริง - เมื่อเราพูดถึงบางคน ที่มีชีวิตที่ร้ายวุ่นเกินจริง เรากำลังอ้างถึงบางคนที่ไม่ใช่คนที่คิดถึงบ่อยๆหรือเกี่ยวข้องกับโลกแห่งความเป็นจริง จินตนาการเป็นรูปแบบแห่งการหลบหนีประเภทหนึ่ง เครื่องประดับแห่งจินตนาการคือเครื่องประดับที่มาจากอีกโลกหนึ่ง (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 50)

ภาพประกอบ 18 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นทางด้านจินตนาการ จากหนังสือ Jewellery Moves

เข็มกลัดที่ชื่อ "กล่องนก(Bird Box)" ศิลปินสร้างสรรค์ด้วยจินตนาการที่ไร้ขีดจำกัด ทั้งต้นพืชและสัตว์ที่มีรูปร่างแตกต่างไปจากความจริง เป็นผลงานของ Dawn Emms

2.เอกลักษณ์

June Jordan กล่าวว่า "คำถามสุดยอดของชีวิตร่วมสมัย คือคำถามที่เป็นอิสระและมีเอกลักษณ์"

ความรู้สึกร่วมกัน วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ทางสังคมสามารถทำให้ไม่มั่นคงได้โดยการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการรับรู้ในช่วงศตวรรษที่ยี่สิบปลายๆ เครื่องประดับอยู่ในหลายวิถีทางที่รูปแบบความคิดทางศิลปะจะแฝงไปด้วยความคิดที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ มุขมิยได้รับและสวมใส่เครื่องประดับเพื่อแสดงให้เห็นเอกลักษณ์ นักสร้างสรรค์เครื่องประดับทำงานเพื่อก่อให้เกิดเอกลักษณ์: เอกลักษณ์ของพวกเขาเป็นเช่นเดียวกับบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปมักจะถูกอ่านพบบ่อยๆ ผ่านทางเครื่องประดับเอกลักษณ์ หรือ ความรู้สึกของตัวเองและคนอื่นเหมือนกับยังเชื่อมต่อกันเป็นหนึ่งเดียว เป็นสิ่งสำคัญต่อสุขภาพจิตใจและความมั่นคง การปฏิบัติในปัจจุบันต่อต้านความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ในด้านพันธุกรรม ดังตัวอย่าง พันธุกรรมที่ขึ้นอยู่กับความกังวลของเราเกี่ยวกับเอกลักษณ์ ช่วงวิกฤตของเอกลักษณ์ทำให้นึกถึงการแยกเป็นส่วนๆหรือการทำลายที่นำไปสู่ความสูญเสียเปล่า ความทรงจำ, สัมพันธภาพ, ความรัก, งาน และกิจกรรมสันตนาการ

ทั้งหมดนี้ช่วยสร้างเอกลักษณ์ให้กับเราได้ วิธีที่เราพูด เคลื่อนไหว และแต่งตัว จะสื่อให้เห็นมุมมองของเอกลักษณ์ของเรา (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 52)

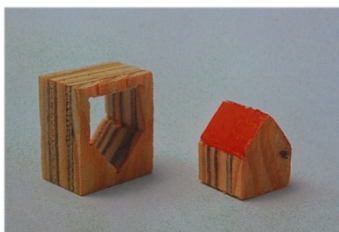
ภาพประกอบ 19 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นทางด้านเอกลักษณ์ จากหนังสือ Jewellery Moves

เข็มกลัดที่แสดงถึงภาพลักษณ์งานฝีมือเกาหลีซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของตัวศิลปินเอง ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากเสาประติมากรรมที่ตั้งบริเวณหน้าหมู่บ้านเกาหลีทั่วไป เพื่อแสดงถึงการเชื่อเชิด และการต้อนรับแขกที่มาจากต่างถิ่น ศิลปินนำวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติตนเองมานำเสนอผ่านทางผลงานเครื่องประดับ เป็นผลงานของ Eun Mee Chung

3. ความตรงกันข้าม

Franklin D Roosevelt กล่าวว่า "โดยรากฐานคือมนุษย์หนึ่งคนกับเท้าทั้งสองแทรกตัวอย่างมั่นคงในอากาศ"

เครื่องประดับสามารถใช้ตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดใดความคิดหนึ่ง เช่นเดียวกับการยืนยันความคิดนั้น สิ่งที่น่าสนใจในการทำหยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สำหรับศิลปะทั้งหมด เป็นการมองในสิ่งหนึ่งสิ่งในมุมมองที่กลับกัน ในเครื่องประดับร่วมสมัยส่วนมากนั้นก็คือความสนใจที่บ่อยครั้งมักจะเผยความเท็จในธรรมชาติของตัวเครื่องประดับเอง (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 56)

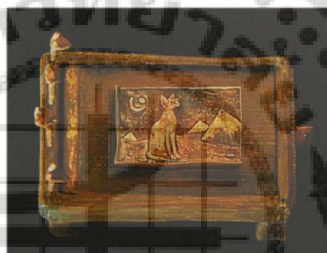
ภาพประกอบ 20 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นความตรงกันข้าม จากหนังสือ Jewellery Moves

ห้องสำหรับนิ้วมือ(แหวน) ศิลปินใช้วิธีการสร้างสรรค์แนวความคิดที่เรียบง่าย ความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน ต้องการจะสื่อว่า เครื่องประดับอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ตกแต่งร่างกายเสมอไปแต่ อาจจะเป็นสิ่งที่ร่างกายใช้พักอาศัยก็เป็นได้ เป็นผลงานของ Onno Boekhoudt

4.เรื่องราวหรือตำนาน

Wallace Stevens กล่าวว่า "มันมีตำนานเกิดขึ้นก่อนที่ตำนานจะเริ่มต้น"

เรื่องราวหรือตำนานเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นด้วยความหมายที่ไม่เปิดเผยซึ่งบอกเราถึงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับสังคมของเรา เรื่องราวหรือตำนานที่ปรากฏในทุกๆวัฒนธรรมและสามารถสืบต่อกันมาได้ กำลังตกทอดไปสู่รุ่นอื่น หรือ ร่วมสมัย ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นคุณภาพ โดยเฉพาะของชีวิตสมัยใหม่ ศิลปินมักจะใช้ภาพศิลปะในเรื่องราวหรือตำนานเป็นวิธีที่จะสื่อให้เห็นความคิดใดความคิดหนึ่งโดยสังเขปและเป็นรูปแบบที่จดจำได้ง่าย (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 58)

ภาพประกอบ 21 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นด้าน เรื่องราวหรือตำนาน จากหนังสือ Jewellery Moves

เข็มกลัดที่ศิลปินใช้เรื่องราวหรือตำนานท้องถิ่นของตัวศิลปินเองมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ โดยการใช้ภาพสื่อถึงเรื่องราว สัตว์ ภูมิทัศน์ ช่วงเวลา ผ่านทางผลงานเครื่องประดับ เป็นผลงานของ Judy McCaig

5.ธรรมชาติ

Robert Burns กล่าวว่า "จุดประกายไฟให้ฉัน ไฟแห่งธรรมชาติ นั่นคือการเรียนรู้ที่ฉัน ออกแบบขึ้น"

แรงบันดาลใจจากภูมิประเทศสามารถแสดงให้เห็นในหลายทาง: ในรูปแบบการใช้ ในภาพ หรือสีโดยเฉพาะซึ่งมันถูกดึงมาจากโลกธรรมชาติ หรือจากวัสดุที่สะสมมาจากภูมิประเทศที่แตกต่างกัน ซึ่งถูกสร้างไปเป็นชิ้นงานที่สำเร็จ วัสดุเช่นนี้อาจจะถูกเลือกสำหรับการตกแต่งเชิงคุณภาพและความรู้สึกต่อสถานที่ที่ทำให้นึกถึงมัน สำหรับการนำมาซึ่งวัสดุอื่นๆที่เป็นธรรมชาติของโลก เป็นทางในการสร้างสรรค์ให้ตระหนักถึงความงามของมัน แต่นั่นก็ยังทำให้ความสวยงามนี้อยู่ภายใต้การคุกคาม (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 61)

ภาพประกอบ 22 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่น
ด้านธรรมชาติ จากหนังสือ Jewellery Moves

สร้อยคอที่มีการใช้ เปลือกหอย หินทะเล มาสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการระลึกถึงสถานที่ ที่
ศิลปินมีช่วงเวลาการดำเนินชีวิตบริเวณชายหาดในประเทศไทย เป็นผลงานของ Laura Bakker

6. การเมือง

Naomi Wolf กล่าวว่า "ความงาม คือค่าเงินคล้ายกับมาตรฐานทองคำ ดังเช่นเศรษฐกิจ
ใดๆที่ถูกตรวจสอบโดยการเมือง"

ธรรมชาติทั่วไปของเครื่องประดับสามารถทำให้มันเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการ
วิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง นิทรรศการที่จัดมาเพื่อกระตุ้นใน การประชุมเกี่ยวกับงานฝีมือ ที่
ลอนดอน ในปี 1995 ในหัวข้อ "เครื่องประดับคืออะไร?" เครื่องประดับสามารถเป็นสัญลักษณ์ที่เรา
แสดงออกทางความคิดในด้านการเมือง เช่น เข็มกลัดลงไปบนเสื้อคลุมเพื่อระบุให้เห็นเราเชื่อมต่อ
แนวความคิดของพรรคหนึ่งๆ , ริบบิ้นสีแดง , ดอกป๊อบบี้ , กุหลาบแดง (ในอังกฤษถือเป็นสัญลักษณ์
สำหรับพรรคแรงงาน) ทุกมุมมองของเราเป็นมุมมองที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมือง กล่าวได้ว่า ใส่
มากกว่างานร่วมสมัย ซึ่งอาจจะระบุถึงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของเราต่อประเพณีและ
นวัตกรรมใหม่ๆ (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 65)

ภาพประกอบ 23 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่น
ด้านการเมือง จากหนังสือ Jewellery Moves

เข็มกลัดที่ศิลปินเลือกภาพจากสื่อโฆษณาสินค้าฟุ่มเฟือย ที่ใช้ความงดงามของเพศหญิง มาใช้บ่อยครั้ง แสดงออกทางด้านมุมมองด้านการเมือง และความเชื่อของตัวศิลปินเอง เป็นผลงานของ Barbara Stutman

7.สัญลักษณ์

John Updike กล่าวว่า "สัญลักษณ์ที่ไร้ซึ่งถ้อยคำใดๆ เปรียบดังการแบ่งปันที่ไร้ซึ่งความพยายาม"

เครื่องประดับสามารถเป็นสัญลักษณ์ทางการเมือง และสัญลักษณ์สากลเช่น หัวใจ วงกลม และปลา สามารถถูกเติมแต่งหรือตัดทอนเพื่อที่จะสร้างสรรค์เอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน ภาษาศิลปะคือ ภาษาของสัญลักษณ์ - การลงสีไม่ชัดเจนสองจังหวะเหล่านั้นเป็นสัญลักษณ์ของต้นไม้ ดินสองก้อน นั้นเป็นลำ

ตัวของมนุษย์ เครื่องประดับในไม่ว่าจะรูปแบบใดมีสัญลักษณ์ในตัวของมันเอง: เช่น สัญลักษณ์ของอำนาจ ความมั่งคั่ง เพศ และประเพณีทางสังคมใดสังคมหนึ่ง (Amanda Game; & Elizabeth Goring. 2544: 69)

ภาพประกอบ 24 ภาพตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มีความโดดเด่นด้านสัญลักษณ์ จากหนังสือ Jewellery Moves

เครื่องประดับเข็มขัดที่ศิลปินเลือกใช้รูปปลาที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ในหลายวัฒนธรรมนำเสนอผ่านทางเครื่องประดับ เป็นผลงานของ Geoff Roberts

จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้นนี้จึงสรุปออกมาได้ว่า เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผลงานที่มีความหลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง แสดงความเป็นตัวตน และแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ได้ มีการใช้วัสดุที่หลากหลาย ไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า มีความโดดเด่นทางนวัตกรรมทั้งแนวความคิด สุนทรียะ และกระบวนการการผลิต มากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว

องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัย

วัสดุ - การเล่นแร่แปรธาตุ ลักษณะเฉพาะ และสีสันทันคุณค่าทางวัฒนธรรม

รูปแบบ - ความสมดุล ความกลมกลืน ลายเส้น รูปแบบลวดลาย ขนาด โครงสร้าง และปริมาตร

ภาพลักษณ์ - จินตนาการ เอกลักษณ์ ความตรงกันข้าม ดำเนินาน ธรรมชาติ การเมือง และสัญลักษณ์

องค์ประกอบหลักดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องใช้ทุกโครงสร้างหรือทุกแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวผู้สร้างสรรค์งานเครื่องประดับเองว่าจะเลือกใช้อะไรที่เหมาะสมกับแนวความคิดของชิ้นงานเครื่องประดับ และความเป็นตัวตนของตัวผู้สร้างสรรค์เอง

ข้าพเจ้าเห็นว่าหากต้องการพัฒนานักออกแบบเครื่องประดับไทยให้ทัดเทียมกับชาติอื่นๆ แล้ว จึงควรที่จะพัฒนาความรู้ทางด้านนวัตกรรม และทางสุนทรียะให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อที่จะผลิตนักออกแบบที่มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ไม่ลอกเลียนแบบใคร ซึ่งจะส่งผลให้วงการออกแบบเครื่องประดับไทยเป็นที่ยอมรับในด้านการออกแบบจากนานาชาติประเทศทั่วโลก

1.3. การออกแบบเครื่องประดับ

การออกแบบ (Design) คือ การกำหนดความนึกคิดตามความต้องการที่จะแสดงออกซึ่งเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ รู้จักการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเดิมที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับประโยชน์การใช้สอย และการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย (วัณณะ จุฑะวิภาต. 2545: 69)

การออกแบบเครื่องประดับนั้นจำเป็นต้องมีทั้งความงามและประโยชน์การใช้สอย การจัดชิ้นงานเครื่องประดับเป็นงานศิลปะหรืองานช่างขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้สร้าง และผลสำเร็จของงานที่แสดงออกมาเป็นสำคัญ ถ้าผู้สร้างหวังผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจก็ต้องศึกษาด้านการตลาดยึดหลักตามความชอบของกลุ่มชนเป็นหลัก ผลงานจึงมีลักษณะคล้ายๆกัน ส่วนเครื่องประดับที่มีลักษณะศิลปะมักจะมีรูปทรงที่แปลกใหม่ เน้นความงามผลงานจะไม่ซ้ำใคร และมักจะเป็นงานชิ้นเดียว สร้างตามอุดมคติความงามของผู้สร้างเป็นหลัก ใส่ความคิดความพอใจความแปลกใหม่ไม่หวังผลด้านการค้าขายโดยตรง งานเครื่องประดับนี้จึงจัดเป็นงานศิลปะ ในการออกแบบนั้นจะขาดเสียไม่ได้ถ้าไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับจะสมบูรณ์ และสวยงามเหมาะสมกับวาระในการใช้เฉพาะบุคคล (วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. 2536: 17)

การคิดสร้างสรรค์ คือ การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาแล้วแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ ทั้งทางด้านความคิด การกระทำ มีความคิดริเริ่มขึ้น และมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำแบบใคร มีการเปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงให้มีรูปทรงเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นกว่าของเดิม (วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. 2536: 14)

รุท นีโวล่า (Ruth Nivola) ได้กล่าวถึงการออกแบบเครื่องประดับไว้ว่า "การออกแบบเครื่องประดับ เป็นการทำให้สวยงามด้วยตนเอง แม้จะทำจากวัสดุที่ไม่มีราคา ยังดีกว่าเพชรที่ออกแบบอย่างมีรสนิยมต่ำ" (E-learning กศน. 2545: Online)

ประโยชน์ของเครื่องประดับที่มีต่อเครื่องแต่งกาย นอกเหนือจากความสวยงามที่มองเห็นได้ของเครื่องประดับ ซึ่งเป็นหนึ่งในงานศิลปะจากจินตนาการของมนุษย์แล้ว ในปัจจุบันเครื่องประดับยังมีประโยชน์ต่อคนเราในฐานะขององค์ประกอบหนึ่งของเครื่องแต่งกายที่ทวีความสำคัญมากขึ้นทุกขณะ เพราะเครื่องประดับเป็นสิ่งที่สามารถช่วยลดจุดด้อยหรือข้อบกพร่องของเครื่องแต่งกายที่อาจจะดูไม่งามให้เหมาะสมได้ ช่วยเปลี่ยนความจำเจของเครื่องแต่งกายให้ดูมีชีวิตชีวา และบางครั้งก็ทำหน้าที่สร้างจุดเด่นหรือเพิ่มความน่าสนใจให้กับผู้สวมใส่ รวมไปถึงช่วยสร้างความมั่นใจในตนเอง เสริมบุคลิกภาพ บ่งบอกรสนิยมของผู้สวมใส่อีกด้วย (วัฒนะ จุฑะวิภาต. 2545: 138)

1.3.1. ความสำคัญของการออกแบบ

วัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องประดับของมนุษย์ทุกชาติทุกเผ่าพันธุ์ มีแตกต่างกันมากมายหลายประการ แต่ข้อที่ น่าจะใกล้เคียงกันมากที่สุดก็คือ เพื่อสร้างคุณค่าเพื่อให้เกิดความสวยงามให้แก่ตนเอง ซึ่งความงามนี้มีอจวัดได้ เพราะเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับค่านิยม บรรทัดฐานของสังคมนั้นๆ การสร้างสรรค์ความงามอย่างลงตัวนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงประโยชน์การใช้สอยด้วย ดังนั้น การออกแบบจึงเข้ามาช่วย เพื่อสื่อให้ชิ้นงานที่ประดิษฐ์ขึ้นมาตอบสนองกับผู้ใช้อย่างสมบูรณ์ (วัฒนะ จุฑะวิภาต. 2545: 70)

1.3.2. หลักการออกแบบเครื่องประดับ

การออกแบบเครื่องประดับที่ดีนั้น นอกจากการยึดหลักเกณฑ์ทั่วไปของการออกแบบแล้ว นักออกแบบต้องคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสมเป็นประการสำคัญ เพราะงานเครื่องประดับเกิดขึ้นด้วยจุดประสงค์ของการส่งเสริมความมั่นใจให้ผู้สวมใส่ นักออกแบบต้องมี กลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เมื่อรู้เป้าหมายแล้วก็จะทำให้ความคิดไม่กระจัดกระจายเพราะกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มย่อมมีบุคลิกเฉพาะตัวที่แตกต่างกันไป ความงามของเครื่องประดับก็เป็นเรื่องมุมมองของแต่ละคน

การออกแบบเครื่องประดับมีหลักการที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความเป็นหน่วยเดียวกัน หรือความเป็นเอกภาพ

นักออกแบบต้องคำนึงถึงภาพรวมของงานแบบเป็นกลุ่มก้อน มองทุกอย่างสัมพันธ์กันหมด แล้วจึงค่อยแยกพิจารณาส่วนย่อย เช่น จะออกแบบสร้อยคอหนึ่งเส้นต้องคิดก่อนเลยว่า จะมี จี้ แหวนหรือตุ้มหู ประกอบด้วยหรือไม่ ต้องคิดสัมพันธ์กันหมดทั้งแบบ ลวดลาย ขนาด ต้องไปด้วยกันได้ ทุกอย่างต้องสอดคล้องกัน เพื่อแสดงความเป็นหนึ่งเดียวกันแล้วงานจะมีพลัง

2. ความสมดุล

ความสมดุลเป็นหลักการพื้นฐานของการออกแบบทุกประเภทอยู่แล้ว แต่เมื่อพูดถึงการออกแบบเครื่องประดับ ความงามของเครื่องประดับอยู่ที่ความพอดีไม่มากหรือน้อยเกินไป เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในส่วนของความคิดควบคู่ไปกับความรู้สึกทางสมดุล ซึ่งมีอยู่ 2 แบบ คือ ความสมดุลในลักษณะเท่ากันเท่ากัน และความสมดุลในลักษณะที่ไม่เท่ากัน

3. ความสัมพันธ์ทางศิลปะ

หมายถึงการจัดวางองค์ประกอบทางการออกแบบอย่างเหมาะสม เพราะเครื่องประดับมีจุดขายที่ความงามและลักษณะเด่นเฉพาะอย่าง จึงต้องออกแบบให้เห็นส่วนดีของงานอย่างชัดเจน ซึ่งไม่จำเป็นเสมอไปว่าจะต้องมีจุดเด่นเพียงหนึ่งเดียว อาจมีมากกว่าหนึ่งเพียงแต่ถ้าดูโดยรวมแล้วจุดเด่นที่สองนั้นยังดูต้อยกว่าจุดแรก

นอกจากจุดดี จุดเด่นแล้ว ความสัมพันธ์ทางศิลปะยังหมายถึงจังหวะ และระยะหรือความถี่ห่างในตัวเอง จังหวะมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเครื่องประดับที่มีลวดลายมาก

อีกประการหนึ่งคือ หลักการเรื่องความต่างและความกลมกลืน หมายถึง ความกลมกลืนในภาพรวมถึงแม้ในส่วนย่อยจะมีความขัดกัน ทั้งจากแบบ ลวดลาย เส้น หรือพื้นผิว หากพิจารณาในส่วนรวมทั้งหมดแล้วไม่เกิดความรู้สึกขัดแย้งก็ถือว่างานเครื่องประดับชิ้นนั้นบรรลุถึงองค์ประกอบศิลป์

แม้ว่าการออกแบบงานเครื่องประดับจะเน้นที่ความสวยงามเป็นสิ่งแรก หากแต่เรื่องหน้าที่การใช้สอย ความทนทาน การเลือกใช้วัสดุอย่างเหมาะสมสัมพันธ์กันก็เป็นสิ่งที่นักออกแบบเครื่องประดับควรคำนึงถึงเช่นกัน จึงจะถือได้ว่าการออกแบบนั้นประสบความสำเร็จ (วัฒนะ จุฑะวิภาต. 2545: 73-74)

1.3.3. ส่วนประกอบของการออกแบบ

เส้น (Line)

เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่ง เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเอง และด้วยการสร้างรูปทรงต่างๆ เส้นในการออกแบบเครื่องประดับ หมายถึง เส้นที่มีความยาว ความกว้าง ความหนา ซึ่งมองเห็นได้ด้วยตาและมีเนื้อที่

ความรู้สึกที่เกิดจากคุณลักษณะของเส้น

1. เส้นตรง ให้ความรู้สึกแน่นอนแข็งแรง เข้ม ไม่ประนีประนอม
2. เส้นโค้งน้อย หรือ เส้นเป็นคลื่นน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ ลื่นไหล ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง สุภาพ เป็นผู้หญิง ถ้ามีมากเกินไปจะทำให้รู้สึกกังวล เรื่อยเฉื่อย ขาดจุดหมาย
3. เส้นโค้งวงแคบ เปลี่ยนทิศทางรวดเร็ว พลังการเคลื่อนไหวรุนแรง
4. เส้นโค้งวงกลม การเปลี่ยนทิศทางตายตัว ไม่เปลี่ยนแปลง ซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มี

ระเบียบที่สุด แต่จัดซิดที่สุด

5. เส้นโค้งกันหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นคลาย และเติบโตเมื่อมองจากภายในออกมา แต่ถ้ามองจากภายนอกเข้าไปจะให้ความรู้สึกที่ไม่สิ้นสุดของพลังเคลื่อนไหว เส้นกันหอยที่พบในธรรมชาติมักจะมีวงทวนเข็มนาฬิกา

6. เส้นฟันปลา หรือ เส้นคดที่หักเหโดยกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางเร็วมาก ให้จังหวะกระแทก เกร็ง ชัดแย้ง รุนแรง (วัฒนะ จุฑะวิภาต. 2545: 75-76)

รูปทรง (Form)

ความหมายของรูปทรง

1. โครงสร้างทางรูปของงาน ทั้งรูปภายนอกและภายใน จะเป็นโครงสร้างที่ก่อรูปขึ้นด้วยหน่วยเพียงหน่วยเดียวหรือหลายหน่วยรวมตัวกันก็ได้

2. สิ่งที่มีความแน่นทึบแบบ 3 มิติ

3. สิ่งที่มีรูปนอกแน่นอนมีความหมาย

4. สิ่งที่มีโครงสร้าง มีความหมาย มีเอกภาพในตัว

ประเภทของรูปทรงที่ใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ

1. รูปทรงเรขาคณิต (**Geometric Form**) ได้แก่ รูปทรงที่มีลักษณะเป็นแบบเรขาคณิต เช่น วงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ฯลฯ

2. รูปทรงอินทรีย์รูป (**Organic Form**) หมายถึงรูปทรงของสิ่งมีชีวิต รูปทรงเลียนแบบธรรมชาติ ได้แก่ คน สัตว์ พืช

3. รูปทรงอิสระ (**Free Form**) หมายถึงรูปทรงที่ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนของตัวเอง เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เป็นรูปทรงสร้างสรรค์ มีลักษณะขัดแย้งกับรูปทรงเรขาคณิต แต่กลมกลืนกับรูปทรงอินทรีย์รูป

4. รูปทรงบริสุทธิ์ (**Pure Form**) หมายถึงรูปทรงที่มีได้เป็นตัวแทนของสิ่งใดในธรรมชาติ เป็นรูปทรงของตัวเอง แสดงออกด้วยตัวเอง โดยไม่อาศัยการอ้างอิงหรือเปรียบเทียบกับธรรมชาติ (วัฒนะ จุฑะวิภาต. 2545: 81-84)

5. รูปทรงจากวัฒนธรรม การทำเครื่องประดับในอดีต (**Cultural and Ethnical Style**) หมายถึง การออกแบบเครื่องประดับ ในปัจจุบัน ค.ศ. 2000-2001 ที่ยังมีการนำเอาสไตล์ และยุคสมัย ของเครื่องประดับในอดีต กลับมาปรับปรุง, ดัดแปลง, เพิ่มเติม ให้เหมาะสมกับสมัยปัจจุบัน โดยที่ยังเห็นเค้าโครงเดิม และลักษณะ ยังคงคล้ายคลึงกับสไตล์ หรือยุคสมัยนั้นๆ แม้สัญลักษณ์ (symbol) ในอดีตบางอย่าง เช่น ตัวอักษรอียิปต์โบราณ ตัวอักษรของอินเดีย ตัวอักษรจีน ฯลฯ แม้กระทั่งสัญลักษณ์ ทางศาสนา ที่ยังมีการทำกันอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น รวมถึงการนำเอากกรรมวิธีการผลิตวัสดุบางอย่าง ที่เคยมีการผลิตและใช้ในอดีต กลับมาผลิตใหม่ วิธีการผลิต และรูปลักษณะเดิมเอาไว้ เช่น Venetian cameo, lavastone-ware เป็นต้น

6. **รูปทรงแห่งการผสมผสาน (Miscellaneous)** คือ การผสมผสานของรูปทรง การออกแบบต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 แบบขึ้นไป และไม่สามารถแยกแยะ หรือจัดสรรให้อยู่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้ (มาศา มาลากุล ณ อยุธยา. 2549: ออนไลน์)

ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างเป็นทัศนธาตุที่มองไม่เห็น จะปรากฏตัวก็ต่อเมื่อมีทัศนธาตุอื่นมาเป็นตัวกำหนด รูปร่าง หรือมาก่อนให้เกิดปฏิกิริยาขึ้น ที่ว่าง หมายถึงพื้นที่ว่างซึ่งสัมพันธ์อยู่กับรูปร่างและรูปทรง (วิวัฒน์ จุฑะวิภาต. 2545: 86)

สี (Color)

เกิดจากการที่แสงสว่างส่องกระทบกับวัตถุแล้ววัตถุนั้นดูดซับบางสีไว้ โดยสะท้อนสีบางสี ออกมาสู่สายตาเรา การใช้สีในการทำเครื่องประดับต่างจากการใช้สีในการเขียนภาพ เพราะสีของงานเครื่องประดับเป็นสีจากวัตถุ วัสดุ ซึ่งผสมผสานกันเองตามธรรมชาติ

ค่าของสี

- สีแท้ (Hue) คือสีที่สดใส ยังไม่ผ่านการผสมให้ความเข้มของสีเปลี่ยนไป เช่น สีเขียว สีแดง สีน้ำเงิน สีส้ม สีเหลือง

- สีค่าอ่อน (Tint) คือสีที่ถูกผสมด้วยสีขาว หรือมีตัวทำละลายทำให้สีอ่อนลง

- สีค่าแก่ (Shade) คือสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำและทำให้เข้มหรือแก่ขึ้น

- สีค่าคล้ำ (Tone) คือสีที่ผสมด้วยสีเทา ทำให้ค่าของสีคล้ำลง

การใช้สีให้กลมกลืนกัน และตัดกัน

- สีกลมกลืน (Harmony) ได้แก่การใช้สีที่คล้ายๆกัน มารวมกลุ่มไว้ด้วยกันให้เหมาะสมกลมกลืนกันที่จะไปกันได้ แต่ต้องไม่ให้ความรู้สึกจืดชืดไม่น่าสนใจ

- สีตัดกัน (Contrast) ได้แก่การใช้สีให้รู้สึกตัดกันสดใส ซึ่งการใช้รวมกันนี้ ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกลมกลืนกันด้วยไม่ใช่ตัดกันรุนแรงเกินไป

ประโยชน์ของการใช้สีในการออกแบบ

1. ให้ความรู้สึกเรื่องขนาด ในการมองสีอ่อนจะทำให้มองวัตถุมีขนาดใหญ่กว่าสีเข้ม
2. น้ำหนักสีมีผลเกี่ยวกับน้ำหนักของวัตถุ สีอ่อนจะมองดูเบา สีเข้มจะทำให้มองดูหนัก
3. ความแข็งแรง เช่น สีแดง แสด เหลืองเข้ม สีทอง มักจะแสดงความแข็งแรงมากกว่าสีเข้มกว่าหรือสีที่มีสีเทากว่า แต่สีปนบรอนซ์ และสีน้ำเงินอมเทาจะทำให้ดูมีความรู้สึกเหมือนเหล็ก จึงเป็นสีที่เหมาะสมสำหรับแสดงถึงความแกร่ง

4. **ความสะอาด** สีขาวเมื่อถูกผสมให้ไปทางสีน้ำเงิน มองดูจะรู้สึกสกปรกไม่บริสุทธิ์ ส่วนมากมักจะแปลงสีขาวโดยการใช้สีเหลืองและสีแดง สีข้างจัดว่าเป็นสีที่แสดงถึงความสะอาดและสุภาพ

5. **ความภูมิฐาน สง่างาม** ถ้าต้องการลักษณะนี้ไม่ควรใช้สีร้อนแรง นอกจากจะใช้ประกอบเป็นส่วนน้อย สีเทาเป็นสีที่แสดงถึงความภูมิฐาน สง่างามได้ดีที่สุด ส่วนเฉดสีที่สามารถเลือกใช้ได้ก็คือ เทาอมน้ำเงิน เทาอมม่วง เทาอมเขียว และสีแดงคล้ำ (วัฒน์ จุฑะวิภาต. 2545: 86-89)

การสร้างความสมดุล

ดุลยภาพ (Balance) หมายถึงการจัดองค์ประกอบให้สัมพันธ์กันมีน้ำหนักหรือความสมดุลกลมกลืนไปด้วยกัน ความสมดุลพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

- **สมดุลซ้ายขวาเท่ากัน (Symmetry)** เป็นการสมดุลด้วยขนาดหรือรูปร่างที่คล้ายกัน หรือการใช้สีที่มีความกลมกลืนกัน
- **สมดุลซ้ายขวาไม่เท่ากัน (Asymmetry)** เป็นการสมดุลที่แตกต่างกันด้านรูปทรง เนื้อที่ สี แต่ดูแล้วกลมกลืนสมดุลกัน

การออกแบบเครื่องประดับเป็นการออกแบบ 3 มิติ ซึ่งถ้าออกแบบมาไม่สมดุล จะเห็นว่าน้ำหนักเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งชัดเจน วิธีแก้ปัญหาเรื่องความสมดุลในงานเครื่องประดับอาจแก้ปัญหาได้ดังนี้

สมดุลด้วยรูปทรง แก้ปัญหาด้วยการออกแบบให้แต่ละส่วนมีขนาดรูปร่างเท่ากัน

สมดุลด้วยสี แก้ปัญหาด้วยการใช้สีให้กลมกลืนกัน

สมดุลด้วยลักษณะผิว แก้ปัญหาด้วยการสร้างให้เกิดลักษณะของผิวที่แตกต่างกัน

(วัฒน์ จุฑะวิภาต. 2545: 90)

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิว คือส่วนที่มองเห็นได้รอบๆรูปทรงหรือรูปร่างนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะ ขรุขระ เป็นมัน หยาบ ด้าน โปร่งใส ฯลฯ ลักษณะผิวเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความรู้สึกต่อการพบเห็น ทำให้เกิดความรู้สึกอยากจับต้อง โดยลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกตบ-สนองต่างกัน ตามแต่ความรู้สึกของแต่ละบุคคลว่าจะตอบสนองไปในทางใด ลักษณะผิวจึงมีความสำคัญต่อรูปทรงมาก ในการออกแบบเครื่องประดับลักษณะของพื้นผิวจะต้องมีความกลมกลืนกับส่วนรวมทั้งหมดของรูปทรง พื้นผิวจะเรียบหรือจะขรุขระ ขึ้นอยู่กับแบบและความไปกันได้กับวัสดุโดยรวมตลอดจนการนำไปใช้ป็นสำคัญด้วย (วัฒน์ จุฑะวิภาต. 2545: 92)

1.3.4. การออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบัน

การออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบัน จะเน้นเรื่องความเรียบง่ายของรูปทรง ลักษณะงานออกแบบที่เรียบง่ายคือ งานออกแบบไม่ควรมีความซับซ้อน ไม่ต้องใช้ลวดลายมาก เหตุผลที่งานออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบันเน้นเรื่องความง่าย ขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายอย่าง คือ

- งานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตใช้เครื่องมืออุปกรณ์มากขึ้น และบางชนิดผลิตด้วยเครื่องจักร
- การออกแบบให้สัมพันธ์กับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนไป นำเอาวัสดุราคาถูกลงมาใช้มากขึ้น
- รสนิยมเกี่ยวกับเครื่องประดับที่เปลี่ยนไป จากความยุ่งยากมาสู่ความเรียบง่าย
- เสรีภาพทางความคิดสร้างสรรค์มีมากขึ้น และเพื่อให้สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว

(E learning กศน. 2545: Online)

ลักษณะของเครื่องประดับที่ดี

- ความสัมพันธ์กันระหว่างแบบและวัสดุ
- มีความสวยงามและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง แต่คุณประโยชน์ที่ใช้ไม่จำเจเพียงด้านเดียวสามารถดัดแปลงไปใช้กรณีอื่นๆ ได้บ้างตามความเหมาะสม
- แบบเรียบง่ายไม่รุงรังเกะกะ ไม่เกะเกี้ยวเสื่อผ้า ใช้สบายไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้
- ราคาไม่สูงหรือแพงจนเป็นอันตรายต่อผู้ใช้
- สร้างความสง่าภาคภูมิใจให้กับผู้ใช้ เสริมบุคลิกของผู้ใช้ให้ดีขึ้น
- ทำความสะอาดง่าย วัสดุที่ใช้ทำมีความทนทาน ทนต่อดินฟ้าอากาศที่เปลี่ยนแปลงและไม่เปลี่ยนสภาพได้ง่ายเมื่อเปลี่ยนอุณหภูมิ
- มีความสมดุลกันในรูปร่าง สี สันกลมกลืน มีจุดเร้าความสนใจที่ดี

(E learning กศน. 2545: Online)

การออกแบบแหวน

แหวนเป็นเครื่องประดับที่ใช้กับส่วนที่เป็นนิ้วมือ ซึ่งนางแบบ หรือพวกที่ชอบทำสิ่งแปลกใหม่ อาจจะประยุกต์ไปใช้กับนิ้วเท้าก็ได้ การออกแบบแหวนผู้ออกแบบจะต้องนึกถึงผู้ใช้อย่างจะสวมแหวนนี้ให้กับ ผู้ชาย ผู้หญิง หรือเด็ก ลักษณะ แหวนนั้นจะใช้นิ้วอะไร ใช้ในงานอะไร งานพิธีสำคัญๆ หรือเพื่อสวมใส่ติดนิ้วไว้ในชีวิตประจำวัน การพิจารณาเรื่องประโยชน์ เป็นจุดสำคัญที่ทำให้เลือกวัสดุได้ถูกต้อง และนำหลักเกณฑ์ความงาม อันเป็นพื้นฐานทางศิลปะ มาใช้ในการออกแบบแหวน ลักษณะการออกแบบจะต้องมีคุณค่าทางความงาม มีจุดเด่นประทับใจแก่ผู้พบเห็น และสามารถสวมใส่ได้ อย่างสบาย มีความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทั้งหมด ความเรียบง่ายของรูปทรง จะทำให้ใช้ได้หลายโอกาส อย่างไรก็ตาม แบบ วัสดุ และประโยชน์ ความสวยงามต้องสัมพันธ์กัน และแยกแบบแหวนที่เป็นของผู้ชาย กับแหวนที่เป็นของผู้หญิงให้มีความแตกต่างกัน โดยยึดหลักธรรมชาติของผู้ใช้เป็นสิ่งประกอบการออกแบบ เพื่อให้ได้แบบตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ (E learning กศน. 2545: Online)

เครื่องประดับสำหรับผู้ชาย

แต่ก่อนดูจะเป็นเรื่องแปลกที่ผู้ชายใช้เครื่องประดับ ซึ่งความจริงแล้วเครื่องประดับผู้ชายก็มีใช้กันมานาน และเครื่องประดับของผู้ชายจะเน้นให้ผู้ใช้มีความสง่างามมากกว่าเพื่อความสวยงาม เครื่องประดับของผู้ชายที่ใช้กันแพร่หลายได้แก่ แหวน เข็มกลัดติดไท สร้อยคอ หัวเข็มขัด เป็นต้น แต่ในปัจจุบันนี้เครื่องประดับผู้ชายนิยมใช้กันแพร่หลายมากขึ้น แม้แต่ช่างที่ทำเครื่องประดับ และนักออกแบบเครื่องประดับส่วนใหญ่ จะเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ทั้งนี้อาจเป็นด้วยการทำเครื่องประดับมีเทคนิคที่ทำหายกระบวนการผลิต เครื่องมือ อุปกรณ์ที่น่าทึ่งลองสร้างสรรค์ก็เป็นได้

เครื่องประดับของผู้ชายส่วนใหญ่จะเป็นการใช้เพื่อประโยชน์อย่างจริงจังมากกว่าตกแต่งเพื่อความสวยงาม แม้ในผู้ชายสูงอายุ เพราะเป็นสิ่งที่สร้างความภูมิฐานเป็นอย่างดี เหตุที่ผู้ชายหันมานิยมใช้เครื่องประดับอาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม และเครื่องแต่งกายของผู้ชายที่มีแนวโน้มกลมกลืนกับผู้หญิงมากขึ้น จึงทำให้การแต่งกายของผู้ชายใช้เครื่องประดับมากขึ้นด้วย ผู้ชายตะวันตกบางคนนิยมใส่ต่างหูข้างเดียว และใส่สร้อยคอเช่นเดียวกับผู้หญิง คือใส่หลายๆ เส้น

(E learning กศน. 2545: Online)

การออกแบบต่างหู

ต่างหู เป็นเครื่องประดับที่เน้นให้ใบหน้าสวยงามหรือไม่สวยงามก็ได้ และดูจะเป็นเครื่องประดับอย่างเดียวที่อยู่ใกล้ชิดกับใบหน้ามากที่สุด ดังนั้น นักออกแบบจำเป็นต้องพิถีพิถันเป็นพิเศษ และผู้เลือกใช้ ก็ต้องดูความเหมาะสมกับลักษณะของใบหน้าประกอบด้วย

รูปแบบที่นิยมใช้ในการทำต่างหู มีทั้งแบบรูปทรงเรขาคณิต แบบรูปทรงธรรมชาติ และแบบรูปทรงอิสระ วัสดุที่นำมาใช้ เช่น หิน หรือโลหะ ควรมีน้ำหนักน้อย ที่น้ำหนักน้อย หมายความว่า ควรใช้แผ่นโลหะบางหรือกลวงข้างใน เพื่อให้น้ำหนักน้อย เมื่อเวลาใส่ไม่ถ่วงหูให้ยาวลงมา ส่วนวิธีที่ใช้ในการเครื่องประดับประเภทต่างหูนี้ มีทั้งแบบจลุโปร่ง แบบหล่อ แบบบัดกรีต่อประกอบแบบร้อยเรียงต่อๆ กัน ซึ่งแต่ละวิธีจะต้องดูการออกแบบเสียก่อนจึงจะรู้ว่าควรจะใช้วิธีใดผลิตได้

การนำต่างหูไปใช้ประกอบในการแต่งกาย จำเป็นต้องดูลักษณะของแบบเครื่องแต่งกายประกอบด้วย เพราะหากใช้ไม่เข้าชุดกัน หรือไปด้วยกันไม่ได้กับสภาพส่วนรวมของเสื้อผ้าแล้ว จะทำให้มองดูเป็นตัวตลก แทนที่เครื่องประดับจะช่วยเสริมให้ดีขึ้น

การออกแบบเครื่องประดับต่างหู ส่วนใหญ่นักออกแบบนิยมที่จะออกเป็นชุดเข้ากับเครื่องประดับชนิดอื่นๆ เช่น สร้อยคอ เข็มกลัด แหวน เป็นต้น แต่ถ้าจะออกแบบเป็นต่างหูอย่างเดียว ควรมีลักษณะเฉพาะตัวเหมือนกันคือ มีความสมดุล มีความเหมือนกันในรูปทรง แต่ในวงการออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบัน อาจจะทำแบบเครื่องประดับต่างหูให้มีรูปทรงไม่เหมือนกัน ให้ดูมีแรงถ่วงไม่เท่ากัน แต่ใช้การแต่งผมแต่งหน้าเข้าช่วยให้สภาพส่วนรวมทั้งหมดกลมกลืนกัน

การออกแบบต่างหูในเชิงสร้างสรรค์ ไม่จำเป็นต้องเน้นเรื่องการใช้ที่หูเพียงอย่างเดียว อาจจะออกมาในรูปของการใช้ประโยชน์ร่วมกับอย่างอื่นได้ เช่น ใส่ต่างหู แต่อาจจะโยงมาเป็นสร้อยคอได้ด้วย หรือเป็นที่ติดผมได้ด้วย อย่างไรก็ตามจะต้องนึกถึงความสะดวกของการนำไปใช้ร่วมด้วยเสมอ (E learning กศน. 2545: Online)

การออกแบบสร้อยคอ

เส้นนิสระมักจะเป็นเส้นที่ใช้ในการออกแบบได้ดี สำหรับเป็นแบบในการทำเครื่องประดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในงานเครื่องประดับที่เป็นงานสมัยใหม่สำหรับการออกแบบสร้อยคอ นักออกแบบมักจะคำนึงถึงความสัมพันธ์ของสร้อยคอและจี้ที่ห้อยแขวนลงมา ความสวยงามเป็นจุดเน้นอันดับแรก และการใช้สอยเป็นอันดับรองลงมา คือคำนึงถึงความสะดวกสบายเวลาสวมใส่เป็นสิ่งสำคัญ ส่วนใหญ่การออกแบบสร้อยคอ มักจะมีลักษณะเรียบง่าย ใช้ได้กับจี้ห้อยคอหลายรูปแบบ และไม่ควรมี น้ำหนักมากเพื่อสบายเวลาใช้

การออกแบบสร้อยคอ ถ้าใช้ในชีวิตประจำวันควรมีลักษณะเรียบง่าย แต่ถ้าใช้เพื่อแขวนพระหรือเครื่องรางของขลัง ควรให้มีความมั่นคงระหว่างข้อต่อแต่ละข้อ ไม่ควรมีลักษณะหยาบ การออกแบบอาจเน้นจุดสนใจเฉพาะด้านหน้า หรือตลอดทั้งเส้นก็ได้ แต่ถ้าเป็นสร้อยคอที่ใช้สำหรับงานกลางคืนจะต่างออกไป ทั้งความหรูหราและการใช้วัสดุประกอบ แต่อย่างไรก็ตาม แบบเรียบง่ายยังเป็นที่ใช้ได้หลายโอกาส และเหมาะที่จะใช้เป็นเครื่องประดับ

ในปัจจุบัน การออกแบบสร้อยคอจะให้สั้น หรือยาวขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งการนำไปใช้นั้นต้องให้ไปกันได้กับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายด้วย

วิธีทำสร้อยคอ ส่วนใหญ่นิยมที่จะใช้เป็นข้อต่อหน้ามาร้อยเรียงต่อๆ กัน หรือทำในลักษณะเป็นเส้นยาว โดยใช้วัสดุที่มีรูปทรง เป็นเส้น วิธีต่อสร้อยคอทำได้หลายวิธี แต่ละวิธีจะต้องสัมพันธ์กับแบบส่วนรวมทั้งหมดด้วย (E learning กศน. 2545: Online)

การออกแบบสร้อยข้อมือและกำไลมือ

สร้อยข้อมือและกำไลมือมีความหมายใกล้เคียงกันมาก แม้แต่ด้านประโยชน์ใช้สอยก็เหมือนกัน คือใช้กับการตกแต่งข้อมือเช่นเดียวกัน แต่รูปร่างเครื่องประดับไม่เหมือนกัน คือสร้อยข้อมือจะมีความอ่อนไหวทั้งตัวเช่นเดียวกับสร้อยคอ ส่วนกำไลข้อมือจะมีลักษณะแข็งไม่ทั้งตัว เวลาใส่จะสวมเข้าไปอาจมีทั้งที่เปิดปิดซึ่งเป็นตะขอ และไม่มีตะขอ

วิธีที่ใช้ในการทำกำไล มีทั้งวิธีหล่อ วิธีตีหุ้ม และวิธีฉลุ ส่วนสร้อยข้อมือคงใช้วิธีทำเช่นเดียวกันกับสร้อยคอ แต่จะสั้นสั้นกว่า

ความสวยงามขึ้นอยู่กับารออกแบบ และการเลือกวัสดุมาใช้ การออกแบบกำไลมักจะเป็นแบบเรียบ มีความสวยงามเฉพาะตัว มีความสมดุลของลวดลายต่างๆ ถ้าจะใช้เป็นโลหะล้วนๆ แต่ถ้าใช้หินประกอบเป็นหัวมักจะเน้นความสวยงามด้านหน้าให้เด่นชัดกว่าส่วนอื่น ซึ่งการออกแบบสร้อยข้อมือก็คงใช้วิธีเดียวกันนี้ด้วย (E learning กศน. 2545: Online)

การออกแบบเข็มกลัดติดเสื้อ

เครื่องประดับประเภทเข็มกลัด เป็นเครื่องประดับที่สุภาพสตรีมีอายุมากนิยมใช้มากกว่าสุภาพสตรีที่มีอายุน้อย แต่ในปัจจุบันก็เป็นที่แพร่หลายในเด็กสาววัยรุ่นเช่นกัน แต่แบบและวัสดุที่ใช้ทำต่างกันออกไป

คุณประโยชน์ของเครื่องประดับเข็มกลัด ช่วยทำให้เสื้อผ้ามียุจุดเด่น และเพิ่มความสง่างามให้แก่ผู้ใช้ และในขณะเดียวกันเหมือนจะเป็นสิ่งบอกบุคลิกของผู้เป็นเจ้าของได้เป็นอย่างดีด้วย

นักออกแบบเครื่องประดับประเภทเข็มกลัด นิยมที่จะออกแบบเข็มกลัดให้เหมาะกับการนำไปใช้ได้หลายๆ โอกาส และเน้นจุดเด่น เฉพาะด้านหน้าเพียงด้านเดียว อย่างไรก็ตามการออกแบบเข็มกลัดนั้น จะต้องคำนึงถึงลักษณะของงาน และจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้ด้วย

การออกแบบเข็มกลัด ผู้ออกแบบไม่นิยมให้แบบรูปร่างและวัสดุหนักๆ มาใช้ ทั้งนี้พิจารณาจากการนำไปใช้ด้วย ถ้าเข็มกลัดหนักจะดึงเสื้อผ้ารั้งลงมาหรือหย่อนเสียรูปทรง ดังนั้น การออกแบบจำเป็นที่จะให้แบบ และวัสดุที่จะนำมาใช้สัมพันธ์กันด้วย

เข็มกลัดที่ดีควรดัดแปลงไปใช้ในโอกาสต่างๆ ได้ (E learning กศน. 2545: Online)

1.4. กระบวนการผลิต

การผลิตที่ใช้อุปกรณ์ชิ้นพื้นฐานที่ใช้มือและงานดัด ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนักในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา และเครื่องประดับจำนวนมาก ก็ยังคงใช้เทคนิคเหล่านี้อยู่ ทักษะพื้นฐานของงานเครื่องประดับเช่น การเจาะ (Piercing) การตะไบ (Filing) การเชื่อม (Soldering) การขึ้นแบบ (Forming) และการตกแต่งขั้นสุดท้าย (Finishing) ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำเครื่องประดับ และต้องเกี่ยวข้องกับ เครื่องประดับทุกชิ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้จะเป็นเพียงการตกแต่งขั้นสุดท้าย หรือการประกอบชิ้นพื้นฐาน (Basic Assembly) ก็ตาม การใช้ทักษะเพียงเล็กน้อย ก็สามารถทำเครื่องประดับที่มีความสลับซับซ้อนได้

การดุนลายและการสลักลาย (Repousee & Chasing)

การสลักดุนลวดลาย เป็นกระบวนการที่ใช้สำหรับการดุนโลหะ ที่เป็นแผ่นให้เป็นลวดลายนูน สำหรับกรณีของการสลักลาย จะใช้เครื่องมือที่เป็นเหล็ก ทุบลงไปบนพื้นผิวหน้าของแผ่นโลหะ ขณะที่การดุนลวดลาย จะทำลวดลายจากด้านหลังของแผ่นโลหะ เมื่อใช้วิธีผสมผสานกัน แผ่นโลหะสามารถนำไปสร้างแบบที่มีทั้งความนูน และกลวงเป็นโพรงได้ โดยเป็นได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ ร่องรอยที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือ ล้วนทำให้แผ่นโลหะเกิดการเปลี่ยนแปลง

การบีบขึ้นรูป (Pressing)

ใช้หลักการง่าย ๆ ด้วยวิธีการทุบและสกัด และใช้เครื่องมือที่มีความละเอียดอ่อน ในการทำให้แผ่นโลหะเป็นรูปกลวง สำหรับเครื่องมือชิ้นนั้นจะถูกทำขึ้นเป็น 2 ส่วนคือ เป็นด้านบวกและด้านลบ โดยโลหะแผ่นบาง ๆ จะถูกนำไปวางไว้ระหว่างด้านบวกและลบ จากนั้นจึงใช้แรงกด ซึ่งก็จะทำให้เกิดพื้นผิวขึ้น ตามแบบของด้านบวกและลบ สำหรับโลหะต่างชนิดกัน ที่มีระดับความยืดหยุ่น ที่พอเหมาะ รวมถึงทองแดง และทองสามารถนำมาใช้กับวิธีการนี้ได้ ในการทำรูปแบบที่ซ้ำ ๆ กัน

การหล่อ (Casting)

การหล่อจะทำให้เกิดรูปแบบ 3 มิติขึ้นได้กับโลหะ โดยแบบต่าง ๆ สามารถนำไปแกะหรือสร้างขึ้นจากซีพีจี สบู่ หรือสารอินทรีย์อื่น ๆ ได้ แบบกลางของปูนปลาสเตอร์ จะถูกเติมด้วยโลหะที่หลอมละลาย เพื่อหล่อแบบที่มีลักษณะ 3 มิติขึ้น หลังจากนั้นแม่พิมพ์ที่เป็นยาง จะสามารถนำไปผลิตชิ้นงานเพิ่มเติมได้อีก การหล่อแบบเหวี่ยง จะถูกนำมาใช้กับเครื่องประดับแบบชิ้นเดียว หรือหลายชิ้น โดยใช้วัสดุที่ต่างกัน การหล่อแบบ Cuttle Fish และการหล่อทราย เป็นเทคนิคที่เก่ากว่าและเหมาะกับ โรงงานขนาดเล็ก

การตีโลหะ (Forking)

การตีเป็นวิธีการยืดหรือทำโลหะให้แบน รวมถึงทำโลหะให้โค้ง และเป็นรูปร่างด้วยการใช้หม้อนรูแบบพิเศษ ทุบจากด้านบนขณะวางแผ่นโลหะ ไว้บนทั่งไม้หรือทั่งเหล็ก เช่นเดียวกับรูปแบบอื่นๆ ของการทำเครื่องประดับ การตีก็คือการเกลี่ยความแกร่ง ของโลหะที่ต้องการควบคุม ความประณีตและความแม่นยำ ในระดับพื้นฐาน กระบวนการตีโลหะ จะมีประโยชน์เป็นพิเศษสำหรับการสร้างรูปแบบ ลงบนแผ่นโลหะหรือเส้นลวดโดยการคุมแต่งเพียงเล็กน้อย

การฉลุลาย (Fretwork)

การฉลุลายเป็นการใช้เลื่อย ของช่างทำเครื่องประดับหรือที่เรียกว่า "เลื่อยฉลุ" มาใช้สำหรับฉลุลายด้วยมือ ลงบนโลหะ โดยเทคนิคนี้ สามารถเปลี่ยนโลหะธรรมดาๆ ให้เป็นเครื่องประดับที่มีความอ่อนช้อย และประณีตได้ โดยทั่วไปจะนำลวดลายไปวาด ลงบนกระดาษลอกลายก่อน หลังจากนั้นจึงจะนำกระดาษลอกลาย ไปติดกับเทป 2 หน้าเพื่อนำไปติดลงบนโลหะอีกต่อหนึ่ง ต่อจากนั้นจึงฉลุไปตามลายเส้นของกระดาษ สำหรับเศษชิ้นส่วนที่เหลือ หากต้องการใช้ ยังสามารถนำไปผ่านกระบวนการอื่น อย่างเช่นการตะไบ หรือการทุบด้วยฆ้อนได้อีก (มาศา มาลากุล ณ อยุธยา. 2549: Online)

เทคนิคพิเศษ (Special Techniques)

การถักและการทอ (Knit & Weave)

ลวดโลหะอย่างตัวอย่างเช่น ลวดเคลือบสีสามารถนำมาใช้แทนเส้นด้าย เพื่อใช้สำหรับทอและถักได้ การที่จะให้ได้สีต่างๆกัน ต้องใช้โลหะที่แตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้ดูดีขึ้นได้ด้วยการขัดเงา การทอ การถักแบบฝรั่งเศส การถักโครเชต์และเทคนิคอื่นๆ ที่เหมาะกับการใช้ด้าย สามารถนำมาใช้เพื่อทำให้เกิดวัตถุที่เป็นแผ่นบางๆ หรือเป็นรูปทรงกระบอก รวมไปถึงรูปทรงอื่นๆและรูปทรงแบบ 3 มิติได้

การดัดงอ (Anticlastic Rasing)

การดัดงอแผ่นโลหะจะทำให้เกิดส่วนโค้ง ส่วนเว้า หรือเกิดรูปทรงกลวงที่เหมือนกับท่อน้ำ รวมไปถึงแบบที่เป็นคลื่นหรือลอนขึ้นได้ หม้อนที่มีรูปร่างเหมือนนลิ้ม จะถูกนำมาใช้เพื่อสร้างรูปแบบโลหะ เป็นรูปทรงกลวงที่มีส่วนโค้งส่วนเว้าขึ้น

การกรอ (Spinning)

การกรอ เป็นเทคนิคที่ค่อนข้างอันตราย และต้องใช้ทักษะที่ละเอียดอ่อนมาก โดยจะต้องทำบนแท่นกลึงโลหะ ที่ใช้น้ำหนักตัวในการผลัก เครื่องมือขนาดใหญ่ ที่ใช้มือจับ สำหรับแบบที่มีน้ำหนักเบา และเป็นรูปทรงกลมสามารถ ใช้วิธีการกรอได้ และวิธีนี้ยังสามารถนำไปใช้ทำรูปทรง ที่มีความกลวงที่ถูกต้องออกมา เพื่อให้สามารถนำมาประกบกันได้ด้วย

การแกะสลักด้วยแสง (Photoetching)

การแกะสลักวิธีนี้ จะใช้แสงอุลตราไวโอเล็ตในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ลงบนแผ่นโลหะที่ไวต่อการกระตุ้น โดยการแกะสลักแบบนี้จะใช้กรดกัดโลหะ สำหรับช่องต่างๆ จะถูกกัดกร่อนเพื่อให้เกิดรอยลึกบนผิวโลหะ เพื่อใช้สำหรับลงยา หรือเพื่อสร้างรูปแบบบนพื้นผิว หรือเพื่อเจาะโลหะให้ทะลุเป็นช่อง ๆ ซึ่งตามปกติ บริษัทที่ทำการค้ามักจะใช้วิธีนี้สำหรับทำเครื่องประดับ

การทำสีบนผิวโลหะ (Anodizing)

กระบวนการนี้ จะใช้เพื่อทำให้โลหะเฉพาบางชนิดเกิดสี โดยอะลูมิเนียมและไททาเนียม เป็นโลหะที่มีการนำมาทำเครื่องประดับมากที่สุด สารเคมี การเตรียมการ และกระบวนการในการทำสีสำหรับโลหะทั้ง 2 ชนิดนี้จะมีความแตกต่างกัน เช่นเดียวกับความเข้มข้นของสี โดยอะลูมิเนียม จะให้สีที่สดใสกว่าไททาเนียม แม้ว่าโลหะทั้ง 2 จะสามารถรับสเปคตรัมของแสงได้มากก็ตาม

การขึ้นรูปด้วยกระบวนการชุบชั้นสูง (Electroforming)

เป็นการขึ้นรูปด้วยเทคนิคการชุบชั้นสูง โดยมีไฟฟ้าเป็นตัวนำ ซึ่งจะได้ชิ้นงานที่มีน้ำหนักเบา

งานกลึง (Lathe Work)

เครื่องกลึงเป็นเครื่องจักรขนาดใหญ่ ที่ใช้จับและหมุนแบบด้วยความเร็วสูง เครื่องกลึงสามารถใช้สร้างงาน ที่มีความละเอียดอย่างมาก ได้ภายใต้รูปแบบที่กำหนด สำหรับเครื่องกลึงขนาดเล็ก จะใช้สำหรับงานตกแต่งหรือขัดเกลางานชิ้นเล็กๆ รวมไปถึงงานที่ขัดเกลาด้วยซี่ผึ้ง เกลียวตะปู ควง การเจาะและการทำห่วง ส่วนเครื่องกลึงขนาดใหญ่ โดยทั่วไปจำเป็นต้องอาศัยคำแนะนำจากมืออาชีพ และประสบการณ์ เพื่อให้ใช้ทำงานได้อย่างปลอดภัย และถูกต้อง (มาศา มาลากุล ณ อยุธยา. 2549: Online)

การฝัง (Setting)

การฝังแบบหนามเตย (Prong or Claw)

การฝังแบบกรงเล็บ มาจากลักษณะของหนามเตยมงกุฏ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับ ก้านที่อ่อนช้อยของโลหะ ที่เกาะเกี่ยวอยู่กับกระเปาะ โดยปลายหนามเตยแต่ละอัน จะโค้งเข้าหากัน มีลักษณะเหมือนอุ้งเล็บ ที่ประคองให้อัญมณี เกาะติดอยู่บนเส้นคาดขอบพลอย (Girdle) วิธีการฝังแบบนี้ ได้รับการพัฒนาในศตวรรษที่ 19 และส่วนใหญ่ นำมาใช้กับเพชรพลอย ที่มีความโปร่งใส และได้รับการเจียรไนแล้ว เพื่อให้แสงส่องผ่านเนื้อหินได้มากขึ้น

ภาพประกอบ 25 ภาพตัวอย่างการฝังแบบหนามเตย จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังแบบเหยียบหน้าลึอด (Sinking Setting)

ช่องกระเปาะที่ฝังเพชร ต้องเท่ากับขนาดของเพชรที่จะฝัง แล้วเซาะร่องเล็กน้อย ที่ขอบกระเปาะทอง เพื่อฝังเพชรลงตัวเรือน หลังจากนั้นตอกขอบทอง เพื่อทำการล็อกเพชรให้แน่น แล้วทำการขัดแต่งขอบทอง ให้เงาสวยงาม เป็นอันเสร็จ

ภาพประกอบ 26 ภาพตัวอย่างการฝังแบบเหยียบหน้าลึอด จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังหุ้มกระเปาะ (Bezel)

วิธีการฝังแบบหุ้มกระเปาะ นี้ัญมณีจะถูกหุ้มเอาไว้ด้วยโลหะที่สูงกว่า เส้นคาดขอบพลอย หลังจากนั้นก็จะกดโลหะ ที่หุ้มอยู่โดยรอบนี้ลง เพื่อกันไม่ให้ัญมณีเลื่อนหลุดได้ เป็นการฝังแบบดั้งเดิม ที่ยังคงนิยมใช้กันอยู่ โดยขอบของโลหะด้านบน ปกติจะกางออกรอบๆแอ่ง ที่รองรับหินหรือสิ่งประดับอื่นๆ ปัจจุบันมีการนำมาใช้ กับทุกส่วนหรือบางส่วน ของการฝังกับแหวน รวมไปถึงัญมณีที่เป็นชุด หรือสิ่งประดับอื่นๆที่ใช้แทนหิน

ภาพประกอบ 27 ภาพตัวอย่างการฝังหุ้มกระเปาะ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังแบบเกาะเกี่ยว (Illusion)

การฝังแบบลวงตานี้ ใช้เพื่อช่วยส่งให้อัญมณีเม็ดเล็ก แลดูใหญ่ขึ้น โดยอัญมณีจะถูกฝังอยู่บนตัวเรือนโลหะ ที่มีแถบหุ้มโดยรอบ ซึ่งเมื่อมองแถบหุ้มโลหะ เข้าหาอัญมณี ก็จะทำให้เกิดภาพลวงตา มองเห็นโลหะเป็นส่วนหนึ่งของอัญมณีนั่น และด้านหน้าของอัญมณี ที่เจียระไนแล้วจะรับ และสะท้อนแสงได้เป็นอย่างดี วิธีการฝังแบบนี้ คิดค้นขึ้นโดยพ่อค้า เพชรพลอยชาวฝรั่งเศสชื่อ Oscar Massin เมื่อทศวรรษ 1860

ภาพประกอบ 28 ภาพตัวอย่างการฝังแบบเกาะเกี่ยว จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังแบบไข่ปลา (Pave)

คำว่า Pave มาจากภาษาฝรั่งเศส ที่แปลว่า ปูพื้น การฝังแบบนี้ จะใช้อัญมณีเม็ดเล็กขนาดเดียวกัน โดยทั่วไปจะมีลักษณะกลม นำมาเรียงติดกัน เพื่อปิดเนื้อโลหะให้เหลือเพียงเล็กน้อย

ภาพประกอบ 29 ภาพตัวอย่างการฝังแบบไข่ปลา จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังริตหรือฝังหนีบ (Channel)

อัญมณีที่นำมาฝัง ริตจะปรากฏเป็นแนวเรียงกัน ระหว่างเส้นคาดขอบพลอย เพื่อไม่ให้เห็นเนื้อโลหะ โดยอัญมณีจะได้รับการหนุน และฝังอยู่บนแนวขนานกัน 2 แนวที่ยกตัวสูงขึ้น

ภาพประกอบ 30 ภาพตัวอย่างการฝังรีดหรือฝังหนีบ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังยึด (Tension)

การฝังยึด ต้องขึ้นอยู่กับความแข็ง ของเนื้อโลหะ ที่คอยรับและยึดอัญมณีเอาไว้ โดยอัญมณี จะมองดูเหมือนว่าถูกยึดเอาไว้ ระหว่างโลหะทั้ง 2 ด้าน ซึ่งเปิดให้เห็นอัญมณี อย่างชัดเจนทั้งเม็ด

ภาพประกอบ 31 ภาพตัวอย่างการฝังยึด จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังแบบหามเตยร่วม (Grain or Prong)

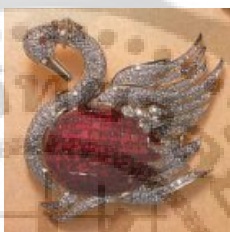
การฝังแบบเรียงเม็ดนั้นตัว grain จะถูกยกขึ้นคลุมอัญมณีพร้อมกับสลัก โดย grain ที่มีลักษณะเหมือนเตยนี้จะดันเส้นคาดขอบพลอยให้หุ้มอัญมณีเอาไว้ การฝังแบบนี้มักจะใช้กับอัญมณี ราคาแพง

ภาพประกอบ 32 ภาพตัวอย่างการฝังแบบหามเตยร่วม จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การฝังแบบไร้หนาม (Invisible Setting)

ตัวเรือนส่วนใหญ่ เป็นลักษณะช่องแถวตาราง หลากๆ แถวต่อเนื่อง โดยส่วนใหญ่การขึ้นพิมพ์ ต้องปราณีต ต้องสัมพันธ์กับพลอย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการฝัง จะทำให้การฝังไม่แน่นและหลุดง่าย การฝังไร้หนาม ต้องเซาะร่อง ที่พลอยทั้งสองด้าน ตัวเรือนมักจะมีสะพาน ใต้ขอบกระเปาะ เพื่อรองรับกันพลอย พยุงพลอย ในส่วนหนึ่งเมื่อเอาพลอย วางลงบนกระเปาะแล้ว จะทำการบีบขอบทอง เพื่อกระชับขอบให้แน่น และทองบางส่วน จะเข้าไปในขอบของพลอย ที่เราได้เซาะร่องเอาไว้ทั้งสองข้าง ซึ่งเป็นการล็อคตัวพลอยเองให้แน่น การฝัง ต้องทำด้านใดด้านหนึ่ง ไปจนจบอีกด้านหนึ่ง เหมือนกับเป็นการบีบอัดทอง ให้แน่นทั้งหมด วิธีนี้ เป็นการฝังโดยล็อคตัวเรือน ที่ร่องพลอย ซึ่งช่างเจียรเซาะไว้ เป็นพิเศษสำหรับฝังวิธีนี้ (มาศมา มาลากุล ณ อยุธยา. 2549: Online)

ภาพประกอบ 33 ภาพตัวอย่างการฝังแบบไร้หนาม จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

พื้นผิวและการทำขั้นตอนสุดท้าย (Textures & Finishes)

การขัดเงา (Polishing)

ขั้นตอนแรกของการขัดเงา ก็คือการนำเอารอยต่างๆ รวมทั้งตำหนิต่างๆ ที่อยู่บนพื้นผิวออกไปด้วยการใช้สาร สำหรับขัดถู หลังจากนั้นพื้นผิวของโลหะ ก็จะถูกขัดต่อไปด้วยสารขัดถู ที่มีความละเอียดขึ้น ซึ่งจะทำให้ชิ้นงาน ได้ด้วยการใช้มือและเครื่องขัด แต่เป็นวิธีที่เสียเวลาทั้ง 2 วิธี

ภาพประกอบ 34 ภาพตัวอย่างการขัดเงา จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การกดเพื่อให้เกิดรอยหยัก (Mill-Pressing)

วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่าย สำหรับการสร้างลวดลาย ลงบนโลหะ กระจก หรือวัสดุอื่น ๆ อย่างเช่น ผ้าหรือผ้าขนสัตว์จะถูกนำมาม้วน โดยผ่านเครื่องบดพร้อมด้วยแผ่นโลหะอย่างอ่อน ซึ่งแผ่นโลหะ และลวดลาย จะถูกยึดออกขณะที่ถูกบด วิธีนี้ไม่เหมาะกับโลหะที่มีความแข็งมากกว่าตัวลูกกลิ้งของ เครื่องบด

ภาพประกอบ 35 ภาพตัวอย่างการกดเพื่อให้เกิดรอยหยัก จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การทำให้เกิดสนิมเขียว (Patination)

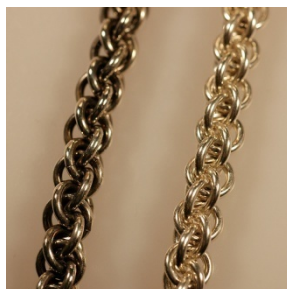
การทำให้เกิดสนิมเขียว เป็นกระบวนการ ที่โลหะถูกเปลี่ยนสี ด้วยการใช้สารเคมีหลาย ชนิด ทองแดง สังกะสี โลหะชุบทอง ทองเหลือง และเงินล้วน เหมาะสำหรับวิธีนี้ โดยโลหะที่จะ นำมาทำให้เกิดสนิมเขียวจะต้องสะอาดหมดจด

ภาพประกอบ 36 ภาพตัวอย่างการทำให้เกิดสนิมเขียว จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การรมดำ (Oxidizing)

เนื่องจากโลหะเฉพาะบางชนิด จะเกิดการออกซิไดซ์ ตามธรรมชาติ และกาลเวลา เมื่อถูก อากาศและความชื้น จึงทำให้เครื่องประดับที่มีอายุเก่าแก่ มีแนวโน้มว่า จะเกิดการออกซิไดซ์มาแล้ว แต่การจะทำให้เกิดออกซิไดซ์ขึ้นได้นั้น สามารถใช้กระบวนการทางเคมีเข้าช่วย ได้ซึ่งจะทำให้พื้นผิว ของโลหะ เป็นสีดำ และสามารถทำให้เป็นธรรมชาติ และดูมีอายุเก่าแก่ได้ด้วย

ภาพประกอบ 37 ภาพตัวอย่างการรมดำ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การกัดกรด (Etching)

การกัดสลัก เป็นกระบวนการที่ใช้กรดกัดกร่อนโลหะ สารละลายที่ด้านทานการกัดกร่อน จะนำมาใช้เพื่อกันบางส่วนของลวดลายบนโลหะ ขณะที่บริเวณอื่นๆถูกกรดกัด การกัดกรดนำมาใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดช่อง สำหรับการลงยาหรือสร้างลวดลาย บนพื้นผิวโลหะ โลหะต่างชนิด จำเป็นต้องใช้กรดต่างชนิด และสารละลายที่ด้านทานการกัดกร่อนต่าง ชนิดกันด้วย

ภาพประกอบ 38 ภาพตัวอย่างการกัดกรด จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การแกะลาย (Engraving)

เป็นกระบวนการ นำเอาพื้นผิวของโลหะออกไป โดยใช้เครื่องมือที่เป็นเหล็กคม ซึ่งเรียกว่า สิว การแกะลาย สามารถใช้กับการตกแต่งพื้นผิว การจารึกอักษร การลดลายหนูในการลงยา นอกจากนี้ ยังเป็นเทคนิคการตกแต่งพื้นผิว ของวัสดุเนื้อแข็งอย่างเช่นโลหะ หรืออัญมณี จากด้านหน้าด้วย เส้นที่ตัดผ่า , ลวดลายต่างๆ, รูปแกะสลักและอื่นๆ โดยตัดลงไปในพื้นที่ผิว เมื่อการประดับอัญมณี ด้วยวิธีดังกล่าว ก็จะเป็นการแกะพลอย การฝังบนทองคำ มีการใช้มาตั้งแต่ช่วง 3 พันปีก่อนคริสตศักราช โดยใช้เครื่องมือหยาบๆ อย่างหินไฟ ทองสัมฤทธิ์ ทองแดงและเหล็ก ในเยอรมนีช่วงศตวรรษที่ 15 มีการใช้เทคนิคนี้ด้วยเข็ม ปัจจุบันการฝังใช้มือ และเครื่องมือที่เป็นเหล็กกล้า ปลายแหลม ขณะที่โลหะจะถูกยึดอยู่ บนแบบที่ใช้ฝัง การฝังชื่อย่อ และการจารึก จะดำเนินการโดยช่างฝีมือ ที่มีทักษะทางด้านกรัดลายมือ

ภาพประกอบ 39 ภาพตัวอย่างการแกะลาย จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การชุบ (Plating)

การชุบ เป็นการปิดเนื้อโลหะ ด้วยวิธีใช้กระแสไฟฟ้า การชุบจะไม่ทำให้ลายละเอียดเปราะระเป็อน หรือทำให้เกิดรอยต่าง ฉะนั้นสิ่งที่จะนำไปชุบ จะต้องเก็บงานให้เรียบร้อยก่อน ซึ่งวัตถุที่จะนำไปชุบ ไม่จำเป็นจะต้องชุบทั้งชิ้นก็ได้ เพราะสามารถ ักนบางส่วนเอาไว้ได้ แต่การชุบ จะเกิดรอยถลอกได้ง่าย (มาศมา ลากุล ณ อยุธยา. 2549: Online)

ภาพประกอบ 40 ภาพตัวอย่างการชุบ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นรวบรวมกระบวนการในการผลิตเบื้องต้น ซึ่งสามารถเลือกสรรค์นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบการออกแบบเป็นตัวกำหนดกระบวนการผลิตเป็นสิ่งสำคัญ

2. เอกสารเกี่ยวกับส่วนประกอบของเครื่องประดับ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

การสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยนอกจากต้องมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องประดับและการออกแบบเครื่องประดับแล้วยังจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวส่วนประกอบที่มีความสำคัญสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบต่อชิ้นงานเครื่องประดับ และยังรวมไปถึงหลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ต่อไป

ส่วนประกอบของเครื่องประดับที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

ส่วนประกอบที่มีความสำคัญสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบต่อชิ้นงานเครื่องประดับมีอยู่ 2 ประเภทด้วยกันคือ ข้อต่อ (Link & Joint) และตัวยึด (Fittings) ซึ่งแต่ละประเภทก็มีจำแนกออกได้หลายชนิดดังต่อไปนี้

ข้อต่อ (Link & Joint)

แบบขดลวดตัวยู (U-Wire)

ภาพประกอบ 41 ข้อต่อขดลวดตัวยู จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

วิธีนี้จะจำกัดการเคลื่อนไหว ให้มีการโค้งงอได้ ในลักษณะแนวนอน และเหมาะสำหรับการต่อ การฝัง อัญมณีที่มีรูปแบบต่าง ๆ กัน

แบบบานพับ (Hinge)

ภาพประกอบ 42 ข้อต่อบานพับ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

วิธีนี้จะจำกัดการเคลื่อนไหว ให้อยู่ในลักษณะแนวราบเพียงอย่างเดียว โดยเหมาะกับการ ทำสร้อยข้อมือ กำไลหรือจี้ แต่ไม่เหมาะกับการทำสร้อยคอมมากนัก

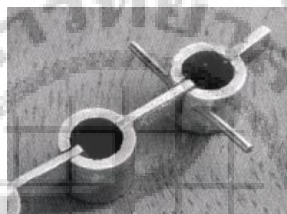
แบบหมุด (Rivet)

ภาพประกอบ 43 ข้อต่อหมุด จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

เป็นวิธีการ เชื่อมต่อชิ้นส่วน 2 ชิ้นเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องใช้ การเชื่อมหรือบัดกรี แต่วิธีนี้ก็ มีข้อจำกัด เพราะต้องเสียเนื้อที่ ในการเชื่อมต่อ

แบบเส้นตรง (Line)

ภาพประกอบ 44 ข้อต่อเส้นตรง จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การเคลื่อนไหวจะถูกจำกัด เพื่อให้ตัวเรือน หรือแบบเป็นเส้นตรง โดยส่วนที่เชื่อมต่อกัน จะต้องมีความแข็งแรง และช่องต่างๆ จะต้องยึดติดแน่นพอดี

แบบลูกเหล็กและท่อนโลหะ (Ball & Bar)

ภาพประกอบ 45 ข้อต่อลูกเหล็กและท่อนโลหะ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

การเชื่อมต่อด้วยวิธีนี้ ลูกเหล็กแต่ละลูก จะถูกคล้องด้วยห่วง ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ จะยึดท่อน โลหะให้เข้าที่ โดยจะทำให้ เคลื่อนไหวเป็นไปได้อิสระแบบวงแหวน และท่อนโลหะ

แบบวงแหวนและท่อนโลหะ (Ring & Bar)

ภาพประกอบ 46 ข้อต่อวงแหวนและท่อนโลหะ จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

วิธีนี้ช่วยให้เกิดความคล่องตัว ในแนวขวาง และแนวตั้ง โดยไม่จำเป็นต้อง เชื่อมติดกัน ทรานแท่ที่ลวด ซึ่งเป็นตัวเชื่อมมีความแข็งแรง

แบบท่อนโลหะและเบ้า (Bar & Socket)

ใช้หลักการเดียว กับข้อต่อทั่วไป โดยวิธีนี้จะให้ความคล่องตัว ในทุกทิศทาง (มาศา มาลา กุล ณ อยุธยา. 2549: Online)

Tim McCreight (2542: 46-48) ได้กล่าวถึงหลักการในการสร้างสรรค์ข้อต่อประเภทบานพับมีอยู่ 4 ประการดังนี้

1. บานพับจะต้องตรง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บานพับของเข็มกลัด เช่นเดียวกับบานพับภายในห้องนอนที่จะต้องตรง ตรงกันข้ามกับส่วนโค้ง ด้านนอกของบานพับสามารถดัดผสมผสานกับเส้นโค้งตามโครงร่างของรูปทรงได้ สิ่งนี้จะคล้ายกับตลับแป้งและกล่องใส่ลิปสติก แต่ตัวเข็มจะต้องตรงเสมอ ถ้ามันไม่ตรงบานพับจะคับและเข็มจะพังในที่สุด

2. การสร้างมันขึ้นมามีความถูกต้องดีกว่าไปซ่อมในภายหลัง

ตามคำแนะนำนี้ใช้ได้กับงานประดิษฐ์ทุกชนิด มันมีความหมายที่เฉพาะเจาะจงในกรณีของการทำบานพับ ช่างทำกล่องทุกคนจะมีบานพับที่เกือบจะสมบูรณ์ ยกเว้นก่อนที่เกิดจากการเชื่อมซึ่งมันไม่ควรจะเกิดขึ้นมีฉะนั้นจะเกิดช่องว่างเล็กน้อยระหว่างส่วนประกอบ ในมุมมองอื่นของการประดิษฐ์ มันไม่ใช่เรื่องผิดปกติที่จะแก้ไขด้วยตะไบหรือสิ่ว แต่มันใช้การไม่ได้กับบานพับ ขนาดมันเล็กมากและความอดทนที่จะแก้มันก็ต้องตรงจุดมากจนกระทั่งแม้แต่ปัญหาเล็กๆ ก็สามารถซ่อมได้ยากในจุดนี้ บ่อยครั้งที่คุณเสียเวลาไปกับเครื่องมือกว่าครึ่งโหล ทำบานพับพังและก็เกิดความท้อแท้

พยายามทำตัวให้ชินกับความคิดที่ว่าทำให้มันถูกต้องก่อนแต่แรก ถ้าข้อต่อมันมีพื้นที่ห่างกันมาก เชื่อมให้มันร้อนและดันมันให้ติดกัน ถ้ามีก้อนกลมจากการเชื่อม ให้ทำบริเวณนั้นให้ร้อน รื้อจุดเชื่อมนั้นเพื่อคุณจะได้ทำความสะอาดมันให้เกลี้ยง จากนั้นใส่มันกลับเข้าไปเหมือนเดิม

3. ต้องปิดได้พอดี

ความอดทนในการสร้างบานพับเป็นสิ่งเข้มนวดมากเพราะว่าเส้นโค้งจากการแกว่งจะเพิ่มปัญหาบางอย่างขึ้น เพื่ออธิบายให้เห็นภาพ ถ้าคุณทำบานพับประตูหน้าต่างเสียและพับกระดาดบาง ๆ สอดไว้ใต้บานพับ มันจะส่งผลให้เกิดการแกว่งตัวมากจนกระทั่งประตูจะกระแทกเสาดตรงข้ามบานพับ ความหนาของแผ่นกระดาดจะผลึกความพอดีออกไปถึงหนึ่งในสี่นิ้ว!

ในกล่องโลหะเล็ก ๆ จะไม่ค่อยมีความพอดีเกิดขึ้นในหลายทาง ถ้าบานพับไม่เป็นเส้นตั้งฉากกับแกนของกล่อง ฝาจะเอียงไปอีกข้างเหมือนว่ากล่องหรือลิ้นคกเกิดถูกเปิดออก ถ้าบานพับไม่เข้าที่ขัดแย้งกับคู่มือ มันจะมีช่องว่างระหว่างกล่องและฝา ถ้ามีที่ว่างระหว่างข้อของบานพับ แม้จะเป็นเพียงแค่มิลเล็ก ๆ บานพับจะโยกเอียงไม่เรียบร้อย

ความอดทนในการปิดเหล่านี้สามารถดูเหมือนเป็นความท้อแท้ยิ่งใหญ่หลวงหรือความท้อแท้ที่สูญเปล่า มันทำให้คุณจำเป็นต้องให้ความใส่ใจ แต่รางวัลสำหรับความพยายามของคุณจากความพึงพอใจของงานที่ส่งเข้ามาก็จะดีไปด้วย

4. ความต่อเนื่องกันเป็นสิ่งสำคัญ

และอีกครั้ง สิ่งนี้เป็นข้อเท็จจริงในการประดิษฐ์โลหะ แต่มีความสำคัญโดยเฉพาะต่อบานพับ มีสักกี่คนที่ประกอบกล่องด้วยการเชื่อมบัดกรีง่าย ๆ โดยลืมที่จะเฟ่งเล็งไปที่การทำงานนี้ ซึ่งเรายังคงมีการสร้างบานพับและขอเกี่ยวอยู่

Jinks McGrath (2550: 70-71) กล่าวถึงลักษณะและแนวทางการสร้างสรรค์ ข้อต่อ (Links & Joint) ไว้ว่า

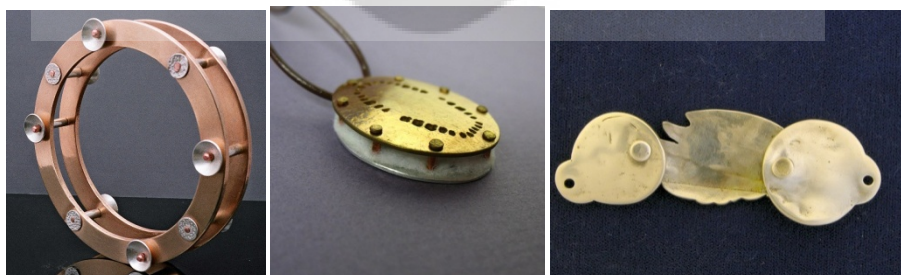
มีพื้นฐานการเชื่อมงานจากชั้นหนึ่งไปยังอีกชั้นหนึ่งอยู่สองวิธีวิธีแรกคือใช้เครื่องมือเชื่อมซึ่งช่วยให้เคลื่อนย้ายภายในหนึ่งถึงสองทิศทาง สิ่งนี้สามารถทำได้ด้วยหมุด, ขันสกรู, ไขข้อเกี่ยว, ไขห่วงกลม หรือวิธีการที่หลากหลายอื่น ๆ ในแนวทางนี้ อีกวิธีทางหนึ่ง คือ เชื่อมอย่างถาวร วิธีการเชื่อมคือการใช้บัดกรีหัวแรงเชื่อมเหล็ก, การครอบทับ

วิธีที่นิยมในการเชื่อมวิธีหนึ่งคือเชื่อมด้วยห่วงกลม ห่วงกลมอันหนึ่งจะทำจากลวดดัดให้กลมซึ่งสามารถใส่ได้สองรูในจากชั้นหนึ่งไปอีกชั้นหนึ่ง

ชนิดของข้อต่อ

หมุดโลหะ

หมุดอันหนึ่งจะถูกใช้ในการยึดแต่ละชั้นเข้าด้วยกันโดยไม่ใช้บัดกรีหัวแรงเชื่อม ดันลวดชั้นเล็กเข้าไป ในรูที่ลักษณะคล้ายกันในชั้นงานที่แยกกันสองหรือสามชั้น ตะไบส่วนบนและส่วนล่างให้แบนเรียบแล้วใช้ไขข้อต่อเพื่อแบ่งมันออก

ภาพประกอบ 47 ข้อต่อแบบหมุดโลหะ จากหนังสือ The Complete Jewellery Making Course

การขันสกรู

ช่างทำเครื่องประดับมีการจัดทำที่พิเศษทั้ง 'การทำดอกสว่าน และเกลียวนอก' ดังนั้น ลวดและท่อที่เล็กมาก จะสามารถใช้ขันสกรูในสัดส่วนของชิ้นงาน ขนาดของลวดที่จะถูกใส่ในเกลียว นอกควรจะให้ใหญ่กว่าเส้นผ่านศูนย์กลางภายในท่อแต่เล็กกว่าภายนอก

ภาพประกอบ 48 ข้อต่อแบบการขันสกรูจากหนังสือ The Complete Jewellery Making Course

ขอเกี่ยว

ใช้ขอเกี่ยวเพื่อจะเกี่ยวโซ่หรือสร้อย หรือเพื่อห้อยชิ้นงานที่พิเศษๆ เพื่อมันจะไม่เกี่ยวกันเอง ในขณะที่สวมใส่ ตัวอย่างเช่น คุณอาจจะต้องการห้อยเครื่องประดับระย้าชิ้นเล็กๆ จากตัวโซ่ปกติ แต่อยากจะรักษาตัวโซ่เดิมของมันไว้

ภาพประกอบ 49 ข้อต่อแบบขอเกี่ยว จากหนังสือ The Complete Jewellery Making Course

บานพับ

ใช้บานพับเพื่อเชื่อมชิ้นงานสองชิ้นซึ่งสามารถเคลื่อนที่ได้โดยไม่สูญเสียความเป็นเส้นที่ สมบูรณ์ ชิ้นงานที่เชื่อมต่อกันเป็นท่อนจะถูกเชื่อมสลับกั้นลงตรงขอบของแต่ละชิ้น และจะถูกเชื่อม ด้วยเส้นลวดลงไปตลอดทั้งเส้น

ภาพประกอบ 50 ข้อต่อแบบบานพับจากหนังสือ The Complete Jewellery Making Course

แนวทางของการสร้างสรรค์ข้อต่อ

จำลองข้อต่อขึ้นมา: เมื่อการทำข้อต่อสำหรับงานออกแบบใหม่ มันเป็นความคิดที่ดีที่จะสร้างแบบขึ้นมาเป็นคู่ มันจะบอกคุณได้ว่าสิ่งที่คุณต้องรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของมันเป็นไปได้แค่ไหน มันคับเกินไปหรือไม่ หรือมันยังห้อยได้ไม่ดี หรือหน้าตาของชิ้นงานเป็นที่พอใจของคุณหรือยัง

เล่นกับไอเดีย: การทำข้อต่อโดยใช้ห่วงกลมและรูสามารถคาดเดาได้เล็กน้อย พยายามหาความแตกต่างและบางทีวิธีที่น่าสนใจในการใช้งานเป็นหลักมากขึ้น

ทำตัวเชื่อมให้แข็งแรงเพียงพอ: ต้องแน่ใจว่าเส้นลวดที่ใช้ทำห่วงกลมแข็งแรงเพียงพอสำหรับชิ้นงาน ถ้ามันบางเกินไปสำหรับรองรับน้ำหนักของโซ่หรือสร้อย ห่วงอาจเสียหายได้

ตัวยึด (Fittings)

ตัวยึด คือความหมายของการผูกติดหรือการปกปิดอัญมณีเพื่อให้มันอยู่ในตำแหน่งที่สะดวกสบายต่อผู้สวมใส่ มีการออกแบบเครื่องประดับมากมายแต่มันก็ไม่ได้น่าสนใจเสมอไปที่จะพยายามสร้างสรรค์กลวิธีในการกำหนดให้ผลงานของคุณเป็นเอกลักษณ์แน่นอน การทดลองแนวคิดใหม่ๆ เพื่อค้นหาทางแก้ไขที่ดีที่สุด เครื่องประดับมากมายหลายชนิดสามารถซื้อได้จากตัวแทนจำหน่ายโลหะ และต่อมากการออกแบบเครื่องประดับก็เหลือแค่การตั้งคำถามว่าจะวางไว้ตำแหน่งใด (Jinks McGrath. 2550: 70-71)

ประเภทของตัวยึดแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทได้แก่

ต่างหู (Earring)

ภาพประกอบ 51 ต่างหู จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

แป้นของต่างหูมีหลายรูปแบบ เพื่อความเหมาะสมกับหูที่เจาะ และไม่ได้เจาะ โดยแป้นต่างหูที่ใช้กับหูเจาะ จะมีทั้งแบบที่มีก้าน เป็นตะขอและเป็นห่วง ส่วนแป้นต่างหูแบบผีเสื้อ หรือแบบม้วน โดยทั่วไป มักใช้เพื่อให้ก้านยึดติดแน่น และสามารถใช้ก้านแบบเกลียวได้ด้วย สำหรับ แป้นต่างหูแบบที่ใช้กับหูที่ไม่ได้เจาะ จะมีตัวหนีบ ซึ่งมีทั้งแบบธรรมดา แบบโอเมก้า และแบบเกลียว ตัวหนีบที่เป็นรูปโอเมก้า สามารถนำมาใช้ทำแป้นด้านหลัง ของต่างหูแบบเจาะได้ด้วย

เข็มกลัด (Brooches)

ภาพประกอบ 52 เข็มกลัด จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

ตัวยึดเข็มกลัดด้านหลัง จะมีขนาดเท่ากับความยาวของตัวเข็มกลัด และถูกนำมาใช้ เนื่องจากด้านหลังเข็มกลัด มีความแข็งแรงคงทน ส่วนประกอบต่างๆ ที่แยกออกจากกันได้ทั้งเข็ม, ตัวล็อกเข็ม (Safety – Catch), Fichu Back รวมทั้งเข็มแบบ ดึงออกจากที่ล็อก (Pull - Out Back) สามารถประกอบเข้ากันได้ โดยให้มีระยะห่างที่ต่างกันได้ แต่จะไม่มีความทนทาน เท่าแบบที่ฝังติดแน่น สำหรับเข็มของเข็มกลัด โดยทั่วไปจะเหมาะสมพอดี กับข้อต่อที่อยู่ด้านขวา และตะขอเกี่ยว จะหันหน้าลงไปทางซ้าย โดยน้ำหนักของตัวเข็มกลัด จะช่วยไม่ให้เข็มหลุดออก จากตะขอเกี่ยว (Catch)

ตะขอเกี่ยว (Clasps)

ภาพประกอบ 53 ตะขอเกี่ยว จากเว็บไซต์ <http://www.git.or.th>

โดยทั่วไปตะขอเกี่ยว จะทำขึ้นเพื่อให้สายสร้อย สร้อยข้อมือไม่หล่นหาย เมื่อนำมาพันรอบ บางส่วน ของร่างกาย แม้ว่าตะขอเกี่ยวแบบห่วงสลัก จะใช้กันทั่วไป แต่ตะขอเกี่ยวแบบหัวต่อหมุน และกำมุกัง จะมีความปลอดภัยมากกว่า แต่บางครั้งมีการนำสไตลิ่งง่ายๆ ของตะขอเกี่ยว ซึ่งเป็น สไตลิ่งแบบตะวันออก ที่เป็นรูปตัวเอสมาใช้ (มาศา มาลากุล ณ อยุธยา. 2549: Online)

Tim McCreight (2540: 84-90) ได้กล่าวถึงประเภทและหลักการในการสร้างสรรค์ตัวยึดดังนี้

เข็มกลัด (Pin Findings)

หลักการในการทำเข็มกลัด

- ขอเกี่ยวจะต้องยึดตัวเครื่องประดับไว้อย่างปลอดภัย
- การดีไซน์ควรสอดคล้องกับลักษณะของตัวชิ้นงาน
- มั่นควรจะล็อกหรือปลดล็อกได้โดยง่าย

- เข็มกลัดต้องไม่สร้างความเสียหายต่อเนื้อผ้า

การยึดติดตัวเข็มกลัดหรือเข็มซ่อนปลายโดยทั่วไปจะประกอบไปด้วย อุปกรณ์สามอย่าง : บานพับ, ตัวเกี่ยว, ตัวก้านเข็มกลัด

โดยส่วนประกอบทั้งหมดอาจจะนำมาทำเองหรือซื้อแบบสำเร็จมา และนำทั้งสองมาประกอบกัน เครื่องมือในการทำเข็มกลัดควรที่จะวางไว้ใกล้ๆกับส่วนบนสุดของเข็มกลัด และให้ไกลเท่าที่จะทำได้เพื่อความมั่นคงอย่างสูงสุด การออกแบบตัวเชื่อมเข็มกลัดที่ดีจะยึดตัวก้านเข็มกลัดอย่างเล็กน้อยในส่วนบนของด้านหลังเข็มกลัด เพื่อที่ว่ามันจำเป็นต้องรับแรงกดต่ำลงเล็กน้อยเพื่อให้มันยังอยู่ในที่เกี่ยว

รูปทรงของก้านเข็มกลัด

ปลายของก้านเข็มกลัด คือส่วนที่จะเจาะทะลุเข้าไปในเสื้อผ้าของผู้สวมใส่ควรที่จะถูกทำให้แหลมโดยปราศจากความคม แทนที่จะใช้ก้านที่บาง จุดที่อันตรายคือมันจะเป็นอุปสรรคต่อเนื้อผ้า รูปทรงของปลายเข็มกลัดจะคล้ายกับลูกกระสุน คือการโน้มไปทางส่วนปลายเพียงแค่ 3-4 มิลลิเมตร ใช้ตะไบถูวนรอบเส้นลวดอย่างอิสระ จากนั้นขัดให้เรียบด้วยกระดาษทราย เพื่อที่จะขัดเงาเพิ่มเติมและทำให้ปลายแข็งขึ้นคือ ขัดด้วยที่ขัดเงา (ปลายคีมปากนกแก้วของคุณที่จะทำได้) ราวกับว่าคุณกำลังเหลาตัวด้ามมีนอยู่ ปลายเข็มกลัดที่เป็นผลจะเห็นว่าเส้นทางของมันจะลอดผ่านระหว่างเส้นด้ายมากกว่าที่จะทะลุมันไปและไม่ทำให้เครื่องนุ่งห่มเป็นอันตราย

ส่วนหุ้มปลายเข็มกลัด

การติดเข็มกลัดโดยพื้นฐานนี้มีประโยชน์หลายอย่างและปลอดภัย มันห่อหุ้มปลายของเข็มกลัดเอาไว้และตัวมันเองก็ถูกตกแต่งให้เข้ากับการดีไซน์ทั้งหมด แต่ควรระลึกไว้ว่ากล่องที่ธรรมดาสามารถทำให้มีเอกลักษณ์ ทำให้เสียหรือมีรูปทรงได้

ข้อต่อของเข็มกลัด

ข้อต่อเข็มกลัดที่ดีควรจะช่วยให้งานเข็มกลัดเปิดได้อย่างเต็มที่ หยดในความสูงที่ถูกต้องเพื่อที่จะทำให้เกี่ยวได้ตั้งและปรับเปลี่ยนได้ง่ายเมื่อเริ่มต้นเปิดรับที่จะสวมใส่ไปข้างนอก โดยการค้าแล้วการทำข้อต่อเข็มกลัดจะรวดเร็วต่อการใช้ประโยชน์, ใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ แต่บางครั้งการออกแบบจะถูกทำให้เป็นแบบเฉพาะ การตั้งใจที่จะใส่รายละเอียดที่ไม่ค่อยพบเห็นราวกับว่าสิ่งนี้เป็นความแตกต่างของชิ้นงานที่พิเศษจริงๆ

ห่วงติดจี้ (Bails)

ห่วงติดจีจะเชื่อมเครื่องประดับเป็นลูกโซ่เพื่อรองรับมัน มันสามารถทำงานง่าย ๆ กับห่วงกลมหรือ แพลกตาเท่าที่คุณจะจินตนาการได้ การตัดสินใจทั้งหมดควรออกแบบตั้งแต่เริ่มต้น ที่จะควบคุมการออกแบบเครื่องประดับที่มีลักษณะห้อยและทั้งหมดที่คุณพยายามที่จะทำให้สำเร็จรวมไปถึงห่วงติดจีด้วย โดยทำตามหลักทั่วไปที่กล่าวถึงไว้ให้ชื่นใจ

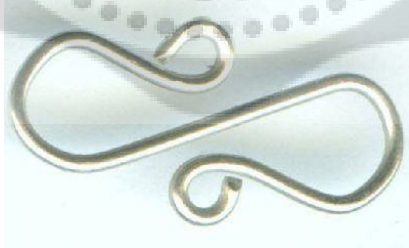
ตะขอเกี่ยว (Clasps)

อะไรจะนำผิดหวังไปว่าการมีเครื่องประดับสวยๆ ที่คุณกังวลที่จะใส่มันเพียงเพราะว่าคุณไม่ไวใจขอเกี่ยวของมัน มันเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องใส่ใจทั้งทางด้านการนำไปใช้ได้จริงและรูปลักษณ์ของขอเกี่ยว มีเครื่องทำขอเกี่ยวที่ดีมากมายที่เป็นประโยชน์และในหลายกรณี พวกมันเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด อย่าประหยัดในเรื่องของคุณภาพ และระลึกไว้ว่าคุณสามารถปรับเปลี่ยนขอเกี่ยวใช้เพื่อการค้าเพื่อที่จะทำให้ตรงกับความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของคุณที่สุด แม้ว่าจะมีธุรกิจที่ดีมากมายเป็นทางเลือก มันก็ยังมีสถานการณ์ที่เรียกร้องให้มีที่หนึ่งในการสร้างเครื่องขายเกี่ยวกับเครื่องประดับทำมือ โดยคล้ายคลึงกัน ขอเกี่ยวทำมือก็สามารถทำให้เครื่องขายที่คุณซำซากดีขึ้น เพื่อเป็นทางเลือก และไม่มีอะไรอย่างขอเกี่ยวที่ได้รูปพอเหมาะที่จะเสริมสร้างความมั่นใจของคุณได้เท่ากับช่างทำเครื่องประดับ คู่มือเหล่านี้จะเติมเต็มในขอเกี่ยวทั้งหมด

หลักการเกี่ยวกับขอเกี่ยว

- ต้องมีความปลอดภัย
- ต้องจัดการได้แม้มันจะอยู่ที่คอด้านหลัง
- ควรจะมีความกลมกลืนกับส่วนใดส่วนหนึ่งของชิ้นงาน
- ควรที่จะปรับให้แน่นขึ้นได้เมื่อใส่แล้วหลวม
- ควรจะทำจากโลหะที่ทนทาน โดยทั่วไปจะเป็นเงินหรือทอง

ขอเกี่ยวรูปตัว S

ภาพประกอบ 55 ขอเกี่ยวรูปตัว S จากเว็บไซต์ www.Jewellerymaking.about.com

นี้เป็นพื้นฐานที่ทำได้ง่าย ปลอดภัย น่าดึงดูด ฤดูแจสำคัญที่จะให้ได้รูปทรงที่ยอดเยี่ยม เรียงกันค่อยๆ แคลบลงอย่างราบรื่น คือ ความแข็งแรงมาจากการทำให้ส่วนโค้งดูราบรื่น

แท่งรูปตัว T

ภาพประกอบ 56 แท่งรูปตัว T จากเว็บไซต์ www.necklase.com

สิ่งนี้เป็นอุปกรณ์ที่ดั้งเดิมและได้รับแนวคิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาจากกำไลข้อมือ ส่วนประกอบทั้งสองส่วนไม่มีอะไรมากไปกว่าโลหะแท่งยาวและห่วง โดยสิ่งเหล่านี้อาจจะมีขนาดเล็กจิ๋วหรือใหญ่ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของชิ้นงาน และสามารถทำมาจากลวดแบบไหนก็ได้

จะเห็นได้ว่าข้อต่อและตัวยึดเป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบในงานเครื่องประดับเป็นอย่างมาก ทั้งนี้การคัดเลือกหรือการสร้างสรรค์ส่วนประกอบข้อต่อและตัวยึดเหล่านี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการใช้งาน และยังต้องสอดคล้องกับหลักการสร้างสรรค์ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับอีกด้วย

3. เอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างสรรค์ ที่เกี่ยวข้องหรือสามารถประยุกต์นำมาใช้กับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

3.1. ความสำคัญของหลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

นอกจากสภาวะปัญหาเศรษฐกิจที่ได้กล่าวมาข้างต้น ยังมีปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เริ่มเข้าสู่สภาวะขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต อีกทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ระมัดระวังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดปัญหาสภาวะโลกร้อนเป็นปัญหาสำคัญในขณะนี้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เริ่มมีบทบาทในการพัฒนาประเทศต่างๆทั่วโลก จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กล่าวมาทางสหประชาชาติได้มีการจัดประชุมประเทศสมาชิก อันมีเนื้อหาในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก

การประชุม “เอิร์ธซัมมิต”(Earth Summit. 2002) พ.ศ. 2545 ณ กรุงโจฮันเนสเบิร์ก ประเทศแอฟริกาใต้ เป็นการประชุมเพื่อสานต่อความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (ประพจน์ คล้ายสุบรรณ. 2552: Online)

อีกทั้งยังมีกฎหมายระหว่างประเทศในการแก้ไขวิกฤติการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

- อนุสัญญาไซเตส (CITES) เป็นข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันมิให้มีการค้าสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่หายากและใกล้จะสูญพันธุ์
- อนุสัญญาเวียนนา (Vienna Convention) และพิธีสารมอนทรีออล (Montreal Protocol) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาโอโซนของโลกถูกทำลาย
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และแก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน
- อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (BDC) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าที่นำไปสู่การทำลายระบบนิเวศและสร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- อนุสัญญาบาเซล (Basel Convention) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อป้องกันการถ่านเทกากของเสียอันตรายหรือสารเคมีเป็นพิษ จากประเทศอุตสาหกรรมที่พัฒนาแล้วไปสู่ประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายมลพิษและเป็นอันตรายต่อประชาชนในประเทศกำลังพัฒนา (โชคชัย บุตรครุฑ. 2550: Online)

จากที่กล่าวมาประเทศไทยเป็นประเทศที่มีกำลังด้านการผลิตและส่งออกเครื่องประดับอันดับต้นๆของโลก จำต้องหาทางออกเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มรูปแบบการสวมใส่ให้กับชิ้นงานเครื่องประดับในชั้นเดียวเพื่อเป็นการตอบโต้ภัยทั้งปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ไม่มากนักน้อย

¹ การเพิ่มรูปแบบการสวมใส่มากขึ้นเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับงานเครื่องประดับได้ กล่าวคือเป็นการเพิ่มคุณค่าทั้งด้านการใช้งาน (Practical Function) เนื่องจากงานเครื่องประดับหนึ่งชิ้นสามารถสวมใส่ได้หลากหลายรูปแบบ หลากหลายจุดสวมใส่ และสามารถเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมและจิตใจ (Cultural Function) เนื่องจากเมื่อผู้สวมใส่งานเครื่องประดับมีการปฏิสัมพันธ์กับเครื่องประดับ ด้วยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ด้วยตัวเอง จึงทำให้ผู้สวมใส่เห็นถึงคุณค่าจากชิ้นงานเครื่องประดับได้ เมื่องานเครื่องประดับมีคุณค่าเกิดขึ้น ความคุ้มค่าจึงเกิดตามมาด้วย

เมื่อเครื่องประดับหนึ่งชิ้นสามารถสวมใส่หลากหลายรูปแบบ หลากหลายจุดสวมใส่ จึงไม่ต้องผลิตเครื่องประดับหลายประเภท การลดปริมาณการผลิตต่อหน่วย จึงเป็นการลดการใช้ทรัพยากรในการผลิตไปในตัว และยังเป็นการสร้างเอกลักษณ์ให้กับชิ้นงานเครื่องประดับได้อีกด้วย

การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับออกแบบ กระบวนการผลิต และส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องประดับแล้ว หากแต่เรายังต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักการสร้างสรรค์ที่มีความเกี่ยวข้องที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้มีแนวทางในพัฒนาที่ชัดเจน และยิ่งเหมาะสมกับการใช้งานในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

¹ ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์. (2553, 10 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สฤณีพร ยอดศรี ที่ร้านกาแฟสตาร์บัคส์ สาขาRCA.

3.2. หลักการสร้างสรรคที่เกี่ยข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่น่าสนใจ

หลักการสร้งสรรคที่เกี่ยข้องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ มีอยู่หลากหลายหลักการดังต่อไปนี้

3.2.1. การใช้งานอเนกประสงค์

หลักการการคิดพัฒนาแก้ไขรูปทรงผลิตภัณฑ์ได้กล่าวถึงเรื่องของการรวมกัน (Combine) คือ การผสมผสานสิ่งทีละม้ายคล้ายคลึงกัน เข้าไว้ในหน่วยเดียวกัน ก็รวมไปถึงเรื่องของประโยชน์ใช้สอยที่รวมกันด้วย หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ให้ประโยชน์ใช้สอยมากกว่าอย่างหนึ่งขึ้นไปในหน่วยเดียวกันนี้ ผู้ซื้ออก็จะได้ผลประโยชน์ในด้านความประหยัด เพราะซื้ออย่างเดี่ยวแต่ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ส่วนในด้านผู้ผลิตก็จะได้ประโยชน์ในด้านของการกระตุ้นให้มีการซื้อผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น แต่การที่จะรวมประโยชน์ใช้สอยเข้าไว้ด้วยกันนั้น ก็ต้องพิจารณาความเหมาะสมของประโยชน์ใช้สอย การรวมนั้นควรจะเป็นเรื่องทีเข้ากันได้ ต้องคำนึงไปถึงด้านวัสดุ และรูปทรงด้วยว่าควรจะใช้วัสดุร่วมกันหรือไม่ใช่เป็นการไปเพิ่มรูปทรงให้ดูเกะกะไปกว่าเดิม หรือใช้วัสดุเพิ่มก็จะผิดจุดประสงค์ไป และไม่เหมาะสมในด้านของความคิดสร้งสรรคในการออกแบบ (ธีระชัย สุขสด. 2544: 71)

3.2.2. การออกแบบผลิตภัณฑ์ลูกผสม

แนวคิดในการผสมผสานประโยชน์การใช้งานของผลิตภัณฑ์หนึ่งขึ้นให้สามารถใช้งานได้หลายอย่างจุดประสงค์ ก็เพื่อสะดวกต่อการใช้งาน สะดวกต่อการดูแลรักษา ประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บประหยัดพลังงานและวัตถุดิบในการผลิต หรืออื่นๆ นับเป็นข้อดีของผลิตภัณฑ์ในมุมมองของผู้บริโภคยุคใหม่ ที่ทำให้นักออกแบบต่างพยายามสร้งสรรคเครื่องใช้ไม้สอยที่ไม่เพียงแต่รูปทรงสวยงามเท่านั้น หากยังมีการผสมผสานอรรถประโยชน์การใช้งานเข้าด้วยกัน (วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2548: 112)

3.2.3. ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ)

เกนริค อัลทซูลเลอร์ ผู้คิดค้น หลักการพื้นฐานทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) มาจากภาษารัสเซียว่า Teoriya Resheniya izbretatelskikh Zadatch หมายถึงทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (Theory of Inventive Problem Solving) มีหลักการทั้งสิ้น 40 ข่าพเจ้าเห็นว่ามีหลักการที่น่าสนใจและอาจนำมาประยุกต์ใช้กับการปรับเปลี่ยนรูปแบบดังนี้

การใช้งานอเนกประสงค์ (Universality) สร้งสมรรถนะหลายๆอย่างเข้าไปในวัตถุเดียวกัน จนตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออกไปได้ (ธัญญา ผลอนันต์. 2545: 97, 101)

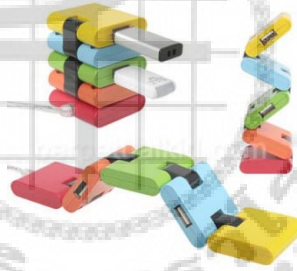
การรวมคุณประโยชน์ และการใช้งานได้หลายๆอย่างมาไว้ในหนึ่งเดียวจะทำให้ผู้ใช้รู้สึกคุ้มค่า สะดวก ประหลาดใจ รวมถึงความเท่และตรงกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ที่ต้องการความคล่องตัวอย่างยิ่ง (ไพโรจน์ พิทยเมธี. 2553: Online)

ภาพประกอบ 57 Victorinox เป็นอุปกรณ์สารพัดประโยชน์ที่รวมอุปกรณ์ทุกอย่างมาไว้ในอันเดียวที่ชัดเจนที่สุด ภาพจากไฟโรจน์ พิทยเมธี

การแบ่งออกเป็นส่วน ๆ (Segmentation) ได้แก่ แบ่งวัตถุดิบออกเป็นหน่วยอิสระ ทำเป็นแบบพับเก็บได้ (สัญญา ผลอนันต์. 2545: 97,101)

การแบ่งวัตถุดิบเป็นส่วนอิสระ แต่สามารถเอามารวมกลุ่มกันได้ หรือทำเป็นแบบพับเก็บได้ หรือการแบ่งเป็น column หรือการจัดวางอยู่ใน Grid จะช่วยให้การออกแบบง่าย และเป็นระเบียบมากขึ้น (ไฟโรจน์ พิทยเมธี. 2553: Online)

ภาพประกอบ 58 USB Hub ที่มีหลายชั้นมาลิ้อคต่อกัน และพับเก็บได้ง่าย ภาพจากไฟโรจน์ พิทยเมธี

การรวมเข้าเป็นหน่วยเดียวกัน (Consolidation) เชื่อมต่อวัตถุที่เหมือนกันหรือการทำงานที่ต่อเนื่องกัน สิ่งของบางอย่างถ้านำมาอยู่ด้วยกัน อาจเกิดประโยชน์กับการใช้งานได้มากขึ้น (วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2550: Online)

การเชื่อมต่อวัตถุที่เหมือนกันหรือการทำงานที่ต่อเนื่องกัน ให้รวมไว้ในอันเดียวกันไปเลย (ไฟโรจน์ พิทยเมธี. 2553: Online)

ภาพประกอบ 59 การรวม Function การใช้งานของเก้าอี้ และทำผนักพิงเป็นที่แขวนเสื้อ ภาพจาก
ไพโรจน์ พิทยเมธี

การเปลี่ยนไปสู่มิติใหม่ (Transition into a New Dimension) ได้แก่ เปลี่ยนการเคลื่อนที่
หรือตำแหน่งของวัตถุจาก 1 มิติ เป็น 2 มิติ และ 2 มิติ เป็น 3 มิติ เอียงวัตถุหรือวางตะแคง ใช้
ประโยชน์จากพื้นที่ผิวของด้านตรงข้าม (วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. 2550: Online)

การเปลี่ยนจากของสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง การเปลี่ยนบุคลิกของวัตถุ หรือการเปลี่ยน
ลักษณะการใช้งานได้เป็นต้น (ไพโรจน์ พิทยเมธี. 2553: Online)

ภาพประกอบ 60 การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์หนึ่งไปสู่การใช้งานอีกแบบหนึ่ง ภาพจากไพโรจน์ พิทยเมธี

การแปลงลักษณะสมบัติ (Transformation of Properties) การเปลี่ยนรูปร่างได้ การ
เปลี่ยนสถานะทางกายภาพของระบบ หรือการเปลี่ยนความเข้มข้นหรือความหนาแน่น

ภาพประกอบ 61 รถยนต์ที่สามารถแปลงร่างเป็นหุ่นยนต์ได้ในหนังเรื่อง Transformer ภาพจาก
ไฟโรจน์ พิทยเมธี

การซ้อนกัน (Matrioshika) การออกแบบ ที่สามารถจะนำชิ้นส่วนต่างๆมาซ้อนกัน มา
เรียงต่อกัน อย่างไม่สิ้นสุด ตามจินตนาการของผู้ใช้ เพื่อการใช้งานได้หลากหลาย หลากรูปแบบ
จัดเก็บง่าย (ไฟโรจน์ พิทยเมธี. 2553: Online)

ภาพประกอบ 62 โคมไฟที่ออกแบบตัวโคมให้สามารถซ้อนกันเป็นชั้นๆ ภาพจากไฟโรจน์ พิทยเมธี

3.2.4. หลักการลดขนาด (Collapsible)

เป็นหลักการแก้ไขปัญหาการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วยวิธีการลดขนาดนั้น ส่วนใหญ่มักมี
จุดประสงค์เพื่อประหยัดเนื้อที่ในการเก็บ อำนวยความสะดวกในการขนส่งหรือพกพา จะมีบ้างเพื่อ
ผลประโยชน์พิเศษอื่นๆ โดยมีหลักการที่น่าสนใจดังนี้

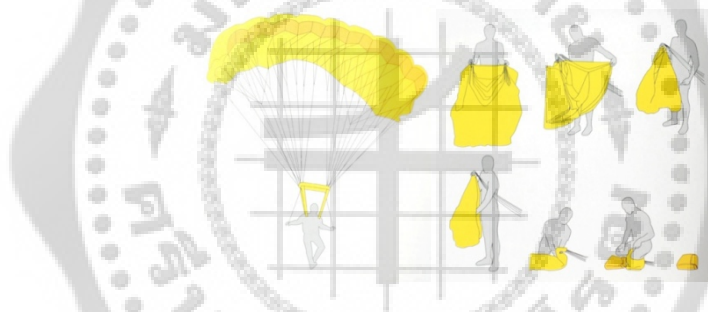
การตริ้งการมัด (Stress)

ภาพประกอบ 63 การตริ้ง การมัด จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์ด้วยการบังคับวัตถุที่ถูกทำการลดขนาดแล้วไม่ให้ขยับกลับไปเป็นรูปแบบเดิม

การพับ การทบ (Folding)

ภาพประกอบ 64 การพับ การทบ จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์ด้วยการพับหรือทบซ้อนกัน วัสดุที่ใช้มักมีลักษณะเป็นแผ่นหรือเป็นเส้น มีความยืดหยุ่น ไม่ยับง่าย เช่น วัสดุจำพวกผ้าหรือพลาสติก ข้อเสียของวิธีนี้คือการพับเก็บหรือทบอาจทำได้ยาก

การพับตามรอยบังคับ (Creasing)

ภาพประกอบ 65 การพับตามรอยบังคับ จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์ด้วยการพับตามรอยหรือจีบที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทำให้สะดวกในการพับมากกว่าการพับแบบอิสระ มักใช้กับผลิตภัณฑ์จำพวกกระดาษหรือพลาสติกแผ่นชนิดอ่อนตัวได้

การพับตามแนวแกนหมุน (Hinging)

ภาพประกอบ 66 การพับตามแนวแกนหมุน จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์ด้วยการหมุนรอบแกนลักษณะเดียวกับบานพับ การลดขนาดด้วยวิธีนี้มีความยากในการทำงานสูง ใช้งานง่าย แต่จะไม่สามารถลดขนาดลงได้มากนัก มักใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุคงรูปจำพวกไม้ โลหะ หรือพลาสติกชนิดแข็งตัว

การม้วน (Rolling)

ภาพประกอบ 67 การม้วน จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์ด้วยการม้วนขดรอบแกนกลาง วิธีนี้จำเป็นต้องมีชิ้นส่วนบังคับหรือระบบล็อกป้องกันการคืนรูป วัสดุที่ใช้จะต้องมีลักษณะเป็นแผ่นหรือเป็นเส้น มีความยืดหยุ่นไม่ยับง่าย เช่น วัสดุจำพวกผ้า กระดาษ พลาสติกชนิดอ่อน หรือเชือกประเภทต่างๆ

การยืดหดแบบหีบลม (Bellows)

ภาพประกอบ 68 การยืดหดแบบหีบลม จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการยืดหดขนาดผลิตภัณฑ์ในแกนการเคลื่อนที่ด้านเดียว เมื่อหดลงจะซ้อนทับกันข้างใน วัสดุที่ใช้มีทั้งชนิดคงรูป และชนิดยืดหยุ่นตัวได้

การยืดหดแบบมีข้อพับ (Concertina)

ภาพประกอบ 69 การยืดหดแบบมีข้อพับ จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์โดยอาศัยข้อพับหมุนหลาย ๆ ตัวทำงานประสานกัน การลดขนาดด้วยวิธีนี้ในบางกรณียังเป็นการเสริมแรงให้กับผลิตภัณฑ์ด้วย

การแผ่แบบพัด (Fanning)

ภาพประกอบ 70 การแผ่แบบพัด จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์โดยแบ่งวัตถุออกเป็นหน่วยย่อย กำหนดจุดหมุนร่วมที่ส่วนปลายของวัตถุลักษณะเดียวกับพับ สามารถใช้ได้กับวัสดุทั้งชนิดคงรูป และชนิดยืดหยุ่นตัวได้

การเลื่อน (Sliding)

ภาพประกอบ 71 การเลื่อน จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์โดยใช้วัตถุตั้งแต่สองชิ้นเคลื่อนที่เป็นแนวเส้นตรงเข้าหากันเป็นหน่วยเดียวกัน เป็นหลักการที่มีความง่ายในการทำงานสูง แต่มักต้องอาศัยรางเลื่อนช่วยในการทำงาน

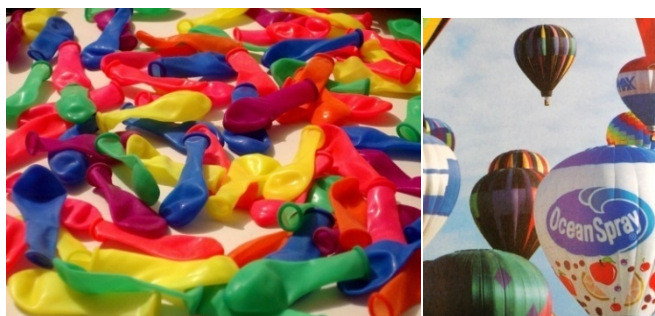
การซ้อน (Nesting)

ภาพประกอบ 72 การซ้อน จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์โดยใช้วัตถุขนาดเท่ากันหรือต่างขนาดกันตั้งแต่สองชิ้นขึ้นไปวางซ้อนกัน โดยที่วัตถุแต่ละชิ้นนั้นสามารถแยกออกจากกันได้โดยอิสระ

การสูบลมอากาศเข้า-ออก (Inflation)

ภาพประกอบ 73 การสูบลมอากาศเข้า-ออก จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดและขยายขนาดผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้วิธีการสูบลมเข้าและปล่อยลมออก การปรับเปลี่ยนขนาดด้วยวิธีนี้ทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงขนาดได้มาก แต่อาจต้องมีอุปกรณ์ช่วยในการสูบลมต่างหาก

การถอดประกอบ (Assembling)

ภาพประกอบ 74 การถอดประกอบ จากหนังสือ Collapsible: The Genius of Space-saving Design

เป็นการลดขนาดผลิตภัณฑ์ที่มีความยากในการทำงานสูง เนื่องจากแต่ละชิ้นส่วนสามารถแยกออกจากกันได้โดยอิสระ และในบางกรณีอาจต้องอาศัยคู่มือช่วยลำดับขั้นตอนในการประกอบเข้าด้วยกัน (Mollerup, Per. 2544: 35-180)

3.2.5. เทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER)

หลักการเทคนิควิเคราะห์ SCAMPER เป็นชื่อย่อที่ผสมขึ้นจากตัวอักษรของชื่อเต็มที่ใช้ในการพัฒนาแนวความคิดให้เกิดรูปลักษณะใหม่ของผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย

- การทดแทน (Substitute)
- การผสมผสาน (Combine)
- การดัดแปลง (Adapt)
- การขยายหรือเพิ่ม (Magnify)
- การใช้วิธีอื่น (Put to other uses)
- การตัด (Eliminate)
- การต่อเติมให้รายละเอียด (Elaborate)
- การจัดใหม่ (Rearrange)
- การกลับข้าง (Reverse)

(นิรัช สุตสังข์. 2548: 53-63)

3.2.6. การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design)

การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) เป็นชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นชิ้นส่วนเล็กๆ ทำให้ง่ายต่อการสับเปลี่ยนหรือแทนที่ ซึ่งเป็นการออกแบบเพื่อนำเสนอความยืดหยุ่นสู่ทั้งการผลิตและการตลาด แผนกการผลิตจะพบว่าชิ้นส่วนเล็กๆ เหล่านี้ (Modular) มีประโยชน์เพราะว่าทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การผลิต และสับเปลี่ยนได้ง่ายกว่า ยิ่งกว่านั้นตลาดอาจชอบวิธีการออกแบบเช่นนี้ เพราะสามารถเพิ่มความยืดหยุ่นที่จะทำให้ลูกค้าพอใจ ลูกค้าอาจผสมและจัดให้เหมาะสมกับรสนิยมของตนเอง ความคิดนี้ได้ถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมจำนวนมา ตั้งแต่อุตสาหกรรมการบินสู่ร้านอาหารแบบจานด่วน (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. 2549: Online)

ภาพประกอบ 75 ภาพตัวอย่างงาน Modular Design จากเว็บไซต์ <http://zainteriora.net>

ภาพประกอบ 76 ภาพตัวอย่างงาน Modular Design จากเว็บไซต์ <http://www.homedosh.com>

จากที่ได้กล่าวถึงหลักการในข้างต้นนี้ ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์งานนวัตกรรมเป็นอย่างมากและยังสอดคล้องกับหลักการอื่นๆ เช่น หลักการวิเคราะห์ (SCAMPER) รวมทั้งหลักการลดขนาด (Collapsible) หรือ การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งแนวคิด เกี่ยวกับการแยกชิ้นส่วนให้ผู้ใช้สามารถปรับเปลี่ยนหรือจัดการกับชิ้นงานเองได้ ล้วนแล้วแต่เป็นหลักการที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบทั้งสิ้นและยังมีหลักการที่น่าสนใจอื่นๆอีกด้วย ซึ่งหลักการที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบเหล่านี้สามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์การปรับเปลี่ยนรูปแบบ เพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาและพัฒนารูปแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

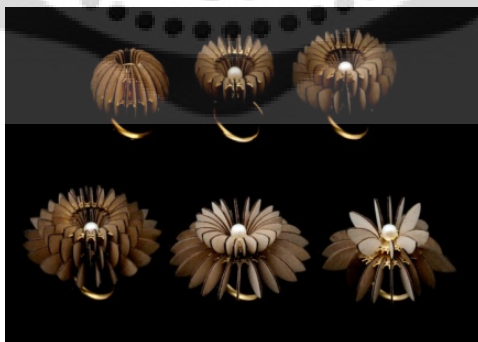
ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามหลักการ เกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring ซึ่งผลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนาและนำไปใช้ในการพัฒนาผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการทำวิจัยมีดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องประดับร่วมสมัยที่มีอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบัน โดยเลือกแบบเจาะจงจำนวน 25 ผลงาน จากผู้สร้างสรรค์จำนวน 3 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้สร้างสรรค์แต่ละคน เป็นผู้คัดเลือกผลงานที่เด่นของตนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ดังนี้

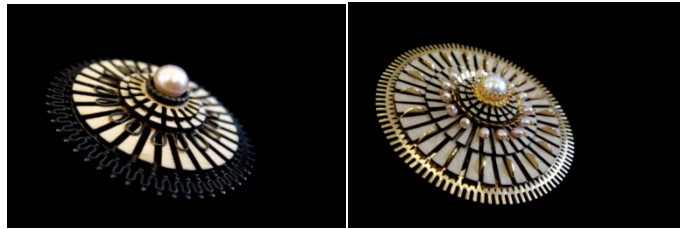
1. นุตร์ อารยะวานิช ได้เลือกผลงานทั้งหมด 8 ผลงาน

1.1 ชื่อผลงาน Blossoming Rings

ภาพประกอบ 77 Blossoming Rings

1.2 ชื่อผลงาน Flourish Brooches

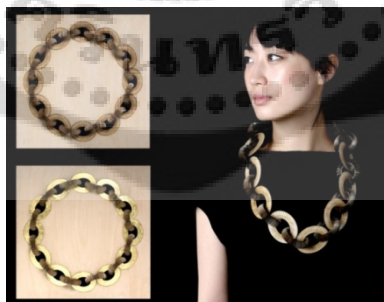
ภาพประกอบ 78 Flourish Brooches

1.3 ชื่อผลงาน Postable Jewellery

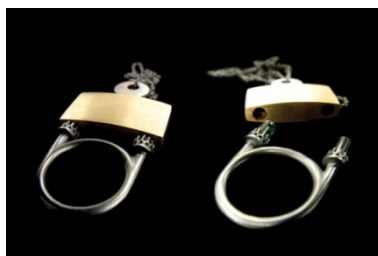
ภาพประกอบ 79 Postable Jewellery

1.4 ชื่อผลงาน Petal Necklaces

ภาพประกอบ 80 Petal Necklaces

1.5 ชื่อผลงาน Treasure Lock

ภาพประกอบ 81 Treasure Lock

1.6 ชื่อผลงาน Secret Garden Rings

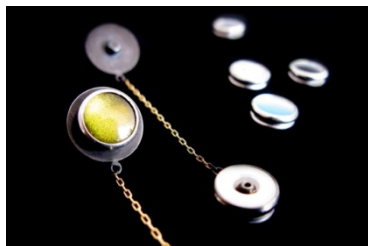
ภาพประกอบ 82 Secret Garden Rings

1.7 ชื่อผลงาน Rose Petal

ภาพประกอบ 83 Rose Petal

1.8 ชื่อผลงาน Snap Earrings

ภาพประกอบ 84 Snap Earrings

2. ฝนทิพย์ ตังวิริยะเมธ ได้เลือกผลงานทั้งหมด 10 ผลงาน

2.1 ชื่อผลงาน Optical lens Earring

ภาพประกอบ 85 Optical lens Earring

2.2 ชื่อผลงาน Optical lens Ring

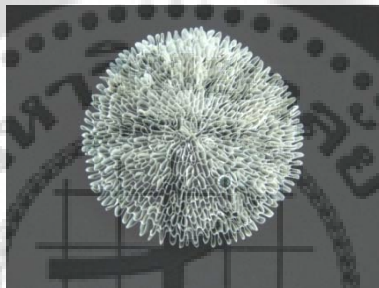
ภาพประกอบ 86 Optical lens Ring

2.3 ชื่อผลงาน Rock

ภาพประกอบ 87 Rock

2.4 ชื่อผลงาน Fold

ภาพประกอบ 88 Fold

2.5 ชื่อผลงาน ปะการัง

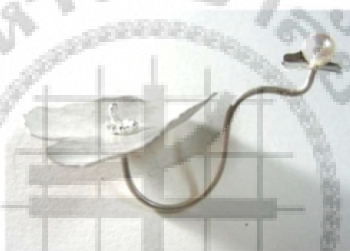
ภาพประกอบ 89 ปะการัง

2.6 ชื่อผลงาน Melt Ring

ภาพประกอบ 90 Melt Ring

2.7 ชื่อผลงาน แหวนใบบัว

ภาพประกอบ 91 แหวนใบบัว

2.8 ชื่อผลงาน แหวนใบไม้

ภาพประกอบ 92 แหวนใบไม้

2.9 ชื่อผลงาน ต่างหูดอกพิกุล

ภาพประกอบ 93 ต่างหูดอกพิกุล

2.10. ชื่อผลงาน แหวนดอกพิกุล

ภาพประกอบ 94 แหวนดอกพิกุล

3. วไลพรธณ ชูพันธ์ ได้เลือกผลงานทั้งหมด 7 ผลงาน

3.1 ชื่อผลงาน Be Flow with Thai Silk

ภาพประกอบ 95 Be Flow with Thai Silk

3.2 ชื่อผลงาน Be Flow Earring

ภาพประกอบ 96 Be Flow Earring

3.3 ชื่อผลงาน Geo Flow Metric Rings

ภาพประกอบ 97 Geo Flow Metric Rings

3.4 ชื่อผลงาน Geo Craft

ภาพประกอบ 98 Geo Craft

3.5 ชื่อผลงาน Geo Nature

ภาพประกอบ 99 Geo Nature

3.6 ชื่อผลงาน Geo Textile (for Valentine)

ภาพประกอบ 100 Geo Textile (for Valentine)

3.7 ชื่อผลงาน Geo Flow Metric

ภาพประกอบ 101 Geo Flow Metric

โดยแยกเป็นประเภทของเครื่องประดับ ดังต่อไปนี้

- แหวน จำนวน 11 ผลงาน
- ต่างหู จำนวน 6 ผลงาน
- สร้อยคอ จำนวน 3 ผลงาน
- กำไลและสร้อยข้อมือ จำนวน 3 ผลงาน
- จี้ จำนวน 2 ผลงาน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553

ผู้วิจัยทำเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากผู้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามหลักการ เกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลงานดังนี้

วัสดุ

เป็นการวิเคราะห์วัสดุประสงคในการใช้วัสดุเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน มีดังนี้ การเล่นแร่แปรธาตุ ลักษณะเฉพาะ สีสัณ และคุณค่าทางวัฒนธรรม

การเล่นแร่แปรธาตุ - การคิดที่จะปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของวัสดุ ใช้วัสดุที่ไร้ค่าได้อย่างสำคัญ ในทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงมันให้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่มีคุณค่าผ่านทางความงาม

ลักษณะเฉพาะ - วัสดุเหมาะสมกับแนวคิดในการออกแบบ ความหมาย ของชิ้นงานเครื่องประดับ และเป็นลักษณะเฉพาะสำหรับนักสร้างสรรค์เครื่องประดับบางคน ที่จะใช้วัสดุที่แน่นอนตลอดระยะเวลาการศึกษาและสร้างสรรค์หัวข้อนั้นๆ โดยคุณสมบัติของวัสดุ เช่น สี การที่มันเปลี่ยนแปลงได้ ความแข็งของโครงสร้าง ความยืดหยุ่น จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจจากศิลปินต่อวัสดุหนึ่งชนิด เป็นการพัฒนาทางด้านเทคนิคและการพัฒนาของความพึงพอใจใหม่ๆ ในความงามทางด้านศิลปะของลักษณะของวัสดุ

สีสัณ - มีวัสดุที่แตกต่างกันมากมายถูกใช้เพื่อนำสีสัณไปสู่ชิ้นงานเครื่องประดับ เช่น หินจะถูกตีค่าตามความเข้มของสีโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น สีแดงเข้มของทับทิม สีเขียวต้นหญ้าของมรกตรวมถึงโลหะ ผ้า และกระดาษ ที่มีสีที่แตกต่างกัน สำหรับโลหะมีเทคนิคเช่น การเคลือบ ซึ่งจะบดผงแก้วเติมลงไปคล้ายกับพื้นผิวของโลหะ ตัวโลหะเองนั้นสามารถเลือกได้จากสี เช่น โลหะทองเหลือง ทองแดง สีเทาของเหล็ก ทองคำขาว และเงิน เป็นต้น

คุณค่าทางวัฒนธรรม - นักสร้างสรรค์เครื่องประดับบางคน อาจจะใช้วัสดุใดวัสดุหนึ่งตามแบบแผนของวัฒนธรรมของพวกเขา ขณะที่ในคนอื่น ๆ จะใช้วัสดุที่มีอยู่ทั่วโลกอย่างอิสระเพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่สุดอย่างที่เขาตั้งใจโดยเฉพาะ มันเป็นคุณค่าทางจิตใจว่าอะไรก็ตามที่มองเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัสดุ การมองคุณค่าของวัสดุของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกันออกไป

รูปแบบ

เป็นการวิเคราะห์รูปแบบหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งรูปแบบหลักมีดังนี้ ความสมดุล ความกลมกลืน ลายเส้น รูปแบบลวดลาย ขนาด โครงสร้าง และปริมาตร

ความสมดุล - ความสมดุลของชิ้นงานเมื่อถูกสวมใส่เครื่องประดับขณะที่ร่างกายมีการเคลื่อนไหวนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่บ่งบอกถึงคุณภาพของชิ้นงาน นอกจากนี้เครื่องประดับจะคล้ายกับศิลปะประเภทอื่นที่ต้องมีรูปลักษณะที่มีความสมดุลในการจัดองค์ประกอบที่มีความแตกต่างกันได้อย่างลงตัว

ความกลมกลืน - งานศิลปะบางงาน โดยเฉพาะงานที่เป็นนามธรรม จะไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวในการสร้างความกลมกลืน ไม่ค่อยจะมีความเห็นร่วมทางภาษาเขียนกับสิ่งที่โต้เถียงกันอยู่ แต่ความกลมกลืนสามารถแสดงให้เห็นถึงความสวยงามและความรู้สึกของทางแก้ปัญหา ในการจัดองค์ประกอบศิลป์ได้

ลายเส้น - ลายเส้นก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่สามารถนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานได้ ยกตัวอย่างเช่นนักสร้างสรรค์เครื่องประดับชาวอังกฤษ Cynthia Cousens ตอกและหลอมความยาวของลวดเงินให้มีความหนาที่แตกต่างกันไปเพื่อที่จะสร้างสรรค์สร้อยคอที่มีเรื่องราวจากช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษาและวาดภาพทิวทัศน์ของฤดูหนาว

รูปแบบลวดลาย - การสร้างสรรค์รูปแบบลวดลาย(pattern) อาจจะยากที่จะทำให้องค์ประกอบมันสมดุลและทำแบบในวัตถุที่มีขนาดเล็ก ในขณะที่การสร้างสรรค์รูปแบบลวดลายที่สามารถส่งผลถึงมิติและทิศทางที่งานต้องการจะนำเสนอ

ขนาด - ไม่มีข้อจำกัดเรื่องขนาดที่แน่นอนในการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย ทัศนคติเช่นนี้อาจจะปลดปล่อยศิลปะออกจากข้อจำกัดของทฤษฎีกรอบทองคำนั้น แต่ขนาดนั้นจำเป็นต้องสัมพันธ์กับแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

โครงสร้าง - โครงสร้างอ้างอิงจากการจัดการส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกันโดยสมบูรณ์ ส่วนประกอบ 3 มิติที่แตกต่างกัน สามารถนำมาเชื่อมโยงกับจินตนาการและแนวทางดั้งเดิมเพื่อที่จะสร้างสรรค์โครงสร้างขั้นสุดท้ายที่มีประสิทธิภาพ

ปริมาตร - เครื่องประดับได้มาซึ่งปริมาตรในความสัมพันธ์กับร่างกาย อย่างไรก็ตามเครื่องประดับบางชิ้น ใช้คุณภาพของปริมาณและรูปแบบที่หนาแน่นโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดผลและสื่อให้เห็นแนวคิดที่แตกต่างออกไป

ภาพลักษณ์

เป็นการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงออกผ่านผลงาน ภาพลักษณ์ที่แสดงออกทางผลงานมีดังนี้ จินตนาการ เอกลักษณ์ ความตรงกันข้าม ตำนาน ธรรมชาติ การเมือง และสัญลักษณ์

จินตนาการ - จินตนาการก่อให้เกิดภาพแห่งความภาคภูมิใจ ความตื่นเต้น การจินตนาการและอารมณ์ขันด้วยส่วนประกอบของความเกินจริงและการคาดเดาไม่ได้ จินตนาการยังเกี่ยวข้องกับความจริง จินตนาการเป็นรูปแบบแห่งการหลบหนีประเภทหนึ่ง เครื่องประดับแห่งจินตนาการคือเครื่องประดับที่มาจากอีกโลกหนึ่ง

เอกลักษณ์ - เครื่องประดับอยู่ในหลายวิถีทางที่รูปแบบความคิดทางศิลปะจะแฝงไปด้วยความคิดที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ มนุษย์ได้รับและสวมใส่เครื่องประดับเพื่อแสดงให้เห็นเอกลักษณ์ นักสร้างสรรค์เครื่องประดับทำงานเพื่อก่อให้เกิดเอกลักษณ์ วิธีที่เราพูด เคลื่อนไหว และแต่งตัว จะสื่อให้เห็นมุมมองของเอกลักษณ์ของเรา

ความตรงกันข้าม - เครื่องประดับสามารถใช้ตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดใดความคิดหนึ่ง เช่นเดียวกับการยืนยันความคิดนั้น สิ่งที่น่าสนใจในการทำทนายนี้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สำหรับศิลปะทั้งหมด เป็นการมองในสิ่งหนึ่งสิ่งในมุมมองที่กลับกัน ในเครื่องประดับร่วมสมัยส่วนมากนั้นก็คือ ความสนใจที่บ่อยครั้งมักจะเผยความเท็จในธรรมชาติของตัวเครื่องประดับเอง

ตำนานหรือเรื่องราว - ตำนานหรือเรื่องราวเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นด้วยความหมายที่ไม่เปิดเผยซึ่งบอกเราถึงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับสังคมของเรา เรื่องราวหรือเรื่องราวที่ปรากฏในทุกๆ วัฒนธรรมและสามารถสืบต่อกันมาได้ศิลปินมักจะใช้ภาพศิลปะในเรื่องราวหรือเรื่องราวเป็นวิธีที่จะสื่อให้เห็นความคิดใดความคิดหนึ่งโดยสังเขปและเป็นรูปแบบที่จดจำได้อย่างง่ายดาย

ธรรมชาติ - แรงบันดาลใจจากภูมิประเทศสามารถแสดงให้เห็นในหลายทาง ในรูปแบบการใช้ ในภาพหรือสีโดยเฉพาะซึ่งมันถูกดึงมาจากโลกธรรมชาติ หรือจากวัสดุที่สะสมมาจากภูมิประเทศที่แตกต่างกัน ซึ่งถูกสร้างไปเป็นชิ้นงานที่สำเร็จ วัสดุเช่นนี้อาจจะถูกเลือกสำหรับการตกแต่งเพื่อความรู้สึกต่อสถานที่ที่ทำให้หนักถึงมัน

การเมือง - เครื่องประดับสามารถเป็นสัญลักษณ์ที่เราแสดงออกทางความคิดในด้านการเมือง เช่น เข็มกลัดลงไปบนเสื้อคลุมเพื่อระบุให้เห็นเราเชื่อต่อแนวคิดของพรรคหนึ่งๆ ริบบิ้นสีแดง ดอกป๊อบบี้ กุหลาบแดง (ในอังกฤษถือเป็นสัญลักษณ์สำหรับพรรคแรงงาน) ทุกมุมมองของเราเป็นมุมมองที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมือง

สัญลักษณ์ - เครื่องประดับสามารถเป็นสัญลักษณ์ทางการเมือง และสัญลักษณ์สากลเช่น หัวใจ วงกลม และปลา สามารถถูกเติมแต่งหรือตัดทอนเพื่อที่จะสร้างสรรค์เอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน ภาษาศิลปะคือภาษาของสัญลักษณ์ และเครื่องประดับไม่ว่าจะรูปแบบใดมีสัญลักษณ์ในตัวของมันเอง เช่น สัญลักษณ์ของอำนาจ ความมั่งคั่ง เพศ และประเพณีทางสังคมใดสังคมหนึ่ง

2.2. การสัมภาษณ์แนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ดังนี้

- เครื่องประดับร่วมสมัยคืออะไร
- เครื่องประดับร่วมสมัยแตกต่างจากเครื่องประดับประเภทอื่นอย่างไร
- มุมมองต่อเครื่องประดับร่วมสมัยในวัฒนธรรมต่างชาติ ในปัจจุบัน
- มุมมองต่อเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย ในปัจจุบัน
- องค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบันมีอะไรบ้าง
- ท่านคิดว่าเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยยังสามารถสร้างสรรค์ทิศทาง หรือ

พัฒนาไปในแนวทางใดได้บ้าง

1. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษามีดังนี้

1. การสืบค้นข้อมูล และเก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring รวมทั้งหลักการเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสร้งงานนวัตกรรมเป็นอย่างมากและยังสอดคล้องกับหลักการอื่นๆ เช่น หลักการวิเคราะห์ (SCAMPER) รวมทั้งหลักการลดขนาด (Collapsible) หรือการออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งแนวคิด เกี่ยวกับการแยกชิ้นส่วนให้ผู้ใช้งานสามารถปรับเปลี่ยนหรือจัดการกับชิ้นงานเองได้ ล้วนแล้วแต่เป็นหลักการที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบทั้งสิ้น

2. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง คือเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบัน จำนวน 25 ชิ้น โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring มีดังนี้

- วัสดุ
- รูปแบบ
- ภาพลักษณ์

3. ข้อมูลที่ได้จากบุคคล ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย

2. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานต้นแบบ

การดำเนินการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างเชิงพรรณนา ตามหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring และข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสรุปผลเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบร่างผลงาน

2. ทำการร่างแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ จากข้อมูลที่ได้จากการสรุปข้อมูล

3. ได้แบบร่างอย่างต่ำจำนวน 40 แบบ

4. ผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบร่างจำนวน 5 แบบ เพื่อนำแบบร่างเหล่านี้มาให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบร่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. การประเมินแบบร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับเครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผู้ประเมิน ซึ่งแยกออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

1. ตอนที่ 1 การประเมินแบบตามหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring โดยแบ่งเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

- วัสดุ
- รูปแบบ
- ภาพลักษณ์

ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การประเมินแบบร่างนี้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยผู้วิจัยสามารถสัมภาษณ์และสอบถามในเชิงลึก เพื่อหาความเหมาะสมของแนวคิดและรูปแบบ รวมถึงเป็นการนำไปสู่การพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ต่อไป

1. ทำการพัฒนาแบบ 3 มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และปรับแก้ไขแบบที่ผ่านการประเมินความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

2. ทำหุ่นจำลองของเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ พร้อมทั้งทดลองวัสดุเพื่อหาวัสดุที่เหมาะสม (จากแบบที่ผ่านการสรุปจากการประเมินความคิดเห็น โดยทำการพัฒนาแบบและปรับปรุงแก้ไขแล้ว)

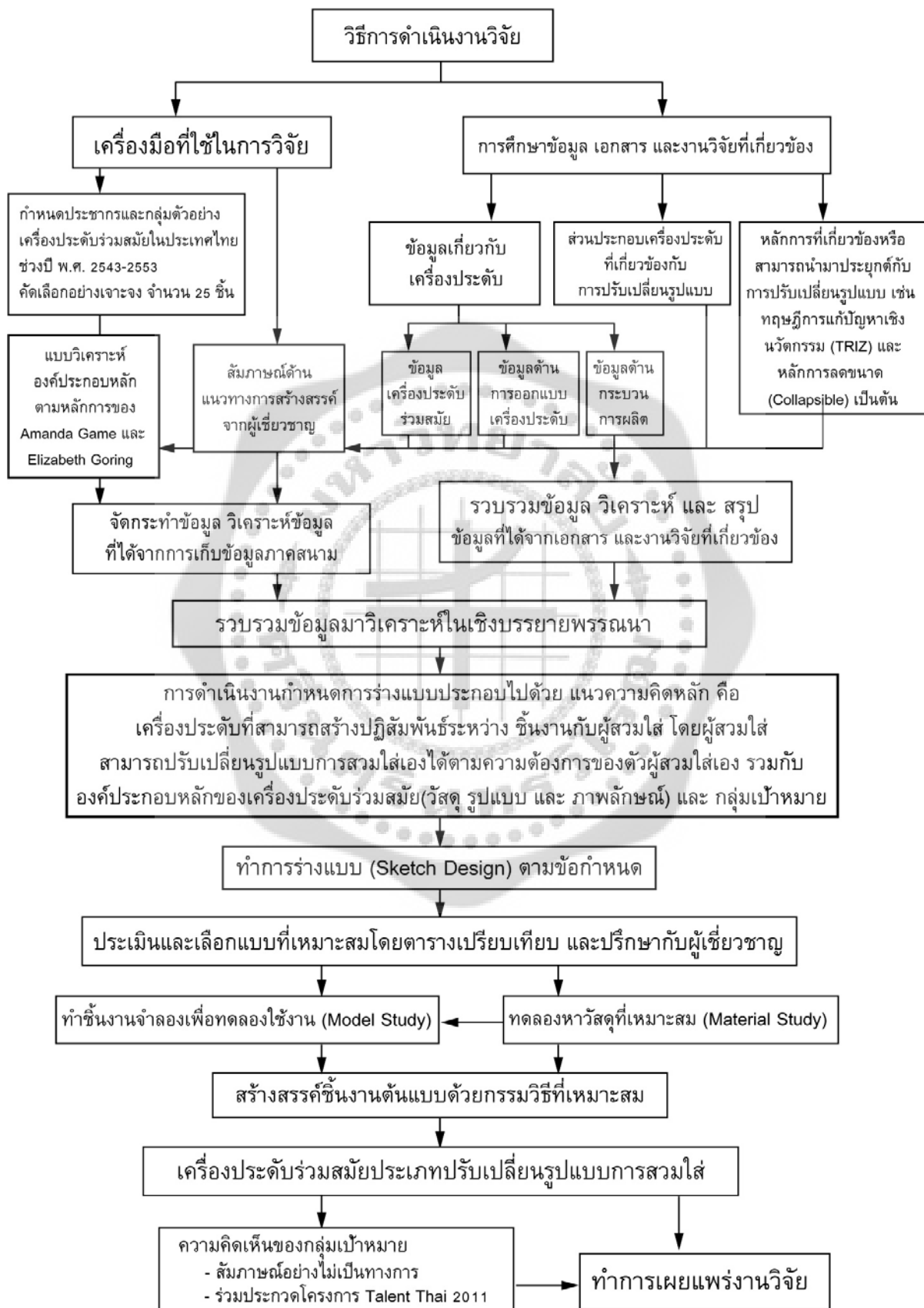
3. ทำการพัฒนา และปรับแก้ไขแบบจากคำแนะนำของประธานและกรรมการ

4. สร้างเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ต้นแบบ ได้กำหนดกระบวนการผลิตไว้ตามขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์แบบร่างสู่กระบวนการสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม
- ขั้นตอนที่ 2 เลือกวัสดุที่เหมาะสม ตรงตามแนวคิดที่กำหนดไว้
- ขั้นตอนที่ 3 สร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยกรรมวิธีการผลิตที่มีความเหมาะสม
- ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบชิ้นงานและความเรียบร้อย

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มุ่งศึกษาเรื่อง การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลและทำการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งขั้นตอนการทำงานเป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แบบวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ.2543-2553
3. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย
4. การดำเนินงานกำหนดการร่างแบบ
5. การร่างแบบ
6. การประเมินและคัดเลือกแบบร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ
7. การพัฒนาแบบ และสร้างสรรค์ชิ้นงานต้นแบบ ของเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่
8. ขั้นตอนการผลิตต้นแบบ
9. ผลงานชิ้นต้นแบบ
10. ความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมาย

1. เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ผลสรุปเชิงพรรณนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1. ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องประดับร่วมสมัยที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยทำการสรุปข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้ดังนี้

คำจำกัดความของเครื่องประดับร่วมสมัย

เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผลงานที่มีความหลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง แสดงความเป็นตัวตน และแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ได้ มีการใช้วัสดุที่หลากหลาย ไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า มีความโดดเด่นทางนวัตกรรมทั้งแนวความคิด สุนทรียะ และกระบวนการการผลิต มากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว

องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยประกอบไปด้วย

วัสดุ - การเล่นแร่แปรธาตุ ลักษณะเฉพาะ สี สัน และคุณค่าทางวัฒนธรรม

รูปแบบ - ความสมดุล ความกลมกลืน ลายเส้น รูปแบบลวดลาย ขนาด โครงสร้าง และปริมาตร

ภาพลักษณ์ - จินตนาการ เอกลักษณ์ สิ่งที่กลับกัน ตำนาน ธรรมชาติ การเมือง และสัญลักษณ์

องค์ประกอบหลักดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับร่วมสมัยได้ โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องใช้ทุกโครงสร้างหรือทุกแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวผู้สร้างสรรค์งานเครื่องประดับเองว่าจะเลือกใช้อะไรที่เหมาะสมกับชิ้นงานเครื่องประดับตอบสนองกับแนวความคิดและความเป็นตัวตนของตัวผู้สร้างสรรค์เอง

ซึ่งเครื่องประดับร่วมสมัยให้ความสำคัญกับแนวความคิดเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เรื่องของรูปแบบซึ่งเป็นแนวทางในการออกแบบ และการเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมจะเป็นการส่งเสริมให้ชิ้นงานเครื่องประดับร่วมสมัยแสดงออกได้ถึงแนวความคิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินชีวิต

เป็นกลุ่มที่มีความสนใจในเครื่องประดับอยู่แล้ว กลุ่มผู้หญิง และผู้ชาย วัยรุ่นถึงวัยทำงาน ช่วงอายุ 21-30 ปี คนรุ่นใหม่ที่ต้องการงานออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ ต้องการความแปลกใหม่ ความเป็นตัวของตัวเอง มีมุมมองในการเลือกสิ่งของที่ให้ความสำคัญในด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแสดงออกถึงภาพลักษณ์ของตัวเอง

พฤติกรรมในการเลือกซื้อและสวมใส่เครื่องประดับของกลุ่มเป้าหมาย

การเลือกซื้อเครื่องประดับของกลุ่มนี้ จะไม่อิงกับการใช้งานในชีวิตประจำวันมากนัก โดยเครื่องประดับที่เลือกซื้อเพื่อสวมใส่ต้องมีเอกลักษณ์หรือแนวความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ได้ไม่จำเป็นที่จะต้องมียุติภูมิที่มีราคาแพงเป็นส่วนประกอบ ให้ความสำคัญกับแนวความคิดมากกว่าวัสดุที่มีราคาแพง รูปแบบ แนวคิด และลักษณะการสวมใส่สามารถเสนอความแปลกใหม่ได้

อีกทั้งกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวยังรวมไปถึงกลุ่มคนที่สามารถซื้อเครื่องประดับประเภทที่ให้ความสำคัญกับการออกแบบและแนวคิดสร้างสรรค์นี้ เพื่อเก็บสะสมเหมือนกับที่ซื้องานศิลปะประเภทอื่นๆ

โดยการสวมใส่เครื่องประดับของกลุ่มนี้อาจจะไม่ได้นำมาสวมใส่ในช่วงเวลาทำงานเป็นหลัก แต่อาจจะเลือกสวมใส่ไปงานแสดงงานศิลปะ และงานแสดงสินค้าที่มีการออกแบบ รวมไปถึงงานเลี้ยงหรืองานสังสรรค์ต่างๆ เพื่อแสดงออกถึงภาพลักษณ์ของตัวเองเป็นสำคัญ และยังให้คุณค่าทางจิตใจอีกด้วย

ภาพประกอบ 102 รูปตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย จาก www.facebook.com

ตำแหน่งของเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

เป็นเครื่องประดับที่มีความแปลกใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ อาจมีการใช้วัสดุที่หลากหลายแปลกใหม่ ไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า ให้คุณค่ากับความคิดสร้างสรรค์และทางจิตใจ ให้ความสำคัญทางด้านการออกแบบมากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียวเน้น แตกต่างจากเครื่องประดับทั่วไปตามท้องตลาด และยังเป็นเครื่องประดับที่สามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

ภาพประกอบ 103 การแยกประเภทของเครื่องประดับ

ภาพประกอบ 104 การวางตำแหน่งของการออกแบบและการใช้วัสดุ

จากภาพประกอบการวางตำแหน่งของความคิดสร้างสรรค์และการใช้วัสดุ เครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้ ให้ความสำคัญไปกับการออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ และไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า มีการใช้เงินเป็นวัสดุหลัก อาจมีการใช้วัสดุที่หลากหลายแปลกใหม่เข้ามาผสมผสานก็เป็นไปได้

แนวคิดในการสร้างสรรค์

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้ข้อมูลที่สรุปจากโครงสร้างการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย และกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนแล้ว ดังนั้นแนวทางในการออกแบบที่ผู้วิจัยจะให้ความสำคัญคือ

แนวคิดในการสร้างสรรค์เครื่องประดับที่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ชีงงานเครื่องประดับกับผู้สวมใส่เครื่องประดับ โดยผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เองได้ตามความต้องการของตัวเองได้ โดยไม่มีรูปแบบที่ตายตัว เนื่องจากหากผู้วิจัยทำการกำหนดรูปแบบที่ตายตัวแล้ว อาจเป็นการจำกัดจินตนาการของผู้สวมใส่ที่จะมีต่อการสร้างสรรค์รูปแบบการสวมใส่เครื่องประดับไปนั่นเอง

1.2. ส่วนประกอบของเครื่องประดับ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

จากการศึกษาส่วนประกอบประเภทข้อต่อและตัวยึด เป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบในงานเครื่องประดับเป็นอย่างมาก ทั้งนี้การคัดเลือกหรือการสร้างสรรค์ส่วนประกอบข้อต่อ และตัวยึดเหล่านี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการใช้งาน และยังคงสอดคล้องกับหลักการสร้างสรรค์ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับอีกด้วย

การสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย ไม่ได้ยึดติดกับรูปแบบของส่วนประกอบหรือวัสดุที่มีอยู่เดิม ๆ หรือแบบตายตัวที่มีอยู่ในการผลิตแบบอุตสาหกรรมเนื่องจาก การใช้ส่วนประกอบที่มีอยู่ในระบบอุตสาหกรรมอยู่แล้วอย่างไม่ระวัง อาจทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ของชิ้นงานได้

หากแต่ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องใช้รูปแบบที่มีอยู่เดิม การเลือกใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติที่เอื้อต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจมองข้ามได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดในการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นสิ่งสำคัญ แนวคิดจะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกใช้วัสดุ หรือการสร้างสรรค์ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ ว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางไหนหรือรูปแบบใด เพื่อความเหมาะสมกับแนวคิดของเครื่องประดับร่วมสมัยนั้นๆ

1.3. หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ หลักการสร้างสรรค์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบ ซึ่งตัวผู้วิจัยเองคิดว่าหากสามารถนำแนวคิดในหลักการต่างๆมาประยุกต์มาใช้ในสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้จะเป็นประโยชน์ยิ่ง

ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์งานนวัตกรรมเป็นอย่างมากและยังสอดคล้องกับหลักการอื่นๆ เช่น หลักการวิเคราะห์ (SCAMPER) รวมทั้งหลักการลดขนาดเพื่อการจัดเก็บ (Collapsible) หรือ การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งแนวคิด เกี่ยวกับการแยกชิ้นส่วนให้ผู้ใช้สามารถปรับเปลี่ยนหรือจัดการกับชิ้นงานเองได้ ล้วนแล้วแต่เป็นหลักการที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบทั้งสิ้น ซึ่งหลักการเหล่านี้สามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์การปรับเปลี่ยนรูปแบบ เพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้ยึดติดกับหลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบหลักการใดหลักการหนึ่ง ขึ้นอยู่กับแนวคิดการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นสิ่งสำคัญ หากแต่หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบจะเป็นส่วนที่ส่งเสริมหรือทางเลือกในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้นั่นเอง

2. ข้อมูลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553

ผู้วิจัยทำเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากผู้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัย จากข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพตามหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring

ซึ่งผลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนาและนำไปใช้ในการพัฒนาผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของกลุ่มตัวอย่างและบรรยายเชิงพรรณนา โดยแบ่งประเด็นต่างๆที่มีการบรรยายพอสังเขปดังนี้

วัสดุ - การเล่นแร่แปรธาตุ ลักษณะเฉพาะ สี สัน และคุณค่าทางวัฒนธรรม

การเล่นแร่แปรธาตุ - การคิดที่จะปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของวัสดุ ใช้วัสดุที่ไร้ค่าได้อย่างสำคัญ ในทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงมันให้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่มีคุณค่าผ่านทางความงาม

ลักษณะเฉพาะ - วัสดุเหมาะสมกับแนวคิดในการออกแบบ ความหมาย ของชิ้นงาน เครื่องประดับ และเป็นลักษณะเฉพาะสำหรับนักสร้างสรรค์เครื่องประดับบางคน ที่จะใช้วัสดุที่แน่นอนตลอดระยะเวลาการศึกษาและสร้างสรรค์หัวข้อนั้นๆ โดยคุณสมบัติของวัสดุ เช่น สี การที่มันเปลี่ยนแปลงได้ ความแข็งของโครงสร้าง ความยืดหยุ่น จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจจากศิลปินต่อวัสดุหนึ่งชนิด เป็นการพัฒนาทางด้านเทคนิคและการพัฒนาของความพึงพอใจใหม่ๆ ในความงามทางด้านศิลปะของลักษณะของวัสดุ

สี สัน - มีวัสดุที่แตกต่างกันมากมายถูกใช้เพื่อนำสี สัน ไปสู่ชิ้นงานเครื่องประดับ เช่น หินจะถูกตีค่าตามความเข้มของสีโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น สีแดงเข้มของทับทิม สีเขียวต้นหญ้าของมรกตรวมถึงโลหะ ผ้า และกระดาษ ที่มีสีที่แตกต่างกัน สำหรับโลหะมีเทคนิคเช่น การเคลือบ ซึ่งจะบดผงแก้วเติมลงไปคล้ายกับพื้นผิวของโลหะ ตัวโลหะเองนั้นสามารถเลือกได้จากสี เช่น โลหะทองเหลือง ทองแดง สีเทาของเหล็ก ทองคำขาว และเงิน เป็นต้น

คุณค่าทางวัฒนธรรม - นักสร้างสรรค์เครื่องประดับบางคน อาจจะตีค่าวัสดุใดวัสดุหนึ่งตามแบบแผนของวัฒนธรรมของพวกเขา ขณะที่ในคนอื่น ๆ จะใช้วัสดุที่มีอยู่ทั่วโลกอย่างอิสระเพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่สุดอย่างที่พวกเขาตั้งใจโดยเฉพาะ มันเป็นคุณค่าทางจิตใจว่าอะไรก็ตามที่มองเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัสดุ การมองคุณค่าของวัสดุของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกันออกไป

รูปแบบ - ความสมดุล ความกลมกลืน ลายเส้น รูปแบบลวดลาย ขนาด โครงสร้าง และปริมาตร

ความสมดุล - ความสมดุลของชิ้นงานเมื่อถูกสวมใส่เครื่องประดับขณะที่ร่างกายมีการเคลื่อนไหวนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่บ่งบอกถึงคุณภาพของชิ้นงาน นอกจากนี้เครื่องประดับจะคล้ายกับศิลปะประเภทอื่นที่ต้องมีรูปลักษณะที่มีความสมดุลในการจัดองค์ประกอบที่มีความแตกต่างกันได้อย่างลงตัว

ความกลมกลืน - งานศิลปะบางงาน โดยเฉพาะงานที่เป็นนามธรรม จะไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวในการสร้างความกลมกลืน ไม่ค่อยจะมีความเห็นร่วมทางภาษาเขียนกับสิ่งที่โต้เถียงกันอยู่ แต่ความกลมกลืนสามารถแสดงให้เห็นถึงความสวยงามและความรู้สึกของทางแก้ปัญหา ในการจัดองค์ประกอบศิลป์ได้

ลายเส้น - ลายเส้นก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่สามารถนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานได้ ยกตัวอย่างเช่นนักสร้างสรรค์เครื่องประดับชาวอังกฤษ Cynthia Cousens ตอกและหลอมความยาวของลวดเงินให้มีความหนาที่แตกต่างกันไปเพื่อที่จะสร้างสรรค์สร้อยคอที่มีเรื่องราวจากช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษาและวาดภาพทิวทัศน์ของฤดูหนาว

รูปแบบลวดลาย – การสร้างสรรค์รูปแบบลวดลาย(pattern) อาจจะยากที่จะทำให้องค์ประกอบมันสมดุลและทำแบบในวัตถุที่มีขนาดเล็ก ในขณะที่การสร้างสรรค์รูปแบบลวดลายที่สามารถส่งผลถึงมิติและทิศทางที่งานต้องการจะนำเสนอ

ขนาด - ไม่มีข้อจำกัดเรื่องขนาดที่แน่นอนในการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยทัศนคติเช่นนี้อาจจะปลดปล่อยศิลปะออกจากข้อจำกัดของทฤษฎีกรอบทอมนั้น แต่ขนาดนั้นจำเป็นต้องสัมพันธ์กับแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

โครงสร้าง – โครงสร้างอ้างอิงจากการจัดการส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกันโดยสมบูรณ์ ส่วนประกอบ 3 มิติที่แตกต่างกัน สามารถนำมาเชื่อมโยงกับจินตนาการและแนวทางดั้งเดิมเพื่อที่จะสร้างสรรค์โครงสร้างขั้นสุดท้ายที่มีประสิทธิภาพ

ปริมาตร - เครื่องประดับได้มาซึ่งปริมาตรในความสัมพันธ์กับร่างกาย อย่างไรก็ตามเครื่องประดับบางชิ้น ใช้คุณภาพของปริมาณและรูปแบบที่หนาแน่นโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดผลและสื่อให้เห็นแนวคิดที่แตกต่างออกไป

ภาพลักษณ์ – จินตนาการ เอกลักษณ์ ความตรงกันข้าม เรื่องราวหรือเรื่องราว ธรรมชาติ การเมือง และสัญลักษณ์

จินตนาการ - จินตนาการก่อให้เกิดภาพแห่งความภาคภูมิใจ ความตื่นเต้น การจินตนาการและอารมณ์ขันด้วยส่วนประกอบของความเกินจริงและการคาดเดาไม่ได้ จินตนาการยังเกี่ยวข้องกับความจริง จินตนาการเป็นรูปแบบแห่งการหลบหนีประเภทหนึ่ง เครื่องประดับแห่งจินตนาการคือเครื่องประดับที่มาจากอีกโลกหนึ่ง

เอกลักษณ์ – เครื่องประดับอยู่ในหลายวิถีทางที่รูปแบบความคิดทางศิลปะจะแฝงไปด้วยความคิดที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ มนุษย์ได้รับและสวมใส่เครื่องประดับเพื่อแสดงให้เห็นเอกลักษณ์ นักสร้างสรรค์เครื่องประดับทำงานเพื่อก่อให้เกิดเอกลักษณ์ วิธีที่เราพูด เคลื่อนไหว และแต่งตัว จะสื่อให้เห็นมุมมองของเอกลักษณ์ของเรา

ความตรงกันข้าม - เครื่องประดับสามารถใช้ตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดใดความคิดหนึ่ง เช่นเดียวกับการยืนยันความคิดนั้น สิ่งที่น่าสนใจในการทำทายนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สำหรับศิลปะทั้งหมด เป็นการมองในสิ่งหนึ่งสิ่งในมุมมองที่กลับกัน ในเครื่องประดับร่วมสมัยส่วนมากนั้นก็คือ ความสนใจที่บ่อยครั้งมักจะเผยความเท็จในธรรมชาติของตัวเครื่องประดับเอง

ตำนานหรือเรื่องราว – ตำนานหรือเรื่องราวเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นด้วยความหมายที่ไม่เปิดเผยซึ่งบอกเราถึงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับสังคมของเรา เรื่องราวหรือเรื่องราวที่ปรากฏในทุกๆ วัฒนธรรมและสามารถสืบต่อกันมาได้ศิลปินมักจะใช้ภาพศิลปะในเรื่องราวหรือเรื่องราวเป็นวิธีที่จะสื่อให้เห็นความคิดใดความคิดหนึ่งโดยสังเขปและเป็นรูปแบบที่จดจำได้อย่างง่ายดาย

ธรรมชาติ – แรงบันดาลใจจากภูมิประเทศสามารถแสดงให้เห็นในหลายทาง ในรูปแบบการใช้ ในภาพหรือสีโดยเฉพาะซึ่งมันถูกดึงมาจากโลกธรรมชาติ หรือจากวัสดุที่สะสมมาจากภูมิประเทศที่แตกต่างกัน ซึ่งถูกสร้างไปเป็นชิ้นงานที่สำเร็จ วัสดุเช่นนี้อาจจะถูกเลือกสำหรับการตกแต่ง เพื่อความรู้สึกต่อสถานที่ที่ทำให้นึกถึงมัน

การเมือง – เครื่องประดับสามารถเป็นสัญลักษณ์ที่เราแสดงออกทางความคิดในด้านการเมือง เช่น เข็มกลัดลงไปบนเสื้อคลุมเพื่อระบุให้เห็นเราเชื่อต่อแนวคิดของพรรคหนึ่งๆ ธิบีนสีแดง ดอกป๊อบบี้ กุหลาบแดง (ในอังกฤษถือเป็นสัญลักษณ์สำหรับพรรคแรงงาน) ทุกมุมมองของเราเป็นมุมมองที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมือง

สัญลักษณ์ – เครื่องประดับสามารถเป็นสัญลักษณ์ทางการเมือง และสัญลักษณ์สากลเช่น หัวใจ วงกลม และปลา สามารถถูกเติมแต่งหรือตัดทอนเพื่อที่จะสร้างสรรค์เอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน ภาษาศิลปะคือภาษาของสัญลักษณ์ และเครื่องประดับในไม่ว่าจะรูปแบบใดมีสัญลักษณ์ในตัวของมันเอง เช่น สัญลักษณ์ของอำนาจ ความมั่งคั่ง เพศ และประเพณีทางสังคมใดสังคมหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยของ นุตร์ อารยะวานิช

1.1. ชื่อผลงาน Blossoming Rings

ภาพประกอบ 105 Blossoming Rings

วัสดุ – เป็นการใช้ลักษณะเฉพาะวัสดุ โดยการใช้วัสดุธรรมชาติประเภทไม้อัดพิเศษซึ่งเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมาเป็นส่วนประกอบชิ้นงาน เพื่อให้ชิ้นงานมีกลิ่นไอของความเป็นธรรมชาติ สัมพันธ์ไปกับแนวคิดที่ได้มาจากธรรมชาติของดอกไม้ และวัสดุไม้อัดพิเศษนี้มีความแข็งและน้ำหนักเบา สามารถนำมาเป็นส่วนประกอบที่แสดงถึงรูปแบบที่มีการเน้นด้านโครงสร้างของชิ้นงานได้โดยน้ำหนักไม่มากนัก จึงไม่มีปัญหาเรื่องน้ำหนักขณะสวมใส่มากนัก

และวัสดุไม้อัดพิเศษนี้ก็ยังคงถือว่าเป็นวัสดุที่เป็นลักษณะเฉพาะของผู้สร้างสรรค์อีกด้วย เนื่องจากนุตร์ มีการใช้วัสดุไม้อัดพิเศษเป็นวัสดุที่มาสสร้างสร้งงานเครื่องประดับบ่อยครั้งโดยใช้คุณสมบัติของวัสดุเป็นสิ่งที่ตอบสนองแนวคิดเป็นสำคัญ

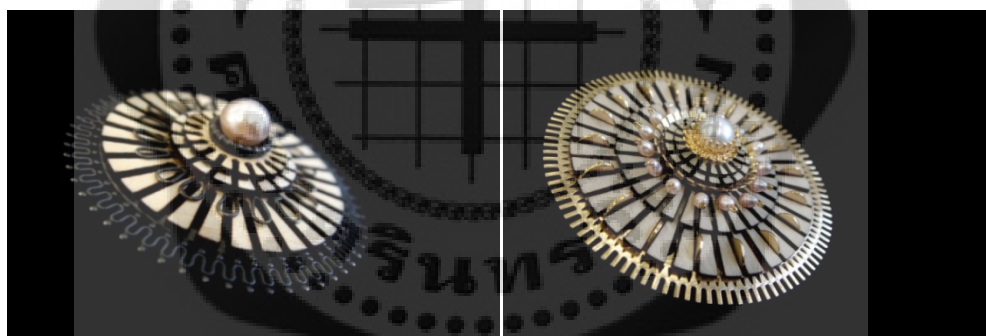
อีกทั้งยังเป็นการเล่นแร่แปรธาตุของวัสดุ โดยการใช้วัสดุธรรมชาติประเภทไม้อัดพิเศษซึ่งเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมาเป็นส่วนประกอบชิ้นงาน เพื่อให้ชิ้นงานมีกลิ่นไอของความเป็นธรรมชาติเป็นการแทนค่าไปกับแนวคิดที่ได้มาจากธรรมชาติของดอกไม้ ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าของวัสดุประเภทไม้อัดพิเศษมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องประดับได้อีกด้วย

รูปแบบ – ด้านรูปแบบมีการเน้นในส่วนของโครงสร้างของชิ้นงานมากเป็นพิเศษ โดยมีการจัดเรียงแผ่นไม้อัดพิเศษเป็นจังหวะสลับกับช่องว่างสามารถมองเห็นมิติในจังหวะโครงสร้างที่เป็นระเบียบกับช่องว่างได้ และแสดงถึงรูปทรงที่คลี่คลายจากดอกไม้ในช่วงต่างๆ โดยการใช้โครงสร้างได้อย่างลงตัว

และชิ้นงานยังเน้นการใช้ความสมดุลแบบสมมาตรอย่างชัดเจน มีการแผ่ขยายจากจุดศูนย์กลาง และการจัดเรียงแผ่นไม้อัดพิเศษอย่างเท่าๆ เป็นระเบียบ เป็นอีกเสน่ห์ของงานนี้

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ของชิ้นงานที่ต้องการแสดงออกถึงธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของดอกไม้ในช่วงเวลาที่ต่างๆ เพื่อแสดงถึงความจริงของกาลเวลาที่ทุกสิ่งไม่ยั่งยืน และในทุกช่วงเวลาที่มีความงามของช่วงนั้นๆ ซึ่งชิ้นงานแต่ละชิ้นก็เป็นการแสดงออกถึงความงามในแต่ละช่วงนั่นเอง

1.2. ชื่อผลงาน Flourish Brooches

ภาพประกอบ 106 Flourish Brooches

วัสดุ – เป็นการใช้ลักษณะเฉพาะวัสดุ โดยวัสดุไม้อัดพิเศษนี้มีความแข็งและน้ำหนักเบาสามารถคงรูปและน้ำหนักไม่มากนัก จึงไม่มีปัญหาเรื่องน้ำหนักขณะสวมใส่ในลักษณะต่างๆ ที่ต้องการความเบาขณะสวมใส่

และวัสดุไม้อัดพิเศษนี้ก็ยังคงถือว่าเป็นวัสดุที่เป็นลักษณะเฉพาะของผู้สร้างสรรค์อีกด้วย เนื่องจากนุตร์ มีการใช้วัสดุไม้อัดพิเศษเป็นวัสดุที่มาสร้างสรรค์งานเครื่องประดับบ่อยครั้งโดยใช้คุณสมบัติของวัสดุเป็นสิ่งที่ตอบสนองแนวคิดเป็นสำคัญ

อีกทั้งยังเป็นการเล่นแร่แปรธาตุของวัสดุ โดยการใช้วัสดุธรรมชาติประเภทไม้อัดพิเศษซึ่งเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมาเป็นส่วนประกอบชิ้นงาน เพื่อให้ชิ้นงานมีกลิ่นไอของความเป็นธรรมชาติเป็นการแทนค่าไปกับแนวคิดที่ได้มาจากธรรมชาติของดอกไม้ ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าของวัสดุประเภทไม้อัดพิเศษมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องประดับได้อีกด้วย

รูปแบบ – ชิ้นงานมีการใช้รูปแบบที่เน้นเส้นเป็นสำคัญ ทั้งเส้นที่ได้จากโครงลวดดัด การพับโลหะ และเส้นขอบของไม้อัดพิเศษหรือโลหะที่มาจากกรรมวิธี โดยลักษณะของเส้นมีการตัดทอนมาจากรูปแบบของดอกไม้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นแนวคิดหลักของผลงานคอลเล็กชันนี้

และชิ้นงานยังเน้นการใช้ความสมดุลแบบสมมาตรอย่างชัดเจน มีการแผ่ขยายจากจุดศูนย์กลาง และการจัดเรียงแผ่นไม้อัดพิเศษอย่างเท่าๆ เป็นระเบียบ เป็นอีกเสน่ห์ของคอลเล็กชันนี้

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ของชิ้นงานที่ต้องการแสดงออกถึงธรรมชาติของดอกไม้ ที่มีความหลากหลายของลักษณะกลีบ ที่ธรรมชาติสร้างความแตกต่างให้ดอกไม้หลากหลายชนิด ซึ่งชิ้นงานมีลักษณะของเส้นที่แตกต่างกันด้วยเทคนิคต่างๆ ที่สร้างสรรค์กับวัสดุต่างๆ แสดงออกถึงดอกไม้ที่แตกต่างกันได้อย่างลงตัว

1.3. ชื่อผลงาน Postable Jewellery

ภาพประกอบ 107 Postable Jewellery

วัสดุ – เป็นการใช้ลักษณะเฉพาะวัสดุ โดยการใช้ไม้อัดพิเศษซึ่งเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมาสร้างสรรค์ชิ้นงาน เนื่องจากไม้อัดพิเศษนี้มีความแข็ง มีความบาง และน้ำหนักเบา ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถเป็นได้ทั้งแผ่นโปสการ์ดที่ขีดเขียนได้ และยังสามารถประกอบเป็นชิ้นงานเครื่องประดับด้วยความแข็งแรงที่พอประมาณ

อีกทั้งวัสดุไม้อัดพิเศษนี้ก็ถือว่าเป็นวัสดุที่เป็นลักษณะเฉพาะของผู้สร้างสรรค์อีกด้วย เนื่องจากนุตร์ มีการใช้วัสดุไม้อัดพิเศษเป็นวัสดุที่มาสร้างสรรค์งานเครื่องประดับบ่อยครั้งโดยใช้คุณสมบัติของวัสดุเป็นสิ่งตอบสนองแนวคิดเป็นสำคัญ

รูปแบบ – ด้านรูปแบบมีลักษณะคล้ายโปสการ์ด โดยใช้รูปแบบลวดลาย (Pattern) เป็นตัวบ่งบอกขอบเขตของเครื่องประดับที่ไม่ซับซ้อนนัก เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าใจในการแกะออกจากแผ่นและการประกอบได้ไม่ยากนัก

ภาพลักษณ์ – มีการใช้สัญลักษณ์ของรูปแบบโปสการ์ด เพื่อแสดงออกถึงการให้ของผู้ส่งโปสการ์ดไปยังผู้รับ เปรียบได้กับเครื่องประดับเป็นตัวแทนของการให้ ซึ่งเป็นการให้อีกหนึ่งรูปแบบที่แตกต่างออกไป

อีกทั้งระหว่างการส่ง ยังแสดงออกถึงเรื่องราวได้อีกด้วย เนื่องจากการส่งโปสการ์ดจะมีเรื่องของ การเขียนบันทึกข้อความ การเดินทาง ตราประทับไปรษณีย์ เป็นการส่งเรื่องราวผ่านทางชิ้นงานให้กับผู้รับได้รับรู้อีกด้วย

1.4. ชื่อผลงาน Petal Necklaces

ภาพประกอบ 108 Petal Necklaces

วัสดุ – เป็นการใช้ลักษณะเฉพาะวัสดุ การใช้วัสดุไม้อัดพิเศษนี้มีความแข็งและน้ำหนักเบาสามารถคงรูปและน้ำหนักไม่มากนัก จึงไม่มีปัญหาเรื่องน้ำหนักขณะสวมใส่ในลักษณะสร้อยคอ ประกอบกับมีคุณสมบัติเอื้อให้ใช้สร้างสรรค์แทนแผ่นกระดาษหรือผ้าใบที่ใช้เป็นรูปติดผนังได้

และวัสดุไม้อัดพิเศษนี้ก็ยังคงถือว่าเป็นวัสดุที่เป็นลักษณะเฉพาะของผู้สร้างสรรค์อีกด้วย เนื่องจากนุตร์ มีการใช้วัสดุไม้อัดพิเศษเป็นวัสดุที่มาสร้างสรรคงานเครื่องประดับบ่อยครั้งโดยใช้คุณสมบัติของวัสดุเป็นสิ่งตอบสนองแนวคิดเป็นสำคัญ

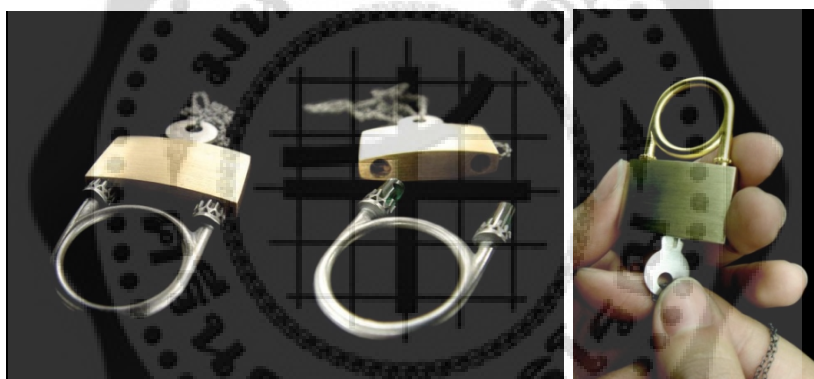
อีกทั้งยังเป็นการเล่นแร่แปรธาตุของวัสดุ โดยการใช้วัสดุธรรมชาติประเภทไม้อัดพิเศษซึ่งเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติมาเป็นส่วนประกอบชิ้นงาน เพื่อให้ชิ้นงานมีกลิ่นไอของความเป็นธรรมชาติเป็นการแทนค่าไปกับแนวคิดที่ได้มาจากธรรมชาติของดอกไม้ ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าของวัสดุประเภทไม้อัดพิเศษมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องประดับได้อีกด้วย

รูปแบบ – ด้านรูปแบบมีการใช้รูปแบบลวดลาย (Pattern) เป็นตัวบ่งบอกขอบเขตของเครื่องประดับที่ไม่ซับซ้อน โดยที่ผู้ใช้สามารถเข้าใจในการแกะออกจากแผ่นได้อย่างง่ายดาย

อีกทั้งส่วนประกอบที่มีการใช้เน้นการใช้โครงสร้าง โดยการจัดเรียงชิ้นแผ่นไม้อัดพิเศษที่มีลักษณะที่ได้แนวคิดจากดอกไม้เป็นจังหวะสลับกับช่องว่างสามารถมองเห็นมิติในจังหวะโครงสร้างที่เป็นระเบียบกับช่องว่างได้

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ของการเด็ดดอกไม้มาประดับร่างกาย โดยชิ้นงานในขณะที่ยึดอยู่กับแผ่นที่มีการจัดแสดงเป็นรูปภาพติดผนัง แทนค่าเป็นดอกไม้ที่อยู่บนต้น หากผู้ใช้แกะชิ้นงานออกจากรูปภาพแล้วชิ้นงานก็จะกลายเป็นเครื่องประดับไม่สามารถกลับมาเป็นรูปภาพได้อีก เหมือนดอกไม้ที่ถูกเด็ดออกมาแล้วไม่สามารถกลับไปอยู่บนต้นได้อีกนั่นเอง นูตร์มองเห็นว่าดอกไม้เหล่านั้นมีคุณค่าทางจิตใจมากกว่ามูลค่าด้านเงินตรา ที่มีความรู้สึกตื่นเต้นปนเสียดายขณะเด็ดดอกไม้เหล่านั้นเอง

1.5. ชื่อผลงาน Treasure Lock

ภาพประกอบ 109 Treasure Lock

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุ โดยใช้คุณสมบัติด้านความแข็งแรงของโลหะและกลไกของแม่กุญแจมาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อความชัดเจนในการตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบด้านปริมาตรเป็นสำคัญในผลงานชิ้นนี้ สืบเนื่องมาจากแนวความคิดที่ต้องการความปลอดภัย แข็งแรง แน่นหนา จึงเป็นตัวกำหนดให้ต้องใช้รูปแบบด้านปริมาตรในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ของการเก็บรักษาสิ่งที่มีค่าในธนาคาร โดยใช้รูปลักษณ์ของแม่กุญแจเป็นสัญลักษณ์ หากต้องการใช้มีเพียงผู้ใช้ผู้เดียวที่จะมีกุญแจไขแล้วเผยให้เห็นหัวแหวนที่เป็นสัญลักษณ์แทนของมีค่าอีกด้วยนั่นเอง

1.6. ชื่อผลงาน Secret Garden Rings

ภาพประกอบ 110 Secret Garden Rings

วัสดุ – มีการใช้วัสดุที่เน้นเรื่องของสีเป็นสำคัญ ทั้งวัสดุเงินบริสุทธิ์ที่มีสีขาวบริสุทธิ์ และเส้นด้ายที่มีการย้อมให้ได้สีสันโทนพาสเทล ซึ่งเป็นสีที่อ่อนนุ่ม โดยนุตร์ให้คำอธิบายว่าเป็น “สีในความฝัน” ที่ให้ความรู้สึกถึงความนุ่มนวลชวนฝัน สัมพันธ์ไปกับแนวคิด

รูปแบบ – ผลงานคอเล็กชันนี้ค่อนข้างให้ความสำคัญกับความสมดุลขณะสวมใส่ และการจัดวางแสดงผลงาน มีการจัดองค์ประกอบในเรื่องของปริมาตร ช่องว่าง เส้น โดยมีการใช้หลักความสมดุลแบบไม่สมมาตรหรือสองข้างไม่เท่า

ภาพลักษณ์ – มีการผสมผสานระหว่างจินตนาการและธรรมชาติ โดยในเรื่องของจินตนาการ แสดงออกในเรื่องของสีสันที่มีความอ่อนหวานและนุ่มนวล ผสมไปกับรูปทรงที่ได้แรงบันดาลใจมาจากต้นกระบองเพชรซึ่งเป็นรูปทรงธรรมชาติมาตัดทอนและเติมแต่งไปกับแนวคิด

1.7. ชื่อผลงาน Rose Petal

ภาพประกอบ 111 Rose Petal

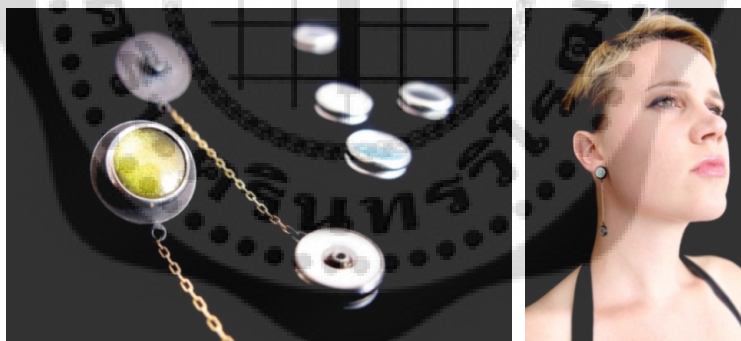
วัสดุ – ด้านวัสดุมีการใช้คุณสมบัติด้านความแข็งแรงและคงทนของโลหะมาอยู่ในกลุ่มการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุ

หากแต่ผู้วิจัยเห็นว่าการทำงานนี้จะสมบูรณ์ต้องมีการติดตั้งกลีบดอกกุหลาบด้วย และผู้วิจัยมองว่าการใช้กลีบของดอกกุหลาบนี้เป็นส่วนหนึ่งของชิ้นงานเช่นกัน และการใช้กลีบกุหลาบนี้จัดว่ามีความเด่นในด้านคุณค่าทางวัฒนธรรม เนื่องจากการนำประเพณีนิยมสมัยในอดีตซึ่งมีการใช้ดอกไม้มาประดับบนร่างกายซึ่งสื่อความนิยมลงในสมัยปัจจุบันจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ผลงานชิ้นนี้ถือว่าเป็นการหวนรำลึกการประดับร่างกายด้วยดอกไม้ในอดีต

รูปแบบ – ทางด้านรูปแบบในส่วนชิ้นงานที่เป็นโลหะมีการเน้นด้านลายเส้นในการสร้างผลงานชิ้นนี้เป็นการใช้เส้นที่เรียบง่ายแบบเรขาคณิต มีความสมมาตร ให้มุมมองด้านการสร้างสรรค์ด้วยมนุษย์ ซึ่งกับส่วนของกลีบกุหลาบที่ให้มุมมองของสิ่งที่เป็นธรรมชาติ

ภาพลักษณ์ – ชัดเจนมากด้านความตรงกันข้ามในหลายองค์ประกอบได้แก่ ด้านรูปแบบของตัวชิ้นงานที่เป็นโลหะมีรูปแบบที่เป็นเส้น เรขาคณิตมีความสมมาตรเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ชัดเจน แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับชิ้นกลีบกุหลาบที่ให้รูปแบบของธรรมชาติเป็นแผ่นบางเบาปราศจากการควบคุมจากมนุษย์ ด้านอายุการใช้งานโลหะที่มีความคงทน มีอายุการใช้งานที่ยืนยาว แตกต่างกับกลีบกุหลาบที่มีการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลาอย่างเห็นได้ชัด และด้านสัมผัสที่โลหะมีความแข็ง เรียบ ลื่นแตกต่างไปจากกลีบกุหลาบที่มีความบอบบาง อ่อนนุ่ม ทุกองค์ประกอบเสริมให้เห็นความชัดเจนด้านความตรงกันข้าม

1.8. ชื่อผลงาน Snap Earrings

ภาพประกอบ 112 Snap Earrings

วัสดุ – มีการเล่นแร่แปรธาตุของวัสดุเปลี่ยนคุณค่า เปลี่ยนการใช้งานของกระดุมที่ใช้กับเสื้อผ้าให้มาเป็นส่วนประกอบของเครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งร่างกาย จากการที่เอกลักษณ์ของกระดุมยี่ห้อนี้มีจุดเด่นที่มีหลากหลายแบบหลากหลายสีจึงเอื้อให้การสร้างสรรค์มีความหลากหลาย ลูกคำสามารถเลือกแบบเลือกสีได้ตามใจจากวัสดุที่มีหลากหลายนี้เอง

รูปแบบ – ในด้านรูปแบบจะเน้นที่ความสมดุลเป็นสำคัญ การออกแบบที่อิงกับลักษณะกระดุมกลมเป็นหลักในส่วนของแป้นต่างหูและส่วนที่เป็นตุ้มห้อย เน้นที่ความเรียบง่ายมีความสมดุลขณะสวมใส่

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์เป็นไปในเชิงของสัญลักษณ์ เนื่องจากนุตร์ ตั้งแนวคิดที่ว่า “เปลี่ยนง่ายเหมือนแค่ติดกระจู่มเสื่อ” เป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์เครื่องประดับชิ้นนี้ จึงนำวัสดุประเภทกระจู่มมาใช้เป็นส่วนประกอบของชิ้นงาน เพื่อการใช้งานที่สามารถเปลี่ยนกระจู่มได้หลากหลายอีกทั้ง สื่อให้เห็นภาพของการเปลี่ยนง่ายดั่งการติดกระจู่มเสื่อได้อย่างชัดเจน

2. ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยของ ฝนทิพย์ ตั้งวิริยะเมธ

2.1. ชื่อผลงาน Optical lens Earring

ภาพประกอบ 113 Optical lens Earring

วัสดุ – มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้วัสดุประเภทเรซินมาทำการทดลองต่างๆแล้วเกิดเทคนิคการทำพื้นผิวด้านในของเรซินใส โดยที่ภายนอกมีพื้นผิวที่เรียบลื่น ทำให้เกิดมุมมองที่มีความน่าสนใจ แปลกตา เป็นการแสดงถึงศักยภาพของวัสดุเรซินในอีกมุมมองได้อย่างน่าสนใจ

รูปแบบ – ในด้านของรูปแบบงานมีการเน้นปริมาณมาเป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากเทคนิคที่ทำกับวัสดุเป็นสิ่งกำหนดรูปแบบให้ต้องมีปริมาตรพอที่จะสามารถแสดงถึงความงามที่ได้จากการสร้างสรรค์เทคนิคนี้

อีกทั้งรูปแบบที่ได้มาจากการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคข้างต้นทำให้เกิดรูปแบบลวดลายที่แปลกใหม่ขึ้น

ภาพลักษณ์ – เครื่องประดับชิ้นนี้เป็นการแสดงถึงจินตนาการได้ เนื่องจากแนวคิดหลักที่ฝนทิพย์นิยมใช้ในการสร้างสรรค์ คือการแสดงศักยภาพของวัสดุในมุมมองใหม่ๆ แปลกตาซึ่งสัมพันธ์ไปกับชื่อผลงาน Optical lens ซึ่งเป็นการหลอกลตา เนื่องจากว่าลวดลายที่เกิดขึ้นมันมาจากภายในแต่เราสามารถเห็นได้จากภายนอก ให้เกิดคำถามที่น่าสนใจว่าวัสดุประเภทนั้นๆสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดอะไรได้บ้าง

2.2. ชื่อผลงาน Optical lens Ring

ภาพประกอบ 114 Optical lens Ring

วัสดุ – มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้วัสดุประเภทเรซินมาทำการทดลองต่างๆแล้วเกิดเทคนิคการทำพื้นผิวด้านในของเรซินใส โดยที่ภายนอกมีพื้นผิวที่เรียบลื่น ทำให้เกิดมุมมองที่มีความน่าสนใจ แปลกตา เป็นการแสดงถึงศักยภาพของวัสดุเรซินในอีกมุมมองได้อย่างน่าสนใจ

รูปแบบ – ในด้านของรูปแบบงานมีการเน้นปริมาตรมาเป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากเทคนิคที่ทำกับวัสดุเป็นสิ่งกำหนดรูปแบบให้ต้องมีปริมาตรพอที่จะสามารถแสดงถึงความงามที่ได้จากการสร้างสรรค์เทคนิคนี้

อีกทั้งรูปแบบที่ได้มาจากการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคข้างต้นทำให้เกิดรูปแบบลวดลายที่แปลกใหม่ขึ้น

และยังมีความกลมกลืนในผลงานชิ้นนี้จากการใช้รูปทรงกลมมาสร้างสรรค์ผลงานให้ทุกๆส่วนมีความสัมพันธ์กัน

ภาพลักษณ์ – เครื่องประดับชิ้นนี้เป็นการแสดงถึงจินตนาการได้ เนื่องจากแนวคิดหลักที่แฟนทีย์นิยมใช้ในการสร้างสรรค์ คือการแสดงศักยภาพของวัสดุในมุมมองใหม่ๆ แปลกตาซึ่งสัมพันธ์ไปกับชื่อผลงาน Optical lens ซึ่งเป็นการหลอกตา เนื่องจากว่าลวดลายที่เกิดขึ้นมันมาจากภายในแต่เราสามารถเห็นได้จากภายนอก ให้เกิดคำถามที่น่าสนใจว่าวัสดุประเภทนั้นๆสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดอะไรได้บ้าง

2.3. ชื่อผลงาน Rock

ภาพประกอบ 115 Rock

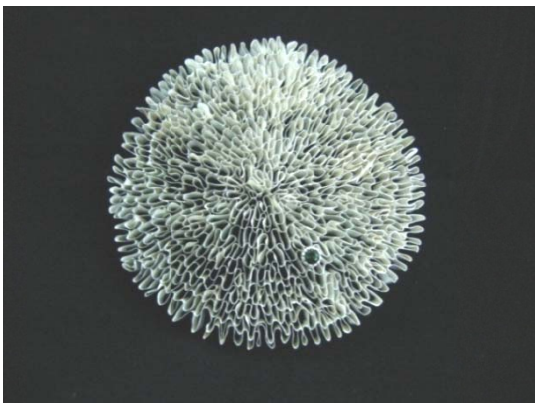
วัสดุ – มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้วัสดุประเภทเรซินมาทำการทดลองต่างๆ ด้วยเทคนิคที่ใช้กับวัสดุโลหะมาทดลองกับวัสดุเรซิน ทำให้เกิดมุมมองใหม่ สามารถสร้างจินตนาการไปถึงวัสดุประเภทหินได้ เป็นการแสดงถึงศักยภาพของวัสดุเรซินในอีกมุมมองได้อย่างน่าสนใจ

รูปแบบ – ในด้านของรูปแบบงานมีการเน้นปริมาตรมาเป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากการสร้างสรรค์กับวัสดุประเภทเรซินต้องมีปริมาตรพอจึงจะสามารถแสดงถึงความงามที่ได้

ภาพลักษณ์ – เครื่องประดับชิ้นนี้เป็นการแสดงถึงจินตนาการได้ เนื่องจากแนวคิดหลักที่ศิลปินนิยมใช้ในการสร้างสรรค์ คือการแสดงศักยภาพของวัสดุในมุมมองใหม่ๆ แปลกตา ซึ่งผลงานชิ้นนี้เกิดจากการทดลองเทคนิคต่างๆกับวัสดุ จนทำให้ภาพลักษณ์ของวัสดุเปลี่ยนไป

ผลงานชิ้นนี้ยังมีการแสดงออกถึงความตรงกันข้ามอีกด้วย จากลักษณะของพื้นผิวที่มีการแบ่งแยกเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งหนึ่งมีการทำให้พื้นผิวเรียบลื่นเงา ส่วนอีกฝั่งมีการทำพื้นผิวในลักษณะขรุขระด้าน มีร่องรอยของการขูด และยังมีการใช้พลอยสังเคราะห์ที่มีการประกายระยิบระยับซึ่งเป็นวัสดุประเภทไกล์เคียกับเรซินมาสร้างความแตกต่างของชิ้นงานอีกด้วย เป็นการแสดงออกว่าวัสดุประเภทนี้สามารถสร้างภาพลักษณ์ได้หลากหลายจนน่าอัศจรรย์ จนเกิดคำถามที่น่าสนใจว่าวัสดุประเภทนั้นๆสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดอะไรได้บ้าง

2.4. ชื่อผลงาน Fold

ภาพประกอบ 116 Fold

วัสดุ – มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้วัสดุประเภทโลหะเงินมาทดลองเทคนิคการสร้างสรรค์ให้มีลักษณะ โปร่งตา บอบบาง ชับซ้อน ดึงดูดความสนใจได้ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของฝนทิพย์ที่สร้างสรรค์ผลงานด้วยการทดลองศักยภาพของวัสดุ

รูปแบบ – ด้านรูปแบบมีการใช้โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นเส้นซับซ้อนทำให้เกิดรูปแบบลวดลายที่เลียนแบบลักษณะโครงสร้างของเซลล์ในธรรมชาติมารวมตัวกันในรูปทรงกลม

ภาพลักษณ์ – การทดลองวัสดุที่ได้ทำให้เกิดแนวความคิดสร้างสรรค์สิ่งทีมาจากธรรมชาติจากการเลียนแบบลักษณะของเซลล์ที่เกิดในธรรมชาติให้ผู้ใช้งานจินตนาการไปได้ จนเกิดคำถามที่น่าสนใจว่าวัสดุประเภทนั้นๆสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดอะไรได้บ้าง

2.5. ชื่อผลงาน ปะการัง

ภาพประกอบ 117 ปะการัง

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยม ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัสดุประสงคในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการเน้นทางด้านโครงสร้าง ในรูปแบบการสร้างสรรค์จากการได้แรงบันดาลใจ มาจากโครงสร้างปะการัง ความน่าสนใจคือการนำส่วนเล็กๆมาประกอบและจัดองค์ประกอบกันจน เป็นโครงสร้างของแหวน

ประกอบกับมีความกลมกลืนทั้งจากรูปทรงของดอกปะการังที่เป็นชิ้นเล็กๆแล้วจัดเรียงให้ เป็นแหวน ซึ่งรูปทรงของแหวนก็มีการสร้างสรรค์ให้กลมกลืนไปกับลักษณะของนิ้วมือ ซึ่งฝนทิพย์ เห็นว่าไม่ได้มีลักษณะที่กลม ชิ้นงานจึงมีความกลมกลืนไปกับรูปทรงธรรมชาติของการลอกเลียน รูปทรงของปะการังมาทำเป็นแหวนที่กลมกลืนไปกับลักษณะของนิ้วอีกด้วย

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ที่ได้มาจากธรรมชาติ ซึ่งเป็นปะการังเนื่องจากที่ฝนทิพย์ได้ดำน้ำ ในทะเลที่เกาะแห่งหนึ่งในประเทศไทยและได้เห็นปะการัง จึงเกิดความประทับใจ และนำมา สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

2.6. ชื่อผลงาน Melt Ring

ภาพประกอบ 118 Melt Ring

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยม ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – ในด้านรูปแบบมีความเป็นปริมาตร ซึ่งมาจากการสร้างสรรค์ผลงานที่เน้นให้มี ปริมาตรที่เหมาะสมกับลักษณะงานที่มีการหลอมละลาย หากชิ้นงานมีปริมาตรไม่มากพอหรือพื้นที่ หลอมละลายน้อยจะแสดงรูปทรงที่สื่อถึงแนวคิดได้ไม่ชัดเจนนัก

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์จากธรรมชาติ “น้ำย้อมไหล ลงจากที่สูง ลงสู่ที่ต่ำเสมอ” เป็น ความเป็นจริงในธรรมชาติ ซึ่งเมื่อมีการจัดวางแสดงผลงานก็ต้องมีการจัดวางให้มีลักษณะที่มีการ ไหลลงเสมอ

2.7.ชื่อผลงาน แหวนใบบัว

ภาพประกอบ 119 แหวนใบบัว

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยม ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัสดุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีความสมดุลในชิ้นงานขณะสวมใส่ เนื่องจากการสวมใส่แหวนเป็นลักษณะการ ลื่นไหลไปตามร่องนิ้ว ด้วยก้านแหวนที่มีความอ่อนช้อย พาดไปตามนิ้วใกล้เคียง

ภาพลักษณ์ – ได้ภาพลักษณ์มาจากธรรมชาติ จากการใช้ฝันทิพย์เฝ้าสังเกตถึงการ เจริญเติบโตของต้นบัว แล้วนำมาคลี่คลายเพื่อสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

2.8.ชื่อผลงาน แหวนใบไม้

ภาพประกอบ 120 แหวนใบไม้

วัสดุ – มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้วัสดุประเภท โลหะเงินมาทดลองเทคนิคการพิมพ์ร่องและลายจากใบไม้ในธรรมชาติ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของฝันทิพย์ที่สร้างสรรค์ผลงานด้วยการทดลองศักยภาพของวัสดุ

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลายเป็นสำคัญในงานชิ้นนี้ โดยการทดลองพิมพ์ร่องและลาย จากใบไม้ธรรมชาติจนเกิดลวดลายในเนื้อโลหะเงิน

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์มาจากธรรมชาติ ฝนทิพย์อธิบายถึงความชอบส่วนตัว ชอบที่จะเก็บและนำดอกไม้ ใบไม้ หรือส่วนต่างๆของต้นไม้ มาเล่นประดับตามร่างกาย โดยแหวนวงนี้ใช้การม้วน จึงไม่ต้องมีการเชื่อมของโลหะเกิดขึ้น ซึ่งได้จากการคลี่คลายใบไม้แห้งที่มีการม้วนหรือขดของใบไม้

2.9. ชื่อผลงาน ต่างหูดอกพิกุล

ภาพประกอบ 121 ต่างหูดอกพิกุล

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยม ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลายในผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้เส้นของขอบโลหะที่มีลักษณะของกลีบดอกพิกุลมาซ้อนทับเป็นชั้นๆ จนเกิดรูปแบบลวดลาย(pattern) เป็นส่วนสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ภาพลักษณ์ – ผลงานชิ้นนี้นำเอกลักษณ์ของเครื่องประดับไทยโบราณเป็นภาพลักษณ์ เริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการใช้ลักษณะของการจัดวางด้วยลักษณะของความสมมาตรของงานเครื่องประดับไทยโบราณ

ประกอบกับภาพลักษณ์จากธรรมชาติ ที่ฝนทิพย์ชื่นชอบอยู่แล้วโดยคลี่คลายจากลักษณะของดอกพิกุลมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

2.10. ชื่อผลงาน แหวนดอกพิกุล

ภาพประกอบ 122 แหวนดอกพิกุล

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้มีการใช้สีสันทัน มาช่วยลดทอนภาพลักษณ์ของเครื่องประดับโบราณให้ลดลง โดยการนำโลหะเงินมาชุบโรเดียมดำ และใช้มุกสีขาวมาประดับสร้างความน่าสนใจในเรื่องของสีสันทันได้ดี

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลายในผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้เส้นของขอบโลหะที่มีลักษณะของกลีบดอกพิกุลมาซ้อนทับเป็นชั้นๆ จนเกิดรูปแบบลวดลาย(pattern) เป็นส่วนสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ภาพลักษณ์ – ผลงานชิ้นนี้นำเอกลักษณ์ของเครื่องประดับไทยโบราณเป็นภาพลักษณ์เริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการใช้ลักษณะของการจัดวางด้วยลักษณะของความสมมาตรของงานเครื่องประดับไทยโบราณ แต่มีการลดทอนภาพลักษณ์ของเครื่องประดับไทยโบราณด้วยสีสันทัน

ประกอบกับภาพลักษณ์จากธรรมชาติ ที่ผันทิวทัศน์ขึ้นขอบอยู่แล้วโดยคลี่คลายจากลักษณะของดอกพิกุลมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

3. ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยของ วไลพรธณ ชูพันธ์

3.1. ชื่อผลงาน Be Flow with Thai Silk

ภาพประกอบ 123 Be Flow with Thai Silk

วัสดุ – มีการใช้วัสดุที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม โดยการนำผ้าไหมไทยมาเป็นส่วนหนึ่งของชิ้นงาน เนื่องจากวไลพรธณได้มีประสบการณ์ทำงานกับ Jim Thomson บริษัทผลิตและจำหน่ายผ้าไหมไทยในระยะเวลาหนึ่งประกอบกับมารดาของวไลพรธณมีความสามารถด้านการเย็บปัก และสร้างสรรค์งานที่เกี่ยวกับผ้าแล้วด้วย จึงได้นำผ้าไหมไทยซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของผ้าไทยที่เคยศึกษา มีความคุ้นเคย และมีความสามารถทางด้านงานสร้างสรรค์ เป็นทุนเดิม มาใช้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

และอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นจุดเด่นคือ สีสันทันของผ้าไหมไทย ซึ่งมีความหลากหลายและมีประกาย ซึ่งคือเสน่ห์ของวัสดุที่ต่างจากวัสดุชนิดอื่นอย่างชัดเจน

รูปแบบ – มีการเน้นลายเส้นในภาพรวมของผลงานชิ้นนี้ เส้นจากเส้นผ้าไหมไทยสีสั้นต่างๆ และ เส้นจากลวดลายที่มาจากการฉลุโลหะเงินมาจากรูปลักษณะของโลโก้แบรนด์ นำมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ภาพลักษณ์ – การใช้เอกลักษณ์ไทยเป็นจุดเด่นของผลงานชิ้นนี้ จากการนำโลโก้ของแบรนด์ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมร่วมสมัยของไทย และการใช้ผ้าไหมไทยที่เป็นสัญลักษณ์ของผ้าไทย มาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นนี้

3.2. ชื่อผลงาน Be Flow Earring

ภาพประกอบ 124 Be Flow Earring

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้มีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยการใช้เทคนิคการพับ โดยการใช้คุณสมบัติของโลหะที่สามารถพับแล้วยังมีความแข็งแรงและคงรูปเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

รูปแบบ – มีการใช้โครงสร้างมาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้โลหะฉลุแล้วพับให้เกิดโครงสร้าง 3มิติ เป็นการเพิ่มมิติระหว่างชิ้นงานและช่องว่างระหว่างโครงสร้างโลหะ ทำให้ชิ้นงานมีความน่าสนใจได้ดี

ภาพลักษณ์ – นำเอกลักษณ์ของแบรนด์ที่ได้แรงบันดาลใจจากช่องลมในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยมาสร้างสรรค์ผลงานให้มีภาพลักษณ์ของความเป็นไทยผ่านทางชิ้นงาน

3.3. ชื่อผลงาน Geo Flow Metric Rings

ภาพประกอบ 125 Geo Flow Metric Rings

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยมในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลาย(Pattern) เป็นส่วนสำคัญของผลงานคอเล็คชั่นนี้ โดยลวดลายต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากทั้งธรรมชาติและศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นในประเทศไทย

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอเอกลักษณ์รูปแบบลวดลายที่ได้แรงบันดาลใจมาจากศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นของไทย มาคลี่คลายเป็นกราฟฟิกบนลวดลายของชิ้นงาน

และยังมีภาพลักษณ์ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติในผลงานชุดนี้ เนื่องจากธรรมชาติเป็นสิ่งที่มืออยู่รอบๆตัวทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความเข้าใจต่อผลงานได้ง่าย

3.4. ชื่อผลงาน Geo Craft

ภาพประกอบ 126 Geo Craft

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยมในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลาย(Pattern) เป็นส่วนสำคัญของผลงานชิ้นนี้ โดยลวดลายต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากการสานศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นในประเทศไทย

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอเอกลักษณ์รูปแบบลวดลายที่ได้แรงบันดาลใจมาจากการสานศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นของประเทศไทย มาคลี่คลายเป็นลวดลายของชิ้นงาน

3.5. ชื่อผลงาน Geo Nature

ภาพประกอบ 127 Geo Nature

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยม ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัสดุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลาย(Pattern) เป็นส่วนสำคัญของผลงานชิ้นนี้ โดยลวดลาย ต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติคือวงน้ำและวงปีของต้นไม้

ภาพลักษณ์ – ภาพลักษณ์ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติคือวงน้ำและวงปีของต้นไม้มา คลี่คลายเป็นกราฟฟิก บนลวดลายของชิ้นงาน

3.6. ชื่อผลงาน Geo Textile (for Valentine)

ภาพประกอบ 128 Geo Textile (for Valentine)

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยม ในการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัสดุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลาย(Pattern) เป็นส่วนสำคัญของผลงานชิ้นนี้ โดยลวดลาย ต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากลายผ้าของชนเผ่าคะฉิ่น ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น ในประเทศไทย

ภาพลักษณ์ – มีการใช้เอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น เป็นส่วนสำคัญของผลงานชิ้นนี้ โดยลวดลายต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากลายผ้าของชนเผ่ากะฉิ่น ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นในประเทศไทย

3.7. ชื่อผลงาน Geo Flow Metric

ภาพประกอบ 129 Geo Flow Metric

วัสดุ – ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความเด่นในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุแบบประเพณีนิยมในการสร้างเครื่องประดับโดยปกติ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองแนวคิด

รูปแบบ – มีการใช้รูปแบบลวดลาย(Pattern) เป็นส่วนสำคัญของผลงานชิ้นนี้ โดยลวดลายต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากลายผ้าของชนเผ่ากะฉิ่น ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นในประเทศไทย

และจากการพับแผ่นโลหะให้มีรูปทรงเป็นปริมาตร ทำให้ชิ้นงานมีความกลมกลืนจากลวดลายรูปทรง และการจัดวางระหว่างชิ้นโลหะแต่ละชิ้น

ภาพลักษณ์ – มีการใช้เอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรมท้องถิ่น เป็นส่วนสำคัญของผลงานชิ้นนี้ โดยลวดลายต่างๆที่นำมาสร้างสรรค์นั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากลายผ้าของชนเผ่ากะฉิ่น ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นในประเทศไทย

สรุปผลการวิเคราะห์

องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553

ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของกลุ่มตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 ทั้งหมดจำนวน 25 ผลงาน จากการวิเคราะห์ผู้สร้างสรรค์ผลงานแต่ละคนจะมีเอกลักษณ์ในการสร้างสรรค์เฉพาะตัว โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบหลักออกเป็นประเด็นต่างๆดังนี้

ด้านวัสดุ

จากผลงานทั้งหมดมีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาใช้สร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด เนื่องจากการเลือกใช้วัสดุเพื่อที่จะใช้คุณสมบัติของวัสดุที่เอื้อต่อการตอบสนองแนวคิด ทั้งในแง่ของ รูปลักษณะภายนอก ความหมายของการออกแบบ และการใช้งานหรือการสวมใส่

อีกทั้งยังมีการใช้วัสดุประเพณีนิยมคือวัสดุที่นิยมใช้สร้างสรรค์เครื่องประดับทั่วไปเช่น เงิน ทอง ทองเหลือง หรือหินและพลอยต่างๆ มาสร้างสรรค์ เนื่องจากคนไทยยอมรับในวัสดุเหล่านี้ได้ง่ายกว่าวัสดุที่แปลกใหม่อยู่นั่นเอง

รูปแบบ

รูปแบบที่ได้วิเคราะห์ออกมานั้นมีความหลากหลาย ซึ่งรูปแบบที่มีการใช้มากที่สุดคือ รูปแบบลวดลาย(Pattern) ซึ่งการใช้ลวดลายต่างๆขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ และเอกลักษณ์เฉพาะตัวของของผู้สร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ ยังมีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในเรื่องของรูปแบบอาจมาจากกลุ่มเป้าหมายและต้นทุนในการผลิตอีกด้วย

ภาพลักษณ์

จากผลงานทั้งหมดมีภาพลักษณ์ที่ได้จากธรรมชาติ และเอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรม หรือ สถาปัตยกรรมของไทยมาใช้มากที่สุด เนื่องจากธรรมชาติเป็นสิ่งที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับ ผู้คนได้มาตั้งแต่อดีต เข้าถึงได้ง่าย มีอยู่รอบตัว ทั้งกับตัวผู้สร้างสรรค์เอง และกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังมีภาพลักษณ์ที่ได้จากเอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรม หรือสถาปัตยกรรมของไทยสามารถ แสดงออกถึงความเป็นไทยได้โดยมีการตัดทอน และปรับเปลี่ยนให้ร่วมสมัย ซึ่งสามารถสร้างความ สนใจต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งคนไทยและชาวต่างชาติได้ดี

3. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการ สร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการสร้างสรรค์ เครื่องประดับร่วมสมัย โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ดังนี้

- เครื่องประดับร่วมสมัยคืออะไร
- เครื่องประดับร่วมสมัยแตกต่างจากเครื่องประดับประเภทอื่นอย่างไร
- มุมมองต่อเครื่องประดับร่วมสมัยในวัฒนธรรมต่างชาติ ในปัจจุบัน
- มุมมองต่อเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย ในปัจจุบัน
- องค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบันมีอะไรบ้าง
- ท่านคิดว่าเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยยังสามารถสร้างสรรค์ทิศทาง หรือ พัฒนาไปในแนวทางใดได้บ้าง

สรุปผลการวิเคราะห์

การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย เครื่องประดับร่วมสมัยคืออะไร

เครื่องประดับที่สามารถสะท้อนถึงแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ หรือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน คำว่าปัจจุบันหมายถึง เวลาในตอนนี้ ไม่ว่าจะเป็แนวคิดที่เป็นไปในเชิงสะท้อนสังคม หรือวัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้นๆ หรืออาจจะมีแนวคิดที่ได้จากการใช้วัสดุมาเป็นที่มาของแนวคิดได้

สิ่งสำคัญที่สุดของเครื่องประดับร่วมสมัยคือ แนวคิดต้องมีความชัดเจน มีความเป็นปัจจุบัน หรือร่วมสมัย หากมีทั้งแนวคิดร่วมสมัย รวมกับเทคนิคและกระบวนการผลิตที่ทันสมัย ซึ่งทั้งเทคนิค และวัสดุมีการส่งเสริมแนวคิดนั้นๆ มันจะทำให้ภาพลักษณ์ของเครื่องประดับร่วมสมัยชัดเจนมากขึ้น

ความแตกต่างระหว่างเครื่องประดับร่วมสมัยกับเครื่องประดับประเภทอื่น

เครื่องประดับร่วมสมัย (Contemporary Jewellery) จะมีความแตกต่างจากเครื่องประดับประเภทอื่นอย่างชัดเจนในแง่ของการให้ความสำคัญกับแนวคิดในการสร้างสรรค์ สามารถมีส่วนผสมของเครื่องประดับที่เน้นการขายและเครื่องประดับที่ผลิตขึ้นขึ้นเดียว แต่ต้องเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบ มีการใช้วัสดุที่หลากหลาย ทั้งวัสดุมีค่า ประเพณีนิยม และวัสดุอื่นๆ รวมถึงเทคโนโลยีการผลิต เพื่อตอบสนองแนวคิดเป็นหลัก ซึ่งจะไม่อิงกับกระแสเทรนด์ หรือแฟชั่นค่อนข้างมีความคล้ายคลึงกับเครื่องประดับศิลปะอยู่บ้าง แต่ต้องมีชิ้นงานที่สามารถจับต้องได้

อาจจะกล่าวได้ว่ามันอยู่ระหว่างกลางของเครื่องประดับเพื่อการขาย (Commercial Jewellery) กับเครื่องประดับศิลปะ (Art Jewellery) ตรงที่สามารถเป็นงานที่เน้นในเชิงการขายได้ แต่ยังให้ความสำคัญกับแนวความคิดเป็นหลัก

ซึ่งเครื่องประดับประเภทอื่นจะมีข้อแตกต่างจากเครื่องประดับร่วมสมัยดังนี้

เครื่องประดับประเพณีนิยม (Traditional Jewellery) เป็นเครื่องประดับที่มีมาตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันก็ยังคงอยู่ ไม่มีความแปลกใหม่

เครื่องประดับเพื่อการขายเป็นหลัก (Commercial Jewellery) เครื่องประดับประเภทนี้ประกอบไปด้วย เครื่องประดับแท้ (Fine Jewellery) ที่ใช้วัสดุเช่น อัญมณี และโลหะมีค่าในการผลิต รวมทั้ง เครื่องประดับแฟชั่น (Costume & Fashion Jewellery) ประเภทนี้จะเน้นที่การขายเป็นหลัก ให้ความสำคัญกับตลาด ความต้องการของผู้ซื้อ กระแสภายนอก และเทรนด์แฟชั่น

เครื่องประดับศิลปะ (Art Jewellery) เป็นเครื่องประดับที่เปิดกว้างด้านความคิดมากที่สุด อาจจะเป็นเครื่องประดับในความเข้าใจ หรือความรู้สึก อาจจะไม่มียังงาน แต่จะสวมใส่ได้ในมิติอื่น ๆ มีแนวคิดเป็นหลัก ทุกอย่างต้องตอบสนองแนวคิด ทั้งวัสดุ การจัดแสดง กระบวนการสร้างสรรค์ ฯลฯ

มุมมองต่อเครื่องประดับร่วมสมัยในวัฒนธรรมต่างชาติในปัจจุบัน

เครื่องประดับร่วมสมัยในวัฒนธรรมต่างชาติเริ่มมีการยอมรับต่อกลุ่มผู้ซื้ออย่างจริงจังมากขึ้น โดยสามารถแบ่งให้เห็นภาพใหญ่ๆได้เป็นทวีป และแต่ละทวีปก็จะสามารถแยกย่อยได้ออกเป็นแต่ละประเทศ ซึ่งยุโรปประกอบไปด้วยประเทศเหล่านี้ เยอรมัน อิตาลี เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ ฯลฯ ซึ่งยุโรปเป็นต้นกำเนิดของเครื่องประดับร่วมสมัยจึงค่อนข้างมีการยอมรับจากกลุ่มผู้ซื้อเป็นอย่างดี รองลงมาจะเป็นทางด้านอเมริกาประกอบไปด้วย อเมริกา และแคนาดา และเอเชียประกอบไปด้วย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และออสเตรเลีย ซึ่งแนวทางการสร้างสรรค์ของแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกันในรายละเอียด

ถ้าในปัจจุบันจริงๆ จะเริ่มมีความคล้ายกันมากขึ้น เนื่องจากการเรียนการสอนที่อาจจะได้รับอิทธิพลมาจากแนวความคิดการทำงานของอาจารย์ผู้สอน จึงทำให้นักเรียนจึงมีแนวทางการสร้างสรรค์ไปในทิศทางนั้น แต่ในเรื่องของการสะท้อนแนวคิดส่วนตัวในเรื่องต่างๆไม่ว่าจะเป็น สงคราม สังคม สภาพแวดล้อม มุมมองทางด้านการเมือง ฯลฯ ก็อาจจะเป็นสิ่งสร้างความแตกต่างได้

มุมมองต่อเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยในปัจจุบัน

เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยถือว่ายังเป็นสิ่งใหม่ ๆ ยังมีให้เห็นไม่มากนัก เนื่องจากยังไม่ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค อาจจะเป็นเพราะไม่มีการศึกษาด้านเครื่องประดับร่วมสมัยในเมืองไทยมากนักและ คนไทยจะมีมุมมองว่ามันเป็นงานของศิลปะทำให้ภาพลักษณ์ดูว่าเข้าถึงได้ยาก พอเข้าถึงได้ยากจึงไม่ยากที่จะจับหรือซื้อหา ถ้าเทียบกับในต่างประเทศ งานเครื่องประดับร่วมสมัยที่ได้แนวคิดมาจากธรรมชาติจะได้รับการยอมรับจากคนไทยง่ายกว่างานที่มีการเน้นแนวคิดนามธรรมหรือแนวคิดส่วนตัวที่หนักไปในเชิงศิลปะ

ในปัจจุบันเริ่มมีกลุ่มผู้สร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยบ้างแล้วแต่ก็ยังไม่มากนัก ยังไม่มีความหลากหลายทางด้านแนวคิดมากนักอาจจะเป็นเพราะปัจจัยกลุ่มผู้ซื้อยังไม่มีความสนใจในการซื้อหาเครื่องประดับร่วมสมัยที่เน้นความคิดที่หลากหลายมากนัก

ภาพรวมของเครื่องประดับร่วมสมัยไทยในปัจจุบันนั้น ยังไม่ชัดเจน ยังมีความคลุมเครืออยู่มาก จากการที่มันยังเป็นสิ่งใหม่ และยังไม่เป็นที่รู้จักกับสังคมไทยในปัจจุบัน แต่หากจุดเริ่มต้นมีการสานต่อไปอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว การพัฒนาไปสู่จุดที่สังคมหรือกลุ่มผู้ซื้อยอมรับได้จะเกิดขึ้นได้แน่นอน

องค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในปัจจุบัน

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเลยคือ แนวคิด และมีจิตใจที่เปิดกว้างในการทดลองสิ่งใหม่ๆ ตีความหมายกับสิ่งที่มีอยู่เดิมในมุมมองใหม่ๆ หมั่นเพิ่มเติมข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อการสร้างสรรค์ ถ้าขาดสิ่งเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างเครื่องประดับร่วมสมัยได้เลย เนื่องจากองค์ประกอบศิลป์และลูกเล่นทางการออกแบบสามารถพัฒนากันได้ ต้องมีแนวคิดที่ชัดเจนและแตกต่างจากคนอื่น

แนวทางที่เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยสามารถพัฒนาไปได้

สำหรับมุมมองของผู้สร้างสรรค์หรือนักออกแบบสามารถพัฒนาไปในทิศทางใดก็ได้เนื่องจากแต่ละคนย่อมมีความคิด และความชอบที่แตกต่างกัน หากแต่ต้องมีการพัฒนาทางด้านการพัฒนาแนวคิด ไม่ยึดติดกับรูปแบบความคิดเดิมๆ มีการพัฒนาตัวเองไปเรื่อยๆ และอีกประเด็นที่สำคัญคือการสร้างเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีสัญชาติไทย มีการเพิ่มความเป็นไทยเข้ามา ซึ่งจะแสดงออกถึงตัวตนของความเป็นไทย ทั้งในแง่ ความเชื่อ วิถีชีวิต สภาพแวดล้อม วัสดุ เทคนิคการผลิต และภูมิปัญญาของไทย ซึ่งจะสามารถสร้างเอกลักษณ์ของเครื่องประดับร่วมสมัยไทยให้ต่างชาติได้รับรู้ ซึ่งในสาขาอื่นๆ เช่น เฟอร์นิเจอร์ หรือของตกแต่งบ้าน เริ่มมีความชัดเจนในเรื่องนี้แล้ว

ส่วนในมุมมองของวงการเครื่องประดับร่วมสมัยต้องมีการสนับสนุนทั้งจากสถาบันการศึกษาให้มากขึ้น และการร่วมมือของตัวผู้สร้างสรรค์เองด้วย เสนอมุมมองที่ไม่ยึดติดกับมูลค่าของวัสดุ ให้ความสำคัญกับแนวความคิดมากกว่า สร้างความแตกต่างให้ชัดเจนมากขึ้นจะช่วยให้ภาพรวมของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. การดำเนินงานกำหนดการร่างแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน คือแนวความคิดหลัก (Concept) และกลุ่มเป้าหมาย

แนวความคิดหลัก (Concept)

เครื่องประดับที่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ชิ้นงานกับผู้สวมใส่ โดยผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เองได้ตามความต้องการของตัวผู้สวมใส่เอง โดยไม่มีรูปแบบที่ตายตัว

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่มีอายุช่วง 21-30 ปี มีต้องการความแปลกใหม่ ให้ความสำคัญกับออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ ทั้งผู้หญิง และผู้ชาย

รวมเข้ากับหลักการองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring ในการร่างแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ดังนี้

ด้านวัสดุ

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์จะไม่จำกัดวัสดุใดๆ มาเป็นข้อจำกัดด้านการออกแบบ แต่จะพิจารณาจากการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาใช้สร้างสรรค์ เป็นการเลือกใช้วัสดุเพื่อที่จะใช้คุณสมบัติของวัสดุที่เอื้อต่อการตอบสนองแนวคิดในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

ด้านรูปแบบ

จะมีการใช้รูปแบบลวดลาย (Pattern) เป็นรูปแบบหลัก ซึ่งการใช้ลวดลายต่างๆ ขึ้นอยู่กับแนวคิดที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นสิ่งสำคัญ อาจจะมีการใช้รูปแบบอื่นๆ มาผสมผสานบ้างขึ้นอยู่กับแนวคิดเช่นกัน อีกทั้งรูปแบบต้องไม่ล้าสมัยเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่มีอายุช่วง 21-30 ปี มีต้องการความแปลกใหม่ ให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์

ด้านภาพลักษณ์

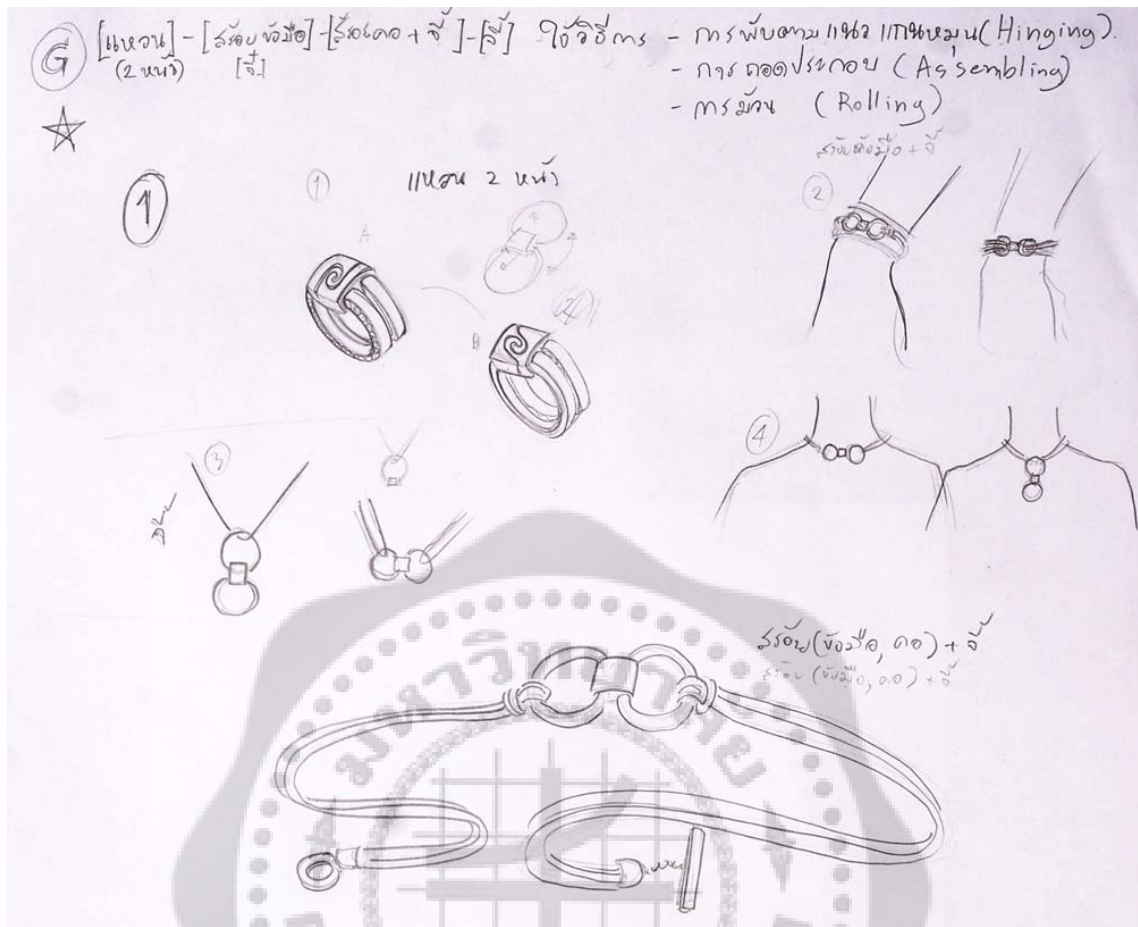
ภาพลักษณ์ที่จะนำมาใช้ผู้วิจัยสามารถเลือกได้ทั้ง เอกลักษณ์ของความเป็นไทย หรือ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเป็นภาพลักษณ์ที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผ่านทางผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย

อีกทั้งยังมีการใช้หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลงาน มีอยู่หลากหลายหลักการ เช่น ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม(TRIZ) หลักการลดขนาด (Collapsible) หลักการการออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) และเทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER) ทั้งนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ทุก ๆ หลักการในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยสามารถเลือกหลักการใดก็ได้มาประยุกต์ในผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

5. การร่างแบบ

ในส่วนของการออกแบบร่างผู้วิจัยได้ทำการร่างแบบที่ตั้งอยู่ใน แนวความคิดหลัก (Concept) คือ เพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้หลากหลายตามความต้องการของผู้สวมใส่ด้วยตัวผู้สวมใส่เอง จำนวนมากกว่า 40แบบ

โดยผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบร่างจำนวน 5 แบบ เพื่อนำแบบร่างเหล่านี้มาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและประเมินแบบร่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยได้ร่างแบบตามองค์ประกอบหลักที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งแบบร่างในขั้นตอนนี้ยังไม่ได้ลงในรายละเอียดในด้านรูปแบบมากนัก เป็นการร่างแบบเพื่อหาวิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด แบบที่ได้ถูกคัดเลือกจำนวน 5 แบบมีดังนี้

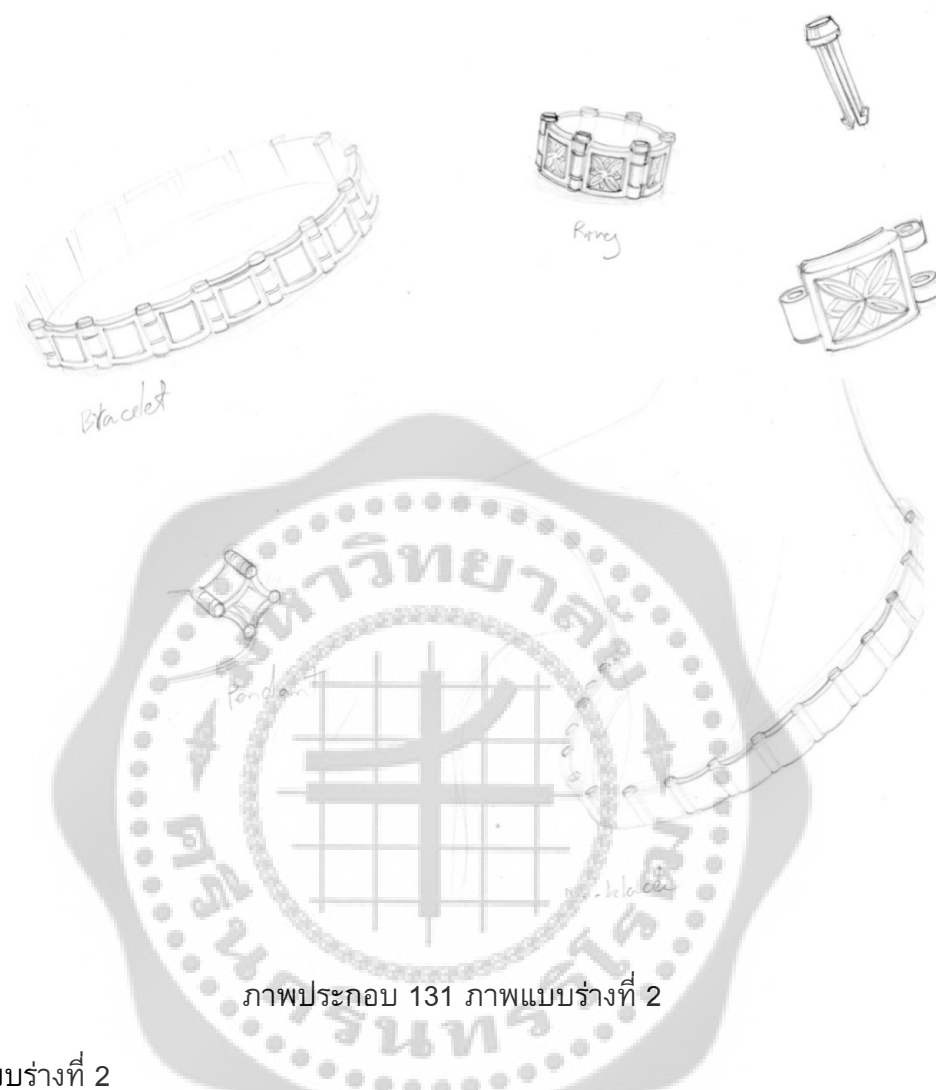
ภาพประกอบ 130 ภาพแบบร่างที่ 1

แบบร่างที่ 1

แนวความคิดในการออกแบบ เป็นแบบร่างในช่วงเริ่มต้น ตัวชิ้นงานจะเป็นแหวนที่มีแกนสำหรับกางออกได้ และมีสายสร้อยข้อมือประสงค์ ที่สามารถใส่เป็นสร้อยข้อมือและสร้อยคอได้ โดยใช้การมัดของสายสร้อยเป็นการเชื่อมต่อ ลวดลายในชิ้นงานได้มาจากการประยุกต์ลวดลายที่สำคัญของลายเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง

มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่มีความหลากหลายพอสมควร คือเป็นแหวนได้ 2 แบบ จี้ห้อยคอพร้อมสร้อยคอได้ 2 แบบ เป็นสร้อยข้อมือ 2 แบบ

เป็นการประยุกต์ใช้หลักการลดขนาด (Collapsible) ในลักษณะการพับตามแนวแกนหมุน (Hinging) และการถอดประกอบ (Assembling) รวมถึงทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) ในด้านการแบ่งออกเป็นส่วนๆ (Segmentation) และการเปลี่ยนไปสู่มิติใหม่ (Transition into a New Dimension)

ภาพประกอบ 131 ภาพแบบร่างที่ 2

แบบร่างที่ 2

แนวความคิดในการออกแบบ เป็นแบบร่างในช่วงเริ่มต้น ตัวชิ้นงานจะมี 2 ส่วนออกแบบมาในลักษณะข้อต่อแบบแยกออกเป็นชิ้นๆ มีแกนที่เป็นหมุดที่สามารถใส่และถอดได้ ลวดลายในชิ้นงานมาจากลวดลายดอกไม้ในธรรมชาติที่ได้ลดทอนลงมาแล้ว

มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่มีความหลากหลายไม่มากนัก แต่มีขอบเขตจำกัดมาก เนื่องจากลักษณะของข้อต่อที่เป็นบานพับมีรูปแบบที่ตายตัว

เป็นการประยุกต์ใช้หลักการลดขนาด (Collapsible) ในลักษณะการพับตามแนวแกนหมุน (Hinging) และการถอดประกอบ (Assembling) รวมทั้งการออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) เป็นชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นชิ้นส่วนเล็กๆ และทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) ในด้านการแบ่งออกเป็นส่วนๆ (Segmentation) และการเปลี่ยนไปสู่มิติใหม่ (Transition into a New Dimension)

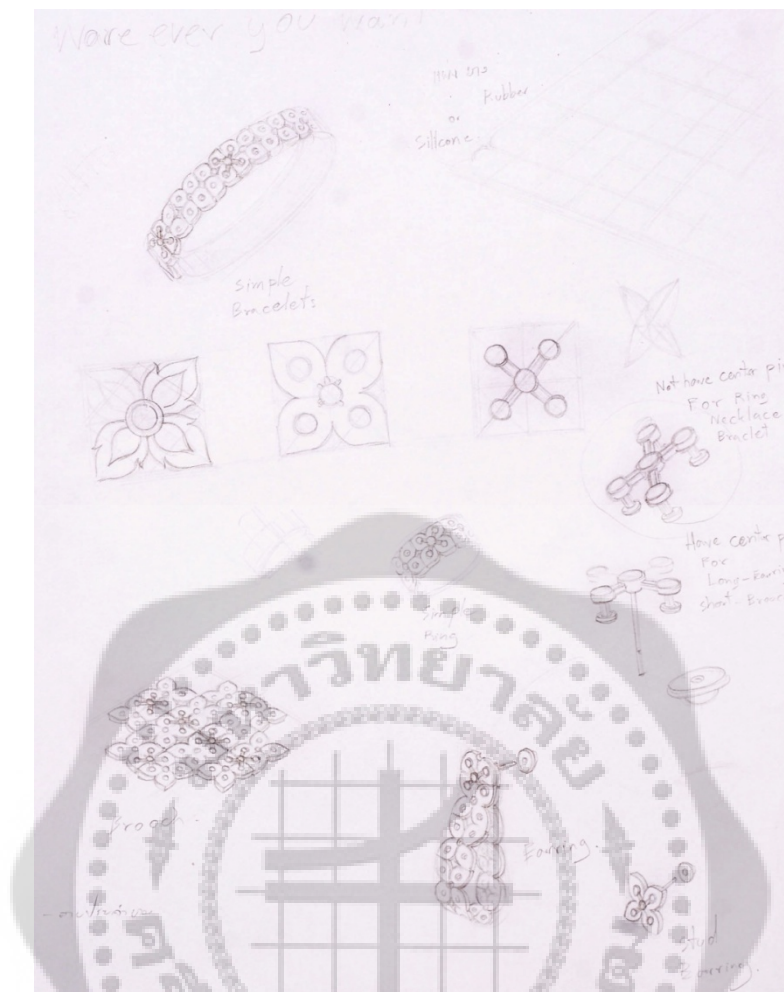

แบบร่างที่ 3

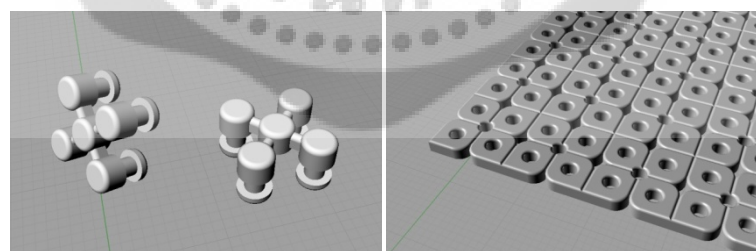
แนวความคิดในการออกแบบ เป็นแบบร่างในช่วงเริ่มต้น ตัวชิ้นงานจะเป็นโครงโลหะ ลักษณะดัดมันแบบแยกชิ้น ลักษณะการปรับเปลี่ยนรูปแบบใช้ลักษณะของการเกี่ยวและคล้องกัน ระหว่างตัวชิ้นงานในแต่ละชิ้น การออกแบบที่ได้แนวทางมาจากเส้นสายของธรรมชาติ

มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่มีความหลากหลายไม่มากนัก มีขอบเขตจำกัดมาก เนื่องจากลักษณะของชิ้นงานที่ตายตัว และการเชื่อมต่อที่ยังเหมาะสมกับการสวมใส่มากนัก

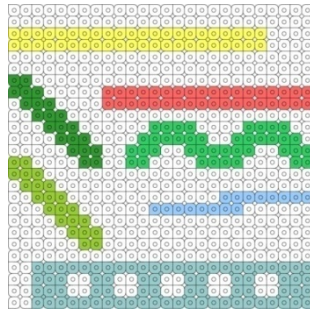
เป็นการประยุกต์ใช้หลักการลดขนาด (Collapsible) ในลักษณะการถอดประกอบ (Assembling) การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) เป็นชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นชิ้นส่วนเล็กๆ

ภาพประกอบ 133 ภาพแบบร่างที่ 4 ภาพร่างแบบรวม

ภาพประกอบ 134 ภาพแบบร่างที่ 4 ภาพรูปแบบตัวเชื่อมและแผ่นยาง 3มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

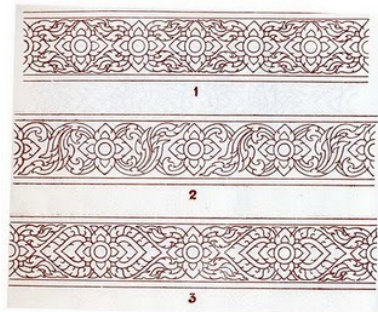
ภาพประกอบ 135 ภาพแบบร่างที่ 4 ภาพตัวอย่างรูปแบบการตัดหรือฉีกแผ่นยางที่หลากหลาย
แบบร่างที่ 4

แนวความคิดในการออกแบบ เป็นแบบร่างในช่วงเริ่มต้น ตัวชิ้นงานจะมี 2 ส่วนหลักๆคือ แผ่นยางขนาดใหญ่ที่มีลวดลายที่เป็นร่องและรูสำหรับสำหรับตัดและเสียบหมุดได้ และตัวเชื่อมต่อ แผ่นยางที่มีหมุดยื่นออกมา 4 แขนงไว้สำหรับเชื่อมต่อแผ่นยางเข้าด้วยกัน การเชื่อมต่อในแบบร่างนี้ จะเป็นการเชื่อมต่อแผ่นยางในระนาบเดียวกัน ด้วยแกนทั้ง 4 ของตัวเชื่อมต่อ

แนวการออกแบบที่ได้จากลายประจำยามที่เป็นลวดลายพื้นฐานหลักของลายไทยซึ่งมีหน้าที่เป็นลายสำหรับจบและเชื่อมลวดลายไทยอื่นๆมาเป็นที่มาแนวคิดในการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็น การแสดงถึงหน้าที่สำคัญของลายประจำยามผ่านทางผลงานเครื่องประดับ และได้ใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สร้างภาพ 3 มิติเข้ามาช่วยในการร่างแบบ

ภาพประกอบ 136 ตัวอย่างรูปแบบลวดลายพื้นฐานของลายประจำยาม

ภาพประกอบ 137 ตัวอย่างหน้าที่จบลายและเชื่อมลายไทยของลายประจำยาม

มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่มีความหลากหลายมาก เนื่องจากวัสดุที่เป็นแผ่นยาง จะมีความยืดหยุ่นในการใช้งานได้หลากหลายรูปทรง แต่มีความยุ่งยากในการใช้งาน เนื่องจาก จุดเชื่อมที่มี 4 แกนต่อการเชื่อม 1 จุด

เป็นการประยุกต์ใช้หลักการลดขนาด (Collapsible) ในลักษณะการถอดประกอบ (Assembling) ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) ในด้านการแบ่งออกเป็นส่วนๆ (Segmentation) การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) เป็นชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบ และ เทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER)ใช้ในการพัฒนาแนวความคิด การตัด (Eliminate) และการ ดัดแปลง (Adapt)

ภาพประกอบ 138 ภาพแบบร่างที่ 5

แบบร่างที่ 5

แนวความคิดในการออกแบบ เป็นแบบร่างที่คิดต่อเนื่องมาจากแบบร่างที่ 4 ตัวชิ้นงานจะมี 2 ส่วนหลักๆคือแผ่นยางขนาดใหญ่ที่มีลวดลายที่เป็นร่องและรูสำหรับสำหรับตัดและเสียบหมุดได้ และตัวเชื่อมต่อแผ่นยางที่มีหมุดยื่นออกมา 1 แกนไว้สำหรับเชื่อมต่อแผ่นยางเข้าด้วยกัน การเชื่อมต่อในแบบร่างนี้จะเป็นการเชื่อมต่อแผ่นยางแบบการทับซ้อนกัน ด้วยแกนหนึ่งแกนของตัวเชื่อมต่อ ได้แนวทางการออกแบบมาจากลวดลายที่สำคัญของเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง

มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่มีความหลากหลายมาก เนื่องจากวัสดุที่เป็นแผ่นยาง จะมีความยืดหยุ่นในการใช้งานได้หลากหลายรูปทรง และการเชื่อมต่อของแผ่นยางไม่ยุ่งยาก เนื่องจากการเชื่อมต่อแบบ 1 แกนต่อการเชื่อมต่อ 1 จุด

เป็นการประยุกต์ใช้หลักการลดขนาด (Collapsible) ในลักษณะการถอดประกอบ (Assembling) ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (TRIZ) ในด้านการแบ่งออกเป็นส่วนๆ (Segmentation) การออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) เป็นชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบ และ เทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER)ใช้ในการพัฒนาแนวความคิด การตัด (Eliminate) และการดัดแปลง (Adapt)

6. การประเมินและคัดเลือกแบบร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้นำแบบร่างทั้ง 5 แบบไปให้กับผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมิน และคัดเลือกแบบร่างโดยยึดองค์ประกอบหลัก และความหลากหลายในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ รวมไปถึงการใช้งานที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ และสอบถามในเชิงลึก เพื่อหาความเหมาะสมของแนวคิดและรูปแบบ รวมถึงเป็นการนำไปสู่การพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

การกำหนดค่าคะแนนในตาราง แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งมีความหมายของระดับดังนี้ 5 หมายถึง ดีมาก ,4 หมายถึง ดี ,3 หมายถึง พอใช้ ,2 หมายถึง ค่อนข้างแย่มาก และ 1 หมายถึง แย่

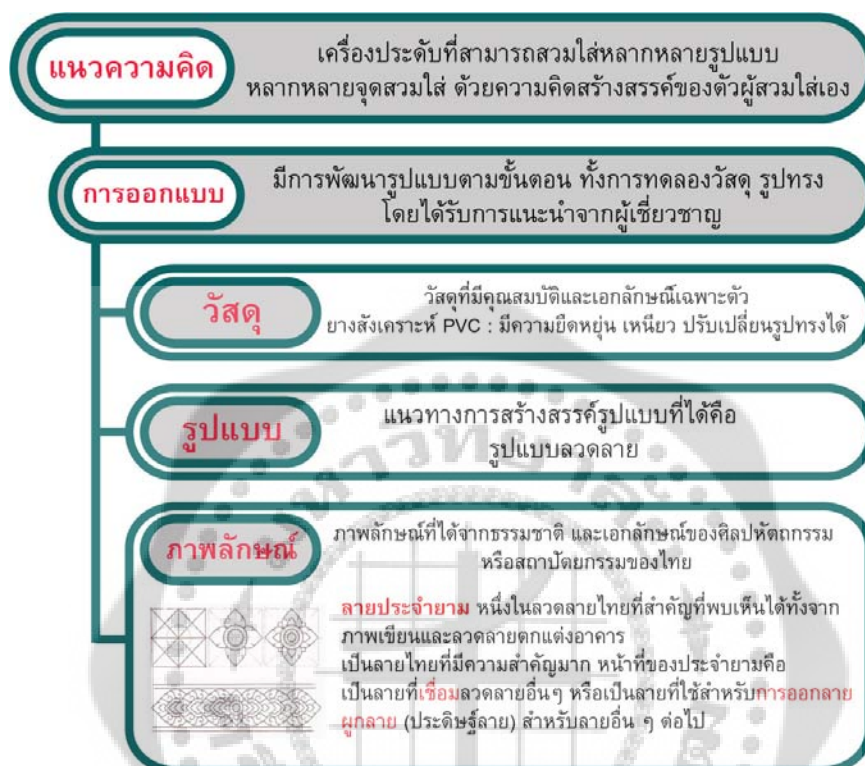
ตาราง 1 การเปรียบเทียบองค์ประกอบหลัก และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เครื่องประดับ
ของแบบร่าง

แบบร่างที่	คุณสมบัติของวัสดุ เอื้อต่อการใช้งาน ที่หลากหลาย	ใช้รูปแบบ ลวดลาย(Pattern) เป็นรูปแบบหลัก	แนวคิดและ ภาพลักษณ์	การออกแบบ สอดคล้อง กับแนวคิด	ปรับเปลี่ยนรูปแบบ ได้หลากหลายตาม ความต้องการของผู้สวมใส่	ใช้งานสะดวก ไม่ยุ่งยาก
1	3	2	เอกลักษณ์ของ ความเป็นไทย	2	2	3
2	2	2	ธรรมชาติ	3	2	2
3	2	1	ธรรมชาติ	3	2	2
4	4	5	เอกลักษณ์ของ ความเป็นไทย	5	5	2
5	4	4	เอกลักษณ์ของ ความเป็นไทย	3	5	4

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการนำแบบร่างไปประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับ
เครื่องประดับร่วมสมัยมีดังนี้

1. แบบร่างที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกไว้คือแบบร่างที่ 4 และนำรูปแบบของตัวเชื่อมของแบบร่างที่ 5
มาประยุกต์แบบเข้าด้วยกัน เนื่องจากเป็นแบบที่ตอบสนองทั้งเรื่องของการใช้คุณสมบัติของวัสดุโดย
ที่ไม่ยึดติดกับวัสดุเดิมๆ และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่หลากหลายกว่าแบบร่างอื่นๆ
2. รูปแบบลวดลายในแผ่นยางของแบบร่างที่4 ควรจะมีขนาดรูปแบบลวดลายที่
หลากหลายกว่านี้ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สวมใส่ได้มากขึ้น
3. การออกแบบในแบบร่างยังคงไม่แปลกใหม่ไม่ร่วมสมัยเท่าที่ควร

ตาราง 2 การแสดงแนวทางการออกแบบและสร้างสรรค์

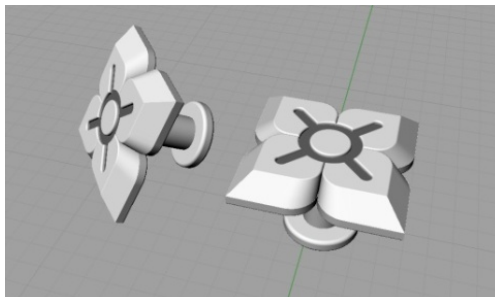

7. การพัฒนาแบบ และสร้างสรรค์ชิ้นงานต้นแบบ ของเครื่องประดับร่วมสมัย ประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบร่างที่ได้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องประดับร่วมสมัยแบบงการพัฒนาออกเป็น 2 ส่วนคือ ตัวเชื่อม และแผ่นยาง เป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

การพัฒนาารูปแบบ

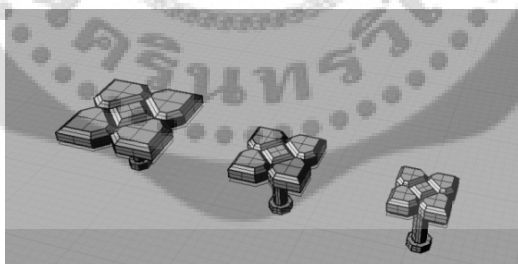
1.1 การพัฒนาารูปแบบตัวเชื่อม

ภาพประกอบ 139 การพัฒนาารูปแบบตัวเชื่อมเปลี่ยนเป็นแบบแกนเดี่ยว

แบบตัวเชื่อมที่มีแนวคิดในการออกแบบที่ได้จากลวดลายประจำยามที่เป็นลวดลายพื้นฐานหลักของลายไทยซึ่งมีหน้าที่เป็นลายสำหรับจบหรือเชื่อมลวดลายไทยอื่นๆมาเป็นที่มาแนวคิดในการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการแสดงถึงหน้าที่สำคัญของลวดลายผ่านทางผลงานเครื่องประดับ

โดยเริ่มการพัฒนาด้วยการเปลี่ยนเป็นแบบแกนเดี่ยวเพื่อเพิ่มความสะดวกในการใช้งาน และยังยืดหยุ่นต่อการเชื่อมต่อแผ่นยางที่มีความหลากหลายของขนาดแผ่นยางได้ดีกว่าตัวเชื่อมแบบ 4 แกนที่มีข้อเสียที่ไม่สามารถใช้เชื่อมแผ่นยางที่มีขนาดลวดลายแตกต่างกันได้ อีกทั้งยังเพิ่มขนาดให้หลากหลายขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกของผู้สวมใส่ในการจัดองค์ประกอบในชิ้นงานได้อีกด้วย

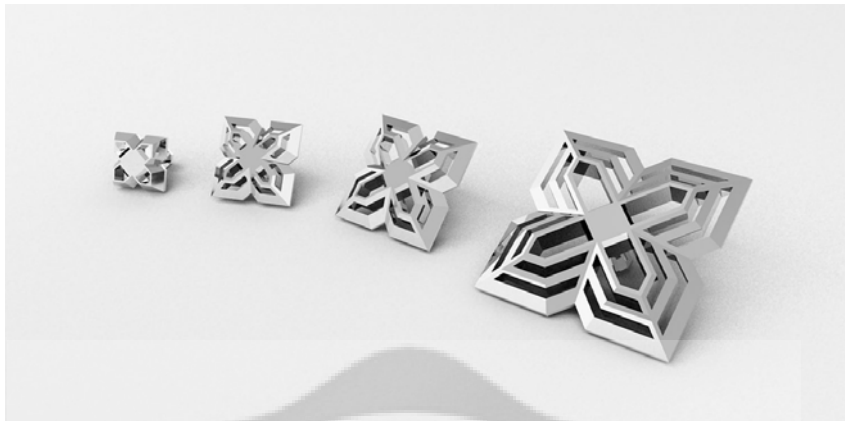

ภาพประกอบ 140 การพัฒนาารูปแบบตัวเชื่อมแบบแกนเดี่ยว และเพิ่มขนาดมากขึ้น

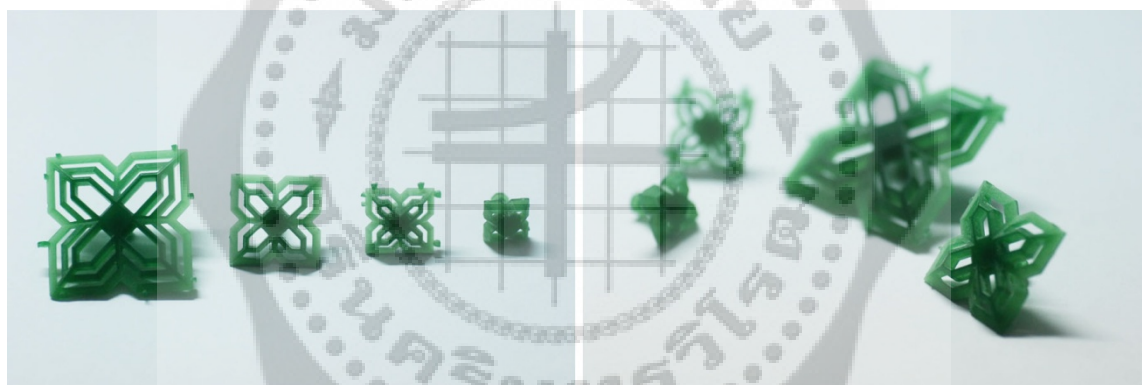

ภาพประกอบ 141 ชิ้นงานต้นแบบตัวเชื่อมแบบแกนเดี่ยว และเพิ่มขนาดแล้วแบบแรก

จากรูปผู้วิจัยยังรู้สึกว่ารูปร่างของชิ้นงานตัวเชื่อมยังไม่น่าสนใจยังมีความทึบตันมากเกินไป จึงได้ทำการพัฒนารูปร่างให้มีความน่าสนใจมากขึ้นไปอีกโดยการเพิ่มเส้นสาย และช่องว่างในชิ้นงาน รวมทั้งเพิ่มขนาดให้มีความน่าสนใจมากขึ้นไปอีกด้วย

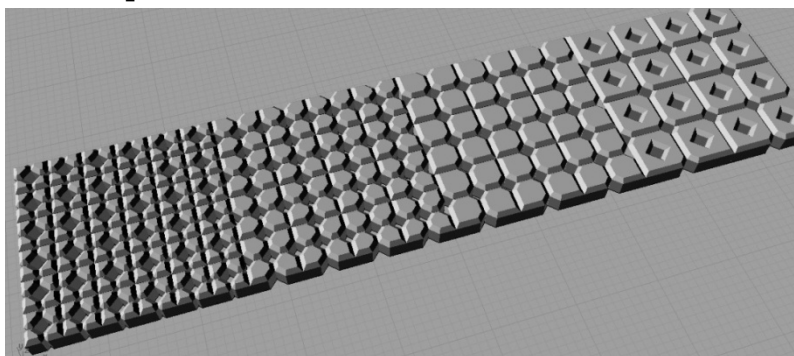

ภาพประกอบ 142 รูปภาพตัวเชื่อมที่ได้พัฒนาขึ้นจากการทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3มิติ

ภาพประกอบ 143 รูปภาพตัวเชื่อมที่ได้พัฒนาแล้ว จากการแกะเทียนด้วยเครื่องCNC

1.2 การพัฒนารูปแบบแผ่นยาง

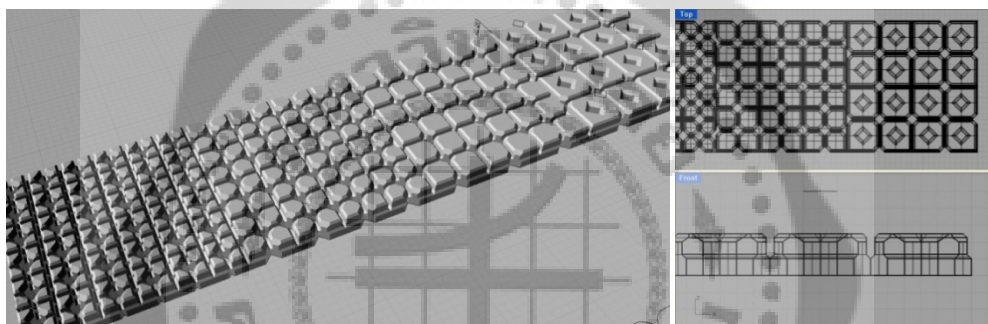

ภาพประกอบ 144 การพัฒนาแบบแผ่นยาง 3มิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

รูปแบบของแผ่นยางที่มีแนวคิดในการออกแบบที่ได้จากการสรุปข้อมูลด้วยการใช้รูปแบบลวดลาย(Pattern)มาเป็นองค์ประกอบหลักในการออกแบบ โดยใช้ลวดลายประจำยามที่เป็นลวดลายพื้นฐานหลักของลายไทยมาเป็นที่มาแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้ทำการพัฒนาให้มีความหลากหลายของขนาดมากขึ้น ลดความโค้งมนและเพิ่มลักษณะของเหลี่ยมมุมมากขึ้นเพื่อการสวมใส่ได้ทั้งผู้หญิง และผู้ชาย อีกทั้งเพิ่มความน่าสนใจให้ชิ้นงานมากขึ้นอีกด้วย

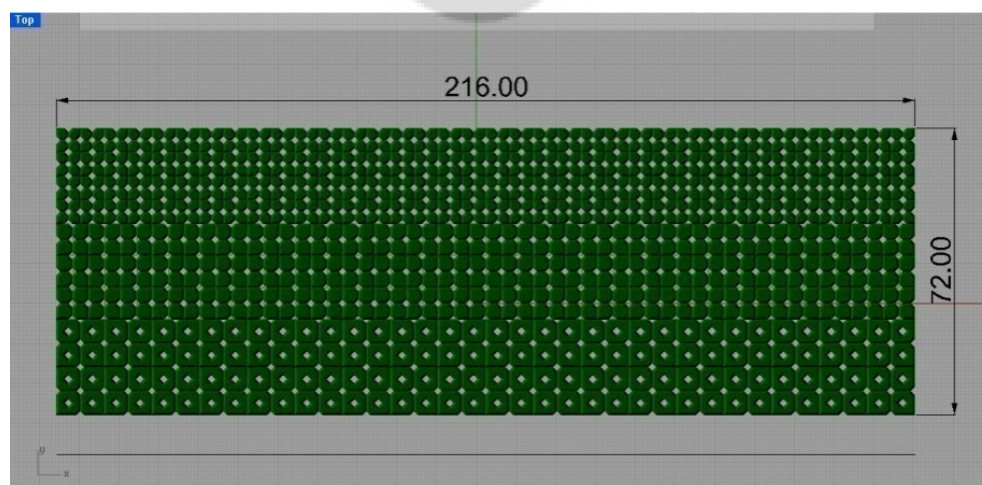
จากการพัฒนาแบบเริ่มแรก ผู้วิจัยได้ทำการนำแบบไปทำการปรึกษาขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยที่มีความชำนาญในการใช้วัสดุซิลิโคนซึ่งเป็นหนึ่งในวัสดุที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับแผ่นยางที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำมาเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมแก่ผู้วิจัยมาว่า ในการใช้งานแผ่นยางควรที่จะทำการฉีกได้ด้วยมือเปล่าไม่ต้องพึ่งการใช้มีดคัตเตอร์ตัดจะสะดวกกว่า แต่ต้องคำนึงถึงความแข็งแรงในการใช้งานให้มีพอที่จะสวมใส่ได้อีกด้วย

ภาพประกอบ 145 การพัฒนาแบบแผ่นยาง โดยเพิ่มความลึกของร่องฉีก

จากรูปผู้วิจัยจึงทำการพัฒนาแบบแผ่นยางให้มีร่องฉีกในแผ่นยางให้มีความลึกลงไปมากกว่าเดิมเพื่อที่จะฉีกง่ายขึ้น และเมื่อฉีกด้วยมือร่องจะช่วยให้ออยฉีกไม่กินเข้าไปในลวดลายของแผ่นยางเป็นการควบคุมทางฉีกแผ่นยางได้อีกด้วย

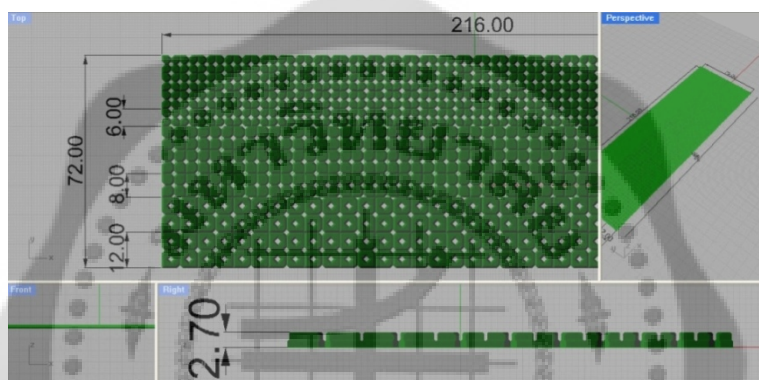
ภาพประกอบ 146 รูปแบบแผ่นยางที่พัฒนาขนาดที่เหมาะสมแล้ว

จากรูปผู้วิจัยทำการพัฒนารูปแบบแผ่นยางให้มีขนาดความกว้างและความยาวที่เหมาะสมสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบในเชิงเครื่องประดับ

ความกว้าง 72.00 มิลลิเมตร เมื่อทำการม้วนทาบและกลัดด้วยตัวเชื่อมแล้ว จะเท่ากับขนาดแหวนเบอร์ 59(ขนาดมาตรฐานยุโรป) ซึ่งเป็นขนาดที่สามารถเป็นใส่ได้ทั้งผู้ชาย และผู้หญิง เมื่อปรับลดขนาดลง

ความยาว 216.00 มิลลิเมตร เมื่อทำการม้วนทาบและกลัดด้วยตัวเชื่อมแล้ว จะเท่ากับขนาดกำไลข้อมือขนาดมาตรฐานที่ใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

ทั้งนี้หากต้องการขนาดที่ใหญ่กว่าก็สามารถเพิ่มขนาดด้วยการเชื่อมต่อแผ่นยางอีกแผ่นตามความพอใจของผู้สวมใส่เองได้

ภาพประกอบ 147 รูปแบบรายละเอียดแผ่นยางที่พัฒนาขนาดที่เหมาะสมแล้ว

ผู้วิจัยทำการพัฒนารูปแบบแผ่นยางให้มีขนาดของลวดลาย และความหนาของแผ่นยางที่เหมาะสมสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบในเชิงเครื่องประดับ และเหมาะสมกับการใช้งาน ซึ่งมีเหตุผลในการออกแบบดังต่อไปนี้

- ลวดลายหน้ากว้าง 6.00 มิลลิเมตร เป็นหน้ากว้างที่ของขนาดแหวนที่นิยมสำหรับผู้หญิง ขนาดหนึ่ง สามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งจะเป็นขนาดหน้ากว้างเล็กสุดที่สามารถสร้างสรรค์เป็นงานเครื่องประดับอื่นๆอีกด้วย

- ลวดลายหน้ากว้าง 8.00 มิลลิเมตร เป็นหน้ากว้างที่ของขนาดแหวนที่นิยมสำหรับผู้ชาย เป็นส่วนมาก และสามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

- ลวดลายหน้ากว้าง 12.00 มิลลิเมตร เป็นหน้ากว้างที่ของขนาดแหวนที่มีขนาดใหญ่เป็นทางเลือกที่สามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

- ความหนาของแผ่นยาง 2.7 มิลลิเมตรเป็นขนาดที่หนาพอที่ชิ้นงานมีความแข็งแรง และหากใส่เป็นแหวนก็จะไม่รู้สึกเกะกะหรือหนาเกินไปขณะสวมใส่ เนื่องจากแหวนเป็นเครื่องประดับที่ต้องการความหนาที่พอเหมาะมากกว่าเครื่องประดับประเภทอื่น

- มีการเพิ่มร่องสำหรับฉีกที่ลิกลงมาจากผิวหน้าเพื่อเพิ่มความสะดวกในการใช้อุปกรณ์สำหรับตัดหรือกรีดให้ขาดได้ง่ายขึ้น

การทดลองคุณสมบัติของวัสดุประเภทยางสังเคราะห์

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองวัสดุ เพื่อที่จะหาขนาดและจำนวนที่เหมาะสมของลวดลายของแผ่นยาง และหาวัสดุประเภทยางสังเคราะห์ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับความต้องการของผู้วิจัยที่สุด

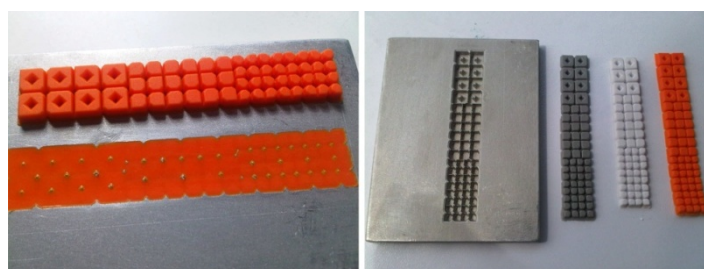
ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองวัสดุที่คัดเลือกมาทั้งหมด 3 ชนิด ได้แก่ ยางซิลิโคนแบบ(Silicone) ยางโพลียูรีเทนแบบ(Polyurethane) และ ยางพีวีซี(PVC) โดยวัสดุทั้ง 3 ชนิดนี้ มีข้อจำกัดในเรื่องของต้นทุนในการผลิต แหล่งวัตถุดิบในประเทศ ระยะเวลาในการผลิต และผู้รับจ้างผลิตในประเทศ มาเป็นข้อจำกัด จึงทำการทดลองได้พอสังเขปดังนี้

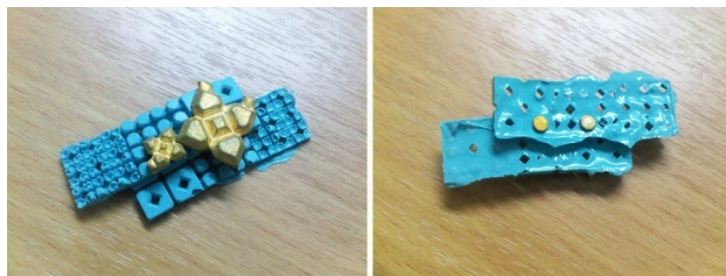
ภาพประกอบ 148 การทดลองหล่อเย็นวัสดุซิลิโคน(Silicone)

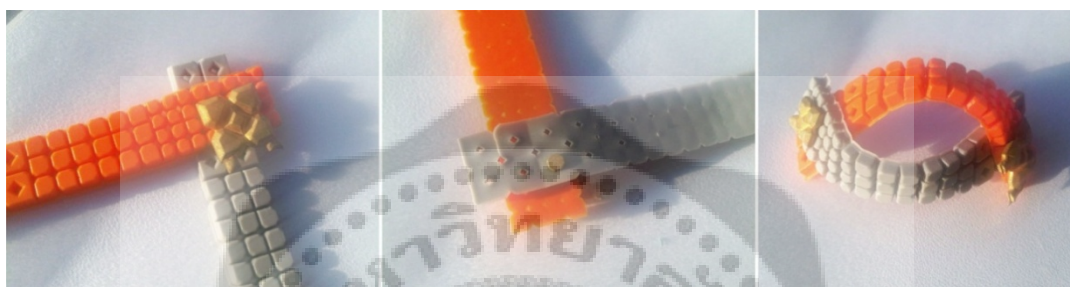
ภาพประกอบ 149 การทดลองหล่อเย็นวัสดุโพลียูรีเทน(Polyurethane)

ภาพประกอบ 150 การทดลองหล่อวัสดุพีวีซี(PVC)

ภาพประกอบ 151 การทดลองใช้งานวัสดุซิลิโคน(Silicone) กับตัวเชื่อมชั้นต้นแบบแรก

ภาพประกอบ 152 การทดลองใช้วัสดุพีวีซี(PVC)กับตัวเชื่อมชั้นต้นแบบแรก

จากการทดลองวัสดุ ผู้วิจัยจึงได้ทำตารางเปรียบเทียบคุณสมบัติของวัสดุประเภทยางสังเคราะห์ทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ ยางซิลิโคน(Silicone) ยางโพลียูรีเทน(Polyurethane) และ ยางพีวีซี(PVC) ได้ดังนี้

ตาราง 3 การเปรียบเทียบคุณสมบัติในการทดลองของวัสดุประเภทยางสังเคราะห์

วัสดุ คุณสมบัติ	ซิลิโคน (Silicone)	โพลียูรีเทน (Polyurethane)	พีวีซี (PVC)
ความเหมาะสม เรื่องรูปแบบ ในการผลิต	ผลิตชิ้นงานที่มีรายละเอียด มากๆ ได้ยอดเยี่ยม	ผลิตชิ้นงานที่มีรายละเอียด มากๆ ได้ไม่ดีนัก ไม่เหมาะสม	ผลิตชิ้นงานที่มีรายละเอียด มากๆ ได้ดีมาก
ความเหมาะสม เรื่องต้นทุน ในการผลิต	หากผลิตจำนวนน้อย(ผลิตเอง) ต้นทุนการผลิตไม่สูงนัก แต่ควบคุมการผลิตได้ยากมาก หากผลิตปริมาณมาก(ว่าจ้าง) ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยจะมีราคา สูงกว่าวัสดุอื่น	หากผลิตจำนวนน้อย(ผลิตเอง) ต้นทุนการผลิตไม่สูงนัก แต่ควบคุมการผลิตได้ยากมาก หากผลิตปริมาณมาก(ว่าจ้าง) ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยจะมีราคา ถูกกว่าวัสดุซิลิโคน	ผลิตเองไม่ได้เนื่องจากต้องใช้ อุปกรณ์อุตสาหกรรมในการผลิต หากผลิตปริมาณมาก(ว่าจ้าง) ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยจะมีราคา ถูกกว่าวัสดุซิลิโคน
ความทนทาน ต่อการฉีกขาด	ชิ้นงานมีความทนทานต่อการ ฉีกขาดได้ดี พอที่จะใช้งานได้	ชิ้นงานมีความทนทานต่อการฉีก ขาดไม่ดีนัก ไม่เพียงพอที่จะใช้งานได้	ชิ้นงานมีความทนทานต่อการฉีก ขาดได้ดีมาก เหมาะสมต่อการใช้งาน
ความยืดหยุ่น	มีความยืดหยุ่นดีมาก และเหมาะสมต่อการใช้งาน	มีความยืดหยุ่นพอประมาณ แต่ไม่เหมาะสมต่อการใช้งานนัก	มีความยืดหยุ่นดี และเหมาะสมต่อการใช้งาน
ความสะอาด เมื่อใช้งาน	เนื้อวัสดุมีส่วนผสมของน้ำมัน ทำให้เวลาใช้งานไปสักระยะ จะเก็บกักฝุ่นละออง สกปรกง่าย	เนื้อวัสดุแห้ง ไม่เก็บกักฝุ่นละออง	เนื้อวัสดุแห้ง ไม่เก็บกักฝุ่นละออง
ความแข็ง	มีความแข็งน้อยที่สุด	มีความแข็งมากที่สุด	มีความแข็งที่เหมาะสม
สีสน	ผลิตสีได้หลากหลายมาก	ผลิตสีได้มากแต่ไม่หลากหลายนัก	ผลิตสีได้หลากหลายมาก

สรุปการทดลองวัสดุ

วัสดุที่มีความเหมาะสมในการสร้างสรรค์ที่สุดคือ วัสดุประเภทยางสังเคราะห์พีวีซี(PVC) เนื่องจาก มีความเหมาะสมในหลายๆด้าน ทั้งเรื่องความเหมาะสมในการผลิตในงานที่มีรายละเอียดมาก ความทนทานต่อการฉีกขาดในระดับการใช้งานเชิงเครื่องประดับ ความยืดหยุ่นที่พอเหมาะ ความสะอาดเมื่อใช้งาน ความแข็งที่พอเหมาะ และสีสนที่หลากหลาย อีกทั้งจากข้อจำกัดในเรื่องการผลิต ที่วัสดุวัสดุประเภทยางสังเคราะห์พีวีซี มีต้นทุนการผลิตที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับวัสดุอื่น จึงเป็นวัสดุที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนำมาสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

8. ขั้นตอนการผลิตต้นแบบ

การผลิตเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม เนื่องจากผลงานแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นตัวเชื่อม ซึ่งสามารถผลิตด้วยกระบวนการผลิตเครื่องประดับในระบบอุตสาหกรรมเครื่องประดับในประเทศไทยได้ และส่วนของแผ่นยางที่ต้องใช้กระบวนการผลิตจากผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นมาใช้ร่วมด้วย โดยแบ่งเป็นขั้นตอนและกระบวนการผลิตได้ดังนี้

ส่วนที่เป็นตัวเชื่อม

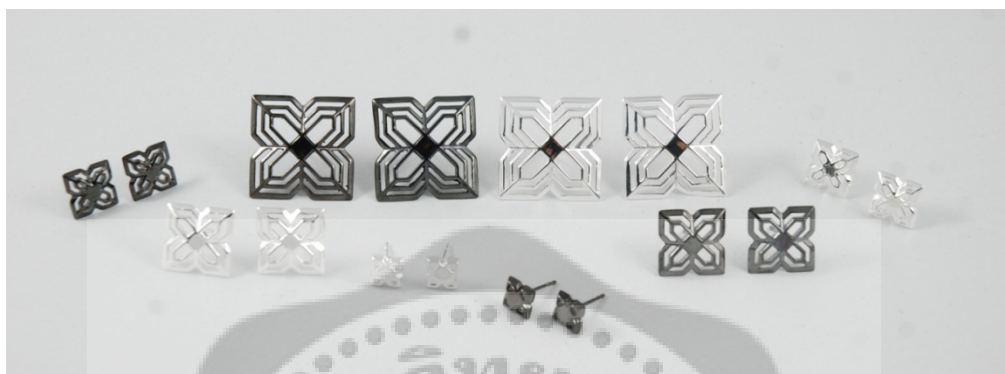
1. วิเคราะห์และพัฒนาแบบจากการประเมิน และปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับร่วมสมัย
2. ทำชิ้นงานทดลองในส่วนของตัวเชื่อม ด้วยโลหะทองเหลืองซึ่งเป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับวัสดุโลหะเงิน แล้วนำมาทดลองใช้งานกับแผ่นยางที่เป็นชิ้นงานทดลองเช่นกัน
3. ปรับปรุงแก้ไขแบบ แล้วทำเป็นต้นแบบด้วยขี้ผึ้ง (Wax)
4. หล่อชิ้นงานต้นแบบ
5. อัดพิมพ์ยาง
6. ฉีดขี้ผึ้ง (Wax) ในพิมพ์ยาง
7. หล่อชิ้นงานทั้งหมดด้วยวัสดุโลหะเงิน และขัดแต่งให้เรียบร้อย
8. ได้ชิ้นงานในส่วนของตัวเชื่อม

ส่วนที่เป็นแผ่นยาง

1. วิเคราะห์และพัฒนาแบบจากการประเมิน และปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับร่วมสมัย
2. ทำชิ้นงานทดลองในส่วนของแผ่นยาง ด้วยวัสดุซิลิโคนหล่อซึ่งเป็นหนึ่งในวัสดุที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับที่ผู้วิจัยต้องการ แล้วนำมาทดลองใช้งานกับส่วนตัวเชื่อมที่เป็นชิ้นงานทดลองที่กล่าวมาข้างต้น
3. ปรับปรุงแก้ไขแบบ และคัดเลือกวัสดุที่เหมาะสมด้วยการประเมินทางด้านคุณสมบัติและความเป็นไปได้ในการผลิต วัสดุที่ถูกคัดเลือกคือ วัสดุพีวีซี(PVC)
4. ทำแม่พิมพ์(Mold) ชิ้นงานทดลองขั้นที่2 ด้วยกระบวนการแกะสลักโลหะด้วยคอมพิวเตอร์(CNC)บนวัสดุอะลูมิเนียม
5. ฉีดแผ่นยางด้วยวัสดุพีวีซี(PVC)ที่เป็นวัสดุที่ได้ทำการคัดเลือกมาในขั้นตอนข้างต้น แล้วนำมาทดลองใช้งานกับส่วนตัวเชื่อมที่เป็นชิ้นงานทดลองที่กล่าวมาข้างต้นอีกครั้งหนึ่ง
6. เมื่อได้วัสดุที่เหมาะสมแล้ว จึงทำแม่พิมพ์(Mold) ชิ้นงานต้นแบบในขนาดจริง ด้วยกระบวนการแกะสลักโลหะด้วยคอมพิวเตอร์(CNC)บนวัสดุอะลูมิเนียม
7. ฉีดแผ่นยางด้วยวัสดุพีวีซี(PVC)
8. ได้ชิ้นงานในส่วนของแผ่นยาง

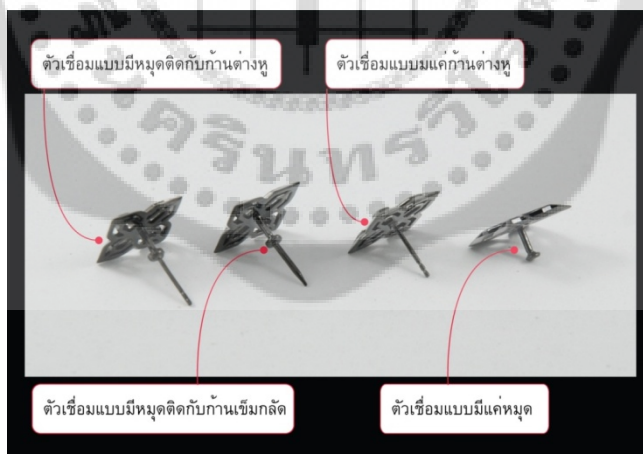
9. ผลงานชิ้นต้นแบบ

ต่อไปนี้เป็น การนำเสนอภาพของผลงานชิ้นต้นแบบขั้นสุดท้ายของเครื่องประดับร่วมสมัย ประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ พร้อมทั้งคำอธิบายในรายละเอียดของการออกแบบ และวิธีการสวมใส่ในรูปแบบต่างๆ

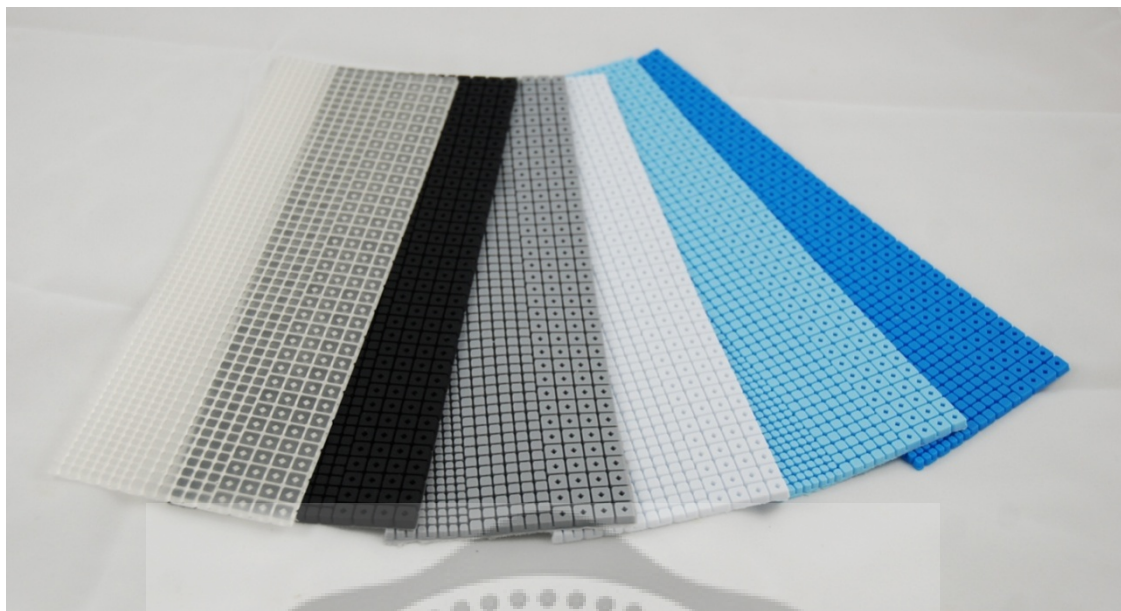

ภาพประกอบ 153 ตัวเชื่อมชิ้นต้นแบบ

ตัวเชื่อมชิ้นต้นแบบมีสี 2 สีคือ Silver และ Black Rhodium และขนาดที่แตกต่างกัน 4 ขนาด เพื่อเป็นทางเลือกในการสวมใส่ทั้งผู้สวมใส่ผู้ชายและผู้หญิง

ภาพประกอบ 154 รูปแบบหมุดของตัวเชื่อมมีรูปแบบของหมุดที่แตกต่างกันตามการใช้งาน

ภาพประกอบ 155 ตัวอย่างแผ่นยางต้นแบบ

แผ่นยางขนาดใหญ่ที่มี ขนาดของลวดลาย และความหนาของแผ่นยางที่เหมาะสมสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบในเชิงเครื่องประดับ และเหมาะสมกับการใช้งาน ซึ่งมีเหตุผลในการออกแบบดังต่อไปนี้

- ลวดลายหน้ากว้าง 6.00 มิลลิเมตร เป็นหน้ากว้างที่ของขนาดแหวนที่นิยมสำหรับผู้หญิง ขนาดหนึ่ง สามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งจะเป็นขนาดหน้ากว้างเล็กสุดที่สามารถสร้างสรรค์เป็นงานเครื่องประดับอื่นๆอีกด้วย

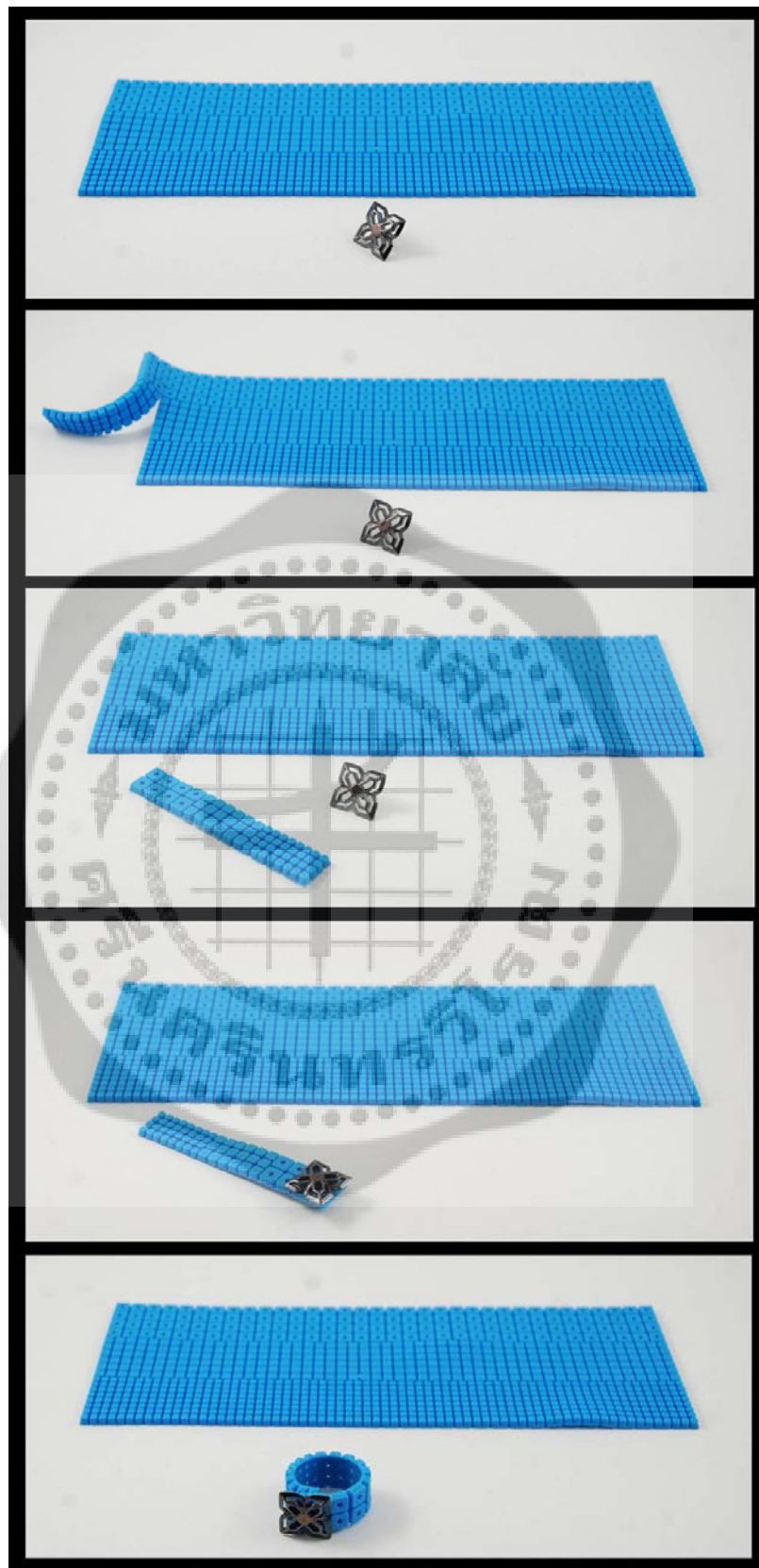
- ลวดลายหน้ากว้าง 8.00 มิลลิเมตร เป็นหน้ากว้างที่ของขนาดแหวนที่นิยมสำหรับผู้ชาย เป็นส่วนมาก และสามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

- ลวดลายหน้ากว้าง 12.00 มิลลิเมตร เป็นหน้ากว้างที่ของขนาดแหวนที่มีขนาดใหญ่เป็นทางเลือกที่สามารถสวมใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

- ความหนาของแผ่นยาง 2.7 มิลลิเมตรเป็นขนาดที่หนาพอที่ชิ้นงานมีความแข็งแรง และหากใส่เป็นแหวนก็จะไม่รู้สึกเกะกะหรือหนาเกินไปขณะสวมใส่ เนื่องจากแหวนเป็นเครื่องประดับที่ต้องการความหนาที่พอเหมาะมากกว่าเครื่องประดับประเภทอื่น และในเรื่องของขนาด ด้านกว้างมีขนาดความยาวพอที่จะเป็นแหวนได้ ด้านยาวมีขนาดความยาวพอที่จะเป็นกำไลข้อมือ

- ความกว้าง 72.00 มิลลิเมตร เมื่อทำการม้วนทาบและกลัดด้วยตัวเชื่อมแล้ว จะเท่ากับขนาดแหวนเบอร์ 59(ขนาดมาตรฐานยุโรป) ซึ่งเป็นขนาดที่สามารถเป็นใส่ได้ทั้งผู้ชาย และผู้หญิง เมื่อปรับลดขนาดลง

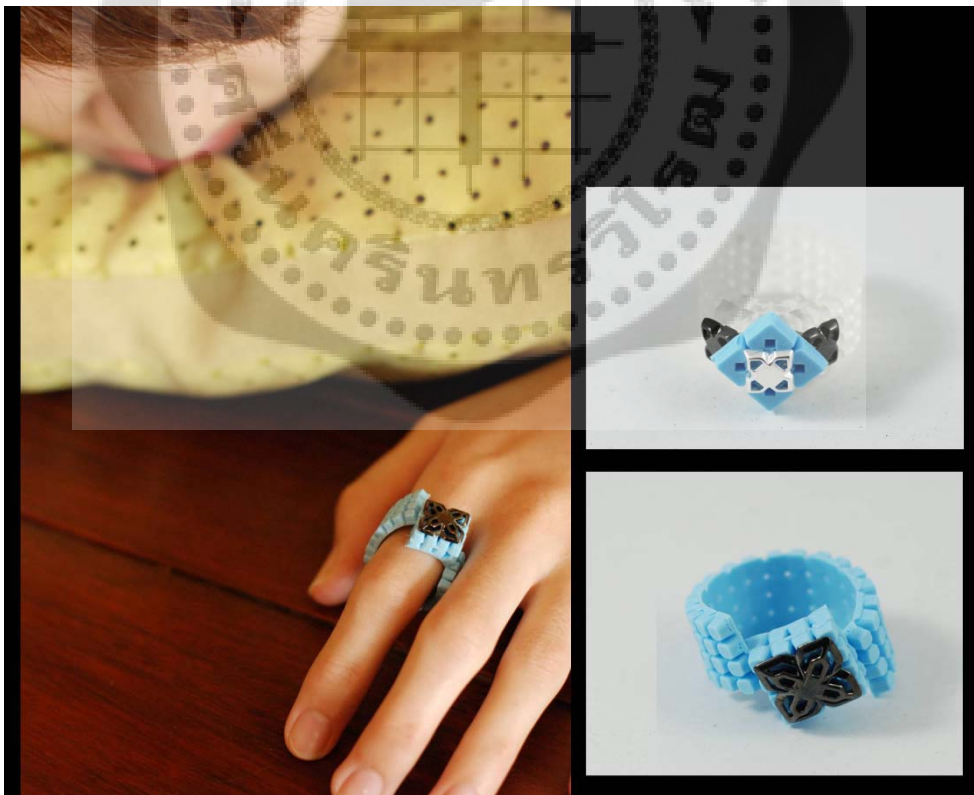
- ความยาว 216.00 มิลลิเมตร เมื่อทำการม้วนทาบและกลัดด้วยตัวเชื่อมแล้ว จะเท่ากับขนาดกำไลข้อมือขนาดมาตรฐานที่ใส่ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

ภาพประกอบ 156 ตัวอย่างภาพประกอบอย่างง่ายอธิบายขั้นตอนในการประกอบชิ้นงาน

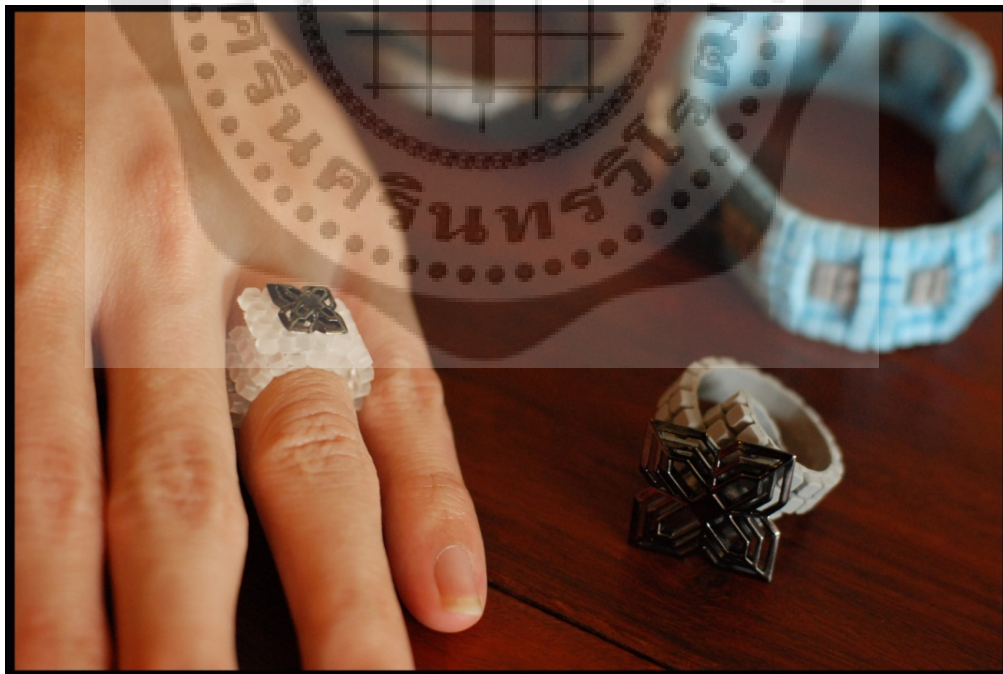
ภาพประกอบ 157 ตัวอย่างการสร้างสร้อยแหวนแบบง่ายๆ โดยผู้สวมใส่สามารถเลือกขนาดของ
ตัวเชื่อม และคุณลักษณะทั้งเรื่องของรูปแบบลวดลาย สีสีนของแผ่นยางได้ด้วยตนเอง

ภาพประกอบ 158 ตัวอย่างการสร้างสร้อยแหวนรูปแบบอื่นๆ โดยผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยน
รูปแบบได้ด้วยตนเอง

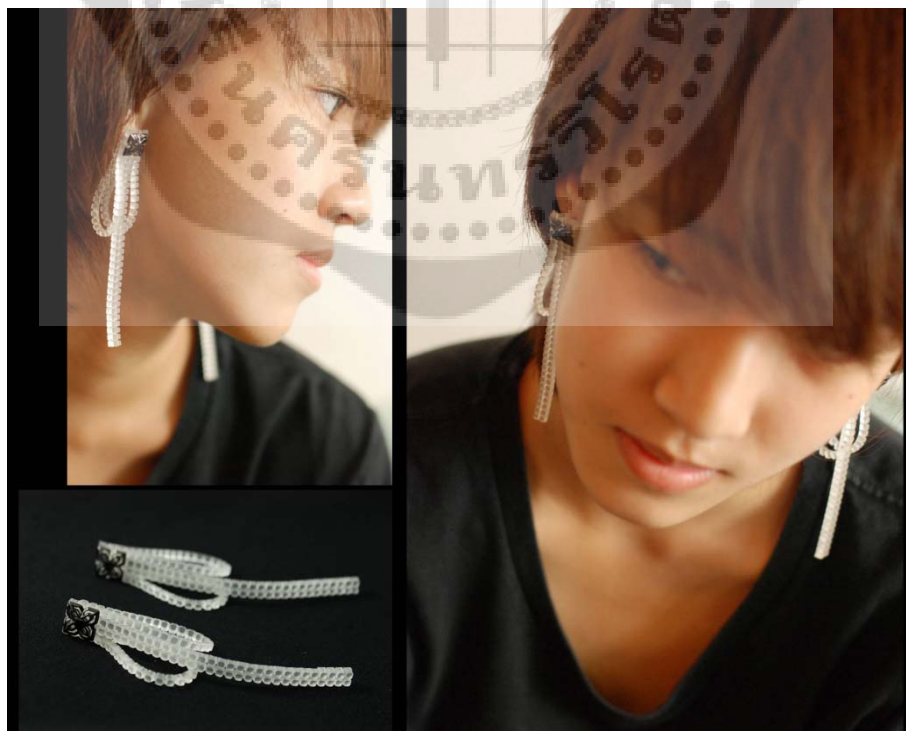
ภาพประกอบ 159 ตัวอย่างการสร้างสรรค์แหวนรูปแบบอื่นๆและการสวมใส่

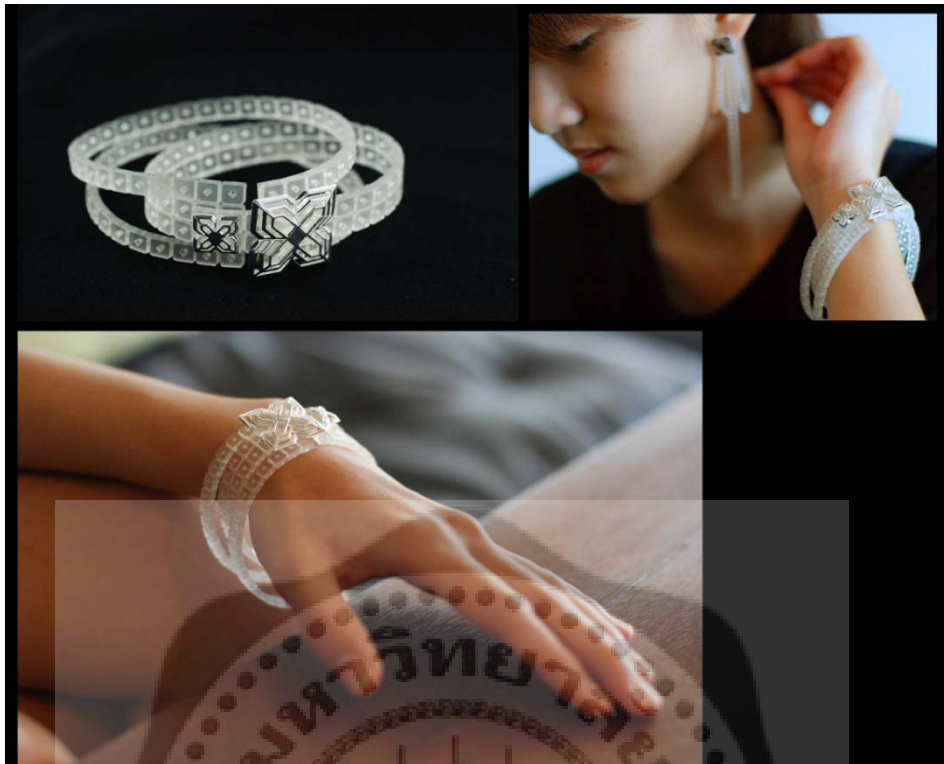
ภาพประกอบ 160 ตัวอย่างการสร้างสรรค์แหวนรูปแบบอื่นๆและการสวมใส่

ภาพประกอบ 161 ตัวอย่างการสร้างสร้อยต่างรูปแบบต่างๆ

ภาพประกอบ 162 ตัวอย่างการสร้างสร้อยต่างหู และการสวมใส่

ภาพประกอบ 163 การสวมใส่กำไลข้อมือ ซึ่งสามารถสร้างสรรค์รูปแบบให้เข้ากันกับต่างหูเป็นเครื่องประดับที่เป็นชุดเดียวกันได้

ภาพประกอบ 164 กำไลข้อมือที่มีรูปแบบของแผ่นยางแบบเดียวกัน แต่มีความต่างกันที่ขนาดของรูปแบบลวดลายทำให้รูปแบบของเครื่องประดับให้มีความแตกต่างกันได้

ภาพประกอบ 165 กำไลข้อมือที่มีรูปแบบของแผ่นยางแบบเดียวกัน แต่ปรับเปลี่ยนการกลัดตัวเชื่อมที่แตกต่างกันทำให้รูปแบบของเครื่องประดับให้มีความแตกต่างกันได้อีกด้วย

ภาพประกอบ 166 ตัวอย่างการสร้างสรรคกำไลข้อมือรูปแบบอื่นๆ

ภาพประกอบ 167 ตัวอย่างการสร้างสร้อยจี้ห้อยคอและสร้อยคอรูปแบบต่างๆ

ภาพประกอบ 168 ตัวอย่างการสร้างสร้อยจี้ห้อยคอและการสวมใส่

ภาพประกอบ 169 ตัวอย่างการสร้างสรรค์เครื่องประดับในรูปแบบต่างๆ โดยที่ไม่ใช้ตัวเชื่อม ผู้สวมใส่ต้องคิดและหารูปแบบในการตัดแผ่นยางเพื่อจะเป็นเครื่องประดับด้วยตัวเอง

10. ความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้นำผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ชิ้นงานต้นแบบไปประเมินความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมาย 2 วิธีด้วยกัน คือ

- การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่มีอายุช่วง 21-30 ปี ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย จำนวน 10 คน
อย่างไม่เป็นทางการได้แสดงความคิดเห็น ด้วยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ
- การนำผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ชิ้นงานต้นแบบ ไปเข้าร่วมประกวดในโครงการ Talent Thai 2011

การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่มีอายุช่วง 21-30 ปี ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย จำนวน 10 คน
อย่างไม่เป็นทางการได้แสดงความคิดเห็น ได้ผลสรุปเชิงพรรณนาดังนี้

ด้านแนวความคิด โดยส่วนใหญ่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าใจถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์เครื่องประดับโดยตัวของสวมใส่เองได้โดยภาพประกอบอธิบายขั้นตอนในการประกอบชิ้นงาน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของตัวผู้วิจัยเองที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้คิดและสร้างสรรค์เครื่องประดับด้วยตัวเอง

ด้านรูปแบบ พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในระดับที่ดี เนื่องจากรูปแบบแผ่นยางที่มีลักษณะที่เรียบง่ายและมีทางเลือกให้ผู้สวมใส่ ทั้งเลือกขนาดและประเภทของเครื่องประดับตามความต้องการของผู้สวมใส่เอง และลักษณะงานที่มีความเป็นเลขาคณิตทำให้เข้ากับการแต่งกายได้ง่าย ไม่ล้าสมัย สวมใส่ได้หลายโอกาส

อีกทั้งลักษณะรูปแบบของตัวเชื่อมโลหะที่มีกลิ่นอายของลวดลายประจำยามซึ่งเป็นลวดลายพื้นฐานของไทย แต่มีความเป็นร่วมสมัยด้วยการตัดทอนและมิติของช่องว่างช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กลุ่มเป้าหมายคิดและแสดงความคิดเห็นกับผู้วิจัยไปในทิศทางเดียวกันว่าเป็นลวดลายไทยที่ประยุกต์ให้ร่วมสมัยได้ รวมทั้งขนาดที่มีให้เลือกหลายหลายก็เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้สวมใส่ได้อีกด้วย

ในเรื่องของรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนเป็นเครื่องประดับแล้ว กลุ่มเป้าหมายจำนวนมากได้แสดงความคิดเห็นว่าผลงานมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ยืดหยุ่นต่อการปรับเปลี่ยนได้หลายรูปแบบ ซึ่งการปรับเปลี่ยนในแต่ละรูปแบบเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลงานได้มากยิ่งขึ้น

ด้านภาพลักษณ์ ในด้านของภาพลักษณ์นั้นกลุ่มเป้าหมายมีความเห็นในทิศทางเดียวกันว่าสามารถเข้าใจได้ไม่ยากว่ามีการใช้เอกลักษณ์ลวดลายไทยมาใช้ในการออกแบบ แต่ยังมีกลุ่มเป้าหมายบางส่วนให้ความเห็นว่า การแสดงออกถึงภาพลักษณ์ไทยค่อนข้างมีความชัดเจนเกินไปเล็กน้อยทำให้เข้าใจง่ายไปสักนิด ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นไปในเชิงเดียวกันว่าผู้สวมใส่สามารถเข้าใจใน ภาพลักษณ์ของผลงานมีที่มากการออกแบบจากลายประจำยามมาประยุกต์ แสดงออกถึงความ เป็นไทยแบบร่วมสมัยได้เป็นอย่างดี

ด้านวัสดุ กลุ่มเป้าหมายได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการใช้วัสดุที่เป็นยางPVC มาประกอบกับโลหะ ได้มีการใช้คุณสมบัติได้อย่างเหมาะสม ทั้งยางPVCที่มีคุณสมบัติยืดหยุ่นพอเหมาะ มีสีสันทึกลากหลาย และที่ความแข็งแรงในระดับที่พอจะเป็นเครื่องประดับได้ และตัวเชื่อมที่เป็นโลหะได้ทำหน้าที่ของการกัลดด้วยความแข็งแรงของโลหะเงินซึ่งก็เป็นคุณสมบัติหลักของโลหะอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าชิ้นงานต้นแบบยังมีบางส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในแง่ของความแข็งแรงบ้าง แต่ในภาพรวมยังถือว่าใช้คุณสมบัติของวัสดุได้อย่างเหมาะสม

ด้านการใช้งานและการสวมใส่ ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่นำเสนอออกมาว่าด้านการใช้งานและการสวมใส่นั้น ผู้สวมใส่ต้องทำความเข้าใจและความคุ้นเคยเกี่ยวกับการประกอบ และการปรับเปลี่ยนในก่อน เมื่อเข้าใจในกระบวนการประกอบแล้ว ผู้สวมใส่จึงจะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้เองตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้สวมใส่แต่ละคน ทั้งนี้มีความเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับความแข็งแรงในบางส่วนของแผ่นยาง

กลุ่มเป้าหมายบางส่วนให้ความคิดเห็นที่น่าสนใจว่า ข้อจำกัดด้านความหนาของส่วนที่เป็นแผ่นยางทำให้ต้องหาทางออกทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับประเภทแหวน ที่มีระยะห่างระหว่างนิ้วข้างเคียงเป็นข้อจำกัดในส่วนนี้ หากแต่ในส่วนนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ข้อจำกัดทางกายภาพมีผลให้ผู้สวมใส่ต้องคิดค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ด้วยตัวเอง ซึ่งถือเป็นหนึ่งในจุดประสงค์ของผลงานเครื่องประดับชุดนี้

ส่วนในเรื่องของปัญหากลุ่มเป้าหมายบางส่วนให้ความเห็นเกี่ยวกับความยุ่งยากในการประกอบและปรับเปลี่ยนอาจจะใช้ในช่วงเวลาที่ต้องการความรวดเร็วไม่ได้ อีกทั้งบางคนยังคงต้องการชิ้นงานที่ประกอบสำเร็จแล้ว ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยคิดว่าหากผลิตในเชิงพาณิชย์ ต้องมีการนำเสนอในส่วนของชิ้นงานสำเร็จเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับกลุ่มเป้าหมาย

ผลจากการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้ได้รับความคิดเห็นที่น่าสนใจมากมาย และส่วนมากมีความเข้าใจในทิศทางเดียวกับที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ นั่นก็คือผลงานเครื่องประดับต้องแสดงออกถึงแนวความคิดที่ชัดเจนได้ ซึ่งผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้ตอบโจทย์ได้ในระดับที่น่าพอใจมาก อาจจะมีบางส่วนในเรื่องกระบวนการผลิตและการตอบสนองการใช้งานยังต้องมีการพัฒนาอีก หากแต่การที่ผลงานได้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สวมใส่ได้ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของตัวเองมาสร้างสรรค์และปรับเปลี่ยนรูปแบบเครื่องประดับด้วยตัวของผู้สวมใส่เอง อีกทั้งผลงานชุดนี้ยังสามารถปรับเปลี่ยนเป็นเครื่องประดับได้หลากหลายประเภท ถือเป็นแนวทางด้านนวัตกรรมของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยที่ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายได้เห็นความสำคัญของจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ไม่มากนัก

การนำผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ชิ้นงานต้นแบบ ไปเข้าร่วมประกวดในโครงการ Talent Thai 2011

ในช่วงเวลาระหว่างที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยครั้งนี้ ได้นำผลงานวิจัยชิ้นต้นแบบไปเข้าร่วมประกวดโครงการ Talent Thai 2011 ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

สาเหตุที่ผู้วิจัยนำผลงานวิจัยชิ้นต้นแบบมาลงประกวดโครงการนี้ เนื่องมาจากว่า ศิลปินนักสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยที่อยู่ในประเทศไทยและไม่ได้ศึกษาต่อต่างประเทศนั้น โดยที่ประสบความสำเร็จส่วนมากแล้วจะเคยผ่านการประกวดโครงการดังกล่าวนี้ ตัวอย่างแบรนด์เครื่องประดับร่วมสมัยที่ผ่านการเข้าร่วมโครงการนี้เช่น แบรนด์Fonthip แบรนด์Flow แบรนด์Saprang แบรนด์Todesire เป็นต้น ถือเป็นจุดเริ่มต้นอีกหนึ่งทางที่สามารถช่วยนักออกแบบและศิลปินเครื่องประดับร่วมสมัยที่ไม่ได้ศึกษาต่อต่างประเทศนำเสนอผลงานเครื่องประดับออกสู่ตลาดในประเทศและต่างประเทศได้ โดยที่ได้รับการช่วยเหลือและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งผลงานการออกแบบที่ผ่านการคัดเลือก โครงการนี้เป็นหนึ่งในโครงการที่ได้รับการยอมรับในประเทศและระดับสากล ซึ่งศิลปินที่ผู้วิจัยได้นำผลงานมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 จาก 3 คน ก็ได้ผ่านการเข้าร่วมมาแล้วหลายครั้ง และยังได้รับเลือกให้เป็นนักออกแบบที่พร้อมจะก้าวสู่ตลาดสากลต่อไป

โครงการ Talent Thai หรือ โครงการสร้างนักร้องแบบสินค้าไลฟ์สไตล์สู่ตลาดโลก เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ ต้องการพัฒนานักร้องแบบที่มีศักยภาพในการออกแบบและผลิตสินค้าไลฟ์สไตล์ประกอบไปด้วย เครื่องใช้ ของตกแต่งบ้าน เฟอร์นิเจอร์ และเครื่องประดับ เพื่อร่วมพัฒนาอย่างทั่วถึง และพัฒนาขีดความสามารถของนักร้องแบบให้ก้าวสู่ตลาดต่างประเทศ ซึ่งจะให้เกิดการสร้างกลุ่มนักร้องแบบที่มีศักยภาพเป็นต้นแบบในการพัฒนานักร้องแบบรุ่นใหม่อย่างเป็นรูปธรรม โดยสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ขยายมูลค่าการส่งออก รวมทั้งเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์กับประเทศไทยในการเป็นประเทศที่มีการออกแบบสินค้าดี

ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ซึ่งงานต้นแบบ ที่ผู้วิจัยได้นำไปประกวดนั้นได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน และได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในผลงานที่อยู่ในกลุ่ม New หรือนักร้องแบบหน้าใหม่ที่นำจับตามอง ซึ่งจะได้รับ การอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาแบรนด์ต่อไป

ภาพประกอบ 170 ภาพหมู่กลุ่มนักร้องแบบหน้าใหม่ที่ได้คัดเลือกในวันอบรม

ภาพประกอบ 171 ผู้วิจัยได้ผ่านการคัดเลือกและได้เข้าอบรมในการพัฒนาแบรนด์ต่อไป

จะเห็นว่าผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ซึ่งงานต้นแบบได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งจากหน่วยงานของภาครัฐ และผู้วิจัยได้รับความคิดเห็นที่น่าสนใจมากมายจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และหนึ่งในนั้นคือคุณสุวรรณ คงขุนเทียน ผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบ บริษัท โยธกา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจว่าผลงานมีความน่าสนใจมาก แต่หากจะเน้นในเชิงพาณิชย์แล้ว ควรที่จะศึกษาและพัฒนาในเรื่องของการตลาดให้มากขึ้น

เนื่องจากจุดเริ่มต้นของผลงานต้นแบบงานวิจัยการศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษาถึงเครื่องประดับร่วมสมัยเป็นหลัก ไม่ได้สร้างสรรค์ขึ้นในเชิงพาณิชย์เป็นสำคัญ แต่ถือว่าความคิดเห็นจากคณะกรรมการก็เป็นสิ่งที่จะละเอียดไม่ได้เช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษา และพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูล

สังเขปวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบหลักและแนวทางการสร้างสรรค์ของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553
2. ออกแบบและผลิตชิ้นงานต้นแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้

วิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ.2543-2553 เป็นแบบวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง คือเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบัน จำนวน 25 ชิ้น โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- วัสดุ
- รูปแบบ
- ภาพลักษณ์

2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยด้วยตัวผู้วิจัยเอง รวมทั้งได้มีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาหาจุดร่วม และแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เป็นผลออกมาเป็นบทวิเคราะห์เชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษา และพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ได้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 ทั้งหมดจำนวน 25 ผลงาน ที่มาจากศิลปินผู้สร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการยอมรับจากวงการเครื่องประดับร่วมสมัยของไทยในปัจจุบันจำนวน 3 คน ศิลปินผู้สร้างสรรค์ทั้ง 3 คนนี้ แต่ละคนมีเอกลักษณ์ทั้งด้านแนวความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยที่แตกต่างกันไป โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ห้วงค์ประกอบหลักออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ด้านวัสดุ จากผลงานทั้งหมดมีการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาใช้สร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด เนื่องจากการเลือกใช้วัสดุเพื่อที่จะใช้คุณสมบัติของวัสดุที่เอื้อต่อการตอบสนองแนวคิด ทั้งในแง่ของรูปลักษณะภายนอก ความหมายของการออกแบบ และการใช้งานหรือการสวมใส่ อีกทั้งยังมีการใช้วัสดุประเพณีนิยมคือวัสดุที่นิยมใช้สร้างสรรค์เครื่องประดับทั่วไปเช่น เงิน ทอง ทองเหลือง หรือหิน และพลอยต่าง ๆ มาสร้างสรรค์ เนื่องจากคนไทยยอมรับในวัสดุเหล่านี้ได้ง่ายกว่าวัสดุที่แปลกใหม่อยู่นั่นเอง

รูปแบบ ได้วิเคราะห์ออกมาที่มีความหลากหลาย ซึ่งรูปแบบที่มีการใช้มากที่สุดคือรูปแบบลวดลาย(Pattern) ซึ่งการใช้ลวดลายต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ และเอกลักษณ์เฉพาะตัวของของผู้สร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ ยังมีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในเรื่องของรูปแบบอาจมาจากกลุ่มเป้าหมายและต้นทุนในการผลิตอีกด้วย

ภาพลักษณ์ ที่ได้จากธรรมชาติมากที่สุดเนื่องจากธรรมชาติเป็นสิ่งที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้คนได้มาตั้งแต่อดีต เข้าถึงได้ง่าย มีอยู่รอบตัว ทั้งกับตัวผู้สร้างสรรค์เองและกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังมีภาพลักษณ์ที่ได้จากเอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรม หรือสถาปัตยกรรมของไทยสามารถแสดงออกถึงความเป็นไทยได้โดยมีการตัดทอนและปรับเปลี่ยนให้ร่วมสมัย ซึ่งสามารถสร้างความสนใจต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งคนไทยและชาวต่างชาติได้ดี

นอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยยังมีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย เกี่ยวกับแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัย ที่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าเครื่องประดับร่วมสมัยต้องให้ความสำคัญกับแนวความคิดที่จะเป็นแนวทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เมื่อได้แนวความคิดที่แน่นอนแล้ว เรื่องของภาพลักษณ์ และวัสดุก็ควรที่จะสอดคล้องไปกับแนวความคิดด้วยซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดจะช่วยส่งเสริมกันและกัน และอีกประเด็นที่สำคัญคือการสร้างเครื่องประดับร่วมสมัยที่แสดงออกถึงความเป็นไทย ซึ่งจะแสดงออกถึงตัวตนของความเป็นไทย ทั้งในแง่ ความเชื่อ วิถีชีวิต สภาพแวดล้อม วัสดุ เทคนิคการผลิต และภูมิปัญญาของไทย ซึ่งตัวศิลปินผู้สร้างสรรค์เองนั้นก็มีความเป็นไทยอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว จึงสามารถแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทั้งของตัวศิลปินเอง และเอกลักษณ์ความเป็นไทยผ่านทางผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยได้

ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

จากการศึกษาข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบวิเคราะห์และการสัมภาษณ์ นำมาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการออกแบบและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ โดยมีขั้นตอนการนำเสนอแบบร่างต่างๆและหุ่นจำลอง ต่อประธาน กรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเครื่องประดับร่วมสมัย จนพัฒนาแบบถึงขั้นต้นแบบจริง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การดำเนินงานกำหนดการร่างแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน คือแนวความคิดหลัก (Concept) และกลุ่มเป้าหมาย

แนวความคิดหลัก (Concept)

เครื่องประดับที่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ชิ้นงานกับผู้สวมใส่ โดยผู้สวมใส่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่เองได้ตามความต้องการของตัวผู้สวมใส่เอง โดยไม่มีรูปแบบที่ตายตัว

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่มีอายุช่วง 21-30 ปี มีต้องการความแปลกใหม่ ให้ความสำคัญกับ ออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ ทั้งผู้หญิง และผู้ชาย

รวมเข้ากับหลักการองค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยของ Amanda Game และ Elizabeth Goring ในการร่างแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ดังนี้

ด้านวัสดุ

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์จะไม่จำกัดวัสดุใดๆมาเป็นข้อจำกัดด้านการออกแบบ แต่จะพิจารณาจากการใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุมาใช้สร้างสรรค์ เป็นการเลือกใช้วัสดุเพื่อที่จะใช้คุณสมบัติของวัสดุที่เอื้อต่อการตอบสนองแนวคิดในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

ด้านรูปแบบ

จะมีการใช้รูปแบบลวดลาย (Pattern) เป็นรูปแบบหลัก ซึ่งการใช้ลวดลายต่างๆขึ้นอยู่กับแนวคิดที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นสิ่งสำคัญ อาจจะมีการใช้รูปแบบอื่นๆมาผสมผสานบ้างขึ้นอยู่กับแนวคิดเช่นกัน อีกทั้งรูปแบบต้องไม่ล้าสมัยเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่มีอายุช่วง 21-30 ปี มีต้องการความแปลกใหม่ ให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์

ด้านภาพลักษณ์

ภาพลักษณ์ที่จะนำมาใช้ผู้วิจัยสามารถเลือกได้ทั้ง เอกลักษณ์ของความเป็นไทย หรือ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเป็นภาพลักษณ์ที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผ่านทางผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย

อีกทั้งยังมีการใช้หลักการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลงาน มีอยู่หลากหลายหลักการ เช่น ทฤษฎีการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม(TRIZ) หลักการลดขนาด (Collapsible) หลักการการออกแบบให้เป็นมาตรฐาน (Modular Design) และเทคนิคการวิเคราะห์ (SCAMPER) ทั้งนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ทุกๆหลักการในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยสามารถเลือกหลักการใดก็ได้มาประยุกต์ในผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

2. การนำเสนอแบบร่าง (Sketch Design) ผู้วิจัยได้ทำการร่างแบบขั้นต้นจำนวนมากกว่า 40แบบ โดยผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบร่างจำนวน 5 แบบ ซึ่งแบบร่างในขั้นตอนนี้ยังไม่ได้ลงในรายละเอียดในด้านรูปแบบมากนัก เป็นการร่างแบบเพื่อหาวิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด

3. การประเมิน และคัดเลือกแบบร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำแบบร่างทั้ง 5 แบบไปให้กับผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมิน และคัดเลือกแบบร่าง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ และสอบถามในเชิงลึก เพื่อหาความเหมาะสมของแนวคิด และรูปแบบ รวมถึงเป็นการนำไปสู่การพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ แบบร่างที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ คือแบบร่างที่ 4 และแบบร่างที่ 5 ซึ่งแบบร่างทั้ง 2 แบบนี้ มีรูปแบบของเครื่องประดับใกล้เคียงกันคือมีการแบ่งชิ้นส่วนสำคัญออกเป็น 2ส่วน คือ ส่วนที่เป็นแผ่นยาง และส่วนที่เป็นตัวเชื่อม

4. การพัฒนาแบบ และปรับแก้ไขแบบ หลังจากที่ผู้วิจัยได้แบบร่างที่ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการคัดเลือกมาแล้ว ขั้นตอนต่อมาได้ทำการพัฒนาแบบเป็นขั้นตอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยยึดหลักแนวทางการสร้างสรรค์ที่ได้กำหนดไว้ แล้วนำมาสร้างรูปแบบจำลอง 3มิติโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถมองเห็นในมิติต่างๆ ในหลายๆมุมมองเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

5. การทำชิ้นงานหุ่นจำลอง และการทดลองวัสดุ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างหุ่นจำลองชิ้นงานส่วนสำคัญของทั้ง 2ส่วน ทั้ง ตัวเชื่อม และแผ่นยาง โดยชิ้นงานตัวเชื่อมจำลองผู้วิจัยได้ทำออกมาเป็นโลหะซึ่งเพื่อนำมาทดลองใช้ประกอบกับ ชิ้นงานแผ่นยางจำลองที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสร้างโดยตัวผู้วิจัยเองด้วยการหล่อซิลิโคนออกมาเพื่อ พิสูจน์ว่าสามารถใช้งานได้จริงหรือไม่ ซึ่งผลการทดลองออกมาเป็นที่น่าพอใจคือสามารถประกอบกันได้ แต่ทั้งนี้เนื่องจากการทำชิ้นงานทดลองในส่วนของแผ่นยางซึ่งผู้วิจัยได้หล่อเองนั้นมีข้อจำกัดทางด้านการผลิตทำให้ คุณภาพของชิ้นงานทดลองส่วนแผ่นยางยังไม่ดีพอ จึงต้องทำการพัฒนา และหาวัสดุที่เหมาะสมสำหรับผลิตชิ้นงานจริงต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยตัวผู้วิจัยเองเกี่ยวกับวัสดุอย่างสังเคราะห์ที่มีความเหมาะสมในการใช้งาน และมีความเป็นไปได้ในการผลิต โดยทำเป็นตารางเปรียบเทียบคุณสมบัติของวัสดุแต่ละประเภท ซึ่งได้ผลออกมาว่าวัสดุอย่าง PVC เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในด้านการใช้งาน และมีความเป็นไปได้ในการผลิต

อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ทำการหาสัดส่วนของลวดลายของแผ่นยาง และขนาดที่เหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว และความหนา ที่ตอบสนองต่อการประกอบ และสวมใส่ โดยที่คำนึงถึงความเหมาะสมของประเภทเครื่องประดับ และกายภาพของร่างกายเป็นหลัก

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในขั้นสุดท้ายก่อนการผลิตชิ้นงานต้นแบบ

7. ทำชิ้นงานต้นแบบด้วยระบบอุตสาหกรรม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการผลิตชิ้นงานต้นแบบเป็น 2 ส่วน คือตัวเชื่อมซึ่งใช้กระบวนการผลิตในระบบอุตสาหกรรมเครื่องประดับ และส่วนของแผ่นยางซึ่งใช้กระบวนการผลิตในระบบอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อื่นๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผลงานการวิจัยครั้งนี้

อภิปรายผล

จากวิจัยเรื่อง การศึกษา และพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ผู้วิจัยพบว่า เครื่องประดับนั้นมีหลากหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทก็มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์เพื่อเป้าหมายที่แตกต่างกันไป เครื่องประดับร่วมสมัยนั้นก็อีกหนึ่งประเภท ซึ่งในเวลานี้ในประเทศไทยยังถือว่าเป็นสิ่งใหม่อยู่ เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผลงานที่ให้ความสำคัญกับแนวความคิดเป็นหลัก มีความหลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง แสดงความเป็นตัวตน ซึ่งแนวความคิดนี้ต้องมาจากผู้สร้างสรรค์เอง ซึ่งแนวความคิดที่แสดงออกผ่านผลงานดังนี้อาจจะได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพแวดล้อม สภาพสังคม เศรษฐกิจ มุมมองทางด้านการเมือง มุมมองในการใช้ชีวิต ฯลฯ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกถึงความงามในความงามในมุมมองต่างๆ ความดี ความคิดสร้างสรรค์ หรือระชดประชัน เสียชื่อเสียง การแสดงออกแนวความคิดอาจจะเห็นได้อย่างชัดเจนในผลงาน หรืออาจจะเป็นการแอบแฝงความหมายเป็นนัยยะบางอย่าง ขึ้นอยู่กับแนวความคิด และมุมมองของศิลปินในเรื่องราวนั้นๆ ซึ่งผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยที่ได้นำมาวิจัยในครั้งนี้มีความหลากหลายในด้านการให้น้ำหนักในเชิงพาณิชย์ และการให้น้ำหนักในเชิงผลงานศิลปะที่แตกต่างกันไปตามแต่ที่ศิลปินผู้สร้างสรรค์วางตำแหน่งตัวเองอยู่ในจุดไหน และกลุ่มเป้าหมายคือใคร ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นสำคัญที่ตัวศิลปินวางตำแหน่งตัวเอง และกลุ่มเป้าหมายนั้น อยู่ที่โอกาสในการศึกษาต่อต่างประเทศ ที่ช่วยให้ตัวศิลปินสามารถเข้าถึงโอกาสในด้านการเปิดมุมมองใหม่ๆ การเข้าถึงประเทศ และสังคมที่เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นที่ยอมรับแล้ว ต้องยอมรับว่าปัจจัยเหล่านี้มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ศิลปินสามารถแสดงผลงานในเชิงเครื่องประดับศิลปะได้ง่ายกว่าในประเทศไทย และสามารถเลี้ยงชีพได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลงานของศิลปินที่เข้าถึงโอกาสเหล่านี้ก็จะมีมุมมองหรือแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่แตกต่างจากศิลปินที่ไม่ได้ไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ ในมุมมองกันผลงานของศิลปินที่ไม่ได้ศึกษาต่อที่ต่างประเทศจะให้น้ำหนักในเชิงพาณิชย์มากขึ้นด้วยการใช้วัสดุมีค่าเป็นวัสดุหลักซึ่งวัสดุมีค่าเป็นที่ยอมรับสำหรับกลุ่มเป้าหมายในประเทศไทย และการส่งผลงานเครื่องประดับเข้าคัดเลือกโครงการประกวดต่างๆที่ภาครัฐให้การสนับสนุน ซึ่งเป็นเป้าหมายเริ่มต้นที่สำคัญของศิลปินเหล่านี้ หากแต่ศิลปินก็ยังให้ความสำคัญกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นหลักอยู่นั่นเอง

อีกทั้งยังมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญของเครื่องประดับร่วมสมัยนอกเหนือจากเรื่องแนวความคิดหลักที่ต้องมีอยู่แล้วมีอยู่ 3 องค์ประกอบหลัก ประกอบไปด้วย

วัสดุ - เครื่องประดับร่วมสมัยมีการใช้วัสดุที่หลากหลาย ซึ่งการใช้วัสดุในเชิงของเครื่องประดับร่วมสมัยจะเป็นการใช้วัสดุเพื่อตอบสนองในเรื่องของแนวความคิดที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงออกผ่านทางผลงาน ไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า แต่การใช้วัสดุที่มีค่าเช่นเงิน หรือทองคำก็ไม่ถือว่าเป็นผิดอะไร อยู่ที่ความต้องการของศิลปินผู้สร้างต้องการนำเสนอและแนวความคิดเป็นสิ่งสำคัญ และอีกเหตุผลหนึ่งที่มีผู้วิจัยคิดว่าที่เครื่องประดับร่วมสมัยที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นส่วนมากมีการใช้วัสดุที่มีค่ามาใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากวัสดุที่มีค่านั้นเป็นที่ยอมรับในหลายวัฒนธรรมทั้งในแง่ของคุณสมบัติ ในแง่ของมูลค่า ในแง่ของสถานะ และในแง่ของจิตใจ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าวัสดุอื่น ๆ จะด้อยคุณค่า หากศิลปินได้มองเห็นถึงคุณค่าของวัสดุอื่น ๆ ที่สามารถตอบสนองการถ่ายทอดแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกผ่านทางผลงานเครื่องประดับ และนำมาปรับประยุกต์ ทำให้เกิดมิติและมุมมองใหม่ๆ ให้กับวัสดุที่เลือกสรรมาได้อย่างสร้างสรรค์ ทำให้คุณค่าของวัสดุในมุมมองใหม่ปรากฏและที่สำคัญสามารถตอบสนองแนวความคิดของผลงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งอาจจะมีความโดดเด่นทางนวัตกรรมของกระบวนการการผลิต มากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว

รูปแบบ - โดยปกติแล้วเรื่องของรูปแบบของผลงานจะขึ้นอยู่กับแนวความคิดที่ศิลปินต้องการสื่อทางผลงาน รวมไปถึงประสบการณ์และความชำนาญของศิลปินผู้สร้างสรรค์เอง ทั้งนี้เรื่องรูปแบบของเครื่องประดับร่วมสมัยจะไม่มีรูปแบบตายตัว เนื่องจากว่ารูปแบบนั้นจะขึ้นอยู่กับแนวความคิดมากกว่ามูลค่าของวัสดุ โดยรูปแบบลวดลาย(Pattern) ที่ผู้วิจัยได้ผลมาจากการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ไม่ได้กำหนดว่าเป็นรูปแบบของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทย เพราะจริงๆ ศิลปินผู้สร้างสรรค์จะไม่มีขีดจำกัดใดๆในเรื่องของการสร้างสรรค์รูปแบบเครื่องประดับร่วมสมัยเลยก็ทีเดียว

ภาพลักษณ์ - เครื่องประดับร่วมสมัยจะไม่มีภาพลักษณ์ที่ตายตัวเช่นเดียวกับวัสดุและรูปแบบเนื่องจากสิ่งสำคัญที่เป็นตัวกำหนดภาพลักษณ์ของเครื่องประดับร่วมสมัยก็คือแนวความคิด หากแต่เนื่องมาจากว่าความสนใจ รสนิยม สภาพแวดล้อมทั้งทางสังคม ภูมิศาสตร์ และสิ่งใดๆก็ตามที่มีอิทธิพลกับศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ จะมีผลให้กับการกำหนดภาพลักษณ์ของผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย ซึ่งเครื่องประดับร่วมสมัยของศิลปินในแต่ละท้องถิ่นจะถ่ายทอดแนวความคิดที่เป็นตัวตนในถิ่นฐานนั้นๆผ่านทางผลงาน และจากผลวิจัยที่ภาพลักษณ์ในเรื่องของเอกลักษณ์ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นมีอยู่มากในผลงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอันเนื่องมาจากว่า ศิลปินทั้ง 3 คนนี้เป็นคนไทยทั้งหมดไม่ว่าจะได้รับการศึกษาต่อต่างประเทศหรือไม่ได้ศึกษาที่ต่างประเทศก็ตามล้วนได้รับการซึมซับเอกลักษณ์ศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นมาตั้งแต่วัยเยาว์ และประเทศไทยนี้ก็เป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ในศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นทั้งดงามไม่เป็นรองชาติใดๆ รวมทั้งเอกลักษณ์ของศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นก็เป็นสิ่งที่ชาวต่างชาติไม่สามารถพบเจอได้จากชาติของตนเองจึงถือว่าเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และสร้างความสนใจให้กับกลุ่มเป้าหมายชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี รวมไปถึง

ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติที่เป็นอีกหนึ่งภาพลักษณ์ที่สำคัญในเรื่องระดับร่วมสมัยในประเทศไทยอาจจะเนื่องจากประเทศไทยมีธรรมชาติที่สวยงามจนทั่วโลกยอมรับอยู่แล้ว อีกทั้งในอดีตมนุษย์นั้นเกิดและดำรงชีวิตอยู่ในธรรมชาติ การที่ภาพลักษณ์ของธรรมชาติจะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจึงเป็นสิ่งที่เข้าใจได้

ในเรื่องความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายมีการสำรวจความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือมีอายุช่วง 21-30 ปีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย จำนวน 10 คน อย่างไรก็ตามเป็นการความคิดเห็นที่น่าสนใจดังนี้

ด้านแนวความคิด - โดยส่วนใหญ่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าใจถึงแนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์เครื่องประดับโดยตัวของผู้สวมใส่เองได้โดยภาพประกอบอธิบายขั้นตอนในการประกอบชิ้นงาน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของตัวผู้วิจัยเองที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้คิดและสร้างสรรค์เครื่องประดับด้วยตัวเอง

ด้านรูปแบบ - พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในระดับที่ดี เนื่องจากรูปแบบแผ่นยางที่มีลักษณะที่เรียบง่ายและมีทางเลือกให้ผู้สวมใส่ ทั้งเลือกขนาดและประเภทของเครื่องประดับตามความต้องการของผู้สวมใส่เอง และลักษณะงานที่มีความเป็นเลขาคณิตทำให้เข้ากับการแต่งกายได้ง่าย ไม่ล้าสมัย สวมใส่ได้หลายโอกาส

อีกทั้งลักษณะรูปแบบของตัวเชื่อมโลหะที่มีกลิ่นอายของลวดลายประจำยามซึ่งเป็นลวดลายพื้นฐานของลายไทย แต่มีความเป็นร่วมสมัยด้วยการตัดทอนและมิติของช่องว่างช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กลุ่มเป้าหมายคิดและแสดงความคิดเห็นกับผู้วิจัยไปในทิศทางเดียวกันว่าเป็นลวดลายไทยที่ประยุกต์ให้ร่วมสมัยได้ รวมทั้งขนาดที่มีให้เลือกหลายหลายก็เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้สวมใส่ได้อีกด้วย

ในเรื่องของรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนเป็นเครื่องประดับแล้ว กลุ่มเป้าหมายจำนวนมากได้แสดงความคิดเห็นว่าผลงานมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ยืดหยุ่นต่อการปรับเปลี่ยนได้หลายรูปแบบ ซึ่งการปรับเปลี่ยนในแต่ละรูปแบบเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลงานได้มากยิ่งขึ้น

ด้านภาพลักษณ์ - ในด้านของภาพลักษณ์นั้นกลุ่มเป้าหมายมีความเห็นในทิศทางเดียวกันว่า สามารถเข้าใจได้ไม่ยากว่ามีการใช้เอกลักษณ์ลวดลายไทยมาใช้ในการออกแบบ แต่ยังมีกลุ่มเป้าหมายบางส่วนให้ความเห็นว่า การแสดงออกถึงภาพลักษณ์ไทยค่อนข้างมีความชัดเจนเกินไปเล็กน้อยทำให้เข้าใจง่ายไปสักนิด ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นไปในเชิงเดียวกันว่าผู้สวมใส่สามารถเข้าใจใน ภาพลักษณ์ของผลงานมีที่มากการออกแบบจากลายประจำยามมาประยุกต์ แสดงออกถึงความ เป็นไทยแบบร่วมสมัยได้เป็นอย่างดี

ด้านวัสดุ - กลุ่มเป้าหมายได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการใช้วัสดุที่เป็นยางPVC มาประกอบกับโลหะ ได้มีการใช้คุณสมบัติได้อย่างเหมาะสม ทั้งยางPVCที่มีคุณสมบัติยืดหยุ่นพอเหมาะ มีสีสันทึกลากหลาย และที่ความแข็งแรงในระดับที่พอจะเป็นเครื่องประดับได้ และตัวเชื่อมที่เป็นโลหะได้ทำหน้าที่ของการกักตุนด้วยความแข็งแรงของโลหะเงินซึ่งก็เป็นคุณสมบัติหลักของโลหะอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าชิ้นงานต้นแบบยังมีบางส่วนของชิ้นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในแง่ของความแข็งแรงบ้าง แต่ในภาพรวมยังถือว่าใช้คุณสมบัติของวัสดุได้อย่างเหมาะสม

ด้านการใช้งานและการสวมใส่ - ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่น่าสนใจออกมาว่าด้านการใช้งานและการสวมใส่นั้น ผู้สวมใส่ต้องทำความเข้าใจและความคุ้นเคยเกี่ยวกับการประกอบ และการปรับเปลี่ยนในก่อน เมื่อเข้าใจในกระบวนการประกอบแล้ว ผู้สวมใส่จึงจะสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้เองตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้สวมใส่แต่ละคน ทั้งนี้มีความเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับความแข็งแรงในบางส่วนของแผ่นยาง

กลุ่มเป้าหมายบางส่วนให้ความคิดเห็นที่น่าสนใจว่า ข้อจำกัดด้านความหนาของส่วนที่เป็นแผ่นยางทำให้ต้องหาทางออกทางการสร้างสรรค์เครื่องประดับประเภทแหวน ที่มีระยะห่างระหว่างนิ้วข้างเคียงเป็นข้อจำกัดในส่วนนี้ หากแต่ในส่วนนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ข้อจำกัดทางกายภาพมีผลให้ผู้สวมใส่ต้องคิดค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ด้วยตัวเอง ซึ่งถือเป็นหนึ่งในจุดประสงค์ของผลงานเครื่องประดับชุดนี้

ส่วนในเรื่องของปัญหาที่กลุ่มเป้าหมายบางส่วนให้ความเห็นเกี่ยวกับความยุ่งยากในการประกอบและปรับเปลี่ยนอาจจะใช้ในบางเวลาที่ต้องการความรวดเร็วไม่ได้ อีกทั้งบางคนยังคงต้องการชิ้นงานที่ประกอบสำเร็จแล้ว ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยคิดว่าหากผลิตในเชิงพาณิชย์ ต้องมีการนำเสนอในส่วนของชิ้นงานสำเร็จเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับกลุ่มเป้าหมาย

ผลจากการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้ได้รับความคิดเห็นที่น่าสนใจมากมาย และส่วนมากมีความเข้าใจในทิศทางเดียวกับที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ นั่นก็คือผลงานเครื่องประดับต้องแสดงออกถึงแนวความคิดที่ชัดเจนได้ ซึ่งผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้ตอบโจทย์ในข้อนี้ได้ในระดับที่น่าพอใจมาก อาจจะมีบางส่วนในเรื่องกระบวนการผลิตและการตอบสนองการใช้งานยังต้องมีการพัฒนาอีก หากแต่การที่ผลงานได้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สวมใส่ได้ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของตัวเองมาสร้างสรรค์และปรับเปลี่ยนรูปแบบเครื่องประดับด้วยตัวของผู้สวมใส่เอง อีกทั้งผลงานชุดนี้ยังสามารถปรับเปลี่ยนเป็นเครื่องประดับได้หลากหลายประเภท ถือว่าเป็นแนวทางด้านนวัตกรรมของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยที่ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายได้เห็นความสำคัญของจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ไม่มากนักน้อย

และความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายในส่วนที่ 2 คือนำผลงานวิจัยชิ้นต้นแบบไปเข้าร่วมประกวดโครงการ Talent Thai 2011 ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ชิ้นงานต้นแบบ ที่ผู้วิจัยได้นำไปประกวดนั้นได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน และได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในผลงานที่อยู่ในกลุ่ม New หรือนักออกแบบหน้าใหม่ที่นำจับตามอง ซึ่งจะได้รับกรอบการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาแบรนด์ต่อไป

จะเห็นว่าผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ชิ้นงานต้นแบบได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งจากหน่วยงานของภาครัฐ และผู้วิจัยได้รับความคิดเห็นที่น่าสนใจมากมายจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และหนึ่งในนั้นคือคุณสุวรรณ คงขุนเทียน ผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบ บริษัท โยธกา อินเทอร์เน็ตเซ็นทรัล จำกัด ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจว่าผลงานมีความน่าสนใจมาก แต่หากจะเน้นในเชิงพาณิชย์แล้ว ควรที่จะศึกษาและพัฒนาในเรื่องของการตลาดให้มากขึ้น

เนื่องจากจุดเริ่มต้นของผลงานต้นแบบงานวิจัยการศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัย ประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษาถึงเครื่องประดับร่วมสมัยเป็นหลัก ไม่ได้สร้างสรรค์ขึ้นในเชิงพาณิชย์เป็นสำคัญ แต่ถือว่าคุณค่าที่เห็นจากคณะกรรมการก็เป็นสิ่งที่จะละเอียดไม่ได้เช่นกัน

สำหรับผู้วิจัยแล้วเครื่องประดับร่วมสมัยอาจจะเป็นสิ่งที่ใหม่อยู่ในสังคมไทยที่โดยมากเห็นว่าเครื่องประดับต้องมีมูลค่าในเชิงพาณิชย์เป็นสำคัญ ไม่ให้ความสำคัญกับการออกแบบเท่าที่ควรทั้งที่อุตสาหกรรมเครื่องประดับเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทย และเครื่องประดับร่วมสมัยนั้นให้ความสำคัญกับแนวความคิดและความคิดสร้างสรรค์เป็นหลัก หากวงการเครื่องประดับไทยเล็งเห็นความสำคัญของเครื่องประดับร่วมสมัยและเห็นถึงคุณค่าของการออกแบบ ซึ่งการออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์นี้จะเปรียบเสมือนทรัพยากรที่ช่วยสร้างคุณค่า และมูลค่าของผลงานเครื่องประดับไทยได้ โดยที่ทรัพยากรความคิดสร้างสรรค์นี้จะไม่มีวันหมดไปอีกด้วย วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องการศึกษา และพัฒนารูปแบบเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่นี้ให้ความสำคัญในเรื่องของการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้สวมใส่ผลงานเครื่องประดับได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง โดยที่ผลงานนี้จะเปรียบเสมือนการออกแบบปลายเปิด ผู้สวมใส่สามารถที่จะคิด ค้นหา ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการของตนเองมาประกอบ ปรับเปลี่ยนรูปแบบผลงานเครื่องประดับด้วยตนเอง ซึ่งผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่สามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจถึงแนวความคิดได้ในระดับที่น่าพอใจ อาจจะเนื่องมาจากว่าในปัจจุบันข้อมูลและข่าวสารเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายกว่าในอดีตจากการที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่ ทำให้ศิลปะและการออกแบบเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย และสังคมเริ่มที่จะให้ความสำคัญกับการออกแบบมากขึ้นดังจะเห็นได้จากการเริ่มมีหน่วยงานในภาครัฐหรือ เช่น สำนักงานศิลปะร่วมสมัยโดยกระทรวงวัฒนธรรม หรือสำนักส่งเสริมมูลค่าเพิ่มเพื่อการส่งออกโดยกรมส่งเสริมการส่งออกที่ดี ที่เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรด้านการออกแบบในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ โดยมีโครงการอบรมและการประกวดมากมายเพื่อสนับสนุนให้นักออกแบบได้พัฒนาตนเองต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การสวมใส่เครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ ผู้สวมใส่ต้องมีความเข้าใจในกระบวนการประกอบเสียก่อนที่จะทำการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ดังนั้นควรมีตัวอย่างผลงานหรือ วิธีการประกอบและปรับเปลี่ยนอย่างง่าย เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้สวมใส่ได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาหัวข้อต่าง ๆ เพิ่มเติมดังต่อไปนี้

1. หากต้องการพัฒนาการวิจัยไปในเชิงพาณิชย์ ควรที่จะศึกษาในด้านการตลาด และพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น
2. ควรที่จะเน้นเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ในงานวิจัยในหัวข้ออื่นๆ เพื่อที่จะแตกแขนง และเป็นประโยชน์ให้นักออกแบบรุ่นต่อไปได้ต่อยอดความคิดในเชิงสร้างสรรค์ไม่ใช้การลอกเลียนแบบ
3. แนวความคิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบสามารถที่จะพัฒนาไปใช้ในการวิจัยการออกแบบในผลิตภัณฑ์อื่นได้อีกตามความเหมาะสม

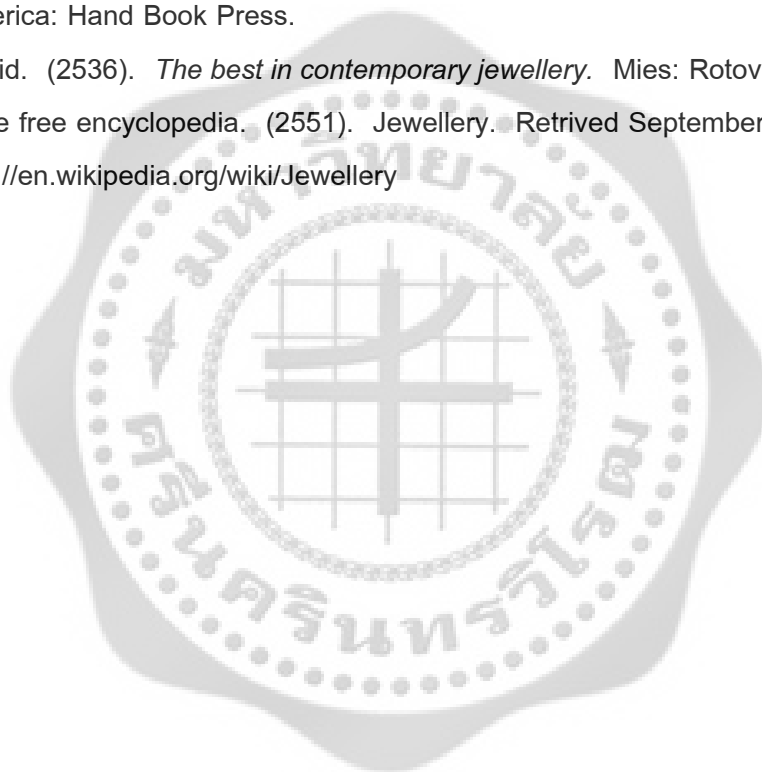
บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการคลัง. (2552). *แผนปฏิบัติการ : ไทยเข้มแข็ง 2555*. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.ryt9.com/s/mof/567416>
- โชคชัย บุตรครุฑ. (2550). *การแก้ไขวิกฤตการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโลก*. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2553, จาก school.obec.go.th/saod_rs/s003/p16.ppt
- ฐานเศรษฐกิจ. (2552). *อัญมณีทรุดหนักรอบ 20 ปี*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2553, จาก <http://www.decha.com/main/showTopic.php?id=2648>
- ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์. (2553, 10 มิถุนายน). *สัมภาษณ์โดย สฤณีพร ยอดศรี ที่ร้านกาแฟสตาร์บัคส์ สาขา RCA*.
- ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์. (2551). *Art & Contemporary Jewellery พลิกมิติธุรกิจใหม่ รวยด้วยไอเดีย*. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2554, จาก <http://www.boybdream.com/manager-news-content.php?newid=104038>
- ธัญญา ผลอนันต์. (2545). *TRIZ 40 หลักการสร้างสรรคนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: สมาคม-ส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ธีระชัย สุขสด. (2544). *การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- นิรัช สุดสังข์. (2548). *การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประพจน์ คล้ายสุบรรณ. (2552). *กฎหมายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2553, จาก www.nitiramuthai.com/picture/news/SG0598.doc
- โพสต์ทูเดย์. (2552). *ดีไซน์ไทย 2009*. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2552, จาก <http://www.posttoday.com/printnews.php?id=66947>
- ไฟโรจน์ พิทยเมธี. (2553). *"TRIZ" หลักการสร้างสรรคนวัตกรรม (ตีความใหม่เพื่อการออกแบบ)*. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2553, จาก http://www.facebook.com/note.php?note_id=147017095332745&id=136314789730186&ref=mf#!note.php?note_id=147017095332745&id=136314789730186&ref=mf
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2549). *การพัฒนาผลิตภัณฑ์*. สืบค้น เมื่อ 19 มกราคม 2554, จาก <http://www.nsrui.ac.th/e-learning/sonthaya/lesson%204/lesson%204%20-%202.html>
- มาศา มาลากุล ณ อยุธยา. (2549). *โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายการออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ*. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2552, จาก <http://gemandJewellerydb.git.or.th/design/>
- วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. (2536). *ศิลปะเครื่องประดับ*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- วรรณรัตน์ อินทร์อ่ำ. (2535). *ศิลปะพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.

- วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. (2548). *หลักการและแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์*. กรุงเทพฯ: แอปป้า พรินท์ติ้ง กรุป.
- วัชรินทร์ จรุงจิตสุนทร. (2550). *ข้อคิดดีๆสำหรับแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์*. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2552, จาก <http://uddee.multiply.com/journal/item/41/41>
- วิณะ จุฑะวิภาต. (2545). *การออกแบบเครื่องประดับ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2550). *ภาพรวมของการส่งออกเครื่องประดับแท้ไทยในตลาดสหรัฐฯปี 2550*. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.positioningmag.com/PRNews/PrintPRNews.aspx?id=61069>
- ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC). (2552). *ทำไมต้องเศรษฐกิจสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: เอ.อาร์ อินโฟเมชั่น แอนด์ พับลิเคชั่น.
- ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ. (2552). *ภาวะการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ*. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2553, จาก www.depthai.go.th/DEP/DOC/52/52002398.doc
- สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ(องค์การมหาชน). (2546). *รวมบทความอัญมณีและเครื่องประดับ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ(องค์การมหาชน). (2552). *บทบาทเครื่องประดับเงินในปี 2009*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2553, จาก http://gemandJewellerydb.git.or.th/GemProject/Gemfiles/non-member/silver_1152.pdf
- สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงปารีส. (2553). *ตลาดสินค้าเครื่องประดับในฝรั่งเศส*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2553, จาก <http://ethaitrade.com/2010/export-watch/world-watch/ตลาดเครื่องประดับ/>
- สำนักข่าวอินโฟเควสท์. (2552). *ผู้เชี่ยวชาญคาดวิกฤตเศรษฐกิจโลกปัจจุบันรุนแรงกว่าช่วงทศวรรษที่ 90 ซึ่งราคาทองอาจพุ่งกระฉูด*. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.ryt9.com/s/iq03/568179>
- Amanda Game; & Elizabeth Goring. (2544). *Jewellery moves*. Scotland : National Museums of Scotland Limited.
- Benjamin Lignel. (2549). *What does Contemporary Jewellery mean?*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2553, จาก http://www.klimt02.net/forum/index.php?item_id=7624
- Blauer, Ettagle. (2534). *Contemporary American Jewellery Design. Sculpture to Ware and Art Ware*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Doris Maninger. (2552). *บทนำการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ที่ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ(TCDC)*. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2552, จาก http://adviser.eduzones.com/fashiondesignstudio/print.php?content_id=30662

- E learning กศน. (2545). *อัญมณี / เครื่องประดับ*. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2552, จาก http://www.dei.ac.th/index/library_jewel.html
- Jinks McGrath. (2550). *The Complete Jewellery Making Course*. Singapore: Page One Publishing Private Limited.
- Mollerup, Per. (2544). *Collapsible : The Genius of Space-saving Design*. Hong Kong: Chronicle Books.
- Tim McCreight. (2542). *BOXES & LOCKETS Metalsmithing Techniques*. United States of America: Hand Book Press.
- Tim McCreight. (2540). *JEWELLERY Fundamentals of Metalsmithing*. United States of America: Hand Book Press.
- Watkins, David. (2536). *The best in contemporary jewellery*. Mies: Rotovision
- Wikipedia, the free encyclopedia. (2551). Jewellery. Retrived September 7, 2008, from <http://en.wikipedia.org/wiki/Jewellery>

ภาคผนวก ก
เอกสารขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศร 0519.9/ 1148

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตุน.วิ. 23 เขตวัฒนา กทม. 10110

๖3 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ขะเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาวดี ศิรินคราภรณ์

(อาจารย์ประจำภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโท ทางงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา และ
สามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลส่งรับการจัดทำงานวิจัย
จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญด้านสหพันธ์สหพันธ์วิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็น
ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านสหพันธ์วิจัย ดังนั้นทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนางสฤณีพร ขอลศรี สำหรับบทวิจัยปริญญาโท ทั้งนี้
เรื่อง การศึกษาและพัฒนาอุปกรณ์เครื่องประดับเงินจรมลมือระมาทรับเปลี่ยนรูปแบบได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิรินีระ (สิริ) อินทรรัตน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9 / 1148.2

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

13 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ทวิศักดิ์ มูลสวัสดิ์

อาจารย์ประจำภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้นิสิตที่เข้าเรียนระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดให้นิสิตทำวิจัยเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร ในกรณีนี้ นายสุชาติพร ยอดศรี นิสิตได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่" ดังนั้นคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความเห็นว่าท่านมีความรู้ความสามารถในหัวข้อดังกล่าว จึงใคร่ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแบบวิเคราะห์ และ เครื่องมือวิจัย ของนิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแก่นิสิตด้วย ขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9 / 1148.3

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม. 10110

13 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คุณอดิษฐ์ ต้นติวาท : ศิลปินและเจ้าของออตตาแกลเลอร์ ผู้เชี่ยวชาญเครื่องประดับร่วมสมัย

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้นิสิตที่เข้าเรียนระดับบัณฑิตศึกษากำหนดให้นิสิตทำวิจัยเพื่อจัดทำปฏิญานิพนธ์ตามหลักสูตร ในกรณีนี้นายสฤณีพร ยอดศรี นิสิตได้จัดทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่" ดังนั้นคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความเห็นว่าคุณมีความรู้ความสามารถในหัวข้อดังกล่าว จึงใคร่ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแบบวิเคราะห์ และ เครื่องมือวิจัย ของนิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแก่นิสิตด้วย ขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9 / 1148.4

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

13 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คุณฤดี ดันเจริญ : ศิลปินผู้เชี่ยวชาญเครื่องประดับร่วมสมัย

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้นิสิตที่เข้าเรียนระดับบัณฑิตศึกษากำหนดให้นิสิตทำวิจัยเพื่อจัดทำปฏิญานิพนธ์ตามหลักสูตร ในการนี้ นายสุฤทธิพร ยอดศรี นิสิตได้จัดทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาและพัฒนาเครื่องประดับร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่" ดังนั้นคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความเห็นว่าท่านมีความรู้ความสามารถในหัวข้อดังกล่าว จึงใคร่ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวิเคราะห์ และ เครื่องมือวิจัย ของนิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแก่นิสิตด้วย ขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

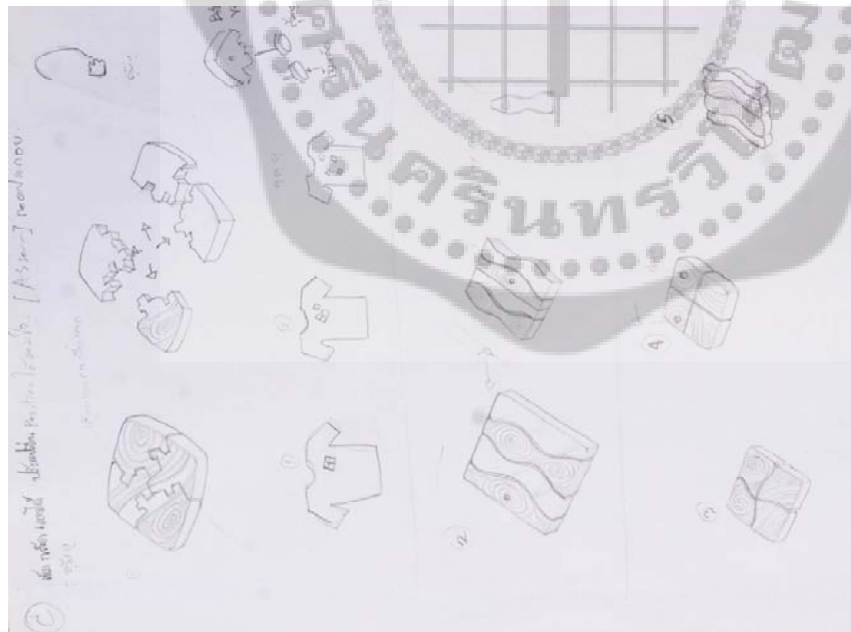
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

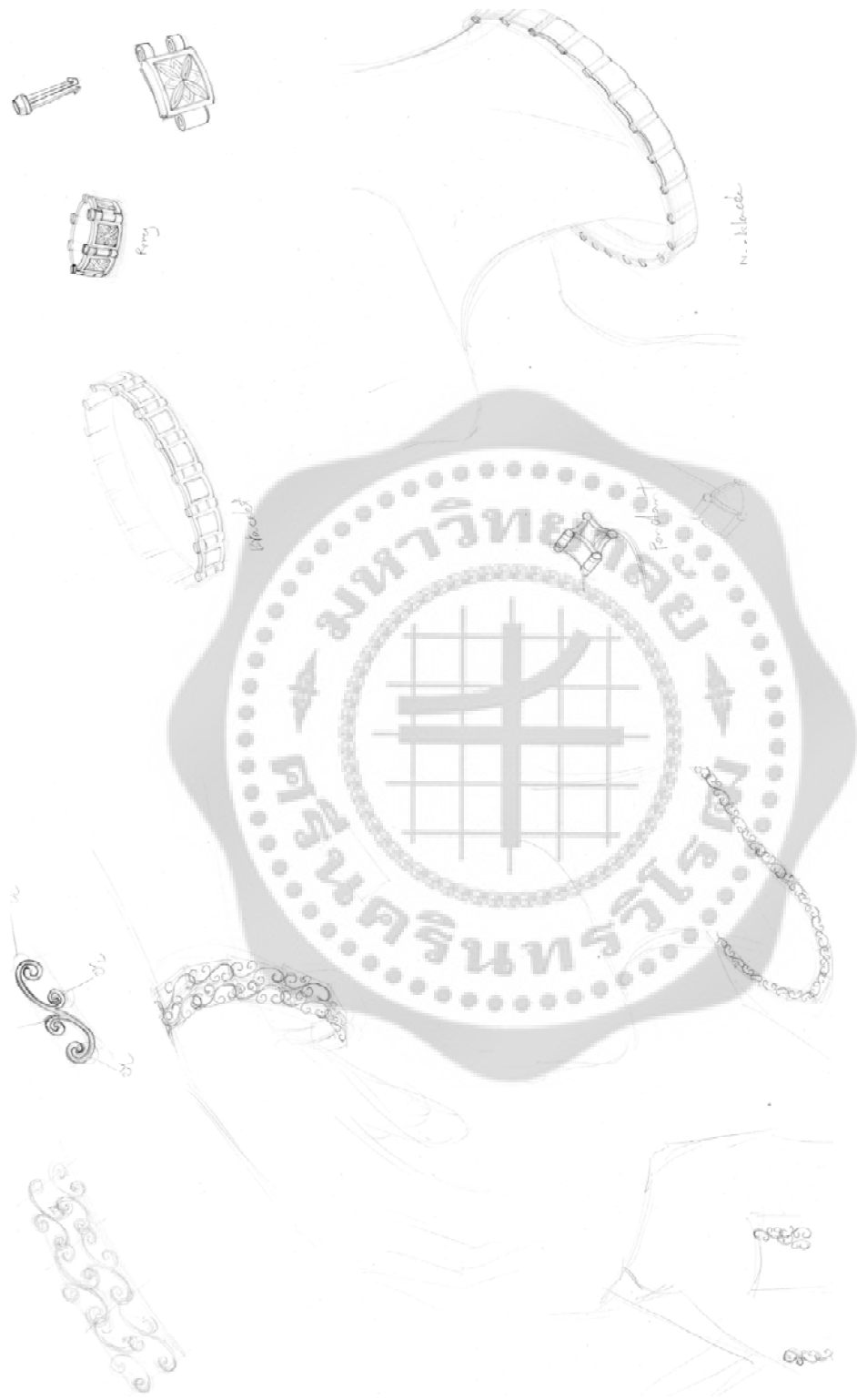

ภาคผนวก ข
แบบร่าง

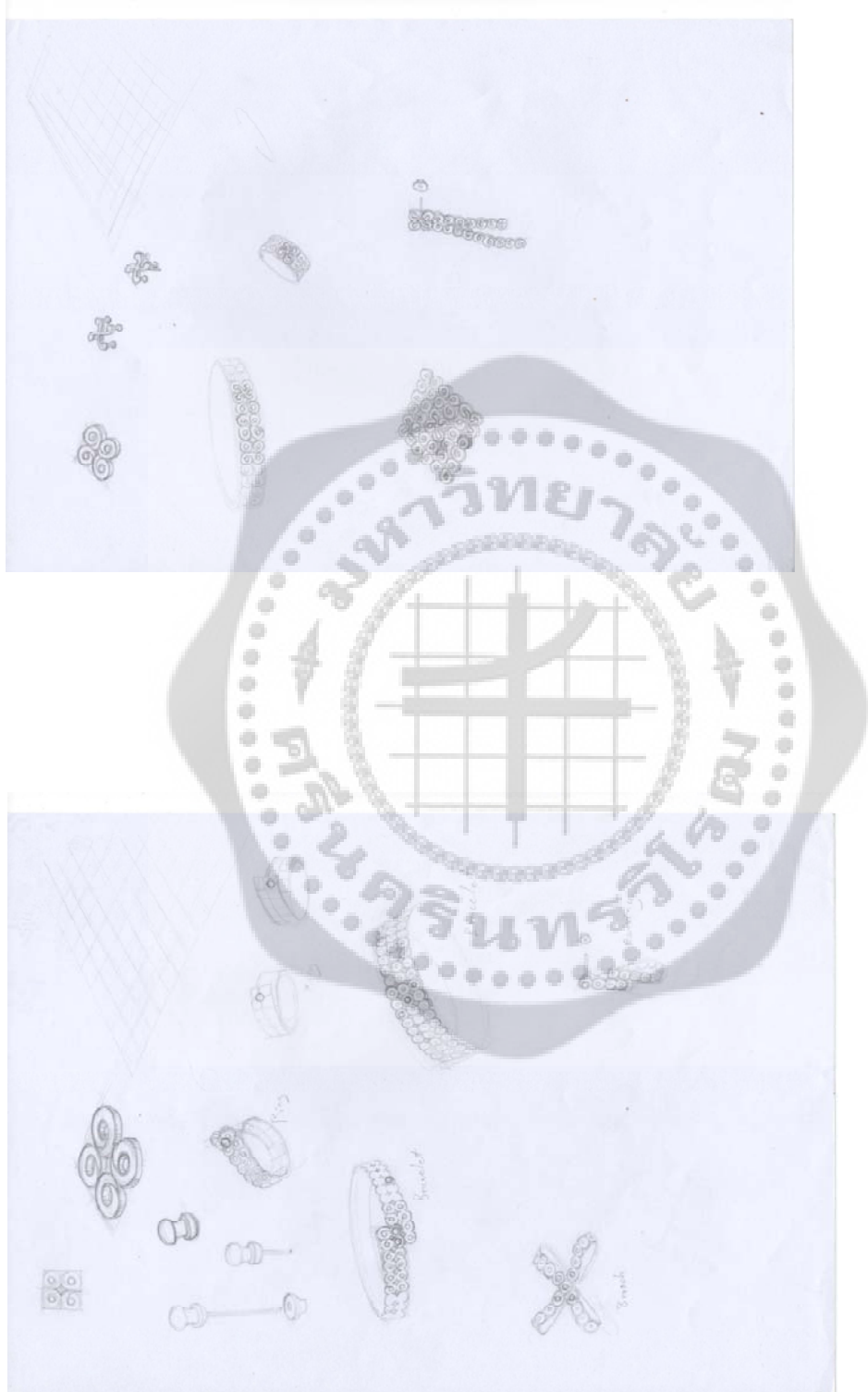

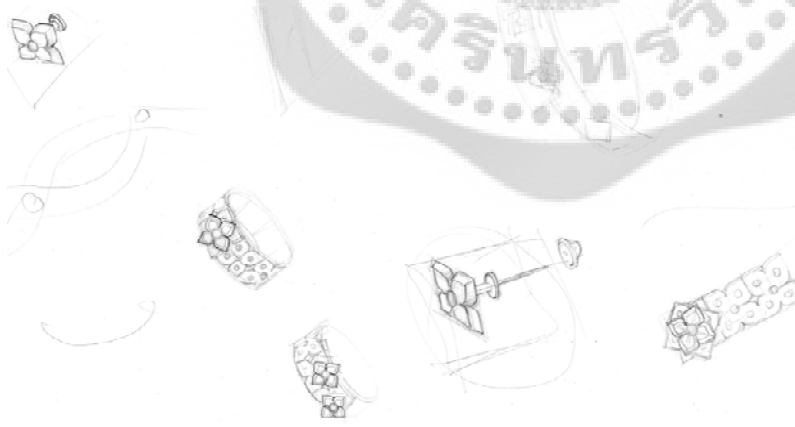

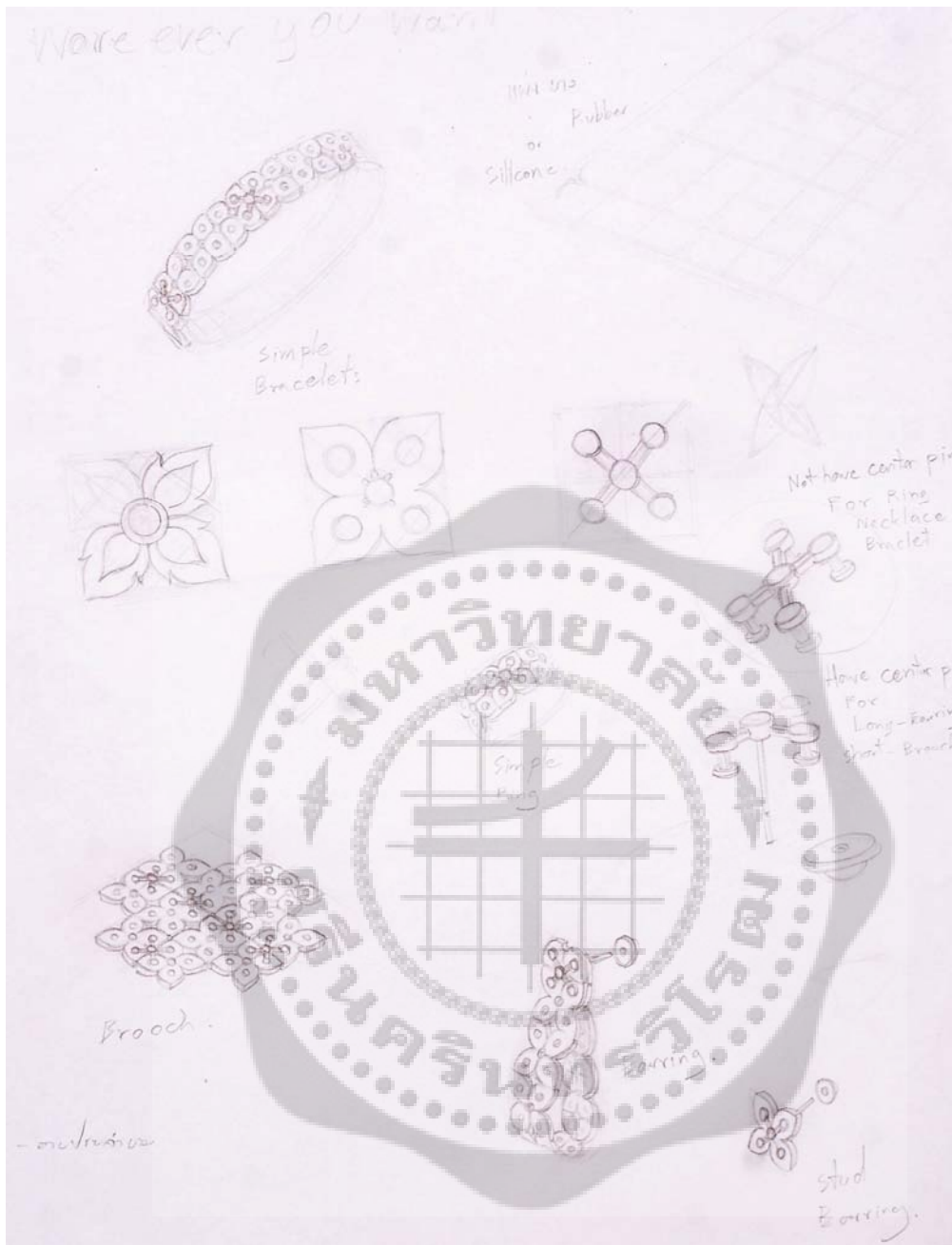

The logo of Rajabhat Buriram University is a circular emblem with a grid pattern in the center. The text 'มหาวิทยาลัยราชภัฏบรจรม' is written around the perimeter of the emblem.

ภาคผนวก ค
แบบวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี
พ.ศ. 2543-2553

แบบวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี

พ.ศ. 2543-2553

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาารูปแบบเครื่องประดับเงินร่วมสมัยประเภทปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่

โดย นาย สฤณีพร ยอดศรี

นิสิตปริญญาโท สาขา นวัตกรรมการออกแบบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553
- ออกแบบและผลิตชิ้นงานต้นแบบเครื่องประดับเงินร่วมสมัย ที่มีแนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสวมใส่ได้

ข้อมูลโดยย่อที่เป็นประโยชน์ต่อการทำแบบวิเคราะห์

คำจำกัดความของเครื่องประดับร่วมสมัย

เครื่องประดับร่วมสมัยเป็นผลงานที่มีความหลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง แสดงความเป็นตัวตน และแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ได้ มีการใช้วัสดุที่หลากหลาย ไม่ยึดติดกับวัสดุที่มีค่า มีความโดดเด่นทางนวัตกรรมทั้งแนวคิด สุนทรียะ และกระบวนการการผลิต มากกว่าจะเป็นไปในเชิงพาณิชย์เพียงอย่างเดียว

องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยประกอบไปด้วย

วัสดุ - การเล่นแร่แปรธาตุ , ลักษณะเฉพาะ , สี สัน และคุณค่าทางวัฒนธรรม

รูปแบบ - ความสมดุล , ความกลมกลืน , สายเส้น , รูปแบบลวดลาย , ขนาด , โครงสร้าง และปริมาตร

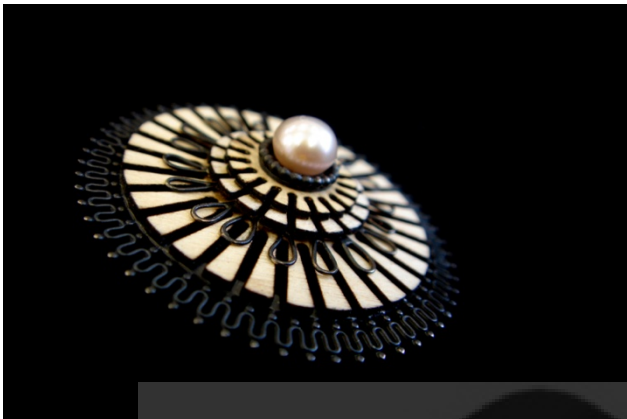
ภาพลักษณ์ - จินตนาการ , เอกลักษณ์ , สิ่งที่กลับกัน , ตำนาน , ธรรมชาติ , การเมือง และสัญลักษณ์

องค์ประกอบหลักดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการออกแบบและสร้างสรรค์งานเครื่องประดับร่วมสมัยได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องใช้ทุกโครงสร้างหรือทุกแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวผู้สร้างสรรค์งานเครื่องประดับเองว่าจะเลือกใช้อะไรที่เหมาะสมกับชิ้นงานเครื่องประดับตอบสนองกับแนวความคิด และความเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์เอง

ซึ่งเครื่องประดับร่วมสมัยให้ความสำคัญกับแนวความคิดเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เรื่องของรูปแบบซึ่งเป็นแนวทางในการออกแบบ และการเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมจะเป็นการส่งเสริมให้ชิ้นงานเครื่องประดับร่วมสมัยแสดงออกได้ถึงแนวความคิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

แบบวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของเครื่องประดับร่วมสมัยในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงจำนวน 25 ชิ้น ให้ทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างว่าผลงานดังกล่าว มีการใช้องค์ประกอบหลักทั้ง 3 ที่กล่าวมาข้างต้นอย่างไรบ้าง

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>1. ชื่อผลงาน Blossoming Ring</p> <p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 50x50x40 มม.</p> <p>ประเภท – แหวน</p> <p>การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว</p> <p>วัสดุ ส่วนประกอบ – เงินชุบทอง22K , ไม้อัดพิเศษ , ไข่มุกสีครีม</p>	วัสดุ
<p>แนวคิด - ผู้สร้างซึ่งมีความชื่นชอบในดอกไม้ และใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบงานเครื่องประดับเรื่อยมา แต่ในงานออกแบบและงานศิลปะต่าง ๆ นั้น โดยส่วนใหญ่จะใช้ความงามของดอกไม้ยามที่บานสวยงามเต็มที่ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะดอกไม้ต่าง ๆ ล้วนมีอายุที่สั้นและผู้คนย่อมต้องการเก็บความประทับใจตอนที่สวยงามที่สุดไว้ จึงเริ่มที่จะสนใจช่วงชีวิตขณะต่างๆของดอกไม้ตั้งแต่ตูมเริ่มผลิบาน บานเต็มที่ เริ่มเหี่ยวเฉา เหี่ยวเฉา และช่วงสุดท้ายที่กลีบร่วงไปแล้ว เหลือแต่เมล็ดเพื่อที่เติบโตเป็นต้นใหม่ต่อไป จึงพบว่าทุกขณะของดอกไม้ มีความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง และได้นำมาเป็นแนวคิดในการออกแบบครั้งนี้</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – เส้นสายที่มีความเป็นระเบียบและซ้ำซ้อน</p> <p>รูปทรง – ดอกไม้, มีระเบียบและเรขาคณิต</p> <p>ช่องว่างหรือที่ว่าง – สลับการซ้ำของช่องว่างและมวล</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) – โทนสีอ่อน</p> <p>ความสมดุล – ความสมดุลแบบกระจายออกจากจุดกึ่งกลาง ความสมมาตร</p> <p>พื้นผิว – โลหะลื่นมันเงา ไม้หยาบเล็กน้อย</p> <p>วัตถุประสงค์ – เป็นเครื่องประดับไว้เก็บสะสม เอาไว้แสดง</p>	รูปแบบ
<p>ความหมายของการออกแบบ - ออกแบบเป็นแหวน 7 วง ตามระยะชีวิตของดอกไม้ ดอกหนึ่ง ตั้งแต่ตูม จนเหี่ยวเฉาไป แหวนทุกวงแยกกันเป็นเอกเทศน์ และทำหน้าที่เสมือนหนัง Stop Motion สั้นๆ โดยแหวนวงสุดท้ายซึ่งกลีบร่วงไปหมดแล้ว ได้ออกแบบกลองเก็บแหวนที่มีรูปของกลีบดอกที่ร่วงอยู่บนกลอง</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย - ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ชอบสะสมงานเครื่องประดับ หรือองค์กรต่างๆ เช่น Gallery หรือ พิพิธภัณฑ์</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>2. ชื่อผลงาน Flourish Earrings</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – เส้นผ่าศูนย์กลาง 35 มม.</p> <p>ประเภท – ต่างหู</p> <p>การใช้งาน – ใช้ประดับตั้งหูโดยการเสียบผ่านรูที่เจาะตั้งหู</p> <p>วัสดุ ส่วนประกอบ – โลหะเงินชุบทอง , โลหะเงินทำสีโดยปฏิกิริยาทางเคมี , ไข่มุกสีครีม และ ไม้อัดพิเศษ</p> <p>แนวคิด - กลีบดอกไม้เกือบทุกชนิดส่วนใหญ่มีหน้าตาใกล้เคียงกัน แตกต่างกันที่สี, ขนาด และการจัดเรียงจากธรรมชาติ แต่เป็นความมหัศจรรย์ที่สามารถสร้างดอกไม้มากมายเป็นล้านชนิดโดยที่ลักษณะ ไม่ซ้ำกันเลย และมีเอกลักษณ์ของแต่ละดอกไม้จึงสนใจจะนำแนวคิดนี้มาทำเป็นเครื่องประดับที่มีชิ้นส่วนคล้ายกัน แต่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลายโดยเทคนิคต่างๆกันของการทำเครื่องประดับ เช่น ฉลุ พับ ตัด ดอกหมุด ฯลฯ เพื่อเกิดเป็นเครื่องประดับที่ใช้ชิ้นส่วนในการผลิตน้อย แต่ปรับเปลี่ยนได้ไม่รู้จบ</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – เป็นระเบียบ ช้า ช้อน เปราะบาง และ ตัดทอน</p> <p>รูปทรง – ดอกไม้, มีระเบียบ โครงสร้างและเรขาคณิต</p> <p>ช่องว่างหรือที่ว่าง – ความขัดแย้งระหว่าง การช้า ช้อนและที่ว่าง</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) – โทนสีอ่อน</p> <p>ความสมดุล – ความสมดุลแบบกระจายออกจากจุดกึ่งกลาง ความสมมาตร</p> <p>พื้นผิว – โลหะสีเงินมันเงา ไม้หยาบเล็กน้อย มุกสีสว่าง</p> <p>วัตถุประสงค์- การเลือกส่วนประกอบที่ไม่มีขีดจำกัด ระหว่างชิ้นที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง</p> <p>ความหมายของการออกแบบ - เครื่องประดับทุกชิ้นเกิดจากชิ้นส่วนรูปดอกไม้กลม แต่นำมาใช้ในแบบต่างๆกัน และใช้กับโลหะและพลอยสีต่างๆกัน สวยประกอบได้จากการทำโลหะแบบต่างๆ แต่ทั้งหมดเกิดจากเส้นสายที่ได้แรงบันดาลใจจากดอกไม้</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย – คนที่ชอบความหลากหลาย และชอบมีส่วนร่วมในการออกแบบชิ้นงาน เช่นการเลือกสี วัสดุ ขนาด โดยเลือกจากชิ้นส่วนที่มีอยู่โดยไม่ต้องผลิตใหม่</p>	รูปแบบ
	ภาพลักษณ์

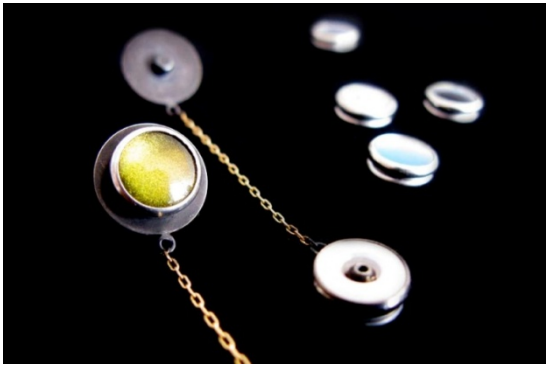
รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p data-bbox="352 309 751 344">3. ชื่อผลงาน Postable Jewellery</p> 	วัสดุ
<p data-bbox="256 801 722 833">ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – แผ่น140x100 มม.</p> <p data-bbox="256 837 547 869">ประเภท – ไปรษณีย์ และ แหวน</p>	รูปแบบ
<p data-bbox="256 878 738 909">การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว หรือ ส่งเป็นไปรษณีย์ของขวัญ</p> <p data-bbox="256 913 544 945">วัสดุ ส่วนประกอบ – ไม้อัดพิเศษ</p> <p data-bbox="256 949 991 1227">แนวคิด - ในปัจจุบัน จดหมาย ไปรษณีย์บัตร และบัตรอวยพรต่างๆ มีความสำคัญน้อยลงเรื่อยๆเนื่องจากวิวัฒนาการใหม่ๆในการสื่อสาร เช่นอีเมลล์ หรืออีการ์ด ส่วนตัวของผู้เขียนเอง มีความชื่นชอบการสื่อสารแบบเก่าเป็นพิเศษ เนื่องจากความรู้สึกในการรับนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างๆนั้นไม่ได้เดินทางมาตามคลื่นหรือตามสาย หากแต่เดินทางมาหาเราจริงๆ รวมทั้งบันทึกร่องรอยการเดินทางนั้นไว้ด้วย ทั้งตราประทับต่างๆ ร่องรอยขีดข่วน และลายมือของผู้ส่ง</p> <p data-bbox="256 1232 703 1263">องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p data-bbox="256 1267 400 1299">เส้น – เรียบง่าย</p> <p data-bbox="256 1303 842 1335">รูปทรง – แรงบ้นตาลใจจากรูปแบบไปรษณีย์ดั้งเดิม และ เรขาคณิต</p>	ภาพลักษณ์
<p data-bbox="256 1357 991 1420">ช่องว่างหรือที่ว่าง – ช่องว่างที่ปรากฏทั้งบนไปรษณีย์ที่ถูกแกะชิ้นงานออกมา และ ตัวเครื่องประดับที่ประกอบกันแล้ว</p> <p data-bbox="256 1424 619 1456">สี(องค์ประกอบสี) – เป็นกลาง สีธรรมชาติ</p> <p data-bbox="256 1460 970 1491">ความสมดุล – แต่ละชิ้นในคอลเล็กชันมีทั้งสมดุลแบบความสมมาตรและ2ด้านไม่เท่า</p> <p data-bbox="256 1496 485 1527">พื้นผิว – ไม่หยาบเล็กน้อย</p> <p data-bbox="256 1532 963 1563">วัตถุประสงค์ – เป็นสามารถส่งแบบไปรษณีย์และตกแต่งได้ตามใจชอบส่วนบุคคล</p> <p data-bbox="256 1568 991 1783">ความหมายของการออกแบบ - เป็นของขวัญทางไปรษณีย์ในรูปแบบไปรษณีย์บัตร โดยผู้รับสามารถแกะส่วนประกอบในนั้นออกมาประกอบเป็นแหวนได้ รูปแบบได้รับการออกแบบให้เรียบง่ายเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าใจและประกอบเอง ได้ โดยไม่ต้องใช้ตัวช่วยอื่นๆเช่นกาวหรือกรรไกรเลย วัสดุเป็นแผ่นไม้เพื่อให้เบาเวลาส่ง และ แข็งแรงเมื่อประกอบเป็นแหวน รวมทั้งสามารถเขียนหรือวาดรูปลงบนพื้นผิวได้</p> <p data-bbox="256 1787 991 1863">กลุ่มเป้าหมาย - สำหรับผู้ที่ชื่นชอบการส่งการ์ด หรือจดหมายทางไปรษณีย์ และผู้ที่คิดถึงการสื่อสารแบบเก่าๆ รวมทั้งเป็นของขวัญสำหรับคนที่อยู่ไกล</p>	

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p data-bbox="352 309 719 344">4. ชื่อผลงาน Petal Necklaces</p> 	<p data-bbox="1011 309 1066 344">วัสดุ</p>
<p data-bbox="256 788 676 815">ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 265x620มม.</p> <p data-bbox="256 824 616 851">ประเภท – รูปภาพโซวี และหรือ สร้อยคอ</p> <p data-bbox="256 860 831 887">การใช้งาน – ใช้โซวีไว้กับรูปภาพ ประดับคอโดยการคล้องรอบคอ</p> <p data-bbox="256 896 898 922">วัสดุ ส่วนประกอบ – เงินชุบทอง22K , ไม้อัดพิเศษ , ทองเปลว(ด้านหลัง)</p> <p data-bbox="256 931 989 1209">แนวคิด - เวลาที่เราเด็ดดอกไม้ที่เราตั้งใจปลูกออกมาจากต้นเพื่อประดับบ้าน หรือประดับร่างกาย มักจะมีความรู้สึกที่บรรยายได้ยาก อย่างเช่นตื่นเต้นแถมเศร้า อายากได้แต่ก็เสียดาย ความรู้สึกในทำนองนี้ช่วยทำให้ดอกไม้ดอกหนึ่งมีความสำคัญขึ้นมา ทำให้เราเห็นค่าของมันในเชิงจิตใจมากกว่ามูลค่า ในทางกลับกัน เครื่องประดับเป็นของที่รู้กันดีว่าบางครั้งมูลค่าของมันมีมากกว่าค่าที่แท้ จริง จึงอยากนำเสนอแนวคิดนี้มาออกแบบเครื่องประดับที่สร้างความรู้สึกมีส่วนร่วม กับ เจ้าของ และสร้างค่าของประสบการณ์ให้ผู้สวมใส่มากกว่าเพียงแค่มูลค่าของเครื่องประดับ</p> <p data-bbox="256 1218 703 1245">องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p data-bbox="256 1254 632 1281">เส้น – เป็นระเบียบ ช้าช้อน และเปราะบาง</p> <p data-bbox="256 1290 735 1317">รูปทรง – ดอกไม้, มีระเบียบ โครงสร้างและเรขาคณิต</p> <p data-bbox="256 1326 719 1352">ช่องว่างหรือที่ว่าง – สลับการซ้ำของช่องว่างและมวล</p> <p data-bbox="256 1361 512 1388">สี(องค์ประกอบสี) – โทนสีอ่อน</p> <p data-bbox="256 1397 855 1424">ความสมดุล – ความสมมาตรและความสมดุล ระหว่าง 3มิติ และ 2มิติ</p> <p data-bbox="256 1433 624 1460">พื้นผิว – โลหะลื่นมันเงา ไม้หยาบเล็กน้อย</p> <p data-bbox="256 1469 759 1496">วัตถุประสงค์ – เป็นเครื่องประดับไว้เก็บสะสม เอาไว้แสดง</p>	<p data-bbox="1011 810 1098 837">รูปแบบ</p>
<p data-bbox="256 1541 989 1774">ความหมายของการออกแบบ - Petal Necklace สร้อยคอที่ไม่สามารถสวมใส่ได้ เป็นเพียงรูปภาพ เหมือนกับดอกไม้ที่อยู่บนต้น เจ้าของต้องตัดสินใจว่าจะ 'เด็ด' สร้อยนี้ลงมาใส่หรือไม่ เมื่อแกะสร้อยออกมาแล้วก็จะกลายเป็นสร้อยตลอดไป ไม่สามารถกลับเป็นภาพได้อีก สนวนประกอบของสร้อยมีรูปแบบมาจากต้นแนวคิด คือเป็นรูปทรงที่ประกอบขึ้นจากรูปกลีบดอกไม้ทั้งหมด วัสดุเป็นไม้ ผู้ใช้จึงสามารถแกะสร้อยออกมาได้โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์ใดใดช่วย</p> <p data-bbox="256 1783 919 1809">กลุ่มเป้าหมาย – กลุ่มคนที่สะสมเครื่องประดับ และกลุ่มคนที่สะสมงานศิลปะ</p>	<p data-bbox="1011 1352 1142 1379">ภาพลักษณ์</p>

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>5. ชื่อผลงาน Treasure Lock</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 30x45x8 มม.</p> <p>ประเภท – แหวน</p> <p>การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว</p> <p>วัสดุ ส่วนประกอบ – เงินชุบทอง22K , โลหะเงินทำสีโดยปฏิกิริยาทางเคมี , พลอย</p> <p>แนวคิด - เป็นงานที่ทำร่วมกับ Bank of America โดยมีหัวข้อว่าเป็นเครื่องประดับใดๆที่สื่อความหมายเกี่ยวกับเงิน หรือธนาคาร ผู้ออกแบบนำแนวคิดมาจากหัวใจหลักของธนาคารซึ่งทุกคนทราบกันดี ซึ่งก็คือ "การเก็บรักษาสິงของมีค่าไว้อย่างปลอดภัย"</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – แข็งแรง ดูปลอดภัย</p> <p>รูปทรง – ได้แนวคิดจากแม่กุญแจ</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) – สีของโลหะมีค่า ทอง และเงิน</p> <p>ความสมดุล – ความสมดุลแบบ2ด้านเท่ากัน ความสมมาตร</p> <p>พื้นผิว – โลหะสีนมันเงา ผิวทองเหลืองหยาบแข็งแรง พลอยประกาย</p> <p>วัตถุประสงค์ – ชิ้นงานเพื่อสะสม การใช้งานที่เป็นเอกลักษณ์</p>	รูปแบบ
<p>ความหมายของการออกแบบ - ออกแบบและผลิตเป็นแหวนที่สามารถล็อคส่วนที่มีค่ามากที่สุดของแหวน (ซึ่งก็คือหัวแหวน) ไว้ได้ภายในแม่กุญแจ ซึ่งจะไม่สามารถนำออกมาสวมใส่ได้จนกว่าจะใช้ลูกกุญแจไขออกมา เปรียบเสมือนการเก็บของที่มีค่าไว้อย่างปลอดภัยในธนาคารที่ไม่มีใครนำไปใช้ ได้ นอกจากเจ้าของผู้ถือกุญแจเท่านั้น</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย - ทำเพื่อจัดแสดงในงานนิทรรศการ Creative Currency ที่สำนักงานใหญ่ของ Bank of America ในกรุง London เพื่อให้ลูกค้าและพนักงานเข้าชม รวมทั้งทางธนาคารก็อาจซื้อไปเพื่อเก็บเป็นสมบัติเพื่อการจัดนิทรรศการต่างๆ ต่อไปในอนาคต (ปัจจุบันแหวนทั้ง 5 วงเป็นสมบัติของ Bank of America)</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>6. ชื่อผลงาน Secret Garden Rings</p> 	วัสดุ
 <p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – ประมาณ 17x35x37 มม. ประเภท – ปฏิมากรรมขนาดเล็ก หรือ แหวน การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว หรือ ตั้งโชว์ได้ วัสดุ ส่วนประกอบ – โลหะเงินแท้ เส้นด้ายไหมย้อมมือ แนวคิด - คนเราย่อมมีพื้นที่ส่วนตัวที่อยู่แล้วมีความสุข และสบายใจ เช่นบ้าน หรือสวนของเรา หรือห้องส่วนตัว แต่เราไม่สามารถนำที่แห่งนั้นติดตัวไปได้ในเวลาที่ต้องออกไปจากโลกส่วนตัวของเรา หรือเมื่อเราออกไปทำภารกิจต่างๆในชีวิตประจำวัน</p>	รูปแบบ
<p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – เส้นกลม โค้ง อ่อนนุ่ม</p> <p>รูปทรง – แรงบันดาลใจจากต้นกระบองเพชร กระถาง และ เรขาคณิต</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) – โทนสีพาสเทล สีในความฝัน</p> <p>ความสมดุล –แต่ละชิ้นในคอลเล็กชั่นมีทั้งสมดุลแบบ2ด้านเท่าและ2ด้านไม่เท่า</p> <p>พื้นผิว –โลหะสีนํ้าเงิน เส้นด้ายไหมนุ่มละเอียด</p> <p>วัตถุประสงค์- ปฏิมากรรมที่สวมใส่ได้ ตั้งโชว์ได้</p> <p>ความหมายของการออกแบบ - Secret Garden Rings เป็นแหวนที่ได้รูปแบบมาจากพืชพรรณในสวนตามจินตนาการ ประกอบด้วยแหวนกึ่งประติมากรรมขนาดเล็ก 11 ชิ้น ที่สามารถจัดวางเป็นสวนเล็กๆส่วนตัวได้ในพื้นที่จำกัด อีกทั้งยังสามารถนำแหวนใส่ไปกับเจ้าของได้ เปรียบเหมือนการนำชิ้นส่วนของความสุขติดตัวไปทุกที่</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย - เพื่อคนที่ชอบในงานเครื่องประดับที่แตกต่าง และกลุ่มคนที่ชื่นชอบสวน ดอกไม้ พืชพรรณ (ปัจจุบันแหวนทั้ง 11 วงเป็นสมบัติของ Kew Garden)</p>	ภาพลักษณ์

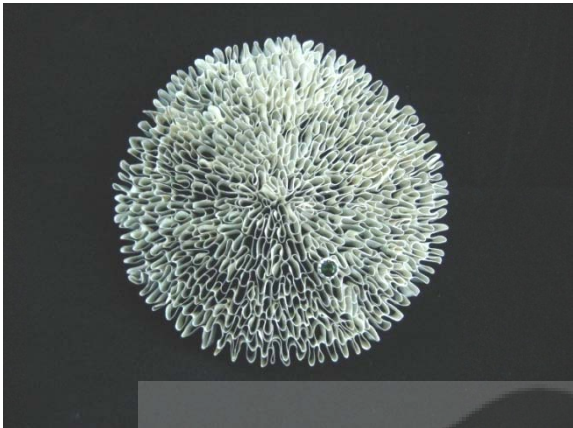
รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p data-bbox="352 353 655 387">7. ชื่อผลงาน Rose Petal</p> 	วัสดุ
<p data-bbox="256 846 695 880">ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 20x65x10 มม.</p> <p data-bbox="256 880 746 913">ประเภท – จี้ หรือคลิปหนีบปกเสื้อ หรือคลิปหนีบเนคไท</p> <p data-bbox="256 913 986 992">การใช้งาน – ใช้ห้อยกับสร้อย หรือคลิปหนีบปกเสื้อ หรือคลิปหนีบเนคไท (หลายการใช้งาน)</p> <p data-bbox="256 992 866 1025">วัสดุ ส่วนประกอบ – โลหะเงินแท้ โลหะเงิน 925 กัลป์ดอกกุหลาบสด</p> <p data-bbox="256 1025 986 1305">แนวคิด - มีการผลิตเครื่องประดับจากวัสดุมากมายหลากหลาย แต่มักจำกัดอยู่แต่ในวัสดุที่ทนทานถาวรเป็นส่วนมาก จึงมีความคิดอยากจะนำการรวมกันของวัสดุที่แตกต่างกันอย่างสุดขั้วของช่วงเวลาชีวิต วัสดุที่มีอายุสั้นอย่างกลีบดอกไม้มาทำเป็นเครื่องประดับที่สามารถใส่ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งในสมัยก่อนก็มีการนำดอกไม้มาประดับตกแต่งร่างกาย แต่กลับหายไปเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ทั้งที่การประดับด้วยดอกไม้มัน นอกจากจะสวยงาม และสดชื่นแล้ว ยังได้กลิ่นหอมอีกด้วย</p> <p data-bbox="256 1305 703 1350">องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p data-bbox="256 1350 663 1384">เส้น – เส้นโค้ง นุ่มนวล เลียนแบบกลีบดอกไม้</p> <p data-bbox="256 1384 427 1417">รูปทรง –เรขาคณิต</p> <p data-bbox="256 1417 834 1451">ช่องว่างหรือที่ว่าง – ช่องว่างของชิ้นงานเมื่อปราศจากกลีบกุหลาบ</p> <p data-bbox="256 1451 539 1485">สี(องค์ประกอบสี) –ขาว ทองซีด</p> <p data-bbox="256 1485 507 1518">ความสมดุล –ความสมมาตร</p> <p data-bbox="256 1518 818 1552">พื้นผิว –โลหะมีค่า ลื่นมันเงา แข็งแรง , กลีบกุหลาบ สด นุ่มนวล</p> <p data-bbox="256 1552 786 1585">วัตถุประสงค์– หลากหลายการใช้งาน และสีของกลีบกุหลาบ</p>	รูปแบบ
<p data-bbox="256 1585 986 1641">ความหมายของการออกแบบ - ออกแบบเครื่องประดับที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันเป็นจี้ และเข็มกลัดที่สามารถติดตั้งกลีบกุหลาบได้ รูปทรงเกิดจากโครงสร้างของกลีบกุหลาบ และปรับเปลี่ยนเป็นแบบต่างๆ มีสีโลหะหลายสีเพื่อให้เลือกจับคู่กับสีกลีบดอกกุหลาบ</p> <p data-bbox="256 1641 986 1697">กลุ่มเป้าหมาย – คนที่ชื่นชอบในกลิ่นและความงามของดอกกุหลาบ และอยากนำมาประดับร่างกายในบางโอกาส</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>8. ชื่อผลงาน Snap Earrings</p> <p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 15x50x7 มม.</p> <p>ประเภท – ต่างหู</p> <p>การใช้งาน – ใช้ประดับตั้งหูโดยการเสียบหรือคล้องผ่านรูที่เจาะตั้งหู</p> <p>วัสดุ ส่วนประกอบ – โลหะเงินชุบทอง , โลหะเงินทำสีโดยปฏิกิริยาทางเคมี , กระจกมียี่ห้อYKK</p>	<p>วัสดุ</p>
<p>แนวคิด - เป็นงานที่ออกแบบเพื่อจัดแสดงในงาน "ITS #Seven" ณ กรุงTrieste ประเทศอิตาลี โดยบริษัท YKK Japan และ YKK Europe โดนให้ใช้ชิ้นส่วนจากบริษัท YKK ในการออกแบบเครื่องประดับได้ก็ ได้ ชิ้นส่วนดังกล่าวเลือกได้จาก กระจกม, หมุด และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง แต่ห้ามใช้ซิป ซึ่งเป็นสินค้าหลักของ YKK ที่ทุกคนรู้จักดี เนื่องจากทางบริษัทต้องการจะประชาสัมพันธ์สินค้าอื่นบ้าง Snap เป็นสินค้ากลุ่มใหญ่ของ YKK ที่มีแบบและขนาดให้เลือกมากมายทั้งแบบสีพื้น แบบสีประกาย แบบลวดลาย และวัสดุต่าง ๆ รวมกว่า 1000 แบบ จึงได้ออกแบบเครื่องประดับหลายชนิด* ที่สามารถเปลี่ยนสีและวัสดุซึ่งโดยมามากมีวิธีการใช้ที่ย่งยาก โดยใช้กระดุมกดเป็นฐาน ด้วยแนวคิดที่ว่า 'เปลี่ยนง่ายเหมือนแคตติดกระดุมเสื้อ' (as easy as snapping your jacket Buttons)</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p>	<p>รูปแบบ</p>
<p>เส้น – เป็นระเบียบ เรียบง่าย</p> <p>รูปทรง –เรขาคณิต</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) –หลากหลาย</p> <p>ความสมดุล – ความสมมาตร</p> <p>พื้นผิว –โลหะสีมันเงา กระจกมหลากหลายพื้นผิว</p> <p>วัตถุประสงค์– มีความหลากหลายทั้งสีสนและพื้นผิว</p> <p>ความหมายของการออกแบบ - ทาง YKK ได้เลือกให้ทำต่างหู และได้ออกแบบโดยใช้รูปร่างของกระดุมกลมเป็นหลัก โดยทำให้มีรูปแบบต่างกัน 3 แบบคือ แบบติดหูอันใหญ่ แบบติดหูอันเล็ก และแบบมีตุ้มห้อย ซึ่งเป็นแบบต่างหูที่ใช้ง่ายและใส่ได้ทุกวัน เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนสี และวัสดุบนหน้าต่างหูให้เข้าได้กับเครื่องแต่งกายทุกชุด</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย – ลูกค้าที่ชอบความหลากหลาย และแปลกใหม่ หรือคนที่มีความรักเครื่องประดับน้อยชิ้นแต่อยากใส่ได้ทุกวัน และหลายโอกาส</p>	<p>ภาพลักษณ์</p>

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>9. ชื่อผลงาน Optical lens</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 20x55x14 มม. ประเภท – ต่างหู การใช้งาน – ใช้ประดับตั้งหูโดยการเสียบหรือคล้องผ่านรูที่เจาะตั้งหู วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน 95.5 % เรซิน แนวคิด - งาน mix material โลหะเงินกับวัสดุเรซินหล่อ จากการทดลองหล่อเรซินในรูปแบบต่างๆ ผลปรากฏว่า เรซินสามารถเพิ่มมุมมองแปลก หลอกตา ให้ชิ้นงานน่าสนใจ องค์ประกอบศิลป์หลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – เซลล์ธรรมชาติ รูปทรง – เรขาคณิต สี(องค์ประกอบสี) –ขาว สี</p>	รูปแบบ
<p>ความสมดุล – ความสมมาตร ทั้งน้ำหนักลงด้านล่าง พื้นผิว –แรลยธรรมชาติ กระเปาะพลอยเงา วัตถุประสงค์-มุมมองแปลกตาเพิ่มมิติที่เกิดขึ้นจากวัสดุเรซิน ความหมายของการออกแบบ - ออกแบบให้รูปทรงเรียบง่ายเพื่อโชว์ศักยภาพของเรซินที่มีมิติน่าสนใจได้มากขึ้น โดยเรซินผ่านการทดลองการหล่อมาหลากหลายและเลือกเทคนิคที่เป็นไปได้ สามารถทำซ้ำนำมาทำงาน กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิง อายุ 20-50 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>10. ชื่อผลงาน Optical lens</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 20x21x32 มม. ประเภท – แหวน การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน925 , เรซิน แนวคิด – งาน mix material โลหะเงินกับวัสดุเรซินหล่อ จากการทดลองหล่อเรซินในรูปแบบต่างๆ ผลปรากฏว่า เรซินสามารถเพิ่มมุมมองแปลก หลอกตา ให้ชิ้นงานน่าสนใจ องค์ประกอบศิลป์หลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – เซลล์ธรรมชาติ รูปทรง –เรขาคณิต สี(องค์ประกอบสี) –สีโลหะเงิน และขาวใสของเรซิน</p>	รูปแบบ
<p>ความสมดุล – ความสมมาตร พื้นผิว –โลหะและเรซินสีนมันเงา วัตถุประสงค์–เพิ่มมิติ ที่เกิดขึ้นจากวัสดุเรซิน ความหมายของการออกแบบ - ออกแบบให้รูปทรงแหวนเรียบง่ายเพื่อแสดงศักยภาพของเรซินที่มีมิติน่าสนใจได้มากขึ้น โดยเรซินผ่านการทดลองการหล่อมาหลากหลายและเลือกเทคนิคที่เป็นไปได้ สามารถทำซ้ำไม่ยากนำมาทำงาน กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิง ผู้ชาย อายุ 20-50 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>11. ชื่อผลงาน Rock</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 80x80x30 มม. ประเภท – กำไลข้อมือ การใช้งาน – สวมใส่ที่ข้อมือ วัสดุ ส่วนประกอบ – เรซิน คริสตัล แนวคิด - จากการทดลอง พื้นผิวที่หลายหลายในโลหะ นำมาทดลอง พื้นผิวกับวัสดุเรซินบ้าง พบความน่าสนใจในวัสดุเรซิน ซึ่งโน้มนำจินต ภาพไปถึงธรรมชาติได้ องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – เส้นเรียบง่าย รูปทรง –เรขาคณิต สี(องค์ประกอบสี) –ดำ กับ คริสตัลสีส้มใส</p>	รูปแบบ
<p>พื้นผิว –เลียนแบบลายหิน ตัดกับความมันวาวของผิวเรซินขัดมัน ละเอียด วัตถุประสงค์- เพิ่มมิติ ที่เกิดขึ้นจากวัสดุเรซิน ความหมายของการออกแบบ - ออกแบบรูปทรงเรียบง่าย เพื่อแสดง ความแตกต่างระหว่างสองพื้นผิว ซึ่งน่าสนใจ คล้ายลายไม้ เป็นกำไล ประกอบคริสตัล กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงซึ่งชอบงานแฟชั่น อายุ 25-35 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>12. ชื่อผลงาน Fold</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 65x65x10 มม.</p>	รูปแบบ
<p>ประเภท – เข็มกลัดเสื้อผ้า และหรือ จี้</p> <p>การใช้งาน – ใช้กลัดเสื้อผ้า และหรือ ห้อยกับสร้อย</p> <p>วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน 95.5 % Green Tourmaline</p> <p>แนวคิด - รูปทรงที่เกิดขึ้นจากการทดลองเทคนิคต่างๆของการขึ้นรูปโลหะแผ่นบางโครงสร้างในธรรมชาติ ซึ่งดูโปร่งตา ชับซ้อน น่าสนใจ</p> <p>องค์ประกอบศิลป์หลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – เซลล์ธรรมชาติ</p> <p>รูปทรง –เรขาคณิต</p> <p>ช่องว่างหรือที่ว่าง – โปร่ง ทะลุ เหมือนโครงสร้างเซลล์</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) –ขาว พลอยสีเขียว</p> <p>พื้นผิว –แรลายธรรมชาติ กระเปาะพลอยเงา</p>	ภาพลักษณ์
<p>วัตถุประสงค์- ใส่ได้สองลักษณะเป็น จี้ และหรือ เข็มกลัด</p> <p>ความหมายของการออกแบบ - ทดลอง ศักยภาพของโลหะบอบบาง</p> <p>เหมือนที่เคยมีในเครื่องประดับไทยสมัยอยุธยา โดยใช้รูปทรงเรียบง่ายคือ วงกลม เพื่อแสดงออกถึงโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากสิ่งบอบบางมารวมกันจนแข็งแรง แปลกตา ชับซ้อน และน่าสนใจ</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิง 30-50 ปี</p>	

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>13. ชื่อผลงาน ปะการัง</p> <p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 25x28x8 มม. ประเภท – แหวน การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว</p>	วัสดุ
<p>วัสดุ ส่วนประกอบ – เงินชุบทอง18K แนวคิด – จากการที่ตนเองได้ไปดำน้ำ ที่เกาะแห่งหนึ่งในประเทศไทย ได้สังเกตเห็นปะการังเกิดขึ้นขอบ โครงสร้างของปะการัง นั้นซับซ้อนและลึกซึ้ง คือ โครงสร้างที่เกิดขึ้นจากสิ่งเล็กๆ ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างหรือรูปทรงที่แปลกตา น่าสนใจ ซึ่งความคิดส่วนตัวคิดว่า การออกแบบก็สามารถนำกระบวนการนี้มาสร้างสรรค์งานได้ไม่จบสิ้น ดังเช่น ธรรมชาติสร้างมาเช่นกัน</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – เส้นสายอิสระจากธรรมชาติ รูปทรง – ธรรมชาติ ปะการัง ช่องว่างหรือที่ว่าง – ช่องว่างในรูปทรงปะการัง สี(องค์ประกอบสี) – สีทอง</p>	รูปแบบ
<p>พื้นผิว – แรลย เลียนแบบธรรมชาติ ตัดด้วยก้านภายในเงา วัตถุประสงค์ – รูปทรงที่มาจากธรรมชาติที่สวมใส่นิ้วได้ ความหมายของการออกแบบ - รูปทรงได้แรงบันดาลใจจาก ปะการัง โดยประกอบขึ้นจากดอกปะการังเล็กประกอบขึ้นเป็นแหวน แท้จริงแบบนี้ดูผิวเผินอาจมองว่าเป็นวงกลม แต่ตัวข้าพเจ้า สัมผัสและสังเกต นิ้วมือจริงๆ แล้ว นั้นไม่ได้กลมสมบูรณ์แบบโครงสร้างและรูปทรงจะเอื้ออิงต่อการสวมใส่ และเข้ารูปนิ้วมือ จึงทำให้สวมใส่สบายเป็นธรรมชาติ เหมือนแนวคิดเรื่องธรรมชาติก็เกิดขึ้น และเติบโตอย่างเป็นธรรมชาติเช่นกัน</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย - สำหรับผู้หญิง หรือ ชาย อายุประมาณ 25-40 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>14. ชื่อผลงาน Melt Ring</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 23x23x10.5 มม.</p>	รูปแบบ
<p>ประเภท – แหวน การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน925 แนวคิด - น้ำย้อมไหล ลงจากที่สูง ลงสู่ที่ต่ำเสมอ องค์ประกอบศิลป์หลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – เส้นเคลื่อนไหวของน้ำ รูปทรง – ธรรมชาติ เรียบง่าย สี(องค์ประกอบสี) – โลหะเงินขาวนวล พื้นผิว – ฟันทราย ตัดด้วยภายในถึงขอบนอกเงา วัตถุประสงค์ – ใส่ได้ทั้งชาย หญิง</p>	รูปแบบ
<p>ความหมายของการออกแบบ - จากแนวคิด น้ำย้อมไหล ลงจากที่สูง ลงสู่ที่ต่ำเสมอ นำมาเป็นกระบวนการพัฒนารูปแบบงานทดลองการแกะ</p>	ภาพลักษณ์
<p>เทียนให้เกิดรูปทรงซึ่งมีความเคลื่อนไหว และขึ้นขอบจังหวะของน้ำหยด</p>	
<p>กลุ่มเป้าหมาย - ผู้หญิง หรือ ชาย อายุประมาณ 20-40 ปี</p>	

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>15. ชื่อผลงาน แหวนใบบัว</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 28x40x30 มม. ประเภท – แหวน การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน925 , ไข่มุกน้ำจืด แนวคิด - แหวนวงนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติของต้นบัว มี จิ้งหะการเจริญเติบโตที่สวยงาม และน่าสนใจ องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – เส้นโค้ง อ่อนช้อย รูปทรง – ธรรมชาติ ใบบัว ช่องว่างหรือที่ว่าง – เล่นที่ว่างของนิ้วมือใสหนึ่งนิ้วพาดอีกหนึ่งนิ้ว</p>	รูปแบบ
<p>สี(องค์ประกอบสี) - ขาวนวล ผิวเนื้อเงิน พื้นผิว – โลหะสีนมันเงา ใบบัวเก็บพื้นผิวเป็นเส้น วัตถุประสงค์- อ่อนช้อยโค้งไปตามรูปนิ้ว ความหมายของการออกแบบ - รูปทรงถูกคลี่คลายมาจากการเฝ้า สังเกตการณ์เจริญเติบโตของต้นบัว ซึ่งประกอบไปด้วย ก้าน ใบ ดอก อ่อน ชอบจิ้งหะของการเจริญเติบโตนั้น พร้อม สร้างรูปทรงแหวนให้ สวมใส่เข้ากับพื้นที่ว่างของมือระหว่างสองนิ้วให้สวยงาม กลุ่มเป้าหมาย - ผู้หญิง 30-45 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>16. ชื่อผลงาน แหวนใบไม้</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 28x32x15 มม.</p> <p>ประเภท – แหวน</p> <p>การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว</p> <p>วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน925</p> <p>แนวคิด – เครื่องประดับแนวธรรมชาติ ใบไม้แห้ง ขด ม้วน จนเป็นแหวน</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>เส้น – เส้นสายลวดลายของใบไม้</p> <p>รูปทรง – โค้งวน เรียบง่าย</p> <p>สี(องค์ประกอบสี) – ขาวนวลสีโลหะเงิน</p>	รูปแบบ
<p>ความสมดุล – มีความสมดุลแบบ2ด้านไม่เท่า เรียบง่าย</p> <p>พื้นผิว – ลวดลายเส้นของใบไม้</p> <p>วัตถุประสงค์ – แหวนม้วนวนจากด้านในสู่ด้านนอก</p> <p>ความหมายของการออกแบบ - จากการทดลองพื้นผิวโลหะเป็นลายใบไม้ พร้อมประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งชอบเก็บ ดอกไม้ที่ร่วงจากต้นมาทับในสมุด หรือ เก็บ ก้าน ใบ ส่วนต่างๆของต้นไม้ มาทำเป็นเครื่องประดับใส่เล่นๆ บันทึกด้วยการถ่ายภาพไว้ โดยมวลความคิดหลักคือ อยากทำแหวนที่ไม่ต้องเชื่อม โดยมีโครงสร้างที่แข็งแรงสวมใส่ได้จริง จึงเกิดขึ้นมาเป็นแหวนใบไม้ม้วน วงนี้</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย - ผู้หญิง อายุ 25-50 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>17. ชื่อผลงาน ต่างหูดอกพิกุล</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 12x12x25 มม.</p>	รูปแบบ
<p>ประเภท – ต่างหูแบบแป้นติดหู การใช้งาน – ใช้ประดับตั้งหูโดยการเสียบผ่านรูที่เจาะตั้งหู วัสดุ ส่วนประกอบ โลหะเงิน92.5% ,มุกน้ำจืด แนวคิด - จาก การได้สนใจและศึกษาเกี่ยวกับงานเครื่องประดับไทยโบราณมาตั้งแต่ตอนเรียน พร้อมทั้งได้สัมผัสกับงานเครื่องประดับไทยสกุลช่างต่างๆขณะทำงานด้วย เกิดความชื่นชอบ ชื่นชม ซึ่งงานชิ้นนี้คือรูปทรงของ ดอกพิกุลซึ่งแต่ก่อนในไทยดอกพิกุล จะนำมาสร้างสรรค์งานเครื่องประดับ ตูละเอียดอ่อน บอบบาง น่าทะนุถนอม</p>	องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
<p>เส้น – เส้นหยักเข้าซ้อนของกลีบ</p>	รูปทรง – วงกลีบดอกไม้ทับซ้อนกันเป็นชั้นๆ
<p>สี(องค์ประกอบสี) – เหลืองทอง (Yellow Gold)</p>	สี(องค์ประกอบสี) – เหลืองทอง (Yellow Gold)
<p>ความสมดุล – ความสมมาตรในงานเครื่องประดับของไทย</p>	ความสมดุล – ความสมมาตรในงานเครื่องประดับของไทย
<p>พื้นผิว – ชาติิน</p>	พื้นผิว – ชาติิน
<p>วัตถุประสงค์ – การทับซ้อนของกลีบดอกไม้โอบอุ้มมุก</p>	วัตถุประสงค์ – การทับซ้อนของกลีบดอกไม้โอบอุ้มมุก
<p>ความหมายของการออกแบบ - จาก pattern กลีบดอก พิกุล ถูกเคาะขึ้นรูปด้วย โอ ไล่ ขนาดกัน ประกอบมาเป็น ดอกไม้ซ้อนกัน ประกอบกับไข่มุกให้ดูอ่อนหวาน ร่วมสมัยด้วยโลหะทำเป็นไข่ปลาซึ่งมักจะเห็นได้ในงานเครื่องประดับโบราณ</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิง อายุ 25-50 ปี</p>	ความหมายของการออกแบบ - จาก pattern กลีบดอก พิกุล ถูกเคาะขึ้นรูปด้วย โอ ไล่ ขนาดกัน ประกอบมาเป็น ดอกไม้ซ้อนกัน ประกอบกับไข่มุกให้ดูอ่อนหวาน ร่วมสมัยด้วยโลหะทำเป็นไข่ปลาซึ่งมักจะเห็นได้ในงานเครื่องประดับโบราณ <p>กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิง อายุ 25-50 ปี</p>

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>18. ชื่อผลงาน แหวนดอกพิกุล</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – ประมาณ 12x20x30 มม. ประเภท – แหวน การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน925 , ไข่มุกน้ำจืด แนวคิด – จากการได้สนใจและศึกษาเกี่ยวกับงานเครื่องประดับไทยโบราณ มาตั้งแต่ตอนเรียน พร้อมทั้งได้สัมผัสกับงานเครื่องประดับไทยสกุลช่างต่างๆ ขณะทำงานด้วย เกิดความชื่นชอบ ชื่นชม ซึ่งงานชิ้นนี้ คือรูปทรงของ ดอกพิกุลซึ่งแต่ก่อนในไทยดอกพิกุล จะนำมาสร้างสรรค์งานเครื่องประดับ รายละเอียดอ่อน บอบบาง น่าทะนุถนอมตัดทอนให้สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันในปัจจุบัน องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p>	รูปแบบ
<p>เส้น – เส้นเข้าซ้อน รูปทรง – แร้งบันดาลใจจากงานดอกไม้ในเครื่องประดับไทยโบราณ วงกลีบดอกไม้ทับซ้อนกันเป็นชั้นๆ สี(องค์ประกอบสี) – โลหะดำ ตัดกับสีขาวของมุก ความสมดุล – ความสมมาตรในงานเครื่องประดับของไทย พื้นผิว – โลหะสีมันเงา วัตถุประสงค์ – การทับซ้อนของกลีบดอกไม้โอบอุ้มมุก ความหมายของการออกแบบ - จาก pattern กลีบดอก พิกุล ถูกเคาะขึ้นรูปด้วย โอ ไล่ ขนาดกัน ประกอบมาเป็น ดอกไม้ซ้อนกัน ประกอบกับไข่มุกให้ดูอ่อนหวาน ร่วมสมัยด้วยโลหะทำเป็นไขปลาซึ่งมักจะเห็นได้ในงานเครื่องประดับโบราณ กลุ่มเป้าหมาย - ผู้หญิง อายุ 25-50 ปี</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>19. ชื่อผลงาน Be Flow with Thai Silk</p> <p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 165x25 มม. ประเภท – สร้อยข้อมือ การใช้งาน – สวมใส่ที่ข้อมือ วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน 92.5 ผ้าไหมไทย มุกน้ำจืด</p>	วัสดุ
<p>แนวคิด - Be Flow เป็น คอลเลคชั่นแรกของแบรนด์แนวคิดจึงเป็นการนำโลโก้ของแบรนด์ออกมาออกแบบลวดลายให้อยู่ในPatternของ โลโก้แล้วใช้เทคนิคการฉลุและพับทำให้งานมีความโปร่งแต่มีมิติ ทำให้เหมือนมีโลโก้ของแบรนด์อยู่บนเครื่องประดับทุกชิ้นในงานชุดนี้ ซึ่งถือเป็นการแนะนำตัวและสร้างการจดจำ Be Flow with Thai silk เป็นงานชุดที่ต่อเนื่องจาก Be Flow มี วัสดุประกอบหลักคือผ้าไหม เพื่อนำวัสดุที่เน้นถึงเอกลักษณ์ไทย อย่างผ้าไหมที่มีสีสันสวยงาม และส่งด้วยความเงาวาวมาออกแบบให้ใช้งานง่ายเข้ากับไลฟ์สไตล์ปัจจุบันในรูปแบบเครื่องประดับ</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – ใช้เรื่องของเส้นให้เป็นทั้งลวดลายและโครงสร้างของงาน รูปทรง – เรขาคณิตและ วัฒนธรรม ช่องว่างหรือที่ว่าง – ที่ว่างคือลวดลายของงาน สี(องค์ประกอบสี) – ชุบเป็น 2 สีคือ เงิน ทอง</p>	รูปแบบ
<p>ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน พื้นผิว –เรียบด้าน วัตถุประสงค์– โปร่งเบา มีมิติของงานที่เกิดจากการพับ และปรับ Function การใช้งานได้หลายสีถอดทำความสะอาดได้</p> <p>ความหมายของการออกแบบ - ลาย Be Flow ในงานชุดนี้ มีความหมายถึงความต่อเนื่อง ความโปร่งให้อากาศไหลเวียนผ่านเข้าออก จึงออกแบบลายจากโลโก้ของแบรนด์แล้วใช้เทคนิคการฉลุลายให้โปร่ง และสร้างมิติด้วยการพับให้เกิดรูปทรงสีสันของผ้าไหมชิ้นนี้ เป็นสี แบบ Tropical เช่น ชมพูกลีบบัว ม่วงอ่อน-เข้มหรือเขียวปีกแมลงทับ ซึ่งสื่อถึงความมีชีวิตชีวา ความหลากหลายและความอุดมสมบูรณ์แบบภูมิภาคนี้</p> <p>กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงกลุ่มอายุประมาณ 26 -45 ปี ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ Conservative แต่ไม่เชย</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>20. ชื่อผลงาน Be Flow</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 14x30x40 มม.</p>	รูปแบบ
<p>ประเภท – ต่างหู การใช้งาน – ใช้ประดับตั้งหูโดยการเสียบหรือคล้องผ่านรูที่เจาะตั้งหู วัสดุ ส่วนประกอบ – เงิน92.5 ชุบทอง22K แนวคิด - Be Flow เป็น คอลเลคชั่นแรกของแบรนด์แนวคิดจึงเป็นการนำโลโก้ของแบรนด์มาออกแบบลวดลายจากการฉลุลายของช่องลมในงานสถาปัตยกรรมแบบร่วมสมัยให้อยู่ในPatternของ โลโก้แล้วใช้เทคนิคการฉลุและพับทำให้งานมีความโปร่งแต่มีมิติ ทำให้เหมือนมีโลโก้ของแบรนด์อยู่บนเครื่องประดับทุกชิ้นในงานชุดนี้ ซึ่งถือเป็นการแนะนำตัวและสร้างการจดจำ องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – ใช้เรื่องของเส้นให้เป็นทั้งลวดลายและโครงสร้างของงาน รูปทรง – เรขาคณิตและ วัฒนธรรม ช่องว่างหรือที่ว่าง – ที่ว่างคือลวดลายของงาน สี(องค์ประกอบสี) –ชุบเป็น 2 สีคือ เงิน ทอง</p>	รูปแบบ
<p>ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน พื้นผิว –เรียบด้าน</p>	ภาพลักษณ์
<p>วัตถุประสงค์- โปร่งเบา มีมิติของงานที่เกิดจากการพับ ความหมายของการออกแบบ - ลาย Be Flow ในงานชุดนี้ มีความหมายถึงความต่อเนื่อง ความโปร่งให้อากาศไหลเวียนผ่านเข้าออก จึงออกแบบลายจากโลโก้ของแบรนด์แล้วใช้เทคนิคการฉลุลายให้โปร่ง และสร้างมิติด้วยการพับให้เกิดรูปทรง กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงกลุ่มอายุประมาณ26 -45 ปี ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ Conservativeแต่ ไม่เชย (เนื่องจากส่วนมากชอบที่ลวดลายดูมีรายละเอียดแบบไทยๆ)</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p data-bbox="352 309 820 344">21. ชื่อผลงาน Geo Flow Metric Rings</p> <p data-bbox="256 568 692 600">ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 40x30x30 มม.</p> <p data-bbox="256 609 411 640">ประเภท – แหวน</p> <p data-bbox="256 649 459 680">การใช้งาน – สวมใส่นิ้ว</p> <p data-bbox="256 689 644 721">วัสดุ ส่วนประกอบ – ทองเหลืองชุบทอง22K</p> <p data-bbox="256 730 991 920">แนวคิด – Collection Geo flow metric ตั้งใจ ที่จะนำเสนอแนวคิดของงานในเรื่องของธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจนเรียบง่ายในรูปแบบของกราฟฟิกเรขาคณิตสัญลักษณ์จึงออกแบบลายที่จะเป็นพื้นผิวของงานให้มีความเป็นSymbolic ภายใต้รูปร่างวงกลมซึ่งเรียบง่าย แต่สามารถพัฒนารูปทรงได้หลากหลายรูปแบบ แต่ ยังคงเอกลักษณ์ของงานทั้งหมดได้ด้วยพื้นผิวที่บ่งบอกถึงเรื่องราวเดียวกัน</p>	<p data-bbox="1011 309 1066 344">วัสดุ</p>
<p data-bbox="256 929 703 960">องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p data-bbox="256 969 991 1037">เส้น – ใช้เรื่องของเส้นให้เป็นทั้งลวดลายในการสื่อสารถึงConcept และพื้นผิวของงาน</p> <p data-bbox="256 1046 555 1077">รูปทรง – เรขาคณิต และธรรมชาติ</p> <p data-bbox="256 1086 874 1117">ช่องว่างหรือที่ว่าง – ช่องว่างที่การพับประกอบทำให้ดูมีการเคลื่อนไหว</p> <p data-bbox="256 1126 469 1158">สี(องค์ประกอบสี) –ทอง</p> <p data-bbox="256 1167 991 1234">ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน และความต่อเนื่องของลวดลายจากแผ่นโลหะคนละแผ่นกัน</p> <p data-bbox="256 1243 592 1274">พื้นผิว –โลหะสีน้มน้เงา และเรียบด้าน</p> <p data-bbox="256 1283 991 1350">วัตถุประสงค์– Concept ที่สื่อสารผ่านลวดลายในPatternวงกลมแต่สามารถพับออกมาเป็นงานได้ทั้ง Collectionให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน</p>	<p data-bbox="1011 813 1098 848">รูปแบบ</p>
<p data-bbox="256 1359 772 1391">ความหมายของการออกแบบ - แหวนชุดนี้มีทั้งหมด 3 ลาย</p> <ol data-bbox="256 1400 991 1632" style="list-style-type: none"> 1. Geo Nature ลายของวงน้ำหรือวงปีของไม้ที่พบเห็นได้ในธรรมชาติ ให้ความรู้สึกเรียบModern กลางๆ เป็นสากล 2. Geo Textile ลายผ้าของชนเผ่าคะฉิ่น ให้ความรู้สึก Primitive แต่ร่วมสมัย 3. Geo Crafts ลายที่มาจากพื้นผิวของการสานซึ่งในการซ้ำที่ดูสม่ำเสมอมีความไม่สมบูรณ์แบบซึ่งเป็นเสน่ห์ของงานหัตถกรรม ให้ความรู้สึกความประณีต Tradition <p data-bbox="256 1641 991 1798">การ ออกแบบด้วยการมีรูปร่างวงกลมเป็นพื้นฐาน หมายถึง การให้ความรู้สึกสมมาตรที่มีความสมดุลและเคลื่อนไหวเมื่อลายบนผิวของงานมี ความต่อเนื่องกันเมื่อพับหรือม้วนให้เกิดรูปทรงต่างๆอย่างเช่นแหวนชุดนี้จะ เล่นพื้นผิวความเป็น Positive (ลายนูน) และNegative(ลายจม)แต่ยังมีความต่อเนื่องเป็นลายเดียวกัน</p> <p data-bbox="256 1807 991 1964">กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงหลากหลายวัยแต่โดยประมาณแล้วมีตั้งแต่ 23-45ปี ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ สนใจแฟชั่นชอบแต่งตัวแต่มีรสนิยมในการเลือกที่เป็นตัวของตัวเอง</p>	<p data-bbox="1011 1350 1145 1386">ภาพลักษณ์</p>

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p data-bbox="352 309 655 344">22. ชื่อผลงาน Geo Craft</p> <p data-bbox="256 734 703 763">ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 40x455x25 มม.</p> <p data-bbox="256 775 432 804">ประเภท – สร้อยคอ</p> <p data-bbox="256 815 671 844">การใช้งาน – ใช้ประดับคอโดยการคล้องรอบคอ</p> <p data-bbox="256 855 858 884">วัสดุ ส่วนประกอบ – ทองเหลืองชุบทอง22K ตะขอสร้อยเป็นเงิน92.5</p> <p data-bbox="256 896 991 1126">แนวคิด - Colletion Geo flow metric ตั้งใจ ที่จะนำเสนอแนวคิดของงานในเรื่องของธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน เรียบง่ายในรูปแบบของกราฟฟิคเรขาคณิต สัญลักษณ์จึงออกแบบลายที่จะเป็นพื้นผิวของงานให้มีความเป็น Symbolic ภายใต้อุปราวงกลมซึ่งเรียบง่าย แต่สามารถพัฒนารูปทรงได้หลากหลายรูปแบบแต่ ยังคงเอกลักษณ์ของของงานทั้งหมดได้ด้วยพื้นผิวที่บ่งบอกถึงเรื่องราวเดียวกัน</p> <p data-bbox="256 1137 703 1167">องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p data-bbox="256 1178 874 1207">เส้น –เส้นเป็นทั้งลวดลายในการสื่อสารถึงConcept และพื้นผิวของงาน</p> <p data-bbox="256 1218 991 1283">รูปทรง – รูปทรง เรขาคณิตคือวงกลมแต่เมื่อนำมาพับประกอบกันแล้วออกมาดูเป็นธรรมชาติไม่แข็งเกินไป</p> <p data-bbox="256 1294 719 1323">ช่องว่างหรือที่ว่าง – ให้งานมี Movementเวลาสวมใส่</p> <p data-bbox="256 1335 879 1364">สี(องค์ประกอบสี) –มี4 สีคือ เงิน ทอง Pink Gold และBlack Rhutinium</p> <p data-bbox="256 1375 938 1440">ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน และความต่อเนื่องของลวดลายจากแผ่นโลหะ</p> <p data-bbox="256 1451 459 1480">พื้นผิว –เรียบด้าน, เงา</p> <p data-bbox="256 1491 991 1556">วัตถุประสงค์– Concept ที่สื่อสารผ่านลวดลายในPatternวงกลมแต่สามารถพับออกมาเป็นงานได้ทั้ง Collectionให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน</p> <p data-bbox="256 1568 991 1798">ความหมายของการออกแบบ - ลาย Geo Crafts ลายที่มาจากพื้นผิวของการสาน ซึ่งในการซ้ำที่ดูสม่ำเสมอมีความไม่สมบูรณ์แบบซึ่งเป็นเสน่ห์ของงานหัตถกรรม ให้ความรู้สึกความปราณีต Tradition การ ออกแบบด้วยการมีรูปปร่างวงกลมเป็นพื้นฐาน หมายถึง การให้ความรู้สึกสมมาตรที่มีความสมดุลและเคลื่อนไหวเมื่อลบบนผิวของงานมี ความต่อเนื่องกันเมื่อพับหรือม้วนให้เกิดรูปทรงต่าง ๆสร้อยคอชุดนี้จะเล่น พื้นผิวความเป็นPositive(ลายนูน) และNegative(ลายจม)แต่ยังมีความต่อเนื่องเป็นลายเดียวกัน</p> <p data-bbox="256 1809 991 1921">กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงวัยประมาณ 30-45ปี ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่ มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ สนใจแฟชั่นชอบแต่งตัว</p>	<p data-bbox="1010 309 1066 344">วัสดุ</p>
	<p data-bbox="1010 808 1098 844">รูปแบบ</p>
	<p data-bbox="1010 1352 1145 1384">ภาพลักษณ์</p>

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>23. ชื่อผลงาน Geo Nature</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 40x40x50 มม. ประเภท – ต่างหู การใช้งาน – ใช้ประดับตั้งหูโดยการเสียบหรือคล้องผ่านรูที่เจาะตั้งหู วัสดุ ส่วนประกอบ – ทองเหลืองชุบทอง22K ตะขอต่างหูเป็นเงิน92.5 แนวคิด - Colletion Geo flow metric ตั้งใจ ที่จะนำเสนอแนวคิดของงานในเรื่องของธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน เรียบง่ายในรูปแบบของกราฟฟิคเรขาคณิต สัญลักษณ์จึงออกแบบลายที่จะเป็นพื้นผิวของงานให้มีความเป็น Symbolic ภายใต้รูปร่างวงกลมซึ่งเรียบง่ายแต่สามารถพัฒนารูปทรงได้หลากหลายรูปแบบแต่ ยังคงเอกลักษณ์ของของงานทั้งหมดได้ด้วยพื้นผิวที่บ่งบอกถึงเรื่องราวเดียวกัน</p> <p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – ใช้เรื่องของเส้นให้เป็นทั้งลวดลายในการสื่อสารถึงConcept และพื้นผิวของงาน รูปทรง – เรขาคณิตคือวงกลมแต่เมื่อนำมาพับประกอบกันแล้วออกมาดูเป็นธรรมชาติไม่แข็งเกินไป</p>	รูปแบบ
<p>ช่องว่างหรือที่ว่าง – ให้งานมี Movementเวลาสวมใส่ สี(องค์ประกอบสี) –มี4 สีคือ เงิน ทอง Pink Gold และBlack Rhuthinium ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน และความต่อเนื่องของลวดลายจากแผ่นโลหะพื้นผิว –เรียบด้าน, เงา วัตถุประสงค์- Concept ที่สื่อสารผ่านลวดลายในPatternวงกลมแต่สามารถพับออกมาเป็นงานได้ทั้ง Collectionให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน ความหมายของการออกแบบ - ลาย Geo Nature ลายของวงน้ำหรือวงปีของไม้ที่พบเห็นได้ในธรรมชาติ ให้ความรู้สึกเรียบModern กลางๆ เป็นสากล การออกแบบด้วยการมีรูปร่างวงกลมเป็นพื้นฐาน หมายถึง การให้ความรู้สึกสมมาตรที่มีความสมดุลและเคลื่อนไหวเมื่อลายบนผิวของงานมี ความต่อเนื่องกันเมื่อพับให้ชนกันและลายที่ประกบกันทั้ง2ข้างก็ขยับเมื่อสวม ใส่ทำให้ดูมีชีวิตชีวาขึ้น กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงหลากหลายวัยแต่โดยประมาณแล้วมีตั้งแต่ 23-45ปี ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ สนใจแฟชั่นชอบแต่งตัว</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>24. ชื่อผลงาน Geo Textile (for Valentine)</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 20x165x25 มม. ประเภท – สร้อยข้อมือ การใช้งาน – สวมใส่ที่ข้อมือ วัสดุ ส่วนประกอบ – ทองเหลืองชุบทอง22K ตะขอสร้อยเป็นเงิน92.5 แนวคิด - Colletion Geo flow metric นำเสนอแนวคิดของงานในเรื่องของธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน เรียบง่ายในรูปแบบของกราฟฟิก เรขาคณิต สัญลักษณ์จึงออกแบบลายที่จะเป็นพื้นผิวของงานให้มีความเป็น Symbolic ภายใต้รูปร่างวงกลมซึ่งเรียบง่ายแต่สามารถพัฒนารูปทรงได้หลากหลายรูปแบบแต่ ยังคงเอกลักษณ์ของของงานทั้งหมดได้ด้วยพื้นผิวที่บ่งบอกถึงเรื่องราวเดียวกัน</p>	รูปแบบ
<p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เส้น – ใช้เรื่องของเส้นให้เป็นทั้งลวดลายในการสื่อสารถึงConcept และพื้นผิวของงาน รูปทรง – เรขาคณิตคือวงกลมแต่เมื่อนำมาพับประกอบกันแล้วออกมาดูเป็นธรรมชาติไม่แข็งเกินไป ช่องว่างหรือที่ว่าง – ให้งานมี Movementเวลาสวมใส่ สี(องค์ประกอบสี) –มี4 สีคือ เงิน ทอง Pink Gold และBlack Rhutinium ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน พื้นผิว –เรียบด้าน, เงา วัตถุประสงค์– Concept ที่สื่อสารผ่านลวดลายในPatternวงกลมแต่สามารถพับออกมาเป็นงานได้ทั้ง Collectionให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน ความหมายของการออกแบบ - ลาย Geo Textile ลายผ้าของชนเผ่าคะฉิ่น ให้ความรู้สึกPrimitiveแต่ร่วมสมัย การออกแบบด้วยการมีรูปร่างวงกลมเป็นพื้นฐานหมายถึง ให้ความรู้สึกสมมาตรที่มีความสมดุลและเคลื่อนไหวเมื่อลายบนผิวของงานมี ความต่อเนื่องกันเมื่อพับให้มาชนกันและร้อยต่อกัน กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงหลากหลายวัยแต่โดยประมาณแล้วมีตั้งแต่ 23-45ปี ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ สนใจแฟชั่นชอบแต่งตัวแต่มีรสนิยมในการเลือกที่เป็นตัวของตัวเอง</p>	ภาพลักษณ์

รูปและรายละเอียดของเครื่องประดับ	องค์ประกอบหลัก
<p>25. ชื่อผลงาน Geo Flow Metric</p> 	วัสดุ
<p>ขนาด (กว้างxยาวxสูงหรือหนา) – 180x700x12 มม.</p>	
<p>ประเภท – สร้อยคอ</p>	
<p>การใช้งาน – ใช้ประดับคอโดยการคล้องรอบคอ</p>	รูปแบบ
<p>วัสดุ ส่วนประกอบ – ทองเหลืองชุบ เงิน</p>	
<p>แนวคิด - Colletion Geo flow metric ตั้งใจ ที่จะนำเสนอแนวคิดของงานในเรื่องของธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน เรียบง่ายในรูปแบบของกราฟิกระชาคณิต สัญลักษณ์จึงออกแบบลายที่จะเป็นพื้นผิวของงานให้มีความเป็น Symbolic ภายใต้รูปร่างวงกลมซึ่งเรียบง่ายแต่สามารถพัฒนารูปทรงได้หลากหลายรูปแบบแต่ ยังคงเอกลักษณ์ของของงานทั้งหมดได้ด้วยพื้นผิวที่บ่งบอกถึงเรื่องราวเดียวกัน</p>	
<p>องค์ประกอบศิลปะหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน</p>	
<p>เส้น – ใช้เรื่องของเส้นให้เป็นทั้งลวดลายในการสื่อสารถึงConcept และพื้นผิวของงาน</p>	
<p>รูปทรง – เรขาคณิตคือวงกลมแตเมื่อนำมาพับประกอบกันแล้วออกมาดูเป็นธรรมชาติไม่แข็งเกินไป</p>	
<p>ช่องว่างหรือที่ว่าง – ให้งานมี Movementเวลาสวมใส่</p>	ภาพลักษณ์
<p>สี(องค์ประกอบสี) –มี4 สีคือ เงิน ทอง Pink Gold และBlack Rhutinium</p>	
<p>ความสมดุล –แบบ 2 ข้างเท่ากัน และความต่อเนื่องของลวดลายจากแผ่นโลหะ</p>	
<p>พื้นผิว –เรียบด้าน, เงา</p>	
<p>วัตถุประสงค์- Concept ที่สื่อสารผ่านลวดลายในPatternวงกลมแต่สามารถพับออกมาเป็นงานได้ทั้ง Collectionให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน</p>	
<p>ความหมายของการออกแบบ - ลาย Geo Textile ลายผ้าของชนเผ่าคะฉิ่น ให้ความรู้สึกPrimitiveแต่ร่วมสมัย การออกแบบด้วยการมีรูปร่างวงกลมเป็นพื้นฐานหมายถึง การให้ความรู้สึกสมมาตรที่มีความสมดุลเมื่อยลบบนผิวของงานมีความต่อเนื่อง กันเมื่อพับเป็นสามเหลี่ยมพีริมิตแต่ยังคงเรื่องงานฝีมือไว้ด้วยการพับจากแผ่นวงกลมแบบขึ้นต่อขึ้นแล้วมาจัดวางจังหวะของงานแบบ2ข้างเท่ากัน เพื่อให้รูปแบบModern เรียบง่ายขึ้น</p>	
<p>กลุ่มเป้าหมาย – ผู้หญิงกลุ่มอายุประมาณ 23-35 ปี เป็นคนรุ่นใหม่ชอบเครื่องประดับออกแบบและเป็นงานHandmadeที่มีความแตกต่าง สนใจความคิดสร้างสรรค์และที่มาของการออกแบบ สนใจแฟชั่นชอบแต่งตัวแต่มีรสนิยมในการเลือกที่เป็นตัวของตัวเอง</p>	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย สฤณีพร ยอดศรี
วันเดือนปีเกิด	12 มิถุนายน 2525
สถานที่เกิด	จังหวัด กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	213/22 หมู่บ้านเมืองทอง 2 โครงการ 3 ซอยพัฒนาการ 53 ถ.พัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	Creative Jewellery Designer
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทโมเนร่าดีไซน์ จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี ศิลปะบัณฑิต การออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2552	วุฒิปัตรี “เสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ ครั้งที่4” New Entrepreneurs Creation : NEC จาก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2553	ได้รับการคัดเลือกแสดงผลงานในโครงการพัฒนาและต่อยอดนักออกแบบรุ่นใหม่ : การออกแบบเครื่องแต่งกาย (การออกแบบเครื่องประดับ) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ในงาน Bangkok Gems and Jewelry Fair สถานที่ Impact Arena เมืองทองธานี
พ.ศ. 2553	ได้รับการคัดเลือกแสดงผลงานในโครงการพัฒนาและต่อยอดนักออกแบบรุ่นใหม่ ปี2553 : การออกแบบเครื่องแต่งกาย (การออกแบบเครื่องประดับ) โดย สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ในงาน รวมมิตรร่วมสมัย สถานที่ Siam Paragon กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2554	ได้รับการคัดเลือกแสดงผลงานในโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนานักออกแบบรุ่นใหม่ ปี 2554 การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Design & Culture Camp 2011 : Product Design) โดย สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ในงาน Big+Bih สถานที่ Bitech

- พ.ศ. 2554 ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีชื่อ “ปิ่นโต” ได้ถูกเลือกให้ถ่ายทอดสดอากาศรายการ “แจ๋ว” ผ่านสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
- พ.ศ. 2554 ได้รับการคัดเลือกให้อยู่ในกลุ่ม New หรือ นักออกแบบหน้าใหม่ จากโครงการ “สร้างนักออกแบบสินค้าไลฟ์สไตล์สู่ตลาดโลกปี 2554 (Talent Thai 2011)” ในโครงการของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์
- พ.ศ. 2554 ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีชื่อ “ปิ่นโต” ได้ถูกเลือกให้ถ่ายทอดสดอากาศรายการ “ที่นี่เมืองไทย” ผ่านสถานีวิทยุโทรทัศน์ Health Plus Channel
- พ.ศ. 2554 ผลงานโคมไฟตั้งโต๊ะที่มีชื่อว่า “Thai Angle” ได้ถูกเลือกให้ลงในคอลัมน์ “24 Thai Hot Designs” ของนิตยสาร ตกแต่งบ้าน Home & Décor
- พ.ศ. 2555 ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยที่มีชื่อ “ปิ่นโต” ได้ถูกเลือกให้ถ่ายทอดสดอากาศรายการ “อาวุธไอเดีย” ผ่านสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
- พ.ศ. 2555 ปริญญาโท ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมและการออกแบบ จากจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ